

Országgyűlési Napló

***Kövér László, dr. Hiller István, Jakab István,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás***
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Gúr Nándor, Hiszékeny Dezső,
dr. Szűcs Lajos, dr. Tiba István***

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	18985
Megemlékezés a párizsi terrortámadás áldozatairól	18985
Napirend előtti felszólalók:	
Orbán Viktor miniszterelnök.....	18985
Dr. Schiffer András , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	18988
Vona Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	18990
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	18992
Tóbiás József , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	18993
Kósa Lajos , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	18994
Orbán Viktor miniszterelnök.....	18996
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	19000
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter.....	19002
Szászfalvi László (KDNP).....	19004
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	19005
Gyórfy Balázs (Fidesz).....	19007
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter.....	19008
Magyar Zoltán (Jobbik).....	19010
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter.....	19012
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Hiszékeny Dezső jegyző.....	19014
Döntés önálló indítvány időkeretben történő tárgyalásáról:	
Dr. Szűcs Lajos jegyző.....	19015
Döntés Házzsabálytól való eltérés tárgyában	19015
Döntés napirend módosításáról	19016
Az ülés napirendjének elfogadása	19016
Interpellációk	
Tukacs István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Csak üres ígéret a mentőállomások fejlesztése?” címmel.....	19016
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	19017
Viszonzválasz:	
Tukacs István (MSZP).....	19019
Határozathozatal	19019
Magyar Zoltán (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Támogatásmutyi: hogyan tüntetik el az ország pénzét az Orbán Viktor környezetében levő emberek?” címmel.....	19019
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter válasza	19021
Viszonzválasz:	
Magyar Zoltán (Jobbik).....	19022
Határozathozatal	19022
Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Hogy akarja kompenzálni a kormány az egészségre ártalmas munkakörben dolgozókat?” címmel.....	19023
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	19023
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP).....	19025
Határozathozatal	19025
Becsó Zsolt (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „A hitelminősítők is elismerik a gazdaság stabilitását! Mennyiben könnyíti meg az alacsony infláció a családok terheit?” címmel.....	19025
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	19026

Viszonzválasz:	
Becsó Zsolt (Fidesz)	19027
Tóth Csaba (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Miért nem fontosak a magyar otthonok a kormánynak?” címmel	19028
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	19029
Viszonzválasz:	
Tóth Csaba (MSZP).....	19030
Határozathozatal	19031
Dr. Staudt Gábor (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Államkötvénymutyi: hogyan tüntetik el az ország pénzét az Orbán Viktor környezetében levő emberek?” címmel	19031
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	19032
Viszonzválasz:	
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	19033
Határozathozatal	19033
Hollik István (KDNP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Magyarország hamarosan bekerülhet a befektetési ajánlású hitelminősítói kategóriába?” címmel.....	19033
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	19034
Viszonzválasz:	
Hollik István (KDNP)	19035
Kész Zoltán (független) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Lemond-e a kormány a veszprémi környüri fejlesztéséröl?” címmel	19036
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	19037
Viszonzválasz:	
Kész Zoltán (független)	19038
Határozathozatal	19039
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Munkások nélküli munkaalapú társadalom?” címmel.....	19039
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	19040
Viszonzválasz:	
Dr. Szél Bernadett (LMP)	19042
Határozathozatal	19042
Ágh Péter (Fidesz) - a honvédelmi miniszterhez - „A Balaton 2015 gyakorlat eddigi tapasztalatairól mit tud elmondani?” címmel	19043
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár válasza	19044
Viszonzválasz:	
Ágh Péter (Fidesz)	19045
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A fütött stadion fontosabb, mint az éhezö gyerekek és a nélküözö családok?” címmel	19046
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	19047
Viszonzválasz:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	19048
Határozathozatal	19049
Novák Elöd (Jobbik) - az igazságügyi miniszterhez - „SZTNH-mutyi hogyan tüntetik el az ország pénzét az Orbán Viktor környezetében levő emberek?” címmel	19049
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	19050
Viszonzválasz:	
Novák Elöd (Jobbik)	19051
Határozathozatal	19052
Sallai R. Benedek és Schmuck Erzsébet (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Kik fizetik meg a végén a mentöszolgálat fejlesztésének árát?” címmel	19052
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	19053
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	19054

Határozathozatal	19055
Kunhalmi Ágnes (MSZP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Működik szennyvíz maffia Budapesten?” címmel.....	19055
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter válasza	19056
Viszonzválasz:	
Kunhalmi Ágnes (MSZP)	19057
Határozathozatal	19058

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	19058
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Orbán Viktornek kisvasút, önnek különvonat?” címmel	19058
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter válasza	19059
Viszonzválasz:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	19060
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter	19061
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	19062
Dr. Lukács László György (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Miniszterelnöki fogtündér - Miért mindig Orbán Viktor barátai viszik el a zsíros állami és önkormányzati üzleteket?” címmel	19062
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	19063
Viszonzválasz:	
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	19064
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	19064
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Miért változtatták meg a paksi kivitelezési szerződés titkossági besorolását?” címmel	19065
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	19066
Viszonzválasz:	
Dr. Szél Bernadett (LMP)	19066
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	19067
Varga Gábor (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Nyújt-e segítséget most a magyar háztartásoknak az 'Otthon melege' program?” címmel	19067
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	19068
Viszonzválasz:	
Varga Gábor (Fidesz).....	19069
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	19069
Teleki László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Szociális katasztrófa Zala megyében” címmel	19070
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	19070
Viszonzválasz:	
Teleki László (MSZP)	19071
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	19072
Volner János (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Miért mindig Orbán Viktor barátai viszik el a zsíros állami és önkormányzati üzleteket? A TV2 megvételét hálálja meg Andy Vajának a kormány az újabb kaszinómilliárdokkal?” címmel	19073
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	19074
Viszonzválasz:	
Volner János (Jobbik).....	19074
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	19075
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hogyan segíthetjük a fogyatékos személyeket?” címmel	19075
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	19076

Viszonzválasz:	
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP)	19077
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások miniszteriumi államtitkár	19077
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mikor írják ki a pályázatot a lakások energiahatékonysági korszerűsítésének vissza nem térítendő uniós támogatására, amit augusztusban megígérték?” címmel	19078
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési miniszteriumi államtitkár válasza	19079
Viszonzválasz:	
Dr. Szél Bernadett (LMP)	19079
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési miniszteriumi államtitkár	19080
Csizi Péter (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „Mikor kezdődik meg a pécsi tűzoltólaktanya felújítása?” címmel	19080
Pogácsás Tibor belügyminiszteriumi államtitkár válasza	19081
Viszonzválasz:	
Csizi Péter (Fidesz)	19082
Pogácsás Tibor belügyminiszteriumi államtitkár	19082
A Nemzeti Minimum Programjáról szóló országgyűlési határozati javaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	19083
Dúró Dóra (Jobbik), a napirendi pont előterjesztője	19083
Felszólalók:	
Hollik István (KDNP)	19084
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	19085
Dr. Szél Bernadett (LMP)	19086
Szabó Timea (független),	19087
Kovács Sándor (Fidesz)	19087
Novák Előd (Jobbik)	19088
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) előterjesztői válasza	19089
Dr. Szél Bernadett (LMP) előterjesztői válasza	19089
Az idős kori létebiztonság megteremtése érdekében a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	19090
Korózs Lajos (MSZP), a napirendi pont előterjesztője	19090
Felszólalók:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	19091
Sneider Tamás (Jobbik)	19091
Dr. Szél Bernadett (LMP)	19092
Kovács Sándor (Fidesz)	19092
Korózs Lajos (MSZP) előterjesztői válasza	19093
Az offshore vállalkozásoknak a közpénzek felhasználásából történő kizárásáról, valamint az államigazgatás offshore-mentesítéséről szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	19093
Dr. Schiffer András (LMP), a napirendi pont előterjesztője	19094
Felszólalók:	
Dr. Tóth Bertalan (MSZP)	19095
Dr. Staudt Gábor (Jobbik)	19096
Dr. Szél Bernadett (LMP)	19097
Hadházy Sándor (Fidesz)	19098
Dr. Schiffer András (LMP) előterjesztői válasza	19098
Az Európai Unió Tanácsa által a nemzetközi védelmet kérők kötelező kvóták szerinti elosztásáról elfogadott határozattal összefüggésben indítandó bírósági eljárásról szóló előterjesztés összevont vitája	19099
Dr. Gulyás Gergely (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	19099
Felszólalók:	
Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter	19102
Dr. Salacz László , a Törvényalkotási bizottság előadója	19107
Dr. Bárándy Gergely , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője	19108

Németh Szilárd István (Fidesz)	19110
Vona Gábor (Jobbik)	19112
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	19116
Dr. Schiffer András (LMP)	19118
Molnár Zsolt (MSZP)	19124
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	19128
Dr. Schiffer András (LMP)	19129
Dr. Hörsik Richárd (Fidesz)	19129
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	19133
Dr. Schiffer András (LMP)	19135
Mesterházy Attila (MSZP)	19137
Dr. Staudt Gábor (Jobbik)	19142
Mesterházy Attila (MSZP)	19144
Szilágyi György (Jobbik)	19146
Mesterházy Attila (MSZP)	19147
Németh Szilárd István (Fidesz)	19147
Dr. Staudt Gábor (Jobbik)	19150
Mesterházy Attila (MSZP) személyes érintettség tárgyában	19150
Dr. Vas Imre (Fidesz) előterjesztői válasza	19151

A nemzetközi fejlesztési együttműködésről és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásról szóló 2014. évi XC. törvény, valamint a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	19152
Felszólalók:	

Csenger-Zalán Zsolt , a Külügyi bizottság előadója	19153
Dr. Staudt Gábor (Jobbik)	19153
Mesterházy Attila (MSZP)	19154
Gúr Nándor (MSZP)	19156

Dr. Mikola István külgazdasági és külügyminisztérium államtitkár előterjesztői válasza	19157
---	-------

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, valamint egyéb eljárásjogi és igazságügyi törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	19158
Felszólalók:	

Bóna Zoltán , a Törvényalkotási bizottság előadója	19158
Dr. Bárándy Gergely , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője	19159
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	19160
Gúr Nándor (MSZP)	19161

Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	19161
Felszólalók:	

Dr. Galambos Dénes , a Törvényalkotási bizottság előadója	19162
Heringes Anita (MSZP)	19163
Gúr Nándor (MSZP)	19163

Zsigó Róbert földművelésügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	19163
---	-------

A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény, valamint az egyes közsolgáltatások ellátásáról és az ezzel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2013. évi CXXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	19164
Felszólalók:	

Heringes Anita (MSZP)	19164
Gúr Nándor (MSZP)	19166

V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	19167
--	-------

A mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	19168
--	-------

Felszólalók:

Jakab István , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	19168
Dr. Staudt Gábor , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője.....	19169
Magyar Zoltán (Jobbik).....	19171
Dr. Legény Zsolt (MSZP).....	19173
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	19174
Gyórfy Balázs (Fidesz) előterjesztői válasza.....	19175

A vad védelmével, a vadgazdálkodással, valamint a vadászattal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	19177
--	-------

Felszólalók:

B. Nagy László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	19177
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár.....	19178
Gyórfy Balázs , a Mezőgazdasági bizottság előadója.....	19178
Varga Gábor , a Fenntartható fejlődés bizottsága előadója.....	19180
Magyar Zoltán (Jobbik).....	19180
Dr. Legény Zsolt (MSZP).....	19181
Gyórfy Balázs (Fidesz).....	19181
Dr. Legény Zsolt (MSZP).....	19182

A halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	19183
--	-------

Felszólalók:

Dr. Galambos Dénes , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	19183
Farkas Sándor , a Mezőgazdasági bizottság előadója.....	19183
Magyar Zoltán , a Mezőgazdasági bizottság kisebbségi véleményének ismertetője.....	19184
Varga Gábor , a Fenntartható fejlődés bizottsága előadója.....	19185
Herínges Anita (MSZP).....	19186
Magyar Zoltán (Jobbik).....	19186
Gúr Nándor (MSZP).....	19187
Dr. Szűcs Lajos (Fidesz) előterjesztői válasza.....	19188

Az arcképelemzési nyilvántartásról és az arcképelemző rendszerről szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	19189
---	-------

Felszólalók:

Kucsák László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	19189
Ágh Péter (Fidesz).....	19190
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	19190
Dr. Bárándy Gergely (MSZP).....	19191
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	19193

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény, valamint ezzel összefüggésben egyes további törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	19194
---	-------

Felszólalók:

Kucsák László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	19194
Dr. Vas Imre , a Honvédelmi és rendészeti bizottság előadója.....	19195
Ritter Imre , a Magyarországi nemzetiségek bizottsága előadója.....	19195
Ágh Péter (Fidesz).....	19197
Demeter Márta (MSZP).....	19198
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	19199

Egyes rendészeti tárgyú törvényeknek az európai uniós kötelezettségek teljesítése érdekében szükséges és más célból történő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	19200
---	-------

Felszólalók:

Dr. Salacz László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	19200
Dr. Vas Imre , a Honvédelmi és rendészeti bizottság előadója.....	19201
Demeter Márta (MSZP).....	19201
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	19202

A közigazgatási bürokráciacsökkentéssel összefüggő törvénymódosításokról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 19203
Felszólalók:

Dr. Vas Imre, a Törvényalkotási bizottság előadója 19203

Alexov Lyubomir, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója 19203

Simon Róbert Balázs (Fidesz) 19205

Dr. Bárándy Gergely (MSZP) 19206

Gúr Nándor (MSZP) 19207

Dr. Kovács Zoltán, a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza 19208

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény és egyes adótörvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 19210
Felszólalók:

Dr. Vas Imre, a Törvényalkotási bizottság előadója 19210

Szilágyi György, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője 19211

Kucsák László (Fidesz) 19213

Mesterházy Attila (MSZP) 19213

Z. Kárpát Dániel (Jobbik) 19216

Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza 19217

A nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok egyedi beszámolási célokra történő hazai alkalmazásának bevezetéséhez kapcsolódó, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 19219
Felszólalók:

Kucsák László, a Törvényalkotási bizottság előadója 19219

Manninger Jenő (Fidesz) 19220

Mesterházy Attila (MSZP) 19221

Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza 19222

Napirend utáni felszólalók:

Bóna Zoltán (Fidesz) 19222

Ander Balázs (Jobbik) 19224

Magyar Zoltán (Jobbik) 19225

Novák Előd (Jobbik) 19227

Az ülésnap bezárása 19230

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR, államtitkár, DR. KOVÁCS ZOLTÁN államtitkár, ROGÁN ANTAL, a miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, DR. VÖLNER PÁL államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. BITAY MÁRTON ÖRS államtitkár, V. NÉMETH ZSOLT államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, TASÓ LÁSZLÓ államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, DR. MIKOLA ISTVÁN külügyi és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter, KONTRÁT KÁROLY államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
19. ülésnapja
2015. november 16-án, hétfőn
(13.13 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 19. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A hétvégén megdöbbenve értesültünk az újabb és az eddigi legsúlyosabb áldozatot követelő **párizsi terrorcselekményekről.** Párizsban az európai civilizációt érte barbár, semmivel sem indokolható támadás. Nem hagyhatjuk, hogy bármilyen erőszak megfélemlítsen bennünket. Magyarország egy olyan Európát akar, amely minden körülmények között képes megvédeni az európai polgárok életét, értékeit és érdekeit. A magyar emberek együtt éreznek a hozzátartozókkal és az egész francia néppel.

Kérem az Országgyűlést, hogy néma felállással fejezzük ki részvétünket, és adózzunk az áldozatok emlékének. *(A teremben lévők néma felállással adóznak az áldozatok emlékének.)* Köszönöm.

Tisztelt Ház! A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Orbán Viktor miniszterelnök úr: „Európát megtámadták” címmel. Megadom miniszterelnök úrnak a szót.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Első szavunk ma is a részvétel, ezúton is tolmácsolom a magyarok és Magyarország részvételét Franciaországnak és a francia népnek, együtt érzünk velük, és mellettük állunk a bajban.

Tisztelt Ház! Az Európai Uniót megtámadták, és mi is veszélyben vagyunk. François Hollande, a Francia Köztársaság nagyra becsült elnöke szerint, ami történt, az háborús tett. Ha ez így van - márpedig így van -, akkor tudnunk kell, hogy nem csak Franciaország és a francia nép áll háborúban. Franciaország az Európai Unió tagja. Innen nézve Párizsban az Európai Uniót támadták meg; tagjai vagyunk, tehát ez a mi ügyünk is.

Ami péntek éjszaka történt, az megtörténhet más helyeken is Európa-szerte. Mi sem vagyunk biztonságban. Itt az idő, hogy az Európai Unió vezető politikusai is ráébredjenek és megértsék, hogy mi a tét.

Tegyük fel az egyszerű kérdést: mi az emberségesebb? Ez idáig mi, magyarok azon voltunk, hogy lezárjuk a határt a Közel-Keletről és az Afrika felől érkező áradat előtt. Meg is kaptuk a magunkét, hogy ez nem emberséges. De itt van előttünk a kérdés: mi az emberségesebb? Lezárni a határokat az illegális határsértők előtt, vagy ártatlan európai polgárok

életét kockára tenni? Az élethez való jog minden más jogot megelőz, mint ahogy az önvédelem joga is erősebb minden másnál. Semmiféle ideológia vagy gazdasági érdek miatt nem tehetjük ki életveszélynek az európai polgárokat.

Akárhogy is, azt látjuk, hogy az Unió sodródik; gyenge, bizonytalan és bénult. Tanácskozás és konferencia van rogyásig, de megoldások nincsenek. Ideológiák hálójában vergődünk, ahelyett, hogy a józan ész és saját kulturális hagyományaink alapján cselekednénk. Számos európai ország vezetője a mai napig azon agyal, hogy miképp oldják meg a bevándorlók tömegeinek beszállítását és befogadását, ahelyett, hogy közösen gyakorlati lépéseket tennék végre az áradat megállítására. Brüsszelben még mindig azt állítják, hogy a bevándorlás jó dolog, miközben napról napra újabb bizonyítékokat kapunk arról, hogy a bevándorlás rossz dolog. Nem win-win, vagyis kölcsönös nyertes, hanem lose-lose, kölcsönös vesztes ez a helyzet.

Tisztelt Ház! Mi úgy érezzük, hogy Európa léte a tét. Brüsszel azonban rossz üzeneteket, újabb és újabb meghívókat küld a migránsoknak, ahelyett, hogy megüzennék nekik végre határozottan és becsületesen, hogy itt egyáltalán nem az várja őket, amire ők számítanak.

Tisztelt Ház! Többször figyelmeztettük az Európai Unió vezetőit, hogy ne hívják be ezeket az embereket Európába. Mindenki, aki józan ésszel végiggondolta a korlátlan népvándorlás lehetséges következményeit, tisztában lehetett azzal, milyen veszélyeket rejt magában a határainkon illegálisan, ellenőrizetlenül beáramló tömeg. Az európai és az amerikai biztonsági szakemberek, titkosszolgálati, hírszerzési főnökök, rendőri vezetők folyamatosan figyelmeztették Európát a terrorveszély növekedésére. Minden politikus, Európa összes vezetője tudott a veszélyről. A görögök pedig már régen megmondták, még a nyár elején, egyáltalán nem zárható ki dzsihádisták érkezése a migránstömeeggel.

A józan ész talajáról szemlélve egyértelmű volt: egész egyszerűen nem szabad tömegeket ellenőrizetlenül beengedni, olyan emberek százezreit, akikről nem tudjuk pontosan, honnan jönnek, nem tudjuk, hogy kicsodák, és nem tudjuk, hogy mit akarnak, ráadásul, tisztelt Ház, olyan területekről, ahol az európai államok éppen katonai akciókat hajtanak végre. Ilyen még soha nem fordult elő: olyan területekről engedünk be, sőt szállítunk be ellenőrizetlenül százezreket, amelyekkel az Európai Unió hadban áll.

Bebizonyosodott, hogy a terroristák tudatosan és jól szervezeten arra használják föl a népvándorlást, hogy elvegyüljenek az otthonukat a jobb élet reményében elhagyó emberek tömegében. Nem gondoljuk azt, hogy mindenki, aki onnan jön, terrorista. De nem tudjuk, senki sem tudja megmondani, hogy hány terrorista érkezett a migránsok között eddig, hányan vannak már itt, és hányan érkeznek még nap mint nap. Terroristából egy is sok. Belegondolni is rossz, hogy hazánk területén hány terrorista mehetett át. Ideje ennek véget vetni egész Európában.

Tisztelt Képviselőtársaim! Minden józanul gondolkodó ember számára világos, hogy Európa nem bír el ennyi embert. Mindannyian tudjuk, hogy az európai gazdaság nem tud megbirkózni ekkora teherrel, de a pénzügyi és gazdasági realitásokon túl a népvándorlás három olyan súlyos veszélyt jelent, ami külön-külön is kellő indok az emberáradat visszaszorítására.

(13.20)

Először is: péntek éjjel megtapasztalhattuk, hogy a népvándorlás hatványozottan növekvő terrorveszélyt jelent, sőt ma már nem terrorveszélyről, hanem tényről, vagyis valóságos terrorról van szó.

Másodszor: a népvándorlás növeli a bűnözés veszélyét. Erről nem PC, politikailag nem korrekt beszélni, sőt a nyugati világ ezeket a tényeket nyíltan letagadja, de attól még tény: ahol Európában sok bevándorló van, ott jelentősen megnőtt a bűnözés és romlott a közbiztonság, több a lopás, a rablás, a bántalmazás, a súlyos testi sértés, a nemi erőszak és az emberölés. Ha nem beszélünk róla, ezek attól még tények maradnak.

Harmadszor pedig: a más földrészekről, más kultúrákból ideérkező emberek tömeges betelepülése veszélyt jelent a kultúránkra, életformánkra, szokásainkra és hagyományainkra. Most már azok is, akik a multikulturalizmus téveszméiben éltek, és ezt a téveszmet ránk is akarták erőltetni, láthatják, hová vezet mindez.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A történetek fényében szólnunk kell a kötelező betelepítési kvóta kérdéséről is. Még mindig ott tartunk, hogy valahol Magyarországon kívülről akarják megmondani, hogy nekünk, magyaroknak kívül kellene együtt élnünk, erről szól ez a kvóta. Azt javaslom a tisztelt Háznak, továbbra se fogadjuk el, ragaszkodjunk továbbra is ahhoz, hogy magunk döntjük el, kit akarunk beengedni, kívül akarunk együtt élni. A kötelező betelepítési kvóta egész egyszerűen nem Európa, éles ellentétben áll az európai szellemmel. Értelmetlen, mert nem megoldja, hanem súlyosbítja a válságot. Jól látható, hogy a kötelező betelepítési kvóta nem távol tartja, inkább meghívót jelent a migránsok számára. A nyomást nem csökkenti, hanem növeli, és az európai országok a gyorsan növekvő nyomás miatt vissza fogják állítani az Unión belüli határaikat. Ha ez így megy tovább, ez csak idő kérdése, és ez a schengeni rendszer és a szabad mozgás végét jelentené.

A kötelező kvóta, tisztelt képviselőtársaim, jogtalan is, mivel az európai vezetőknek nincs hatásköre ebben a kérdésben ilyen döntést hozni; nincs jogkörük rákényszeríteni egy tagállamra sem a menekültek, illetve a bevándorlás ügyében olyan intézkedést, amit az illető ország nem akar. A terrortámadás fényében most már Brüsszel végképp nem vitathatja el, hogy a tagállamoknak joguk van megvédeni magukat, ugyanis a kötelező betelepítési kvóta azért veszélyes, mert szétterítené a terrorizmust Európában.

Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! A tények és a tragikus események azt mutatják, hogy új Európa-politikára van szükség, nem elég toldozni-foldozni, javítgatni a régit. Azt javaslom, toljuk félre a dogmákat, felejtsük el a politikai korrektséget, beszéljünk egyenesen és nyíltan. Azt javaslom, térjünk vissza az ideológiák világából a józan észhez, és négy magától értetődő parancsolat alapján gondoljuk újra az európai politikát.

Először is: meg kell védenünk az Európai Unió külső határait, mert a biztonság a határok védelmével kezdődik.

Másodszor: meg kell védenünk a kultúránkat, mert Európa lényege szellemi és kulturális identitása.

Harmadszor: meg kell védenünk gazdasági érdekeinket, mert nekünk, európaiaknak a világgazdaság centrumában kell maradnunk.

Negyedszer: meg kell adni az embereknek azt a jogot, hogy befolyásolhassák az európai döntéseket, mert az Uniónak demokratikus alapokon kell állnia.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az európai polgárok nem akarták, nem akarták, hogy idegenek százezrei ellenőrizetlenül, határainkon illegálisan átlépve lerohanják országainkat. Ilyen politikára soha sehol senkinek nem adtak sem megbízást, sem engedélyt. Az emberek biztonságban akarnak élni, és élvezni akarják az Unió előnyeit, és nekünk, parlamenti képviselőknek és kormányzatoknak szerte Európában az a dolgunk, hogy meghalljuk az emberek hangját. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Hosszan tartó taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm a miniszterelnök úr felszólalását. Megkérdem a képviselőcsoportokat, kívánnak-e reagálni a miniszterelnök úr felszólalására, amely miután nem haladta meg a húsz percet, ezért a reakció maximum öt perc időkeretben tehető meg.

(Jelzésre:) Elsőként Schiffer András frakcióvezető úrnak adom meg a szót, az LMP képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszterelnök Úr! A gyász és az együttérzés kinyilvánítása Franciaország mellett megilleti egyébként azokat is, akik az elmúlt hetekben szintén aljas, alávaló terrorcselekményektől szenvedtek, gondolok itt a bejrúti, bagdadi terrorcselekményekre vagy az orosz repülőgép elleni támadásra. Együtt érzünk Franciaországgal, viszont lássunk világosan: egy globális krízisről van szó, elszenvédője az Európai Unió, de elszenvédői azok az országok is, akik többek között menekülteket is kibocsátanak. Igen, meg kell védeni Európát, viszont önök azt ígérték, hogy megvédjük az Európai Uniót, és ez nem sikerült. Azt a munkát, amit el kellett volna végezni, Magyarország sem végezte el a kritikás hónapokban.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Önt itt végighallgatva, abban feltehetően egyetértünk, hogy abban a négyszázézer tömegben, amelyik áthaladt Magyarországon, nem mindenki menekült és nem mindenki terrorista. Éppen ezért én azt gondolom, megfontol-

tabban kéne arról beszélni, hogy ki és mikor teríti szét a terrorkockázatot, pont az nem történt meg ugyanis az elmúlt hónapokban, hogy az Európai Unió képes legyen megkülönböztetni a tényleges menekülteket, a gazdasági bevándorlókat és a terroristákat. Pontosan ezt a feladatot nem tudták az Európai Unió szervei és tagállamai elvégezni.

Ebben a helyzetben az első az, hogy az Európai Unió még véletlenül se menjen bele egy gyűlöletspirálba, ami erőszakspirált szül. Igen, az Európai Uniót meg kell védenünk, és pontosan ezért van szükség közös megoldásokra. Amikor az elmúlt hónapokban közös megoldásokat követeltünk, ez nem valami széplelkű euroblabla akart lenni. Miniszterelnök úr, arról van szó, ha nincsen hatékony terrorellenes együttműködés az Európai Unión belül, nincsen az európai titkosszolgálatok között egy napi szintű, közös parancsnokság alatt működő információ-megosztás, akkor Magyarország is védtelen lesz. Azért tettünk le például javaslatot januárban is a parlament asztalára a büntető törvénykönyv kiigazítására, hogy Magyarország is hatékonyan tudjon részt venni egy európai szintű belbiztonsági, terrorellenes együttműködésben.

(13.30)

Éppen ezért azt is látnunk kell, itt nem arról van szó, hogy az Európai Unióban ne lenne elég pénz drótkerítéshez, fegyveres védelemre a közös határok megvédéséhez, hanem egész egyszerűen arról van szó, hogy nincs meg a szükséges politikai akarat, hogy az Európai Unió eldöntse: akik viszont már beléptek az Európai Unió területére így vagy úgy, azokkal mi történik. De ezért Magyarország is felelős. Felelősek vagyunk mi is azért, ha nem nyomon követhető azoknak a tömegeknek az áradata, akik bejöttek és különböző státust érdemelnek az Európai Unió joga alapján.

Éppen ezért Magyarországnak is van felelőssége abban, hogy a schengeni rendszer ne essen szét. Van felelősségünk abban, hogy megadja az Európai Unió a szükséges támogatást a szomszéd és tranzitállamoknak, hogy legyen egy egységes elbírálása a benyújtott menedékkérelmeknek az Európai Unión kívül, és adott esetben Schengenben belül legyen egy fokozott idegenrendészeti ellenőrzés. A magyar érdek az, hogy legyen egy fokozott európai belbiztonsági együttműködés, hogy a veszélyes csoportok nyomonkövethetősége európai szinten valósuljon meg, és az Unió titkosszolgálatainak napi szintű együttműködése működjön.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Információra van szükség ahhoz, hogy meg lehessen védeni a magyar embereket, ezekhez az információkhoz viszont egy fokozott uniós belbiztonsági együttműködéssel tudunk hozzájutni. Közös európai eljárásrendre van szükség Dublin helyett, pontosan azért, hogy Schengen be ne dőljön, közös európai intézményekre és közös európai diplomáciai lépésekre van szükség. Igen, azért is van szükség közös diplomáciai lépések-

re, mert való igaz, hogy egy XXI. századi globális krízist láthatóan XX. századi nemzetközi jogi normák alapján nem lehet kezelni. Ezt a kérdést viszont Magyarország egyedül nem tudja felvetni.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Az a helyzet, hogy ha nincs közös európai megoldás, Magyarország információhiányban lesz, a magyar szolgálatok információhiányban lesznek, s Magyarországnak a visszatoloncolással is szembe kell néznie. És nem véletlenül beszéltünk itt folyamatosan a gyökérproblémákról: amíg a gyökérproblémákat nem kezeljük, tehát egy olyan világtrend van, ahol a profit előbbre való, mint az ember, amíg a globális nagyvállalatok abban érdekeltek, hogy az ázsiai és afrikai országok természeti erőforrásait, olcsó munkaerőjét lerabolják, nem lesz megnyugtató megoldás Európa számára sem.

A kérdést úgy is fel lehet vetni, hogy kik fogják újjáépíteni Szíriát, kik fogják újjáépíteni azokat az államokat, ahonnan elindulnak menekültek is. Azt gondolom, hogy ebben Magyarországnak és az Európai Uniónak súlyos felelőssége van. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban és a páholyból.)*

ELNÖK: Kérem a páholyban ülőket, hogy tartózkodjanak a tetszésnyilvánítástól. Vona Gábor frakcióvezető úrnak adom meg a szót.

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Miniszterelnök úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy első körben a Jobbik nevében kifejezzem együttérzésemet az elhunytak hozzátartozói és Franciaország felé. A gyász pillanataiban azonban már nem tehetjük meg, hogy csupán a gyással törődünk, hanem a kiutat is keresnünk kell, erre kötelez bennünket a jelenlegi helyzet.

Azt gondolom, az első dolog, amit itt Magyarországon magyar országgyűlési képviselőként ki kell mondanunk, az az, hogy ez nem egy pártpolitikai kérdés, hanem ez egy nemzeti ügy. Vagyis abból is vizsgálunk mi most itt, országgyűlési frakciók, hogy képesek vagyunk-e félretenni a pártpolitikai ellentéteinket, érdekeinket, vagy pedig egy ilyen katasztrófa helyzetet is még távolabb lök bennünket egymástól.

Bizonyosan kijelenthető, hogy ami november 13-án történt, az Európa és ezen belül Magyarország számára is egy új időszámítás kezdete, és számtalan kérdés merül föl mindezzel kapcsolatban, s nem csupán biztonságpolitikai kérdések, hanem egész Európa jövőjével, sorsával kapcsolatos kérdések, olyanok, amelyekről még nagyon sokat fogunk vitázni középtávon, de akár még hosszú távon is. Gondoljunk az egysebésséges vagy többsebésséges Európa koncepciójára, vagy gondoljunk a nemzetek Európája kontra európai egyesült államok vitára, vagy gondoljunk arra a kérdésre, hogy lehet-e egyszerre Európában demokráciát, jóléti államot, versenyképes gazdaságot és keresztény kultúrkört építeni. Ezek nagyon kínzó, nagyon nehéz kérdések, és ahogy mondtam, hosszú távon fogunk még ezekről vitát folytatni. De én azt gondolom, a mai nap feladata az, hogy az előttünk álló rövid távú és akut problémákra fókuszáljunk, és ez ügyben próbáljunk meg olyan kijelentéseket tenni, amelyek helytállóak, és próbál-

junk meg olyan kiutat felvázolni Magyarország és Európa számára, amely megvalósítható és józan.

Az első mondat, amit szerintem ki kell mondani és a társadalomnak egyértelműen be kell mutatni, az az, hogy a Brüsszel és Berlin által vezényelt ostoba, a józan ész és a pragmatikus szempontokat háttérbe szorító bevándorláspolitikát megbukott. Ez a bevándorláspolitikát megbukott, és vele együtt megbukott az a baloldali, a balliberális pártok által viselt politika is, amely ezt folyamatosan támogatta. Ezt ki kell mondani, és ezzel a magyar társadalmat és az Európai Unió társadalmát is szembesíteni kell, ezeknek a politikai erőknél pedig azt kell üzeni, hogy elég volt abból a politikából, amely Európát ilyen helyzetbe sodorta.

Természetesen ismerve és olvasva a baloldali, balliberális pártok sajtóját, jó, ha felkészülünk arra a kérdésre vagy arra a dilemmára, hogy hogyan lehet a bevándorlást a terrorizmussal egy lapon emlegetni. Én azt gondolom, itt van két mondat, amit meg kell fontolni és meg kell érteni. Az első mondat az, hogy a bevándorlók nem terroristák. Ezt a mondatot le kell írni, ki kell mondani és meg kell érteni. De van egy másik mondat is, amit szintén le kell írni, ki kell mondani és meg kell érteni, ez pedig az, hogy a terroristák viszont bevándorlók. Ezt a mondatot is meg kell érteni, ugyanis aki nem képes mind a két mondatot egymással összefüggésben megérteni, az nem fogja tudni Európát és ezen belül Magyarországot sem kivezetni a jelenlegi helyzetből. A bevándorlók nem terroristák, de a terroristák bevándorlók. Azt gondolom, ez az a vitaalap, amiből ki lehet indulni. Aki ezt a kettőt nem képes belátni, azzal, azt gondolom, nagyon nehéz lesz konstruktív és értelmes vitát folytatni a jövőben.

S ha ezt elfogadjuk és kimondjuk, akkor ebből következik a következő mondat, mégpedig az, hogy ha Magyarországot meg akarjuk óvni a terrorizmustól - és azt gondolom, hogy ez vitán felül áll, abban szerintem mindannyian egyetértünk, hogy Magyarországot meg kell óvni a terrorizmustól -, tehát aki Magyarországot meg akarja óvni a terrorizmustól, annak Magyarországot meg kell óvni a bevándorlástól. Jelen pillanatban ez a helyzet, és azt gondolom, hogy ez is vita felett kell hogy álljon közöttünk. Aki pedig a bevándorlástól meg akarja óvni Magyarországot, annak szembe kell néznie mind a kvóták ügyével, mind pedig a visszatoloncolás veszélyével. Ezzel a két dologgal kell jelen pillanatban akut módon foglalkozni, ezt kell megakadályozni, a kötelező kvótarendszert. Itt csak zárójelben jegyzem meg, miniszterelnök úr, hogy szerintem a kvótarendszer Fidesz által javasolt kozmetikázott változata, a világkvóta sem megoldás, mert azok az érvek, amiket ön elmondott, nagyjából a világkvóta kapcsán is elmondhatók, bár hozzáteszem, természetesen igazságosabb, mint a kötelező európai kvóta, de az sem jó megoldás, szerintem azt is érdemes elfelejteni.

Azzal kezdtem, hogy a pártpolitikai érdekeket félre kell tenni. Amikor a múlt héten a Fidesz nevében Kósa Lajos frakcióvezető úr egy aláírásgyűjtést javasolt a kvótarendszer ellen, akkor mi a pártpoliti-

kai érdekeinket félretelve jeleztük, hogy támogatjuk ezt a javaslatot.

De azt is észre kell venni, hogy péntek óta, november 13-a óta az idő, a történelem túllépett ezen az aláírásgyűjtésen. Sokkal erőteljesebb eszközre van szükség abból a célból, hogy Magyarország a saját érdekeit megfogalmazza és megüzenje Brüsszel felé. A Jobbik természetesen támogatja a bírósághoz való fordulást is, de csak egy ügyszavazás lehet az, ami igazán megüzeni Magyarország véleményét. Az ehhez szükséges alkotmányos kereteket meg kell teremteni, és a Jobbik a múlt héten ez ügyben beadta a javaslatát.

Miniszterelnök urat és a Fideszt arra kérem, hogy támogassa az ügyszavazás lehetőségét, hogy a mindenkori magyar kormányt a magyar társadalom valóban fel tudja hatalmazni arra, hogy se kvóta, se visszatoloncolás nem kell Magyarországra. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőjének, Vejkey Imre frakcióvezető-helyettes úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mi, kereszténydemokraták megdöbbenéssel értesültünk az egész emberiség békéje ellen elkövetett 2015. november 13-ai párizsi terrortámadásról, amelyet a leghatározottabban ezúton is elítélünk. Mindannyiunkat feldúlt az erőszaknak és a gyűlöletnek ez a tomboló megnyilvánulása. A kereszténydemokraták nevében együttérzésünket fejezzük ki, osztozva az áldozatok hozzátartozói és az egész francia nemzet fájdalmában.

Tisztelt Miniszterelnök úr! Tisztelt Ház! Minden nemzedéknek megvan a maga keresztje és felelőssége. Azt, hogy kiből lesz hős és ki marad gyáva, az dönti el, hogy ki veszi vállára a keresztet és ki nem. A mai korunknak is megvan a maga kihívása: vagy felvesszük a keresztet, vagy elveszünk, és akkor unokáink joggal fogják majd mondani, hogy gyávák voltunk. A magyar Országgyűlés, a magyar kormány a magyarok millióival együtt felvette a keresztet, felvettük, mert az ösztöneink jól működnek. Számunkra a szabadság nem magától értetődő, nem szüleinktől kapott örökség.

(13.40)

A szabadságért minden magyar nemzedéknek újra és újra meg kellett küzdenie emberöltőről emberöltőre, az országot meg kellett védenie. Európa biztonságát, kultúráját és hitét ma olyan veszély fenyegeti, amely veszedelmesebb szinte minden eddigi erőnél. Ma a világtörténelem eddig legintenzívebb népvándorlása és Európa szervezett megszállása zajlik. Milliók menetelnek Európa felé keletről és délről. Ma már azt is tudjuk, hogy a valódi üldözöttek mellett megélhetési bevándorlók, bűnözők, katonák, sőt terroristák is vannak. Sokakat közülük az európai élet, a pénz, másokat a hódítás, a gyűlölet és a pusztítani akarás vezérel.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Mi, kereszténydemokraták arra kérjük önt és kormányát, hogy tegye azt, amit eddig is tett, védje meg Magyarországot és a magyarokat, mert a tét nem kevesebb, mint az európai civilizáció és kultúra megmaradása. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most az MSZP képviselőcsoportja vezetőjének, Tóbiás Józsefnek adom meg a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Gyásszal és megrendüléssel a szívünkben adózunk az áldozatok családtagjainak, együttérzéssel gondolva arra, ami történt múlt hét pénteken Párizsban, és vetít előre egy olyan jövőt, amelyben alapkérdés lenne, hogy közösen gondolkodjunk. Azokat a mantrákat, amelyek arról szólnak, hogy tegyük félre a pártpolitikát, majd egy nagyon szélsőséges, félelemkeltő politikát akar folytatni egy párt, azzal nekem nincs mit kezdeni.

Ha valóban félre akarjuk tenni, akkor arról kell beszélni, ami ma a valóság. És a valóság az, hogy a józan többség ma tudja Európában, hogy a párizsi terroristákat semmilyen kerítés nem állíthatta volna meg. A józan többség Európában pontosan tudja, hogy akik ilyen helyzetben a közéletet hiszterizálni, a politikai tőkésüket kovácsolni igyekeznek, azok mind-mind az események tükrében a terroristák céljait segítik.

A józan többség Európában pontosan tudja, hogy a terrorizmusért a terroristák felelnek. Elítélünk minden olyan kezdeményezést, amit e Ház falai között is hallhattunk, amely valaki mást, pártpolitikai szempontokat figyelembe véve mást is felelőssé kíván tenni.

Miniszterelnök Úr! Engem ön most megdöbbenett. Megdöbbenett, hogy ezzel a beszédével pontosan erre a félelemre, nem egy erős, nem egy éppen egységbe szándékozni vágyó Európáról beszél, hanem pontosan a félelemnek a továbbgyűrűzését és azt a feszültséget igyekszik kelteni, amellyel szemben kellene meghatározni magunkat. Európa nem maradhat adós a péntek után. Nem maradhat adós, ahogyan sem London, sem Madrid után nem tehetette. Erős, arányos és hatásos válasza van szükség.

A közös Európa, és abban nincs vitám a miniszterelnökkel, sem kulturális, sem gazdasági, sem társadalmi, sem demokratikus értelemben nem engedheti meg, hogy bezárjanak bennünket, hogy ne mehessünk el egy sportmérkőzésre, hogy ne vihesse el valaki a gyermekét egy focimeccsre csak azért, mert a félelem lesz úrrá rajta. Ha félelem van, akkor mindig kapaszkodnunk kell egymásba, közös erőt kell képezni. A közös erő, ahogy az elmúlt nyolc hónapban is, rendelkezésére állt volna Európának. Lehet, hogy Európa lassú. De Európának most szándéka van egységet teremteni, miniszterelnök úr. És önre is szüksége van, és nem arra, ahogyan az elmúlt nyolc hónapban folyamatosan arról döntöttünk e Ház falai között, hogy valakik valamit miért nem csinálnak jól.

Fordítsuk meg! Legyen kezdeményező a magyar kormány! *(Felzúdulás a kormánypárti padsorokban.)* Legyen kezdeményező a magyar Országgyűlés, hogy mitől lesznek megvédve Európa értékei a demokrácia oldalán, mitől lesz megvédve társadalmaink, benne a magyar állampolgárok biztonsága, mitől lesz megvédve gazdasága, és a legfontosabb, mitől lesz megvédve mindaz, aminek Párizsban annak idején az alapjait rakták le, a szabadságnak, a testvériségnek és az igazságosságnak. Meggyőződésem... *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Az egyenlőségnek.)* Igen, annak örülnek, hogy most így emlékeztetnek rá, köszönöm. Kár, hogy nem gyakorolják.

Végezetül két javaslatot mondanék, miniszterelnök úr. Az első, hogy ha akarunk közös megoldást, ha tényleg elkötelezett lenne, hogy legyen közös megoldás, akkor tényleg legyen közös határrendészet! Akkor fogadja el azt a javaslatot, ami Európában megfogalmazódott egy közös haderő létrehozására! És fogadják el vagy kezdeményezze a magyar kormány, hogy legyen egy közös európai hírszerzési ügynökség, amely összehangolja a nemzetállamokban zajló, szuverén módon dolgozó titkosszolgálatok munkáját. Mert jól látszik, hogy szükség van erre a lépésre.

Mint ahogy szükség lenne arra, és nem hallom, hogy a kormányfő akár Máltán, akár Brüsszelben kiállna a Dublin III. felfüggesztéséért. *(Felzúdulás a kormánypárti padsorokban.)* Fontos lenne, miniszterelnök úr, hogy ne csak azt mutassuk meg, hogy mi a probléma, hanem aktív módon formáljuk azt a világot azért, hogy Európa igenis megvédve legyen úgy *(Az elnök csenget),* hogy erősebben jöjjön ki abból a válságból, amiben ma benne van. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most a Fidesz képviselőcsoportja vezetőjének, Kósa Lajosnak adom meg a szót. Parancsoljon!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Miniszterelnök Úr! Tisztelt Ház! Az első szó a részvétel és a döbbenet. Az, ami Párizsban történt, minden szempontból elfogadhatatlan, felháborító, és természetesen a Fidesz is mélységesen együtt érez az áldozatokkal, családtagjaikkal, nemzetükkel. De mindjárt ezután azt is le kell szögeznünk, hogy a mostani helyzetben a köntörfalazás, a mellébeszélés, azok az üres szövegek, amelyek egyébként a válság előtt meg a robbantás és a terror előtt ugyanúgy hallhatóak volt, mint most, mintha nem történt volna változás, idézőjelbe tesszük a részvétet.

Most nem lehet köntörfalazni. Az egész válság, az a csőd, amit az Európai Unió most a bevándorláspolitikával és az ennek nyomán járó terrorizmus okozott, nem oldható meg akkor, ha mellébeszélünk. Ma az Európai Unió vezetőinek, élükön Juncker elnök úrral, felelősségük van abban, hogy ez megtörténhetett. Azért van felelőssége benne, mert olyan vezetője az Európai Uniónak, aki képtelen arra, hogy az Európai Unióval betartassa azokat a szabályokat és törvényeket, amelyek betartatása neki kötelessége.

Görögország évek óta megsérti a schengeni egyezményt. *(Balla György: Úgy van!)* Ki kell zárni a schengeni egyezményből! Nem lehet máshogy Európában a rendet fenntartani, csak akkor, ha olyan vezetői vannak, akik nemcsak Magyarországot meg a kis országokat cintogtatják egyébként, miközben azoknak az országoktól mindent eltérnek, amelyek a vezetőik által nyilatkozatot tesznek arról, hogy a maguk részéről, különböző morális megfontolásokból, nem hajlandók betartani a dublini egyezményeket. A schengeni egyezmények fittyet hányására szemet hunynak, és azt mondják, hogy nincs mit csinálni.

Van mit csinálni! Ha az Európai Unióban van olyan, hogy jogállamiság, akkor be kell tartani a dublini egyezményeket. És nemcsak Magyarország ellen kell kötelezettségszegési eljárást indítani, ha egyébként Magyarország idegenrendészeti őrizetbe veszi a bevándorlókat, akik illegális bevándorlók, hanem következetesen mindenkit eljárás alá kell vonni. Máshogy ez nem megy. Ha az Európai Uniónak olyan vezetői vannak, akik nem tudják betartani a törvényeket, de nem tesznek javaslatot ezeknek a törvényeknek a megváltoztatására, akkor mondjanak le! Hány száz embernek kell még meghalni ahhoz, hogy ezt az egyszerű következtetést levonják?! *(Hosszan tartó taps a kormánypárti padosorokban.)*

(13-50)

Mert nem bonyolult annyira a helyzet, hogy mindenki a ködös távolba révedve beszéljen a közös európai megoldásról. A mostani szabályok egyértelműek. Azt kell beengedni, akinek politikai menedékjogra van jogosultsága. Pont. Azok nem terroristák. Akik politikai menedékjogra jogosultak, azok nem terroristák. Senki mást nem kell beengedni. Ez a mostani szabály. Ez van lerögzítve Schengenben, ez van lerögzítve Dublinban. Ilyen egyszerű.

Ja, ha a legnagyobb európai ország vezetője invitálja egyébként az illegális bevándorlókat, akkor mit csináljunk? Kinek kell betartani a törvényeket? Csak nekünk, magyaroknak? És bennünket lehet pellengérré állítani azért, mert kétségbeesetten és erőfeszítéssel próbáljuk betartani Dublint, próbáljuk betartani Schengent, és megvédeni Európát, legalábbis azt a részét, ami ránk tartozik? Ha ezt tovább csinálja az Unió, akkor a további áldozatoknak a vére is a lelkünkön fog száradni.

Nem lehet azt eltérni, mert ez a következménye, hogy egy egész politikai közösség vezető testülete sajnálkozva tárja szét a kezét, és mondja azt, hogy tehetetlenek vagyunk. Igen, ők tehetetlenek. És közben, ha nem tudják betartani a szabályokat és azokat a törvényeket, amelyek közös törvények, akkor szét-tárják a karjukat, és teljesen törvénytelen, minden nemzetközi egyezménynek ellentmondó álmegoldásokon tornáztatják az egész közösséget. Ez a betelepítési kvóta semmire se jó, ezt ők is tudják egyébként, a folyosón elmondják; semmire nem jó, a terrorizmust exportálja az egész európai közösségbe.

Ennek nincs értelme. És azt a kérdést kell megválaszolni az európai vezetésnek, hogy hány száz embernek *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* kell még meghalni ahhoz, hogy ezen változtasson. Köszönöm szépen. *(Nagy taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: A reagálások sorának végére értünk. Amennyiben a miniszterelnök úr kéri, akkor megadom a szót viszonzásra. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Elnök Úr! Magam sem vagyok biztos abban, hogy helyes válaszolnom bármelyik felvetésre. Pont egy olyan, különösen is kényes pillanatban vagyunk, amikor a gyász még mértéktartásra int bennünket, ugyanakkor várni meg nem szabad, mert nem tudjuk, hogy ha nem teszünk valamit, akkor mindaz, ami pénteken megtörtént, valamelyik nap nem köszönt-e ránk ismét. Tehát talán mégis jobb, ha beszélünk, mint ha csak gyászolnánk.

Ezért Schiffer képviselőtársamnak először arra a gondolatára szeretnék válaszolni, hogy megfigyeltem: van egy reflex - talán megengedi, hogy ezt rossz reflexnek minősítsem -, amely amikor egy nagy problémával találja magát szemben, arra hivatkozva, hogy a modern világban minden mindennel összefügg, ezt a bajt globálisnak minősíti, és levonja azonnal a tanulságot: hát, ha a probléma globális, akkor csak globálisan is lehet megoldani, mi meg akkorak vagyunk, amekkorák, és amíg nincs megegyezés az Unióban vagy az egész glóbuszon, addig olyan sok tennivaló nincs.

Én azt szeretném mondani, hogy a dolgok globális természetére való hivatkozás ne eredményezze azt a vitáinkban, hogy azt a tanulságot vonjuk le, hogy nekünk itt most különösebb tennivalónk nincs, hanem várjunk arra, amíg lesz majd közös megoldás. Az Európai Unióban ezt csináltuk az első párizsi merénylettől egészen a magyar kormány kerítésépítéséről szóló döntéséig. Tanácskoztunk, közös megoldást kerestünk, és mindenki ezt mondta, hogy csak közösen lehet, egész addig, amíg azt nem mondtuk, hogy de jól látható, hogy közösen eddig semmi nem kerekedett ki ebből. Tehát csinálja meg mindenki azt, ami az ő tehetségéből, képességéből, helyzetéből, állapotbéli kötelezettségéből rá nézve adódik. Ezt tette Magyarország.

Tehát én, miközben elfogadom az ön érvelését arról, hogy a kihívás természete globális, azt a kérdést teszem föl, hogy hol van nekünk ebben a globális krízisben a helyünk, és ebből a helyből milyen kötelezettségek származnak ránk nézve, és annak a kötelezettségnek eleget kell tenni. Azt, amit a magyarok megtehetnek, itt és most meg kell tenni - a magyar kormányt ez a meggyőződés vezeti.

A második megjegyzés is érdekes volt, amely arról szólt, hogy együtt kell működniük a titkosszolgálatoknak. Én ezt nem vitatom, de szeretnék rámutatni arra, hogy ebben a helyzetben a bajt nem a titkosszolgálatok együtt nem működése okozta. Hát azt mindenki megmondta, mint említettem talán a be-

vezető gondolataimban is, hónapokkal ezelőtt, nem volt olyan biztonsági, titkosszolgálati főnök Európában, a magyart is ideértve, a németet is ideértve, nem volt olyan rendőrfőnök egész Európában, aki ne mondta volna meg, hogy nem az a kérdés, hogy lesz-e terrorcselekmény, hanem az, hogy mikor lesz és hol lesz. Mert mindannak, ami történik, nem lehet más a következménye; ez látható volt. Nem takarozhatunk azzal, egyetlen európai vezető sem takarozhat azzal, hogy valamilyen információ nem állt rendelkezésre, mert a dolgok, a baj a bevándorlás természetéből szükségszerűen következnek - ellenőrizetlenül és mindenfajta kontroll nélkül, szabályozatlanul özönlének be emberek háborús övezetből a mi békés világunkba.

Miért, mit gondoltunk, mi fog történni, tisztelt hölgyeim és uraim? Tehát miközben mi szorgalmazuk a rendvédelmi, határrendészeti és titkosszolgálati szervezetek együttműködését, nem áztatjuk magunkat azzal, hogy ez hiányzott volna most ahhoz, hogy a bajt elkerüljük.

Az a mondat is megütötte a fületem, hogy Magyarország is felelős. Szerintem Magyarország biztosan sok mindenért felelős, és én lennék az utolsó, aki azt mondanám a saját fajtámról, hogy hibátlanok lennénk, és én vagyok az utolsó, aki azt mondaná, hogy nemcsak most vagyunk hibátlanok, hanem mindig is azok voltunk. Tehát szerintem mi, magyarok pontosan tisztában vagyunk a történelmi felelőségeinkkel, és tisztában vagyunk a képességeinkkel - nemcsak az erényeinkkel, hanem a fogyatékoságainkkal is. De egy ilyen helyzetben, amikor egyetlen ország volt szerintem, aki időben és azt tette, amit tenni kellett, most beszélünk a saját felelősségünkről? Miféle öngyűlöleti reflex ez? Miért gyűlöljük magunkat?

Én nem mondom, hogy dicsérjen meg bennünket az ellenzék, nem mondom, hogy mondja azt, hogy volt egy kormány Európában, amelyik azt mondta, hogy emberek, vegyüek ezt komolyan. Én ezt nem várom, mert ez ellentétes lenne a pártpolitika természetrajzával. De azt mondani az ellenzék oldaláról, hogy felelősége van Magyarországnak - miért gyűlöljük ennyire a magyarokat? Saját magunkat? Mi ennek az oka? (*Kunhalmi Ágnes: Csak a kormány!*) Mi ennek az oka? (*Taps a kormánypartok soraiban.*) Tehát azt szeretném javasolni, hogy a helyzet súlyának megfelelően próbáljunk közösen osztozni a mértéktartás erényében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm a Jobbik vezetőjének azt a megjegyzését, amelyben mindannyian osztozunk a kormánypartai padosorokban, miszerint a biztonság nem pártpolitikai kérdés; az ebből fakadó együttműködési lehetőségeket majd keresni fogjuk, amikor erre szükség lesz. Most itt csak annyit szükséges kijelentem, hogy a magyar kormány a leghatározottabban fellép mind a kényszerbetelepítés, tehát a kvóta ellen, mind a visszatoloncolás ellen.

Szeretném tájékoztatni Magyarországot minden polgárát, hogy itt, amíg ez a kormány levegőt tud venni, addig sem kvóta nem lesz, sem visszatoloncolás

nem lesz. (*Taps a kormánypartok soraiban. - Közbeszólás a Fidesz soraiból: Helyes!*)

A Kereszténydemokrata Néppárt megjegyzését izgalmasnak és értékesnek érzem, mert - nem most, mert túl közel van mindaz, ami történt, de valamikor - kellene beszélnünk a képviselő úr szavaiban megfogalmazott kérdésről, mert ő nem arról beszélt, hogy mi lesz az Európai Unióval, ami egyébként egy nagyon fontos és izgalmas kérdés, hanem arról beszélt, hogy mi lesz az európai civilizációval. Ez talán nagyobb kitekintést és szélesebb horizontot is megenged a számunkra. Nem most, de valamikor érdemes beszélni arról a kérdésről, hogy ha ez így megy tovább, akkor a XXI. század közepén-végén mi lesz a mi európai civilizációnkkal. És ha ezt összefüggésbe hozzuk a bevándorlás kérdésével, akkor fel kell tennünk azt a kérdést, hogy vajon képes-e egy civilizáció arra, hogy fönntartsa magát, ha azokat az embereket, akik létrehozták, másfajta emberekre cseréljük le. És akit a válasz érdekel, az tanulmányozza az Egyesült Államok történetét. (*Derűlttség a kormánypartok soraiban.*) De ez egy másik vita, talán majd később és máskor.

Ellenben engedjék meg, hogy a Szocialista Párt tisztelt vezetőjének azt a mondatát ideemeljem, miszerint a terrorizmusért a terroristák a felelősek. Ez egy fontos mondat szerintem. Aligha hiszem, hogy bárki megkérdőjelezné közülünk ennek a mondatnak az igazságtartalmát. Csak ez a kérdés így egymagában nem áll meg, eldől, mert mellé egy másik kérdés is kívánczik: persze, a terroristacselekmények elkövetéséért a terroristák a felelősek - de a saját magunk megvédéséért ki felelős? Azért mi vagyunk a felelősek!

(14.00)

Tehát a terrorveszély minimálisra csökkentése, a felkészülés, az elhárítás, az előreláthatóság, minden, amit meg lehet tenni, hogy a kockázatot csökkentjük, ez meg mind a mi felelősségünk. És aki a bevándorlásra nemhogy igent mondott, hanem beszállította a háborús övezetekből az embereket, azok a vezetők nem tettek meg mindent annak érdekében, amit az európai emberek biztonsága megkövetelt volna. Ez az igazság!

Tudom, hogy közel van a gyász, és a felelősség kérdését feszegetni, különösen, hogyha az ember úgy érzi, hogy maga nem részes benne, az talán nem ízléses dolog, de előbb-utóbb ezt a kérdést fel kell tennünk. Fel kell tennünk azt a kérdést, hogy akik behozták... - mert nem beengedték, szeretném még egyszer megismételni: a bevándorlók ma nem bejönnek Európába, járműveket küldünk értük. A görögöket nem kényszerítjük rá, hogy betartsák a megállapodást, ott bejönnek a bevándorlók, majd járműveket küldünk értük. És csak azon megy a vita az Európai Unióban, hogy hogyan tudnánk számukra a legbiztonságosabb és legemberesebb utazási körülményeket megteremteni, miközben nem tudjuk, hogy vajon nem éppen beszállítjuk-e azokat a terroristákat, akik elkövetik aztán Párizsban mindazt, amit mindannyian láthattunk.

Én azt gondolom tehát, hogy higgadtan, mérték-tartással, de fel kell tennünk azt a kérdést, hogy Európa vezetői megtettek-e mindent annak érdekében, hogy az európai emberek biztonságát megvédjék, akkor is, ha egyébként nem ők felelősek a terrorcselekményekért, mert ahogy az MSZP is mondta, a terroristák felelősek érte. De ez nem jelenti azt, hogy a mi felelőségünk nulla lenne. Erről beszélnünk kell majd a későbbiekben.

De van itt még egy nagyobb baj is, tisztelt képviselő úr (*Az MSZP padsorai felé fordulva:*), amit az ön hozzászólása talán felszínre dobott, hogy baleset történt-e, tehát mindaz, ami történt, az egy kisiklás, egy rendkívüli esemény volt, vagy pedig rendszerszerű hiba. Hogy vajon nem arról van-e itt szó - ezt se gondolom, hogy ma tudnánk megvitatni, és most nem akarok ideológiai kategóriákat használni, mert rossz irányba megy a beszélgetés -, hogy az az ideológus gondolkodás, ami az európai értelmiséget egyébként is mindig jellemezte, és itt az európai értelmiség mindig nagy és erős igényt formált arra, hogy részt vegyen az európai politikában, és így behozta az európai politikába, hátrébb szorítva a pragmatizmust és a józan ész törvényeit, nos, hogy vajon nem arról van-e szó, hogy túl nagy teret kapott az európai politikában ez a megközelítés, és egyfajta öngyilkos hajlam hatalmasodott el rajtunk.

Hát minek lehet nevezni azt, megismétlem, elnézést, ha untatom önöket, Szíriával háborúban állunk, még hozzá a szír kormánnyal állnak háborúban európai hatalmak, az Európai Unió tagállamai; Irak területén háborús cselekményeket hajtunk végre; Afganisztán területén háborús cselekményeket hajtunk végre, majd onnan érkező embereket ellenőrzés, azonosítás nélkül, anélkül, hogy tudnánk, kicsodák, fogtak-e már fegyvert, öltek-e már embert, tagjai-e bármilyen terrorszervezetnek, van-e kiképzésük, anélkül, hogy erről bármit is tudnánk, mi magunk behozzuk a háborús övezetből a saját békés hátországunkba? Hát mit lehet mondani erre?! Ez egy rendszerszintű hiba. Ilyen hibát nem lehet tenni, ez nem egy tévedés, nem egy rossz döntés. Ha meg gondolkodásmódbeli torzulás, ha a rendszerünkben gondolkodunk, megakadályoz bennünket abban, hogy fellépjünk ez ellen a fenyegetés ellen.

Ezért mondtam én azt, hogy szerintem egy új európai politikára van szükség. Nem arról van szó, hogy ki kell javítani jobb információáramlással a hibát, hanem másképp kell gondolkodnunk az életünkről és a jövőnkről, vagyis magyarul: más politikára van szükség, mert egyébként nem tudjuk megvédeni magunkat, és az öngyilkos európai (*Taps a kormányzó pártok padsoraiából.*) értelmiségi hajlamok fognak uralkodni rajtunk.

És természetesen nem akarom ezt a gondolatot túlfeszíteni, mert ugyanakkor abban is igaza van a mindenkori európai baloldalnak, ideértve a magyar baloldalt is, hogy szellemi frissesség nélkül, szellemi innovációk nélkül nincsen politika, és nincs sikeres és méltó élet sem. De Európának tudnia kell azt, hogy nem először követ el egy hibát. Ha az európai politika nem elég erős, akkor bizonyos ideológiai

hajlamok, örült ötletek elhatalmasodnak a kontinensen. Hát ez már megtörtént, nem először állunk ezzel szemben. Megtörtént akkor, amikor azt gondolták, európai értelmiségi egyébként, hogy fajta szerint lehet sorrendet felállítani európai emberek között. Aztán ebből lett az, ami lett, nemzeti szocializmus és fajelmélet. Aztán azt gondolták Európában okos emberek, hogy az a jó, hogyha mindannyian egyenlőek vagyunk, amiből aztán lett homo sovieticus meg sztálinizmus. (*Közbeszólás az MSZP padsoraiából: Mint most...*) És most szerintem vannak, akik azt gondolják, hogy akkor leszünk boldogok, akkor lesz szép az élet Európában, hogyha a nemzetállamokat megszüntetjük, kikapcsoljuk. Ez legalább olyan örült ötlet, mint az előzőek voltak.

Ezért nekünk határozottan ki kell állnunk a nemzetek Európája és a nemzeti alapon szerveződő Európai Unió mellett. Szerintem ez a feladatunk (*Taps a kormányzó pártok padsoraiából.*), és ezt a munkát kell elvégezni a következő időben. (*Nagy taps a kormányzó pártok padsoraiából.*)

ELNÖK: Tisztelt Ház! Most rátérünk a képviselőcsoportok által előre bejelentett napirend előtti hozzászólásokra. (*Számos képviselő hagyja el a termet. - Zaj.*)

Elsőként az LMP képviselőcsoportja részéről Szél Bernadett képviselő asszonynak adom meg a szót... - mihelyt a teremben elül a mozgolódás. És közben kérem a képviselő asszonyt, hogy a kártyáját helyezze be a gépbe. (*Megtörténik.*) A képviselőtársakat pedig kérem, hogy mindenki, akinek egyéb fontos teendője van, az üléstermen kívül próbálja meg ezt elintézni. Tehát mindenki foglalja el a helyét, és hallgassa a képviselő asszonyt! Parancsoljon, megadom a szót. „A földrablást meg kell akadályozni!” címmel fogja a hozzászólását elmondani.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ma kezdődnek az országban a földárverések. Miről szól ez, ami most elkezdődött ebben az országban? Arról szól, hogy önök ott a Fideszben és a KDNP-ben két hónap alatt, teljes rohamtempóban, parlamenti felhatalmazás nélkül, 400 milliárdnyi földet kívánnak értékesíteni. Ez azt jelenti, hogy önök, tisztelt kormánypártok, naponta 10 milliárd forintnyi állami vagyont fognak eladni.

Azt kell mondanom önöknek, hogy az elmúlt 25 évben ilyen tempóban még egyik kormány sem égette fel a közös vagyonunkat. A Fidesz pedig ezt meglépi, holott önök voltak azok, akik a korábbi években nagyon kiálltak a nagy és erős állam szükségessége mellett. Önök voltak azok, akik ádáz ellenségei voltak mindenféle privatizációnak. Erre önök elkezdik az ország egyik legnagyobb privatizációját; egy olyan privatizációt, amit még az unokáink és a dédunokáink is meg fognak keserülni.

De beszéljünk a lényegről, mert a lényeg mindig a színpalak mögött sejlik fel, ha egy ilyen nagy üzlet-ről van szó. Beszéljünk arról, hogy miért van erre szükség! Röviden arról van szó, hogy itt egy oligar-

chaháború zajlik, és önök és az oligarcháik minden korábbinál éhesebbek. Arról van szó, hogy önök összeveszték Simicska Lajossal, és most fel kell tőkésíteni az új barátait. Úgy is fogalmazhatnék, hogy a fideszes földprivatizáció arról szól, hogy Mészáros Lőrinc és a többi új barátjuk gazdagabb legyen, mint amilyen gazdag Simicska Lajos és a régi barátai. És önök most már olyan szemérmetlenül kapzsik, hogy képesek a magyar vidék teljes jövőjét a kukába dobni csak azért, hogy a haverjaik a pénzüknél legyenek.

Ez az igazság, és minden más, amit önök a földprivatizációról mondanak, az hazugság. Hazugság, hogy a földprivatizáció fogja meggátolni azt, hogy külföldiek ebben az országban földhöz jussanak. Itt arról van szó, hogy pont ez az ügylet az, amin keresztül külföldiek fognak tudni földet vásárolni, magyar földet vásárolni. Önök ehhez asszisztálnak.

Hazugság az is, amikor azt állítják, hogy helyi kis- és középgazdaságok fognak majd itt földhöz jutni. Tudják, önök nagyon gondosan felépítettek egy akadályrendszert, ami meggátolja, hogy a tisztességes vállalkozó földműves emberek odajöjjenek a földlicitekre, tisztességgel benevezzenek és indulni tudjanak ezen a megmérettetésen. Itt van a regisztráció, ami 30 ezer forint, és ott van, hogy letétbe kell helyezni 10 százalékot a licitáláshoz, még hozzá a földterület kikiáltási árának a 10 százalékat. Önök pontosan tudják, hogy nagyon sok helyi gazdálkodó nincs olyan helyzetben, hogy ezt meglépje, úgyhogy a tisztességes vidéki földműves embereknek alapvetően két lehetősége lesz, hogyha ez a földrablás végbemegy: az egyik az, hogy vagy strómanok lesznek, vagy adósságszűcsapdába jutnak.

Tudják, ez egy olyan folyamat, amelyben önök elérik azt, hogy a Mészáros Lőrinc-féle, teljesen piszkos ügyletekben meggazdagodott, mondva csinált földművesek tudják megkaparintani az értékes és nagyobb földdarabokat, mindenki más, a valódi gazdák pedig jobb esetben kisebb, értéktelen darabokhoz fognak jutni.

(14.10)

Hazugság az is, hogy a helyben élő gazdálkodók vásárolhatnak majd földet. Én emlékeztetni szeretnék mindenkit arra, hogy önök voltak azok, akik szétverték az agrárképzést, és most már egy egy hónapos gyorstalpaló elvégzése után bármely műkormos vagy gázszerelő mondhatja magát helyi gazdálkodónak. Hogyha a fideszesek itt mögöttem abba hagyják a folyamatos bekiabálást, akkor azt is elmondom önöknek, hogy a legnagyobb hazugság, hogy a földprivatizáció erősítheti a magyar vidéket és növelheti a vidéki foglalkoztatást. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Ki kiabál?)*

Tudják, az egy olyan helyzet, amiben most vagyunk, hogy állami birtokpolitika nélkül lehetetlen vidéken munkahelyeket teremteni, állami földek nélkül nincsen állami birtokpolitika, bár igazából önöknek sosem volt vidékpolitikája, amióta Angyán professzor úr nincsen önökkel. Az elmúlt öt év arról

szólt, hogy az oligarchaháborúnak az aktuális fázisához igazították a földtörvényeket. Önök a mai napon ezzel a szégyenletes folyamattal hűbéri sorba fogják taszítani a magyar vidéket, ahol a tisztességes gazdálkodókra kétfajta sors várhat: vagy az adósságszűcsapda, vagy lehetnek strómanok a saját országukban.

Nézzék, ma elkezdődtek a földárverések, önök rohamtempóban, alig két hónap alatt el akarják adni a megművelhető földeknek a kétharmadát. De ne higgyék, hogy ez ilyen könnyű lesz! Ott vagyunk, most is ott vagyunk az árveréseken, és mindent meg fogunk tenni azok megakadályozása érdekében, figyelni fogunk, hogy ezt a szegényt ne zárt ajtók mögött tudják megcsinálni, és később, tisztelt képviselőtársaim, minden olyan földet vissza fogunk venni, amelyet önök szétlopnak, szétcsálnak és széthordanak. Jól hallják önök ott a kormányosokban, szétlopnak, szétcsálnak és széthordanak, erről van szó *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, mert önök most minden magyar állampolgárt meglópnak, bármit mondanak is most önök kormányoldalon, az igazság ez! *(Szórványos taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra megadom a szót Fazekas Sándor miniszter úrnak.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Érdeklődéssel hallgattam az ön általánosságoktól és politikai szólamoktól hemzsegő felvetéseit. Eddig komoly témák voltak itt az Országgyűlésben, és úgy láttam, minden felszólaló igyekezett felkészülni; ön az első kivétel a mai napon. Mert amit ön itt elmondott, az teljes mértékig légből kapott, mind a jogszabályok, mind a nemzeti vidékstratégia, a Darányi Ignác-program teljes ismerethiányáról tesz tanúbizonyságot.

Persze beszédes az, hogy ön mondja ezt a hozzászólást, nem Sallai Róbert Benedek képviselőtársa *(Dr. Szél Bernadett: Mondd a liciteket!)*, gondolom, hogy ő a liciteken már licitál is, hiszen ő földet akar venni *(Derültség.)*, sőt védett területet is akart venni, tehát erre készül, hiszen majd a túrkevei földek vásárlására is - csakúgy, mint más földművesek részére - nyílik lehetőség az LMP-s gazdák részére is természetesen. *(Dr. Szél Bernadett és dr. Schiffer András közbeszól.)* Sőt, azok részére is, akik úgy földművesek, hogy közben esetleg gázszerelők, műkormöstanfolyamot végeztek vagy iskolában oktatással foglalkoznak, ugyanis a földművesekre vonatkozó szabályozás egzakta, az Országgyűlés ezt elfogadta.

Az agrárszakképzés pedig, köszöni szépen, jól van. Az agrárszakképzési intézményrendszer a Földművelésügyi Minisztériumhoz tartozik, ott az összes olyan szükséges intézkedést megtettük, ami szükséges a képzés megfelelő színvonalára érdekében. Hogyha önnek más képzési formákkal, amelyek nem az iskolarendszerű képzés körébe tartoznak, gondja van, tegyen nyugodtan bejelentést a megfelelő oktatást felügyelő szervezetnél. *(Dr. Szél Bernadett és dr. Schiffer András közbeszól.)*

Tisztelt Országgyűlés! A hozzászólás maradék érdemi részére szeretnék reagálni, mert azt azért jól láthatjuk, hogy igazából nem a magyar földművesektől kell félni a magyar földet, nem a gazdáktól, hanem azoktól az ellenzéki koalícióba tömörült gazdaellenes erőktől, akik akár Brüsszelig vagy az Alkotmánybíróságig is hajlandók elmenni azért, hogy a föld ne a magyar gazdáké legyen. (Dr. Szél Bernadett és dr. Schiffer András közbeszól.) Bárkié legyen a föld, csak ne a magyar gazdáké. És most bezeg privatizációt kiabálnak akkor, amikor 40 ezer helyrajzi szám, 40 ezer földrészlet, amelynek a 10 százaléka van körülbelül 10 hektár fölött (Gógös Zoltán: *Ez nem igaz!*), tehát szétszórta elhelyezkedő parcellákról van szó, ezeknek az értékesítésére kerül sor, és akkor ebből vizionálnak oligarcha nagybirtokokat, meg egyszer lenyúlást, egyszer pedig rablást, és így tovább.

Tisztelt Képviselő Asszony! Énszerintem ön túl erős szavakat használt akkor, amikor földrablásról beszélt. A Btk. meghatározza, hogy mi a rablás. Az a rablás, aki idegen dolgot jogtalan eltulajdonítás végett úgy vesz el mástól, hogy evégből valaki ellen erőszakot, illetve az élet vagy a testi épség elleni közvetlen fenyegetést alkalmaz. Azt javaslom, hogy a képviselő asszony válogassa meg a kifejezéseket, a szavakat, amiket használ (Dr. Szél Bernadett közbeszól.), mert itt azért jó néhány ezer gazda fog majd földet venni az elkövetkezendő időszakban...

ELNÖK: Képviselő asszony, legyen szíves! Bocsnat, miniszter úr! A kéttagú LMP-frakciót kérem arra, hogy hagyja a miniszter urat, hogy elmondja a válaszát, akkor is, hogyha ez önöknek nem tetszik. Önöknek volt öt percük arra, hogy a mondanivalójukat kifejtésék. Ennyi tiszteletet megérdemel mindenki ebben a Házban. (Taps a kormánypárti padosorokban.)

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Köszönöm szépen.

ELNÖK: Parancsoljon, miniszter úr!

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr. Tehát én azt javaslom, hogy tartózkodjanak az ilyen földrablás és egyéb erőszakot sugalmazó kifejezésektől, mert itt, kérem szépen, árverésről, nyilvános árverésről van szó, vételi ajánlatról, elővásárlási jogosítványokról, és így tovább, tehát aki ott földet vásárol, az egy földműves, az egy gazda, és semmiképpen nem rabló. Semmiképpen nem rabló, nem olyan, aki lenyúl, nem olyan, aki privatizál - odamegy és vásárol. És szerintem a magyar gazdatársadalomnak ezt vissza kell utasítania, ezt az egész LMP-s felfogást vissza kell utasítania, mint ahogy egyébként megtette ezt a választásokon is a magyar gazdatársadalom, amikor azt a néhány százalékot biztosította az önképviseelőinek, amivel egyébként a parlamentbe bejutottak.

A következő dolog: ki vehet földet? Az, aki az árverésen eredményesen szerepel, de emellett vannak további vásárlásra jogosultak is. A jelenlegi föld-

használót is megilleti egy elővásárlási jogosítvány; azt, aki legalább egy éve az eladással érintett föld szerinti településen állattartó telepet üzemeltet és takarmány-előállítás célból vásárol; azt is, aki ökológiai gazdálkodás céljára szeretné megvásárolni a földet; a helyben lakó, szomszéd földművest is megilleti ez a jog; illetve az olyan földművest, akinek a lakóhelye vagy a mezőgazdasági üzemközpontja legalább három éve 20 kilométeren belül van az értékesíteni tervezett földhöz képest.

Tehát lehet akármilyen gazdatanfolyamra hivatkozni, ezek azért konkrét előírások, amelyeknek a betartását ellenőrzi a hatóság, és ellenőrzik a gazdák is, akik ott vannak, és élnek ezekkel a jogosítványikkal. Tehát, képviselő asszony, ön nyilván teljes tájékozatlansága okán vizionál itt oligarchabirodalom-építéseket meg földvagyon-felhalmozódást. Ezek a szabályok garanciálisak, meggátolják azt (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.), hogy valakinek a kezén a 300 hektáros limiten túl több földterület halmozódjon föl.

Köszönöm szépen. (Taps a kormánypárti padosorokban.)

ELNÖK: Tisztelt Ház! Bejelentem, hogy Tóbiás József képviselő úr elállt a napirend előtti hozzászólása elmondásától, tekintettel arra, hogy olyan ügyekről kívánt beszélni, amelyekről már a miniszterelnök úr felszólalása kapcsán szó esett. Ez egy pozitív példa a most következő felszólalások számára. (Derűlttség.)

Szászfalvi László képviselő úr következők: „Embertelen támadás az európai keresztény értékek ellen” címmel, a KDNP részéről. Képviselő úré a szó.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt napokban szerte a világban megemlékeztek a franciaországi áldozatokról. Hazánkban a párizsi terrortámadások áldozatainak emlékére nemzeti gyásznapi volt a tegnapi nap, országsszerte egész nap csendes megemlékezéseket tartottak, ezzel is kifejezve a francia néppel való együttérzést.

A múlt hét pénteki párizsi merénylet célja, hogy aláássa Európa keresztény fundamentumát és lebontja azt. Az európai ember szabadságát és életformáját, az emberi életet támadták meg, ami hétköznapjaink biztonságát fenyegeti. Az európai értékek egyik legfontosabbika a tolerancia, a „fogadjatok el egymást szeretetben” keresztény alapértékének 2000 éves jelenléte az európai társadalmakban. Minden ember egyedi és megismételhetetlen, ezért tiszteletet érdemel.

Különbözünk s ez természetes már számunkra, de éppen ez az összetartozásunk alapértéke is. A jog, hogy mindenki a lelkiismerete szerint cselekedjék, az emberi személy elpusztíthatatlan méltóságából következik.

Tisztelt Országgyűlés! Húsz évvel ezelőtt az UNESCO kezdeményezésére az ENSZ november 16-át a tolerancia nemzetközi napjának nyilvánította abból a célból, hogy az élet, az egészség védelme, az

emberi személyiség tiszteletben tartása legyen az elsődleges, mindennél fontosabb szempont a világon. A mai nap tehát a népek közötti kölcsönös megértésről, barátságról, együttműködésről és a tartós békéről kellene hogy szóljon, ehelyett ma a terror és a mérhetetlen gyász uralkodik Európában és Magyarországon. Ferenc pápa így fogalmazott: „Ami Párizsban történt, az nem emberi, és nincsen rá semmilyen igazolás, sem vallási, sem emberi.”

(14.20)

A párizsi terrortámadás minden szempontból tehát tolerálhatatlan, elfogadhatatlan és egyúttal kijózanító esemény. Európának fel kell ébrednie, és az üressé vált liberális rózsaszín ködből ki kell jöznödnie. Újra fel kell fedeznünk, és meg kell védnünk a nemzetek Európájának értékeit, hagyományait, sokszínűségét, szellemi gazdagságát, amely mégiscsak megtartotta évezredekken keresztül. Szellemileg és lelkiileg is meg kell újulnia Európának annak érdekében, hogy ismét biztonságos és egészséges kontinens legyen.

Tisztelt Ház! A magyar kormány a párizsi terrortámadás hatására azonnal intézkedéseket kezdeményezett a magyar emberek védelmében. A nemzetbiztonsági kabinet döntése értelmében megerősített biztonsági intézkedések léptek érvénybe Magyarországon. Azt is tudjuk, hogy péntekre összehívták az uniós belügyi és igazságügyi miniszterek rendkívüli tanácskozását a párizsi merényletekre adandó válasz megvitatására. Európának szembesülnie kellett és kell a barbárság és a terrorizmus veszélyeivel, és ez arra figyelmeztet bennünket, hogy össze kell fogunk.

A Kereszténydemokrata Néppárt országgyűlési frakciója arra kéri a kormányt, hogy ezekben a vesztes időkben is továbbra is tegyen meg mindent a magyar emberek és az európai értékek védelmében. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt és a kormány számára is szörnyű ez a tragédia, és mindnyájan, ahogy itt mindenki, aki felszólalt, hadd kezdjem én is így a felszólalásomat, hogy osztozunk azoknak az embereknek a fájalmában, akik édesapjukat, testvérüket, gyerekeiket vagy jó barátjukat veszítették el ebben a terrortámadásban. Ez egy olyan barbár cselekedet, amelyet az európai civilizáció, az Európai Unió nem hagyhat. És elmondhatjuk, hogy ez nem az első ilyen cselekmény, hiszen, ha visszanezünk az elmúlt 15 év történetében, akkor számos más áldozata volt már az ugyanebből a fogalmi körből kiinduló terrorizmusnak.

Nyilván mindnyájan ismerjük egy új korszak kezdetét, és jelenti talán 2001. szeptember 11-e, amikor közel háromezer ember hunyt el. 2004. március 11-én ugyanígy muszlim szélsőségesek Madridban robbantottak reggel csúcsforgalomban, és 191 ember halálát okozták, 1800-at megsebesítettek. 2005-ben, egy évvel később, július 7-én Londonban egy muszlim férfi hajtott végre öngyilkos merényletet egy emeletes buszon, 56 ember veszítette életét, 700-an megsebesültek. 2013-ban, április 15-én Bostonban, az ottani maratoni futóversenyen történt szintén robbantás, amelyben három ember elhunyt, 260 sportolót pedig megsebesítettek, illetőleg nézőket is.

2014-ben, ha csak az utóbbi egy év történéseit nézzük, Sidneyben történt merénylet, 2015. január 7-én Párizsban, 2015. február 15-én Koppenhágában, itt egy 22 éves támadó volt. 2015. március 18-án Tuniszban, itt szintén az Iszlám Állam hajtott végre terrorista akciót, 2015. május 3-án Dallasban, 2015. június 26-án Tunéziában egy 23 éves merénylő követett el szintén merényletet, több brit turista veszítette életét. 2015. június 26-én Lyonban volt szintén robbantásos merénylet, illetőleg 2015. október 31-én Egyiptomban 224-en veszítették életüket egy légi katasztrófában. És lehetne még folytatni a sort, hiszen önök is talán tudják, hogy a keresztények ellen hitük miatt elkövetett különböző gyilkosságok, bűncselekmények, kivégzések miatt ötpercenként vesztí életét egy keresztény ember a világban az elmúlt évtizedekben csak azért, mert keresztény hitét megvallotta. Ez azt jelenti, hogy tíz év alatt körülbelül egymillió ember veszítette az életét azért, mert kereszténynek vallotta önmagát.

Amikor tehát arra a 120-130 emberre gondolunk, aki péntek éjszaka vagy azóta a kórházban veszítette az életét, mindegyik emberrel érzett gyászunk mögött másik tízezer ember halálát is láthatjuk. Mindenki felé, amikor kifejezzük a részvétünket, másik tízezer ember felé is kifejezzük egyenként a részvétünket minden áldozat után, hiszen ilyen nagy számú azoknak az embereknek a száma, akik a világ különböző részein a keresztény hitük vagy a terroristák támadása miatt veszítették el az életüket.

Jól látható ennél a merényletnél, ahol több helyszínen, 6-8 helyszínen egyszerre végeztek robbantásokat, hogy nagyon széles körű szervezésre volt szükség, és nagyon sok ezer, tízezer vagy akár több száz-ezer radikális muzulmán fanatikusból választották ki azokat az embereket, akik ezeket végül végrehajtották, de jól láthatóan az utánpótlásuk igencsak végtelennek tűnik.

A helyszínek szimbolikusak, ezért is van igaza képviselő úrnak, amikor azt mondja, hogy itt egy civilizációs kérdésről van szó, civilizációk ütköznek, hiszen mi másért választották volna pontosan azt a helyszínt, ahol a francia és a német focicsapatok barátságos mérkőzést folytattak. A második világháború utáni európai történelemnek talán egy igen fontos szimbolikus megjelenítése a francia-német kiegyezés és barátságos mérkőzés. Nyilván nem véletlen, hogy pont ide vitték az egyik öngyilkos merénylőt; vagy egy olyan szórakozóhelyre, a Bata-

clanba, ahol egy zsidó származású tulajdonos helyén egy amerikai zenekar játszott. Ez is mutatja, hogy szimbolikusan civilizációs rombolási célból választották a helyszínt, akárcsak a Charlie Hebdo szerkesztőségétől nem messze, ahol szintén volt egy robbantás. Ez hívja fel arra a figyelmet, hogy milyen civilizációs összeütközéssel állunk szemben a következő időszakban.

Fontos azt a kérdést mindig feltennünk, hogy ki integrál kit. Ki változik meg akkor, amikor bevándorlók érkeznek tömegével Európába? Nekünk kell az életmódunkon változtatni az itt egyre inkább növekvő terrorizmus miatt, nekünk kell az életmódunkat megváltoztatni, vagy pedig a mi értékeink, a mi életmódunk lehet és maradhat domináns Európában?

Én úgy gondolom, hogy ez a támadás is, túl azon, hogy több mint száz ember életét kioltotta, és az élet a legfontosabb érték, amit védenünk kell, az európai életmód és az európai értékek elleni támadás volt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Most a Fidesz képviselője, Gyórfy Balázs következik: „Legyen a föld a magyar gazdáké!” címmel. Parancsoljon!

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A mai napon elindultak a földárverések. A magyar gazdaságnak régóta várta már ezt az alkalmat, régóta szerette volna kihasználni ezt a lehetőséget, de szögezzük le, ők nem ajándékot kértek, hanem egy lehetőséget; egy lehetőséget, amit ezúton is köszönünk, hogy a magyar kormányzat meghallott, és meghallgatott. Fontos, hogy milyen formában kérték a segítséget. Azt kérték, hogy a hatályos földtörvény szabályozása alatt, piaci áron, átlátható körülmények között és megfelelő piaci, megfelelő banki finanszírozással tudjanak ebben a programban részt venni. Lehetőséget kaptak ezzel arra, hogy megerősítsék a gazdaságukat, hogy földet tudjanak vásárolni. Mít kértek hát, tisztelt képviselőtársaim? Annyit kértek, hogy dolgozhassanak - dolgozhassanak.

Az ellenzéki összefogással létrejött gazdaellenes liga azonban addig-addig ügyeskedett Brüsszelben és az Alkotmánybíróságon, amíg egy olyan pótlólagos védelmi vonalat sikerült felszámolni, felszámoltatni nekik, amely alapvetően azt a célt szolgálta volna, hogy a liciten se vehessenek részt nem magyar állampolgárok. Ezt a pótlólagos védelmi vonalat azonban brüsszeli nyomásra a teljes jogszabály megszüntetésének az elkerülése végett a magyar kormányzat megszüntette.

Kivonta belőle ezt a szót, tisztelt ellenzéki képviselőtársaim, gratulálok önöknek. Gratulálok, hogy ellenünk, a gazdák ellen sikerült egy csatát nyerniük. Azt azonban szeretném leszögezni, hogy ez csak egy csata volt, végső győzelmet nem tudtak aratni, hiszen a licitek elindultak. És mit ad Isten, van érdeklődő! Van érdeklődő, van, aki szeretne bővíteni, és a licit rendben zajlik. *(Gógös Zoltán: Nem sok!)* A licit rendben zajlik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az ellenzéki politikusok egyébként azzal harsogták tele az elmúlt hét végén a sajtót, hogy most már aztán boldogboldogtalan, minden külföldi vásárolhat Magyarországon termőföldet. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez tényyszerűen nem igaz. Magyarországon alig több mint 200 olyan földműves van, aki nem magyar állampolgár. Ez összesen a 2 ezreléke a magyar földműveseknek, annak a tábornak, amely ugye, most jogosult arra, hogy földet vásárolhasson. Hisz ők lehetnek azok, akik 300 hektár erejéig Magyarországon földet birtokolhatnak. A magyar gazdák, tisztelt képviselőtársaim, számíthatnak egyébként arra is, hogy mindent meg fogunk tenni, ami erőnk-ből telik, hogy egyenlő feltételeket teremtsünk a gazdálkodásukhoz.

(14.30)

Hiszen nem járja az, hogy az út egyik oldalán 580 forintot fizet valaki aranykoronáért, míg az út másik oldalán több ezer forintot, piaci árat. Ez méltatlan! Holnap egyébként meg fogjuk tudni, hogy hogyan áll az ellenzék ehhez a kérdéshez. Mondhatnám azt is, hogy kiderül majd, hogy ki hol áll, ki kicsodát támogat, gazdanyelven szólva: elválík az ocsú a búzától, tisztelt képviselőtársaim, meglátjuk, hogy ki áll az oligarchák pártjára, és ki áll majd a magyar gazdaságnak pártjára.

Erről a helyről azonban biztosíthatom a magyar gazdákat, hogy ha az ellenzék támogatását nem tudjuk holnap megszerezni ehhez a fontos törvénymódosításhoz, akkor is mindent meg fogunk tenni, hogy ezt a méltatlan helyzetet felszámoljuk, tovább fogjuk keresni azt a lehetőséget, hogy ezt a méltatlan állapotot felszámoljuk. Bátran mehetnek a gazdaságok licitálni, bátran élhetnek ezzel a történelmi lehetőséggel, hiszen biztosak lehetnek abban, úgy, ahogyan eddig is, ezután is ki fogunk állni az érdekeik mellett, és mindent meg fogunk tenni azért, hogy hosszú távon tudják biztosítani saját és családjuk egzisztenciáját a magyar vidéken. Hisz a magyar föld magyar kézben maradásának az egyik legfontosabb záloga az, hogy a magyar gazdaságnak eredményesen tudjon gazdálkodni a termőföldjeinken, hiszen ha ez így történik, akkor senki nem fogja tudni rávenni őket arra, hogy megváljanak attól a földtől, ami a hosszú távú boldogulásuk záloga. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Válaszadásra ismét Fazekas Sándor miniszter úré a szó.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nagyon örülök, hogy fölvetette ezt a fontos kérdést, hiszen az elmúlt hetekben komoly viták zajlottak itt a Ház falai között a földértékesítésről, az árverésekről, arról, hogy ki vehet földet és ki nem, és én örülök annak, hogy láthatja most már mindenki azt, hogy az az elgondo-

lás, hogy a magyar gazdák földhöz jutását a kormány segítse, az helyes volt.

A földárverések zajlanak. Itt van nálam egy öszszesítés arról, hogy hol, hányan jelentkeztek... (*Derűltség a Jobbik soraiban.*) Az első napon vagyunk, tisztelt képviselőtársak. El lehet azt mondani, hogy gyakorlatilag minden földre van érdeklődés általában két-három gazdától. (*Gőgös Zoltán: Miniszter úr, ez nem igaz! Hát én ott voltam!*) Én bízom benne, hogy ez így lesz a későbbiek során is, hiszen a magyar gazdák már korábban is mutatták azt, hogy érdeklik őket az állami földek, ahogy említettük. Többnyire kisebb parcellákat, 2014 óta 8 ezer, 3 hektár alatti területet adtunk el, most néhány nap alatt további 12 ezer darabot írtunk ki, és az árveréseken is körülbelül 9 ezer parcellaterület érintett. Az első árverési napon ez egy százas nagyságrend néhány megyében. Tehát én úgy látom, hogy a munkát elkezdttük, az halad, és természetesen végig is fogjuk vinni.

A gazdák részéről pedig az érdeklődés egyértelmű. Ők nem az ellenzéki koalíció, a gazdaellenes koalíció tüntetéseire járnak, hanem nézik a hirdetményeket, és mennek az árverésekre, jelzik a vásárlási igényüket, és meg fogják venni azokat a földeket, amelyek döntően a saját gazdaságuk kiegészítése miatt szükségesek, ahhoz szükségesek, hogy tudjanak boldogulni a magyar vidéken. Ebben segíti őket egy kedvező hitelkonstrukció is, erre lehet támaszkodni. A magyar állam, a közösség érdekeit pedig védi az a visszavásárlási jog, amely húszéves elidegenítési és terhelési tilalmat is jelent.

Azt pedig, hogy minél többen jussanak földhöz és nagybirtokok ne alakuljanak ki, elősegíti az a rendelkezés, ami a földforgalmi törvényben is szerepel, hogy 300 hektár a tulajdoni maximum. Tehát ez kizárja a spekuláció lehetőségét, illetve azt, hogy nagyobb vagyonok halmozódjanak fel földből, egy másik intézkedés is segíti, függetlenül a kormányrendeletet ért kritikáktól, hiszen elővásárlási jogok vannak, amelyek a gazdák részére rendelkezésre állnak, így az első helyek egyikén a jelenlegi földhasználó, amennyiben legalább három éve használja az értékesíteni tervezett területet. Ő lehet egy helyben lakó szomszéd, helyben lakónak minősül, vagy olyan használó, akinek a lakóhelye vagy a mezőgazdasági üzemközpontja legalább három éve a településen van, amelynek közigazgatási határa az adásvétel tárgyát képező föld fekvése szerinti település közigazgatási határától közúton vagy közforgalom elől el nem zárt magánúton legfeljebb 20 kilométer távolságra van.

Ezek fontos rendelkezések, mert itt szólamok és támadások elhangzottak, de ezek valós intézkedések, védelmet nyújtanak a magyar földművesek számára. De elővásárlási joga van annak a földművesnek is, aki a föld fekvése szerinti településen az elővásárlási joga gyakorlását megelőzően legalább egy éve állattartó telepet üzemeltet, és a tulajdonszerzésének célja az állattartáshoz szükséges takarmány-előállítás biztosítása. Szintén elővásárlási joga van annak a földművesnek, aki földrajzi árujelzéssel, to-

vábbá eredetmegjelöléssel ellátott termék előállítására és feldolgozására vonalán dolgozik, vagy ökológiai, tehát biológiai gazdálkodást folytat. Elővásárlási joga van a helyben lakó szomszéd földművesnek is és a helyben lakó földművesnek is, aki nem szomszéd, és olyan földműveseknek is, akiknek a lakóhelye vagy a mezőgazdasági üzemközpontja legalább három éve azon a településen van, amelynek közigazgatási határa az adásvétel tárgyát képező föld fekvése szerinti település közigazgatási határától közúton vagy közforgalom elől el nem zárt magánúton legfeljebb 20 kilométer távolságra van.

Miért olvastam fel mindezt, tisztelt Országgyűlés, hiszen rengeteg más kérdés is fölvetődhet? Nyilvánvalóan látszik, hogy ebben nincsen benne az, aki mondjuk, az idén szerzett egy aranykalászos gazdalanfolyamot, ő ott valahol egészen hátul lesz a sorban. Tehát itt a helyben lakó, földet művelő gazdák számára vannak lehetőségek, ezt biztosítja a földforgalmi törvény, amelynek az elfogadása ellen egyébként az ellenzék mindent megtett itt a kolompolástól a bojkottig, most pedig az árveréseknél - nem túl szellemesen - lakatolással és lánclezárással próbálkoznak.

Tehát, tisztelt Országgyűlés, jól láthatja a magyar vidék, jól láthatják a magyar gazdák, hogy az ő érdekeiket ebben a Házban csak a Fidesz-KDNP és a kormány képviseli. Ez a legfontosabb üzenete ennek a mai napnak, ennek a felvetésnek, ami a gazdák földhöz juttatására vonatkozik. Köszönöm. (*Közbeszólás a Fidesz soraiból: Bravó! - Taps a kormány- pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: A napirend előtti felszólalások sorában utolsóként Magyar Zoltán képviselő úr következik, a Jobbik frakciójának tagja: „A kormány megkezdte az egyik utolsó nemzeti vagyon kiárusítását, és ezzel bebetonozta hazánk gyarmati sorsát” címmel. Képviselő úré a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! A mai napon megindultak a földárverések, és ezzel nemcsak az a probléma, hogy folytatják azt az utat, amit 25 éven keresztül hol a baloldal, hol önök folytattak ebben az országban, azaz hogy felélték a maradék nemzeti vagyont, és nemcsak az a baj vele, hogy ezzel bizony hazánk gyarmati sorsa, úgy látszik, hogy bebetonozódik, hanem az is probléma vele, hogy szembenemnek saját korábbi ígéreteikkel. És ezzel nemcsak minket, ellenzékieket csaptak be, hanem legfőképpen a saját szavazóikat, hiszen akármit mondhat, miniszter úr, a nemzeti vidékstratégia éppen az ellenkezőjét tartalmazta annak, amit most végrehajtanak, 2012-ben a kormány még éppen az ellenkezőjét fogadta el annak, amit most csinálnak, jelesül akkor még azt hirdették, hogy több állami földre van szükség, több állami eszközre van szükség ahhoz, hogy a magyar vidék létébe beleszólhasson a kormány.

És miért mondjuk azt, hogy borítékolható az, hogy a zsírosabb falatokat, a zsírosabb földterületeket az önközkhöz köthető oligarchák szerzik meg?

Azért, mert az elmúlt évek földbérleti tapasztalata ezt mutatja. Nem levegőből vett ellenzéki ijesztgetésről van szó, a haszonbérletek legnagyobb nyertese Mészáros Lőrinc és köre volt például, 800 hektár tekintetében. Miért hinnénk el ezt, hogy most majd másként lesz? Akkor is azt ígérték, hogy a helyben élő családi gazdálkodókat segítik, ehelyett, láthatjuk, hogy a területek kétharmadánál bizony az önök körei taroltak. Ráadásul bűn azért is, amit most tesznek a jövővel szemben, hiszen bármilyen tisztességes kormányra jöjjön 2018-tól, nagyon-nagyon leszűkül a lehetősége arra, hogy érdemi, valódi közjót szolgáló vidékpolitikát folytasson, hiszen a legalapvetőbb eszközt játsszák el a mindenkori magyar kormányoknak, az állami termőföldet.

Mindezt miért? Azt hangoztatják, hogy a gazdák akarták. Miniszter úr, nekem a Magosz és az agrárkamara nem a gazdák szavát jelenti, ezek olyan szervezetek, amelyeknek vezetői itt ülnek az önök padsoraiban jól fizető állásokban, és régen elvesztették a lehetőségét annak, hogy a gazdák érdekében fellépjenek, nem is teszik azt. Egy bandaháború szintjére züllesztették a magyar állami földet. Én elhiszem, hogy önök összevesztetek az eddig kedves oligarchájjukkal és most másokat szeretnének támogatni, de ennek a háborúnak az oltárán ne áldozzák fel a magyar termőföldet.

Azt hangoztatják, hogy azé legyen a föld, aki megműveli. Miniszter úr, ez egy nagyon álszent és álságos mondat, hiszen akkor lenne valóban azé a föld, aki megműveli, ha ezt tartós bérben, kedvezményesen valóban helyben élő családi gazdálkodóknak adnák oda, és nem 120 meg 180 millió forintos kikiáltási áron próbálnák a legjobb földeket értékesíteni. Mutasson nekem egy tisztességes gazdálkodót, aki adózottan elő tud mutatni 120 vagy 180 millió forintot, miniszter úr! Ez nevetséges! Természetesen lesznek olyan földterületek, kisebb földparcellák, amelyeket majd valóban gazdálkodók fognak megvenni, nem ellenük irányul a Jobbik felszólalása vagy megnyilvánulásai (*Közbeszólás a Fidesz soraiból: De!*), soha nem róluk beszéltünk, reméljük, hogy minél több ilyen terület hozzájuk fog kerülni. De sajnos ennyi millió forintjuk nem lesz. Mondjuk ki, önöknek olyan áron is megéri kiszolgálni a haverokat állami földdel, hogy közben kockáztatják azt, hogy ennek jelentős része külföldiekhez kerül.

(14.40)

És ha már külföldieknél vagyunk: itt nagyon nagy a sunnyogás és a háritás az önök részéről folyamatosan. Önök hoztak egy rendeletet, ami egyébként szembement az önök törvényével, hangsúlyozom, azt is önök hozták, a földforgalmi törvényt, ami szembement ezzel a földprivatizációs rendelettel. Ezt ne próbálják meg az ellenzékre kenni, meg Brüsszellel mutogatni! Nem gondolja komolyan, miniszter úr, remélem, hogy a Jobbik bármikor bármilyen ügyben is Brüsszellel fordult volna! A szennyest mindig itthon tartottuk és itthon próbáltuk rendezni, ez

egyáltalán nem a Jobbikra vall, de azt, hogyha önök hoztak egy harmatgyenge földtörvényt, ami nem védi meg a külföldiektől a magyar földet, azt ne próbálják meg másokra háritani! A Jobbik mindig egyértelműen a külföldi földtulajdonszerzés ellen volt. Azt hiszem, hogy ezt a földforgalmi törvényt már idézett vitájában be is bizonyítottuk, amikor még fizikailag, a pódium elfoglalásával is megpróbáltuk megakadályozni ezen törvény elfogadását.

Tehát ahogy a külföldi földvásárlás, úgy a bandaháború következményeit is önöknek kell viselni. És ehelyett, hogy az állami földeket valóban családi gazdálkodók használhatnák, ahelyett most bizony odalökik a nagytőkének. 2053-ig tartó bérleti szerződésekre melyik családi gazdálkodó fog tíz- meg százmilliókkal eladósodni? Ne nézzen minket hülyének, miniszter úr, se a szavazóit! Ez egyértelműen földspekulánsoknak fog kedvezni, és azoknak, akiket önök kinéztek az új kis baráti körüknek.

A Jobbik természetesen továbbra sem tudja elfogadni a földprivatizációt, de követeljük, hogy vonják vissza ezt a gyalázatos jogszabályt, legalább addig, amíg a külföldiekkel, a nagytőkével és a spekulánsokkal kapcsolatos kérdésekre választ nem adunk, kemény jogszabályokkal meg nem állítjuk, és természetesen a politikusok szerepét is tisztázni szeretnénk az ügyben. Ezért várjuk azt a nyilatkozatot, ami majd (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) tisztázza önöket, hogy indulnak-e a liciteken vagy nem. A mai nap várjuk erre az érdemi válaszát. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Ismét Fazekas miniszter úré a szó.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nem igazán értettem a háttérzajtól pontosan, hogy milyen nyilatkozatot vár, hogy ki indul a földliciteken vagy sem. Én nem tervezem, hogy induljak, de szerintem, aki földműves, miért ne indulhatna? 103 ezer földműves van ebben az országban.

Én egyébként egyetlen licitet vagy egyetlen licitálót sem akarok előzetesen kommentálni. Ön jövőbeni dolgokról beszél, hogy majd ki hol merre indul, és aztán mennyi földet fog venni vagy nem venni.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Egy dolgot le kell szögezni: nem a Fidesz-KDNP fordult az Alkotmánybírósághoz magyar gazdákat védő kormányrendeleti szöveg miatt, hanem önök tették, tisztelt ellenzéki, gazdaellenes koalíció. (*Z. Kárpát Dániel közbeszól.*) Én nem értem... Önök akkor támadták ezt a rendeletet, amikor hatályban volt, most pedig azért támadják, mert nincs hatályban. Tehát gondolom, sikerül majd ezt az ellentmondást feloldani.

A földtörvény erős-e vagy gyenge? Tisztelt Képviselő Úr! Önöknek a hangerejük volt erős, de nem tudtak hozni ide egy jobb földtörvényt, mint amit a Fidesz-KDNP, illetve a nemzeti ügyek kormánya letett az asztalra. Azt javaslom, ha tud olyan külföldit, aki az új földtörvény hatálybalépése óta vett földet, akkor nyugodtan vesse föl, hozza a nevet, és

akkor meg fogjuk ezt vizsgálni. De tudtommal, mióta az új földtörvény hatályba lépett, annak az akadálypályáján nem jutott át egy külföldi sem. Erre nyomatékosan fel szeretném hívni a figyelmet.

Ja, és hogy miért nincs itt az önök földtörvénye az Országgyűlés előtt? Ez már többször elhangzott itt. Azért, tisztelt képviselő úr, mert önök ugyan a programjukban földosztást hirdettek 2006-ban, utána pedig államosítást hirdettek (*Nagy zaj. - Az elnök többször megkocogtatja a csengőt!*), még azt a földet is el akarták venni a magyar gazdáktól, ami jelenleg a tulajdonukban van. Ezért nem tudnak letenni egy földtörvényt az asztalra.

Ez így van, ezt önök nem tudták cáfolni, és szerintem ez a hallgatás beszédes dolog. Ugyanolyan beszédes ennél a kérdésnél a hallgatás, mint amikor a földtörvény betervezésénél a tolongás, a kolompolás és a kiabálás volt. De én biztos vagyok abban, hogy a magyar gazdák ezt pontosan értik. Tehát bármilyen hangzavart is próbálnak önök előidézni a földügyeknél, a magyar gazdák pontosan értik azt, hogy a földet szeretnék a saját tulajdonukban tudni, tudják azt, hogy ebben a Fidesz-KDNP-re mindig számíthatnak, és tudják azt is, hogy kik azok, akik bárkinek odaadnák a földet, csak ne az övék legyen. Mert az MSZP, az LMP és a Jobbik pontosan ezt a vonalat képviseli. Legalább egy hozzászólás esetleg a magyar gazdák érdekében, azt hiszem, hogy kijárna ezeknek az embereknek, akik bizony nagyon sokat dolgoznak azért, hogy az ország élelmiszer-ellátása meglegyen, legyen gazdasági növekedés és legyen export is. Ahhoz, hogy tudjanak termelni, márpedig föld kell!

És erre a földvásárlás lehetősége most nyílik meg. Ahogy már többször is elmondtam, több tízezer parcelláról van szó, amelyek legnagyobb részét egyébként a gazdák hitelek nélkül is meg tudják venni, le tudják tenni hozzá az előleget is, mert egy 5-6 hektáros parcellánál ezt ki lehet számolni, néhány százezer forintos vagy milliós nagyságrendű az előleg, illetve a vételár. És nekünk meggyőződésünk, hogy a haszonbérletnél jobb a tulajdon. A magyar gazdák, amikor azt mondják, hogy a föld legyen azé, aki megműveli, nem azt mondják, hogy haszonbérletet szeretnének, hanem tulajdont; akkor nem kell haszonbérleti díjat fizetni, még kedvezményest sem, hanem a saját tulajdonukra tudnak támaszkodni, arra tudják alapítani a gazdálkodásukat.

Az pedig teljességgel légből kapott dolog, hogy a gazdák ne akarnának földet venni. Tisztelt Képviselő Úr! Én azt hittem, hogy ön közelebb van a föld világhoz! (*Nagy zaj.*) Amióta világ a világ, a magyar parasztemberek, a magyar gazdák, a nagyapámék korosztályától a jelen időkig mindenki földet akart vásárolni. Kicsit vagy nagyot, annyi pénzből, amennyi van, ha tudott 1000 négyzetmétert venni, akkor annyit vett, ha 100 hektárt tudott venni, akkor annyit vásárolt, ki hogy tudott ezzel megbirkózni.

Én azt visszautasítom és teljesen légből kapottnak állítom, hogy ön szerint ne lenne érdeklődés a földre. Ezt bizonyítja az a több ezer vételi ajánlat is,

amire már egyébként utaltam, hiszen a kisebb területekre folyamatosan érkeztek és érkeznek az igények is.

Tisztelt Képviselő Úr! Oligarchák, Jobbik és így tovább. Önök majd megkérdezik a saját oligarchájuktól azt, hogy mi a véleménye a teljesítményről, amit önök itt nyújtanak a parlamentben. Megkérdezhetik Simicska Lajostól, hogy mi az ára annak, jól láthatjuk, hogy jó legyen az önök sajtója. (*Felzúdulás.*) Meg tudják kérdezni a Hír TV-től, a Magyar Nemzettől és a többiektől is. Nekünk egy a fontos, a Fidesz-KDNP-nek egy a fontos: az, hogy a magyar gazdák tudjanak boldogulni (*Folyamatos zaj.*), meg tudják vásárolni ezeket a többnyire kisebb vagy nagyobb parcellákat, és ezáltal ki tudják egészíteni a birtokaikat. Ez a feladat, amit mi célul kitűztünk: tiszta, átlátható viszonyok között (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), egy árverés keretében erre a lehetőség megnyílt. Köszönöm. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a további **napirenden kívüli felszólalókat**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bóna Zoltán, Fidesz; Ander Balázs, Jobbik; Magyar Zoltán, Jobbik; Novák Előd, Jobbik.

A keddi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Schmuck Erzsébet, LMP; Gógös Zoltán, MSZP; Hoffmann Rózsa, KDNP; Apáti István, Jobbik; L. Simon László, Fidesz.

A keddi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs, Jobbik; Mesterházy Attila, MSZP.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Farkas Gergely, Jobbik; Schmuck Erzsébet, LMP.

A csütörtöki napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Mesterházy Attila, MSZP; Dúró Dóra, Jobbik; Novák Előd, Jobbik.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megálapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló országgyűlési határozat 37. § (1) bekezdése értelmében az Országgyűlés egyes napirendi pontok időkeretben történő tárgyalását határozhatja el. Ennek alapján elnöki jogkörömben azt kezdeményezem, hogy a növekvő mértékű korrupció visszaszorításáról és a korrumpálódott politikusok elszámoltatásáról szóló V/7011. számú előterjesztést az Országgyűlés 4 órás időkeretben tárgyalja meg. A napirendi ajánlás tartalmazza az időkeret felosztását. A Fidesz, az MSZP, a Jobbik és az LMP képviselőcsoportja kérésére az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló határozat 37. § (4) bekezdése értelmében az időkeretes tárgya-

lás elfogadása esetén a képviselőcsoport rendelkezésére álló időkeret a kétszeresére emelkedik.

Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismeresse az időkeret felosztására vonatkozó indítványt.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A javasolt 4 órás időkeret megoszlása a következő.

A Fidesz képviselőcsoportjának 82 perc, amelynek duplázását kezdeményezte, tehát összesen 164 perc. Az MSZP képviselőcsoportjának 46 perc, amelynek duplázását kezdeményezte, tehát összesen 92 perc. A Jobbik képviselőcsoportjának 41 perc, amelynek duplázását kezdeményezte, tehát összesen 82 perc. A KDNP képviselőcsoportjának 38 perc. Az LMP képviselőcsoportjának 24 perc, amelynek duplázását kezdeményezte, tehát összesen 48 perc. A független képviselőknek pedig 9 perc áll rendelkezésre.

(14.50)

A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 15-15 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Tisztelt Ház! Most a határozathozatal következik. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, egyetért-e azzal, hogy az előterjesztést a jegyző által ismertetett, a Fidesz, az MSZP, a Jobbik és az LMP kérése alapján módosított **időkeretben tárgyalja**. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 161 igen szavazattal, 3 nem ellenében, tartózkodás nélkül az időkeretre vonatkozó döntést meghozta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a házszabálytól való eltérésre tett javaslatról döntünk. Elnöki jogkörömben azt kezdeményezem, hogy az Országgyűlés az Európai Unió Tanácsa által a nemzetközi védelmet kérők kötelező kvóták szerinti elosztásáról elfogadott határozattal összefüggésben indítandó bírósági eljárásról szóló T/7332. számú előterjesztés tárgyalása során úgy térjen el a házszabálytól, hogy az összevont vitájára a mai napon, a zárószavazására pedig a holnapi napon sor kerülhessen. A házszabálytól eltérésre tett javaslatot T/7332/3. számon a honlapon megismerhetik.

Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy a házszabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazatára van szükség. Kérdezem most tehát a tisztelt Házat, hogy hozzájárul-e a **házszabálytól való eltéréshez**. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 159 szavazattal, 7 nem ellenében, tartózkodás nélkül a házszabálytól való eltérést elfogadta.

A módosító javaslatok benyújtására a mai napon 15 óra 52 percig van lehetőség. Az összevont vitára a mai napon a tárgysorozatba-vételi kérelmek tárgyalását követően első napirendi pontként, az összegző módosító javaslatról való döntésre és a zárószavazásra a holnapi napon kerül sor.

Tisztelt Ház! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a **mai ülésnapon** a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény módosításáról szóló T/6981. számú törvényjavaslat bizottsági jelentéseinek és összegző módosító javaslatának vitájára a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény, valamint az egyes közszolgáltatások ellátásáról és az ezzel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2013. évi CXXXIV. törvény módosításáról szóló T/6984. számú törvényjavaslat bizottsági jelentéseinek vitáját követően kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Ugyancsak a Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszeréről szóló 2012. évi II. törvény, valamint ezzel összefüggésben egyes további törvények módosításáról szóló T/6625. számú törvényjavaslat kapcsán az összegző módosító javaslatról való döntésre és a zárószavazásra ezen az ülésen ne kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Ház! Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbiekből elfogadott módosításokkal. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a **napirendet elfogadta**.

Tisztelt Országgyűlés! Személyi javaslatról való döntésre a mai napon nem kerül sor.

Most, 14 óra 54 perckor áttérünk az **interpellációk**, azonnali kérdések tárgyalására.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés elnöke a határozati házszabályi rendelkezések 121. § (4) bekezdésének a) pontjában foglalt, a 124. § (1) bekezdésével kiterjesztett jogkörével élve Egyed Zsolt képviselő úr K/7313. számú szóbeli kérdését visszautasította, mivel az indítvány nem tartozik a címzett Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr feladatkörébe.

Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Csak üres ígéret a mentőállomások fejlesztése?**” címmel. Tukacs képviselő urat illeti a szó, parancsoljon!

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Néhány körülményt szeretnék is-

mertetni a mentőállomásokra kiírt európai uniós pályázat történetétől, 2009-től napjainkig.

Tisztelt államtitkár úr, mint bizonyára tudja, 2009-ben 11 milliárd forint volt az az összeg, amelyet arra nyert el az ország, hogy újjáépítsen és korszerűsítsen mentőállomásokat. 2015. novemberig kellett ezt megtenni; amennyiben ez nem történik meg, az Országos Mentőszolgálatnak kell a saját pénzéből felépíteni, illetve felújítani ezeket. Tisztelt államtitkár úr, mint mindannyian tudjuk, ez nem történt meg, hiszen január 29-én Csepreghy államtitkár úr a kormányból arra tett ígéretet, hogy gyorsítani fogják ezt a programot.

Ezt követően egy képviselőtársam kérdésére ön válaszolta (*Folyamatos zaj. - Az elnök megkocogtatta a csengőt.*), hogy októberig 20 új mentőállomás készül el, és arról is tájékoztatta a parlamentet, illetve a képviselőtársainkat, hogy az Országos Mentőszolgálat fog majd együttműködni az önkormányzatokkal, hogy megtörténjen a projekt gyorsítása. Miután a program feltételei között szerepelt az az indokolt ügy, hogy a 15 perces vonulási idő csökkenjen 86,5 százalékra, valljuk be őszintén, ez indokolt. Indokolt akkor is, ha a végtelenségig kifacsart és túlterhelt mentősök próbálnak meg eljutni a betegekhez az ország minden területén.

Visszaugorva egy kicsit az időben azonban, hadd mondjuk el azt, hogy 2014-ben Orbán Viktor mondta el a kampányban, hogy 22 mentőállomás elkészült és 60 már felújításra is került. Ezzel szemben valójában 1 készült el és 13 került felújításra. Jelenleg 22-ből 11 használhatatlan, nem vonul onnan ki mentő sehová. A 60 felújításra váróból 20 nem készült el. Győrffy Pál, az Országos Mentőszolgálat szóvivője tett egy nagyon felelőtlen nyilatkozatot a sajtóban, amit nem győzött utána korrigálni, hiszen ő maga sem mondott pontos számot.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ezért tehát kérdezem, hogy miért nem sikerült a gyorsítás, mi történt ezzel a programmal. Másfelől pedig miért nem siettek önök az önkormányzatok segítségére, amikor meg kellett építeni ezeket az állomásokat, miért hagyták azt az ügyben teljesen járatlan Országos Mentőszolgálatra? Hogyan fogja érinteni ez a kudarc az Országos Mentőszolgálat költségvetését, hiszen nem európai uniós források kerülnek felhasználásra, hanem saját forrás is kényszerűségből?

És végül, államtitkár úr, mindezek mellett a leglényegesebb kérdés: miért kellett félrevezetni az embereket? Vajon mi volt ennek az oka, hogy folyamatosan megpróbálták őket félrevezetni? Köszönöm, elnök úr. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, Tukacs képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, és válaszára megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Igencsak nagy feladatot hagyott a szocialista kormányzás 2010 után a Fidesz-KDNP-re a mentőszol-

gálat, a mentés kapcsán is, hiszen ha megnézzük, hogy önök mennyi mentőautót vásároltak kormányzásuk utolsó időszakában, akkor látjuk, hogy a korábban átlagosan jellemző száz körüli, az évi száz új mentőautóról 2007-ben 84, 2008-ban 80, 2009-ben 19, 2010-ben pedig 0, azaz nulla darab új mentőautó beszerzésének megindítására vitték le ezeket a számokat. Innen kellett nekünk felküzdeni ezt, és így 2014-ben már 184 mentőautót vásárolt ismételten Magyarország. Óriási volt tehát az a hiány, amit a mentőszolgálat 2010-ben maga előtt görgetett.

Ugyanakkor ez természetesen nem csak a mentőszolgálatra volt jellemző. Talán ön is olvasta az OECD elmúlt napokban nyilvánosságra hozott tanulmányát, amely szerint az önök utolsó időszakában, 2005 és 2009 között az egy főre eső egészségügyi költségek aránya 2,3 százalékkal csökkent, míg az ezután következő időszakban, a Fidesz-KDNP időszakában megfordult teljes mértékben ez a tendencia és onnantól kezdve növekedett.

(15.00)

Így ezek közé a növekvő számú és jó projektek közé sorolható a mentőállomások felújítása is, hiszen 22 mentőállomás megépítését és 60 felújítását, mentőautók, eszközök beszerzését tűztük ki célul. 2012. szeptember 1-jén indult a projekt megvalósítása, a támogatási szerződést 2012. december 3-án kötötték meg; TIOP 2.2.1. ennek a pontos neve. 178 darab korszerű új mentőgépjármű került beszerzésre, a mentőszolgálat pedig 81 helyszínen, azaz a 82-ből 81 helyszínen lefolytatta a műszaki átadás-átvételt. Ez úgy jön ki, hogy 60 darab felújítás, 22 darab új épület, és 81 helyszínen, azaz egy híján mindegyiknél megtörtént a műszaki átadás-átvétel. Annál az egyetlen helyszínen, ahol a vállalkozó nem végezte el a munkát, új eljárást kellett lefolytatni, és ott november 30. a végső dátum. Az utolsó, befejező, egyfajta ünnepélyes része a beruházásnak természetesen az, amikor felavatják ezeket az állomásokat. Ezek még sok esetben hátravannak, de ez nem változtat azon a tényen, hogy a műszaki átadás-átvétel 81 helyszínen már megtörtént.

Az önkormányzatok nem voltak a projektek kedvezményezettjei, így a mentőszolgálat volt az, amelyik véghezvitte a teljes építési beruházást. De hozzá kell tenni, hogy az önkormányzattal természetesen mindenhol felvették a kapcsolatot, hiszen az engedélyezési eljárás miatt szükség volt az önkormányzatok hatékony közreműködésére is. Elmondhatjuk tehát, hogy ez a projekt ütemesen zajlik, az előzetes ütemezés szerint haladunk, s így fog elkészülni az összes új mentőállomás.

A mentés biztonságát ezenkívül az is szavatolja, tisztelt képviselő úr, hogy igencsak jelentős mértékben emelkedett az Országos Mentőszolgálat költségvetési sora is. Míg ez 2010-ben 23,4 milliárd forint volt, ez 2014-re 32 milliárd forintra emelkedett, majd pedig 37,5-re. Tehát 23 milliárdról 37,5 milliárdra. Azt hiszem, ez egy olyan emelkedés, amit a

szocialista korszakban is jó lett volna, ha megtesznek, de nem tették meg. Ugyanakkor az elmúlt négy esztendőben a magyar reformok működése következtében már rendelkezésünkre állt az a fedezet, amiből a mentőszolgálat támogatását is több mint a másfélszeresére tudtuk emelni négy év alatt. Így tehát közelebb jutottunk ahhoz a célunkhoz, hogy az ország minden pontján, a legkisebb településre is 15 percen belül kiérhessenek a mentőautók. Ha a műszaki átadás-átvétel után az összes mentőállomás beindul, és onnan a mentőautók ki tudnak futni a betegekért, akkor azt hiszem, már nagyon közel leszünk ehhez a célhoz. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megkérdem Tukacs képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! Illő tisztelettel javaslom, hogy lemezt kellene cserélni. Öt és fél év kormányzás után arról beszélni, hogy mi történt a szocialista kormányzás alatt, enyhén szólva is nevetséges. Ráadásul egy olyan esetben, amikor önöket az a csapás érte, hogy 2009-ben, azaz a szocialista kormányzás alatt 11 milliárd forint állt rendelkezésre mentőállomás-építésre. Hát ez egy borzalmas csapás lehet! Az a helyzet, hogy önök nem tudtak élni ezzel a lehetőséggel, ráadásul valótlanságokat állítottak a mentőállomásokról. Nem tudtak élni vele, de közben arról beszéltek, hogy ezek már elkészültek, ezek már megvannak, használatba vehetőek. 2014-ben azt állítani, hogy húsz készült el, de közben csak egy, azért az meglehetősen félrevezető.

Ezért ne csodálkozzon államtitkár úr, ha nem fogom elfogadni a választát, hiszen ebben a válaszban minden más szerepelt, csak az nem, hogy miért történt az, ami történt. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Képviselő úr a választ nem fogadta el. Kérdezem az Országgyűlést, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 103 igen szavazattal, 36 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Támogatásmutyi: Hogyan tüntetik el az ország pénzét az Orbán Viktor környezetében lévő emberek?”** címmel. Az interpellációra miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel ellátott Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter úr fog majd válaszolni. Magyar Zoltán képviselő urat illeti a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Miniszter úr, örülök, hogy ön válaszol, hiszen a ciklus elején éppen ön jelentette be, hogy az új uniós és hazai ciklusban a családi vállalkozásokat fogják majd előnyben részesíteni a tá-

mogatások terén, de úgy látom, hogy ez egyre inkább megdőlni látszik. A kis- és nagyüzemek közötti 80:20 százalékos arány, amit megígérték, továbbra is csak álom marad. Vagy hazudtak ezzel a vállalással, vagy ami még rosszabb, nem egy nyelvet beszélünk. Miniszter úrral egyébként már nem először fordul ez elő, hogy ugyanazon szavak alatt teljesen mást értünk, hiszen önnek a helyben élő családi gazdálkodó azt az ezerhektáros iparinyersanyag-termelőt jelenti, akit minden bizonnyal nem kellene ezen forrásokból támogatni.

Hol van már az a nemzeti vidékstratégia, amit ma már emlegettünk, amelyet még Ángyán József és csapata dolgozott ki, és amelynek az egyik pillére volt az, hogy az állami földtulajdon bővítve legyen, és azok a támogatások, amelyeket említettem, pont azon kicsi és közepes gazdaságokhoz kerüljenek, akiket olyan gyorsan elfelejtettek? Vidéken viszont egyvalami biztosan megvalósult, miniszter úr, mégpedig a fideszes haverok kiszolgálása, a nagytőke további töretlen támogatása.

Az önök ténykedése - kommunikációjukkal elmentében - tőke- és birtokkoncentrációt eredményezett a magyar vidéken. Pedig a Fidesz kormányzati földprogramja 2010 nyarától egészen mást ígért: szakítást a globális tőkét kiszolgáló földpolitikával, és gyökeres fordulatot hangoztatott, a föld nemzeti önvédelméről beszélt.

A tények azonban nem ebbe az irányba mutatnak. Immár gyakorlati példák számai mutatják, hogy a földforgalmi törvény töretlenül folytatja a tőkeigények érvényesítését és a nagybirtokrendszer kiterjesztését. Úgy tűnik, hogy a tavalyi évben - de részadatok már az idénről is rendelkezésre állnak - ismét hasítottak a nagyok. A jól ismert nevek cégei kapták a legtöbb agrártámogatást. Elég aggasztó agrárpolitikát mutat, hogy a hazai és uniós forrásokat együtt véve a támogatások jelentős része az ország tíz leggazdagabb embere között számon tartott üzletembereknél landolt. Ezek után jogosan merül fel a kérdés: valóban a kicsiket, valóban a helyben élőket, valóban a kérges tenyerű gazdálkodókat támogatja a kormány?

De ne feledkezzünk meg a nyilvánvalóan egyre népszerűbb felcsúti mesterhármáról, Mészáros Lőrincről, Flier és Tiborcz gazdákról sem. Polgármester úrnak tavaly éppen a duplájára nőttek a támogatásokból befolyt összegei a megelőző évekhez képest, pedig azok sem voltak alacsonyok. Arról meg nem is beszélve, hogy öt falu földjét nyúlta le az állami földbérleti pályázatokon. Országosan is elmondható, hogy a támogatások 80 százalékát a támogatottak 10 százaléka kapta meg, az alsó 20 százalék részesedése pedig nem érte el a fél százalékot. Óriási ellentmondás, miniszter úr, gyökeresen szembe megy azzal, amit egyébként kommunikálnak!

Mindezek után egyetlen kérdésem maradt miniszter úrhoz: hogyan ízlik a zsoldoskoszt? Várom érdemi választát. *(Derűtség és taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Fazekas Sándor miniszter úrnak.

DR. FAZEKAS SÁNDOR vidékfejlesztési miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt képviselő úr, ön a Dunántúlon lakik, nem ismerheti a Nagykunságot. Az összes felmenő, az összes ősem szabad nagykun ember volt, soha nem voltak zsoldban, ezért visszautasítom az élcelődésnek álcázott rágalját. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

Az ön hozzászólásából egy dolog látszik - sorról sorra végig lehet menni -, az, hogy önnek fogalma sincs az európai uniós agrártámogatási rendszerről. Ez még a kisebb baj, de hogy ezt úgy adja elő itt az Országgyűlésben, mint valami szentírást, az már tényleg felháborító. Ön azt feltételezi, hogy Magyarországon az európai uniós támogatásoknál valamilyen sanda szándék, valamilyen mutyi, valamilyen komám asszony, jó barát, s a többi viszony is szerepet játszott, pedig ön agrármérnök lévén tisztában kell legyen azzal, hogy ezek az uniós támogatások normatív alapon, a területtől, az állatlétszámtól, adott teljesítményektől függően járnak, ezeket az Unió ellenőrzi, de mi is ellenőrizzük. Ön a földpolitikát keveri a területalapú támogatással, a területalapú támogatásával, valamint az állatlétszám után járó normatív támogatásokat, a nemzetieket és az uniósokat egyaránt. Így jöhetnek ki ezek a számok. Az uniós támogatások odaítélése nem attól függ, hogy ki kivel van jóban, ki a kicsi és a nagy, hanem meghatározott törvények és rendeletek alapján történik.

Csak egy példa erre: a 2014-es területalapú támogatást érintő évben 395 milliárd forintot fizettünk ki 170 ezer termelőnek, ugyanez az összeg 2015-ben pedig mintegy 422 milliárd forint volt, és 2014-ben a tíz legnagyobb kedvezményezett vállalkozás összesített támogatása a hazai közvetlen uniós támogatások 2 százalékát sem érte el. 2 százalékát sem, tisztelt képviselő úr. Lehet összeadni a körtét az almával, és aztán kihozni belőle eredményeket, amiket nyilván tudunk cáfolni, legfeljebb nem ebben az időkeretben.

(15.10)

Tehát itt szigorúan ellenőrzött támogatási rendszerről van szó. Hozzá tartozik a dologhoz, hogy a vidékfejlesztési támogatásoknak egyébként mintegy 85 százalékát 2010 előtt az előző kormány már lekötötte, illetve elköltötte. Tehát az új kormány, a nemzeti ügyek kormányának mozgástere igazából a mostani időszakban nyílt meg. Ezzel fogunk élni a vidékfejlesztési támogatásoknál. A célunk az, hogy a kis és közepes családi gazdaságokat segítsük. Ezt mutatja az is, hogy 1200 hektár fölötti területek vonatkozásában egységes területalapú támogatást már nem fizetünk ki. Tehát húztunk egy határt, e fölött már a nagyobb birtokosok nem kapnak támogatást.

A birtokkoncentrációt illetően pedig, tisztelt képviselő úr, 2015-ben 2010-hez viszonyítva, tehát öt év alatt 11 százalékkal, 279 ezer hektárral nőtt az egyéni gazdaságok, a kis és közepes családi gazdaságok által használt földterület. Ez egy statisztikai adat,

ön nyilván ezt nem veszi figyelembe, mert nem tud ilyen hangzatos hozzászólást elmondani máshogy, de ez a tény. Igenis, a kis és közepes családi gazdaságok egyre nagyobb hányadát használják a magyar földterületnek. Ennek megfelelően csökkent ugyanis a nagyok által birtokolt terület, sőt az átlagos birtokméret is 4 százalékkal csökkent négy év alatt. Nyilván ez egyik napról a másikra nem jelent nagy változást, de jó irányba haladunk.

Az pedig teljességgel képtelenség, hogy a nagy-tőke vagy a globális tőke tudna itt földet vásárolni, hiszen a földtörvény egyértelműen rendelkezik, egy adott személynek - nem cégnek, mert annak tilos - 300 hektárnál nem lehet több földje. Tehát itt szintén a családi gazdaságokat segítő intézkedésről van szó.

Ami pedig többeket érint, akiket ön név szerint is említett, erre én külön nem akarok erre kitérni; csak olyan szintig, hogy ha ön azt hiszi, hogy a 800 hektár, Mészáros Lőrinc esetében elhangzott ez, a 800 hektár öt vagy hat falu földje, akkor menjen már el oda, és nézze meg ezeket a földeket, amelyeknek a legnagyobb részére egyébként egyetlen pályázó volt annak idején, Mészáros Lőrinc. *(Szilágyi György közbeszól.)*

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem képviselő urat, elfogadja-e a választ.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Válaszát természetesen nem tudom elfogadni miniszter úrnak. Megint összevissza csúsztatott és hazudott, amit egyébként a mai napon már nem először ismételt meg. Az, hogy összeadom a közpénzt, az hogy hazai vagy európai uniós forrásból finanszírozzák az önök kedvenceit, nem tartom bűnnek: igenis jó lenne, ha a magyar emberek végre tisztán látnák azt, hogy önök hány milliárd forinttal rövidítik meg őket azáltal, hogy a saját baráti körüknek adják oda ezeket a támogatásokat. Ezért, miniszter úr, ez a válasz csúsztatás volt és hazugság volt.

Azt pedig egyébként, hogy az a 800 hektár sok vagy kevés annak az öt falunak, kérdezze meg azoktól a helyben élő családi gazdálkodóktól, akik nagyon szívesen megművelték volna azt a földterületet Mészáros Lőrinc helyett. *(Dr. Fazekas Sándor: Nem is pályáztak. Miért nem pályáztak?)*

Úgy látom, miniszter úrnak egyébként ízlik a zsoldoskoszt. Nem tudom elfogadni a választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő úr a választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a miniszteri választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 108 igen szavazattal, 33 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Hogy akarja kom-**

penzálni a kormány az egészségre ártalmas munkakörben dolgozókat?” címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt illeti a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Erkölcsei győzelmet arattak a mozdonyvezetők a kormány felett akkor, amikor a Fővárosi Törvényszék október végén hozott másodfokú ítéletében kimondta, hogy a mozdonyvezetők szakszervezete által meghirdetett, de végül elmaradt sztrájkok jogszerűek lettek volna. A szakszervezet azt szeretne volna elérni, hogy szülessen meg a karkedvezményes nyugdíjat kiváltó ellátásokról és intézkedések kidolgozásáról szóló jogszabály, amely a szervezet fokozott igénybevételével járó és az egészségre ártalmas munkát végzőkről gondoskodik.

A mozdonyvezetők azt is szeretnék volna elérni, hogy az új jogszabály hatálybalépéséig a kormány biztosítsa a karkedvezményre jogosító szolgálati idő szerzésének lehetőségét a 2014. december 31. utáni időszakokra is. Ez lehetővé tette volna, hogy az a férfi, aki legalább 10 és az a nő, aki legalább 8 éven át egészségre ártalmas munkakörben dolgozott, továbbra is részesüljön két év karkedvezményben, ami a ledolgozott évek számával arányosan nőtt volna. A szakszervezet követelése fontos, a munkáltatók felelősségét erősítő rendelkezéseket is tartalmaztak, mint például azt, hogy a karkedvezmény helyébe lépő új jogszabály kötelezze az érintett vállalatokat vállalati gondoskodási rendszerek működtetésére. Ez például azt jelentette volna, hogy a cég kötelezően indítson egészségvédelmi programokat, biztosítsa a más munkakörben való foglalkoztatást és az ahhoz szükséges kompetencia megszerzését a munkájuk elvégzésére egészségügyileg alkalmatlanná vált dolgozók számára.

A bírósági ítéletből világosan kiolvasható, hogy az NGM hogy állt hozzá az egész kérdéshez. A szakszervezet megkereséseit folyamatosan ignorálták, vagy arra hivatkoztak, hogy 2015 tavaszán ügyis megindulnak a tárgyalások a karkedvezményes nyugdíj helyébe lépő rendszerről, ami persze egy nagy hazugság volt. Az LMP szerint csúfos játékot űz a kormány a dolgozókkal: mozdonyvezetőkkel, buszsofőrökkel, rendvédelmissekkel, tűzoltókkal, azokkal, akik vállalják, hogy a társadalom számára nélkülözhetetlen közfeladatokat ellátják, még ha az egészségükkel is fizetnek érte. Az ő helyzetükkel, az ő sorukkal foglalkozniuk kell. Hogy fogják őket kompenzálni?

Várom megtisztelő válaszát. *(Dr. Szél Bernadett tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A válaszára megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Szerintem félretájékoztatták önt, mert a tárgyalások megindultak, hiszen a versenyszféra és a kormány

állandó konzultációs fórumának tagjai 2014. december 29-én egy megállapodás keretében vállalták, hogy 2015 februárjában a tárgyalásokat megkezdik három kiemelt témában.

Ezek közül szeretném azt idézni, amit ön is megemlített. Ezen témák egyike a különösen nagy mértékű fizikai vagy pszichés megterhelést okozó munkakörülmények között dolgozó munkavállalók helyzetének javítása, figyelembe véve a karkedvezményes nyugdíjrendszer megszüntetését is.

Szeretném tájékoztatni önt és az Országgyűlést is, ahogy említettem, hogy az ön állításával szemben a VKF keretein belül megalakult háromoldalú munkabizottságban a kormányzat, a munkaadók és a munkavállalók képviselői elkezdtek ezt a munkát, és több alkalommal össze is ültek, tisztelt képviselő asszony.

Tehát félretájékoztatták önt az érdemi egyeztetések elmaradásáról, hiszen a fokozott egészségkárosodási kockázatok kezelését vizsgáló munkabizottság több bizottsági ülésen foglalkozott ezzel a témával. Sőt, a tárgyalásuk végén még egy dokumentum is született, egy összegzés is született, egy jelentésben foglalták össze a témában tett megállapításokat.

A megállapodásban foglaltak biztosításához szükséges volt azonban, hogy a bizottság munkája mellett ne kezdődjenek párhuzamosan zajló tárgyalások, az egyeztetések mederben tartásához elengedhetetlen volt annak szem előtt tartása, hogy a témakör megvitatásának fóruma a VKF illetékes munkabizottsága volt.

Ebből következően minden, e témában érkező egyeztetési kezdeményezést érintően tájékoztattuk a szakszervezeteket, hogy vegyék föl a kapcsolatot a VKF adott oldalának képviselőivel. Ez történt egyébként az ön által is említett mozdonyvezetők szakszervezetének tárgyalási kezdeményezése kapcsán is. Én beszélgettem velük, folytattam egy beszélgetést a képviselőjünkkel, aki ezt el is ismerte. Tájékoztatásukat követően a munkabizottsági ülésen a szakszervezetek delegáltjai között a mozdonyvezetők szakszervezetének képviselője is részt vett.

Mindezek alapján úgy tekintettük, hogy az alelnöki képviselettel elfogadták a VKF-egyeztetésen való részvételt, és aktív szerepet vállaltak a munkavállalói oldal törekvéseinek elérésében.

Szeretném még elmondani azt is, hogy a szakbizottsági munka során több nyitott kérdés maradt a munkavállalói és munkáltatói oldal tagjai között, ezért a VKF monitoringbizottságának tagjai abban állapodtak meg, hogy e tárgykörben fennmaradt nézetkülönbségek áthidalása érdekében e keretek között tovább folytatjuk az egyeztetést. Ugyanis alapvető cél az egészséges és biztonságos munkahelyek létrehozása és működtetése.

El kell érni, hogy ne lépjen fel olyan károsító tényező a munkahelyen, ami veszélyeztetné a munkavállaló egészségét, illetve a munkavégző képességét. Ez a munka folytatódni fog. Jelenleg más témát tárgyal a VKF, de megállapodtunk abban, hogy a következő időszakban ez is napirendre fog kerülni. Tehát a kormány nyitott a felvetésekre.

(15.20)

Fontosnak tartjuk azonban, hogy ne csak olyan javaslatok valósuljanak meg, amelyeket a munkavállalók és a munkáltatók... - pontosabban: olyanok valósuljanak meg, amelyeket a munkáltatók és a munkavállalók képviselői egyaránt támogatni tudnak, ehhez azonban a VKF keretein belül elkezdett egyeztetések - mármint ahogy említettem - továbbfolytatása szükséges. Ez a munka folyamatban van. Meg fognak történni ezek a tárgyalások, úgyhogy kérem válaszó elfogadását. Köszönöm a figyelmét. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Nem fogadom el államtitkár úr választát. Államtitkár úr azzal kezdte, hogy a kormány elkezdte a versenyszférával való egyeztetést. Az jutott eszembe, hogy ez a „kecskére a káposztát bízjuk”, ugyanaz, hogy a versenyszférával elkezdünk a bérekről tárgyalni, hogy akkor emeljük a minimálbéreket vagy nem. A szakszervezeteket önök - azt mondta - közvetetten vonják be.

Mi azt gondoljuk, hogy az érdekvédelem régi rendszerét kellene visszaállítani. A közelmúltban én is tárgyaltam szakszervezeti vezetőkkel. Ők azt mondták, hogy a kormány korábbi ígéretével ellentétben ez nincs napirenden. Tulajdonképpen ezt igazolja az is, hogy a szakszervezetek ezért álltak be a „Férfi 40” támogatásáért, mert ha ez nem így lenne, és a kormány tartotta volna az ígéretét, hogy most idén tavasszal elkezdődnek ezek az egyezkedések, akkor a szakszervezetek nem kezdték volna gyűjteni az aláírásokat a „Férfi 40”-ért, hogy nyugdíjba mehessenek. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Azt kérjük a kormánytól, a szakszervezetekkel direkt kezdjenek el erről tárgyalni. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az államtitkári választ nem fogadta el.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 111 igen szavazattal, 32 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Becsó Zsolt, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„A hitelminősítők is elismerik a gazdaság stabilitását! Mennyiben könnyíti meg az alacsony infláció a családok terheit?”** címmel. Becsó Zsolt képviselő urat illeti a szó.

BECSÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt hetekben kedvező statisztikai adatok jelentek meg a hazai kiskereskedelem helyzetét illetően. A KSH

adatai szerint már több mint két éve folyamatosan nőtt a kiskereskedelem, csupán az elmúlt egy évben több mint 6 százalékkal. Hasonlóan fontos eredményeket sikerült elérnünk a foglalkoztatás bővítése terén is. 2010 óta folyamatosan javul a foglalkoztatás, hiszen öt év alatt közel 500 ezer fővel bővült a munkavállalók száma. Ezzel párhuzamban csökken a munkanélküliség. A 2010-es 11 százalékról mára 6,7 százalékra mérséklődött a munkanélküliségi ráta.

A kormány eredményesen vette fel a harcot a lakossági terhek csökkentése terén is. A korábbi években tapasztaltakkal szemben ma a magyar családokat terhelő energiaárak egész Európában az egyik legalacsonyabbak között vannak. A devizahitelek kivezetését követően pedig közel ezermilliárd forintnyi hitelállomány megfizetése alól mentesültek a magyar családok. A magyar reformok működnek, ezt bizonyítja az is, hogy az elmúlt héten stabilról pozitívrá javította Magyarország hitelminősítési kilátását a Moody's nemzetközi hitelminősítő. Ez már a felminősítés előszobája.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az alacsony inflációs környezetnek köszönhetően és a javuló munkaerőpiaci helyzet eredményeként az elmúlt két évben folyamatosan nőttek a reálbérek, az elmúlt 12 hónapban több mint 4 százalékkal. Ráadásul a családi adókedvezményeknek köszönhetően további több mint 240 milliárd forint marad az idei évben a magyar családoknál. Összességében 2015 első tíz hónapjában a fogyasztói árak átlagosan 0,2 százalékkal voltak alacsonyabbak éves összehasonlításban, és az év végére nulla körüli infláció alakulhat ki. Az infláció 2010 óta történt leszorítása is mutatja, hogy a magyar reformok működnek.

Ezen pozitív folyamatoknak köszönhetően nagy lendületet kapott a kiskereskedelmi forgalom alakulása is. Ezért kérdezem államtitkár urat, mennyiben könnyíti meg az alacsony infláció a családok terheit. Várom választát. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az interpellációra Tállai András államtitkár úr fog válaszolni. Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban úgy van, ahogy ön is mondja interpellációjában, Magyarország, a magyar kormány, a magyar gazdaság, a magyar emberek az elmúlt öt évben kiemelkedő sikereket értek el a gazdasági eredmények tekintetében. A gazdasági növekedés az elmúlt évben meghaladta a 3,7 százalékot, amivel az Európai Unió élvonalába jutottunk. Ebben az évben is az Európai Unió átlaga fölötti gazdasági teljesítmény várható, remélhetőleg el fogja érni a 3 százalékot. A gazdasági növekedésnek természetesen más egyéb pozitív kihatásai is vannak, hiszen ha növekedés van, akkor lényegében minden van a gazdaságban, így vannak munkahelyek. A munkahelyek száma 2010-től számítva 500 ezer fővel növekedett Magyarországon, ma már több mint 4 millió 200 ezer ember dolgozik.

Valóban, az egyik kiemelkedő teljesítménye a magyar gazdaságnak, a magyar embereknek az infláció féken tartása. Ez nemzetközi tendencia is, azonban a kormány gazdaságpolitikája is hozzásegített bennünket ahhoz, hogy a szegények áremelkedése, az infláció pozitívan hasson az árakra és a megélhetésre. Magyarországon lényegében megszűnt a pénzromlás. 1968 óta nem látott alacsony szintre jutott az infláció. A Központi Statisztikai Hivatal októberben is minimális, 0,1 százalékos inflációt mért. Ez megyezik egyébként a Nemzetgazdasági Minisztérium prognózisával. Ahogy interpellációjában kérdezi, természetesen ez alapvetően kihat a magyar családok mindennapjaira, életszínvonalára, hiszen azzal, hogy növekednek a keresetek, a reálbér több mint 4 százalékkal növekedett az elmúlt időszakban Magyarországon, és ez a tendencia a következő évben is folytatódni fog, remélhetőleg 5,5 százalékos reáljövedelem-növekedést fogunk tudni mérni a következő évben.

Ezentúl azzal, hogy az ön által is említett rezsiköltségek, energiaárak jelentősen csökkentek Magyarországon, így a többletjövedelem és az alacsony rezsikiadások így megnövelik a családok fogyasztásra költött összegeit, és ezáltal jelentős életszínvonal-növekedést tudnak elérni. Azt gondolom, hogy egy kormányának nem is lehet más gazdaságpolitikai célja, csak az, hogy az embereknek legyen jó. Ahhoz, hogy az emberek, az emberek a mindennapjaikban ezt érezhessék, ehhez a két úton lehet eljutni. Egyrészt a jövedelmük növelésével, életpályamodellekkel, a versenyszféra számára megfelelő gazdasági környezet biztosításával, megfelelő jövedelemadópolitikával, például a személyi jövedelemadó mértékének csökkentésével, és ez megtörtént az egykulcsos adó bevezetésével, mi több, a következő évben 16 százalékról 15 százalékra fog csökkenni a személyi jövedelemadó, megfelelő családpolitikával azon családok számára, ahol gyermekek vannak, ott családi adókedvezmény biztosításával, illetve ennek a dinamikus növelésével tudjuk elérni azt, hogy ezek a családok még kedvezőbb pozícióba jussanak.

A végeredmény és az elvárás természetesen az, hogy mindezt a többletjövedelmet ne vigye el az infláció. Ma Magyarországon ilyen gazdaságpolitika van, és ezt kívánjuk folytatni a jövőben is. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megkérdezem Becsó képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

BECSÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen az államtitkár úr választát. Államtitkár úr is, igaz, indirekt módon érintette, én is kitérnék rá röviden, hogy a 2010-es választások után tulajdonképpen két út között választhattunk. Mehettünk volna tovább a megszorítások útján, az úgynevezett görög úton, és most talán akkor nehezebb helyzetben lennénk, mint Görögország, azonban Magyarország egy másik utat választott. Ennek a döntésnek a helyességét bizonyítja, néhány dolgot megemlítenék a teljesség igénye

nélkül: a beruházási adatok 17 éves csúcson vannak, az ország kikerült a túlzottdeficit-eljárás alól, visszafizettük az IMF-hitelt, nőtt a foglalkoztatás, csökkent a munkanélküliség, a rezsicsökkentésnek köszönhetően csökkentették a lakossági terheket, alacsony az infláció, stabil a gazdaság, nő a kiskereskedelmi forgalom, az irány jó, a magyar reformok pedig működnek. A választát elfogadom. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

(15.30)

ELNÖK: Köszönöm, Becsó képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tóth Csaba, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Miért nem fontosak a magyar otthonok a kormányoknak?**” címmel. Az interpellációra miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter úr megbízásából Fónagy János államtitkár úr fog válaszolni. Megkérdezem képviselő urat - illetve azt majd utána kérdezem meg. Halljuk az interpellációt, képviselő úr!

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Egy hónappal ezelőtt azonnali kérdéssel fordultam Lázár miniszter úrhoz itt a parlamentben, hogy megtudjam, lesz-e lakóépületek energiahatékonysági felújításával kapcsolatos program európai uniós forrásból. Miniszter úr akkor válaszában azt mondta, hogy - idézem - „Magántulajdonban álló, függetlenül attól, hogy ipari technológiával épített lakás vagy kertés övezetben meglévő lakóház, felújítására a tulajdonosnak forrást biztosítani a magyar kormány 2014 és 2020 között a jelenleg hatályos európai uniós szabályozás szerint nincs lehetősége.”

Időközben a Magyar Energhatékonsági Intézet kérdésére az Európai Bizottság regionális főigazgatóságának vezetője írásban is egyértelművé tette, hogy a Brüsszel által ez év februárjában elfogadott környezeti és energiahatékonysági operatív program tartalmazza és elhatárolja mind a lakossági szektor, mind a középületek energiahatékonysági felújítására vonatkozó, vissza nem térítendő beruházási támogatásokat. Ez két forrás kombinálásával történik, az előbb említett KEHOP finanszírozza a vissza nem térítendő részt, amelyet a gazdasági és innovációs operatív program pénzügyi eszközei egészítenek ki visszatérítendő támogatások formájában. Ezzel megerősítette a Magyar Energhatékonsági Intézet szakmai álláspontját, miszerint nemcsak lehetséges, de egyben kiemelten fontos uniós forrásokból támogatni az épületek energiahatékonysági felújítását, beleértve a lakosságot is. Nincs olyan uniós jogszabály, amely tiltaná a magyar otthonok rezsicsökkentő felújításának vissza nem térítendő forrásokból való támogatását.

Miniszter úr az elmúlt hónap végén tartott sajtótájékoztatóra arra a kérdésre, hogy miért nem lesznek vissza nem térítendő források erre a célra a lakosságnak, azt mondta: „Ingyenpénz magántulajdonba,

magánszemélyeknek azért, hogy költséget takarítsanak meg, sokak meggyőződésével, nézetével és politikai, mármint szakpolitikai elképzeléseivel ellentétes. Ingyen ne adjunk semmit se, mert az nyilvánvaló, hogy nem jó irányba vinné a társadalmat.”

Ezzel szemben augusztusban a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkára még azt mondta, hogy jövő tavasszal indul a korszerűtlen családi házak felújítását célzó pályázat. A 150 milliárd forintos támogatásból 2020-ig akár 3 millió ilyen ház is megújulhat. Az akkori elképzelés szerint a felújítási költség 40 százaléka vissza nem térítendő uniós támogatás, 15 százalék pedig kamatmentes visszatérítendő támogatás lett volna.

Magyarország teljes primer energiaszolgáltatásának mintegy egyharmadát a lakóépületek fogyasztják el, komplex energetikai felújításokkal ennek közel 40 százaléka megtakarítható lenne. Ezekre tekintettel kérdezem tisztelt államtitkár urat: miért nem támogatja a kormány a magyar otthonok energiahatékonysági, rezsicsökkentő felújítását vissza nem térítendő uniós forrásokból? Várom válaszát. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kormánynak mindig kiemelt célja volt a háztartások energiahatékonysági beruházásainak támogatása, és ez a jövőben is így marad. Elköteleztünk vagyunk abban, hogy a lehető legnagyobb mértékben mérsékeljük a családokat terhelő kiadásokat. E célt szolgálta a rezsicsökkentés, amelynek pozitív hatásai egyértelműen megmutatkoznak. Egy kétgyermekes, társasházban élő család megtakarítása éves szinten meghaladja a 100 ezer forintot, a lakossági fogyasztók 2013-ban és '14-ben több mint 373 milliárd forintot takarítottak meg a rezsicsökkentésnek köszönhetően. Jellemző adat, hogy a 30 napon túli közüzemi hátralékok 2012-ről 2015-re közel 30 százalékkal estek vissza, 95 milliárról 68 milliárd forintra.

Képviselő úr most a magyar családokért aggódik, de amikor a rezsicsökkentéssel segítséget adhattak volna a családoknak, ön és frakciójának képviselői inkább tartózkodtak s a közműcégek profitja miatt aggódtak. *(Közbekiáltás a Fidesz soraiból: Úgy van!)* A baloldali kormányok, amikor lehetőségük volt rá, nem csökkentették, hanem a többszörösére emelték a gáz és a villamos energia árát. Az önök igekezetéből az MSZP kormányzásának időszakában a magyar családok voltak az egyik legtöbbet fizetők Európában a földgázért.

A Fidesz ezzel szemben végigvitte a rezsicsökkentés politikáját, amelynek keretei között 2014 szeptemberében elindította az „Otthon melege” programot is, a hazai költségvetésből finanszírozott közel 15 milliárd forint keretösszegű programsorozatnak köszönhetően mára több mint 85 ezer magyar háztartás energiahatékonysága javult.

Tisztelt Képviselő Úr! Az Európai Unió vonatkozó szabályai - minden ellenkező állítással szemben - nem teszik lehetővé a 2014-2020-as programozási időszak forrásainak közvetlen magáncélú felhasználását. Az európai uniós támogatások keretét meghatározó norma egyértelmű: természetes személy csak az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap és az Európai Tengerügyi és Halászati Alap forrásai tekintetében lehet kedvezményezett. A kormány egyértelmű döntése, hogy az energetikai korszerűsítéseket úgy kell végrehajtani, hogy abban a lehető legtöbb ember az érdekét megtalálja. Ezért az uniós források felhasználásával elsősorban a közösségi létesítmények és az intézmények energetikai korszerűsítését fogjuk végrehajtani. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy a lakosságot ne támogassunk továbbra is saját - és ebben egyetértünk -, az egész energiagazdálkodás szempontjából jelentős hatékonysági beruházásai végrehajtásában.

A gazdaságfejlesztési és innovációs operatív program keretében a lakossági energiahatékonyságra jelentős, mintegy 100 milliárd forintot kívánunk felhasználni, a magánszemélyek ingatlanjainak korszerűsítésére a kormány egy államilag támogatott konstrukciót biztosít gyakorlatilag kamatmentes konstrukció keretében. Kérem, hogy válaszomat méltányolni szíveskedjék.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megkérdezem Tóth Csaba képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár úr, méltányolni tudom a választát, de elfogadni sajnos nem tudom, hisz sok millió magyar családdal együtt én sem erre a válaszra vártam. Sok millió magyar család arra vár, arra a válaszra vár, hogy igenis lesz vissza nem térítendő támogatás energiahatékonysági beruházásokra, mert az igazi rezsicsökkentés ezzel érhető el. Hiszen tudjuk jól, hogy az a legolcsóbb energia, amit nem fogyasztunk el. A magyar családok akkor jutnak ehhez hozzá, ha jelenlegi korszerűtlen ingatlanjaikat valamilyen módon tudják korszerűsíteni, és ehhez kapnak valamiféle forrássegítséget. Ön is tudja, hogy a magyar családok 85 százaléka nem rendelkezik semmilyen megtakarítással, úgyhogy hiába is szeretnének kamatmentes támogatást kapni, nem fogják tudni igénybe venni, mert akiknek igénybe kellene venni, azoknak is csak a 11 százaléka nyilatkozott úgy, hogy képes lenne esetleg hitelt fölvenni erre a célra.

Úgyhogy továbbra is várjuk azt, hogy kapjanak, és igenis, legyen a magyar otthonok energiahatékonysági beruházására vissza nem térítendő uniós forrás.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Képviselő úr a választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfo-

gadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 110 igen szavazattal, 37 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Staudt Gábor, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Államkötvénymutyi: hogyan tüntetik el az ország pénzét az Orbán Viktor környezetében levő emberek?**” címmel. Staudt Gábor képviselő urat illeti a szó.

(15.40)

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! 2012 nyarán Rogán Antal ötlete alapján bevezették a letelepedési államkötvényt, amely árusításával nem a külképviseleteket, hanem javarészt offshore-cégeket bíztak meg kizárólagos joggal. A forgalmazó cégeket egyébként a Rogán Antal vezette Gazdasági bizottság hagyta jóvá, és túlnyomó részük kifejezetten adóparadicsomnak nevezhető országokban van bejegyezve: Kajmán-szigetek, Szingapúr, Málta, Ciprus.

De ha ez mind nem lenne elég, a magyar állam a kötvényeket diszkontáron adja a közvetítő cégeknek, így a névérték és a tényleges árfolyam közötti különbség is az értékesítő cégeknél maradhat. És erre jön még rá a letelepedni kívánó emberenként a 45-60 ezer euró körüli jutalék, de a sajtóban hallhattunk 70 ezer eurós közvetítési díjról is, hiszen ezek a cégek maguk határozhatják meg a jutalék mértékét, ami egy teljesen monopol piacon totálisan érthetetlen szabályozás.

A konkrét számok is nagyon érdekesek, hiszen 205 milliárd forint folyt be az államkötvények eladásából a magyar államhoz, miközben nagyjából 50-60 milliárd forint bevételhez juthattak a javarészt offshore háttérű közvetítő cégek, ez pedig több mint 25 százalékos összesített jutalékszintet jelent egy monopolpiacon. Hatalmas biznissz, de sajnos többnyire nem a magyar államnak.

A felmerülő kérdésekre általában azt a választ kapjuk, hogy nem közpénzről van szó, hiszen a letelepedni kívánók saját pénzükből fizetik a jutalékot. Ez pedig azért egy hazug jogértelmezés, mert gyakorlatilag a letelepedés jogát árusítja ki a magyar állam, elad egy kedvezményt, aminek a bevétele ugyanúgy közpénznek tekinthető, mint mondjuk, egy koncessziós szerződésből befolyó ellenérték.

A fentiek alapján kérem az államtitkár urat, válaszoljon őszintén az alábbi kérdésekre. Mi valósult meg a kibocsátási program szépen hangzó munkahelyteremtési ígéreteiből? Elfogadhatónak tartja-e, hogy az értékesítéssel megbízott cégek tulajdonosi háttérét javarészt nem ismerhetjük, Magyarországon adót nem fizetnek, ennek ellenére egy állami kedvezmény kizárólagos árusításából tömhetik degeszre a zsebüket? Van-e kimutatásuk, hogy az értékesítő cégeknek mennyi jutalék landolt az államkötvények árusításából a zsebében, és ha nincs ilyen, akkor

tervezik-e hasonló kimutatás készítését? Végül, nem gondolja-e, hogy az egész program vegytisztán a korrupció melegágya, már-már azt az érzetet keltve, hogy eleve ezért lett kitalálva? Várom érdemi választ. Köszönöm szépen. (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A válaszára kérem Tállai András államtitkár urat.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valószínűleg nincs minden információ birtokában, amikor az interpellációs kérdését megfogalmazza, így hadd kezdjem a végéről.

Azt mondja, hogy ez a korrupció melegágya. Tisztázzuk azt, hogy ez egy, az Európai Unióban is ismert, nemzetközileg is elismert módszer arra, hogy egy állam forrást vonjon be a finanszírozásba, és próbáljon meg tőkeerős embereket, magát a tőkét az országba csábítani. Több ország, európai uniós ország is hasonló gyakorlatot folytat, mi több, sokkal előbb kezdte, mint Magyarország, és nem titok, hogy Magyarország, tanulmányozva ezeket a gyakorlatokat, így vette át, és 2012-ben alkotta meg erre vonatkozóan a törvényt.

Szeretném hangsúlyozni, hogy az eljárás törvényileg szabályozott, és teljesen nyílt az eljárás, tehát amikor egy gazdasági társaság indul ezen a pályázaton, akkor egy nyílt eljárás keretében teszi ezt, és valóban az Országgyűlés Gazdasági bizottsága dönt arról, hogy a pályázatát elfogadja ezen nagyon szigorú feltételek szerint, vagy pedig nem fogadja el.

Azt gondolom, ön téved akkor, amikor azt mondja, hogy ezek nem ismert tulajdonosi háttérű cégek, hiszen a pályázat egyik feltétele az, hogy ismerni kell a tulajdonosokat, és nyilatkozni kell külön erről, ha ez a dokumentumokból esetleg nem derülne ki. Tehát nem igaz az, hogy nem ismert tulajdonosi háttérűek.

Interpellációjában az sem valós állítás, hogy itt állami közpénz elherdálásáról, magánkézbe való juttatásáról van szó. Pontosán ellenkezőleg, hiszen ezen gazdasági társaságok forrást hoznak Magyarországra, amit egy külföldi magánszemélytől vonnak be, ezáltal államkötvényt vásárolnak, és részt vesznek az ország finanszírozásában. Ezek az államkötvények valóban diszkontáron kerülnek értékesítésre, ugyanakkor pedig külön kamat nem jár ezek után az értékpapírok után. Az pedig, hogy csak öt év után kerül kifizetésre a névértéke az államkötvénynek, kimondottan előnyös az állam számára, hiszen ezek az értékpapírok nem értékesíthetőek, tehát bizton számíthat a magyar állam arra, hogy öt évig lényegében használhatja ezt a pénzt az állam finanszírozására.

Azt gondolom, amikor ön korrupcióról beszél, az valójában értelmetlen, hiszen a magyar állam csak egy gazdasági társasággal áll kapcsolatban, amikor értékesíti az államkötvényt, és onnantól kezdve ez a gazdasági társaság - amely lehet külföldi természetesen - áll kapcsolatban a magánszeméllyel. Ezért nem értelmezhető az a kérdés, hogy a magyar

államnak van-e nyilvántartása arról, hogy mennyi hasznot zsebelnek ezek be, hiszen erről nem is lehet, ön is elmondja, hogy egyébként maguk a gazdasági társaságok határozzák meg az ügynöki jutalékokat és a díjukat. Nyilván a magyar államnak ebbe nincsen beleszólása, hiszen ezek magánvagyonok, magántőkék. Ezért értelmezhetetlen az, hogy milyen állami forrásról, közpénzről beszél, illetve egy olyan elvárást fogalmaz meg a kormánnyal szemben, ami azt gondolom, ilyen tekintetben, miután a piacon egyezik meg egymással a magánszemély és az adott társaság, nem értelmezhető.

Az pedig, hogy nem a kirendeltségek intézik: először is, ennek a társaságnak értékpapír-kibocsátási joggal kell rendelkezni, nemzetközi tapasztalatokkal, megfelelő irodával, nyelvtudással (*Az elnök cseppetessel jelzi az időkeret leteltét.*) és megfelelő tőkével ahhoz, hogy ezt tudja propagálni, hogy aztán később ez neki megérje. Tehát azt gondolom, nemzetközi szinten is a jelenlegi magyar letelepedési-kötvény-rendszer megállja a helyét. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Államtitkár Úr! Semmit nem cáfolt abból, amit én mondtam. Nem mondta azt, hogy milyen munkahelyek teremtődtek a program hatására - nem hiszem, hogy Európában például kajmán-szigeteki cégek vennének részt ezekben a programokban, ha igen, akkor Európa is mélyebben van a korrupció mocskában, mint elképzeltük -, és azt sem mondta, hogy sok-e ez a 25 százalék jutalék. A kormány és az Országgyűlés igenis meghatározhatta volna, hogy mennyi jutalékot lehet fizetni az ilyen konstrukciókban. Az, hogy nem tették, önmagában a korrupció melegágyát teremtette meg.

Lehet, hogy önök tudják, kik a valódi tulajdonosok, mi sajnos nem, és az ellenzék részéről ez nem elmondható. Tehát akkor kérem, ossza meg velünk, és mondja el, hogy valójában kik azok, akik emögött állnak, mert nem hiszem - és ezt se cáfolta -, hogy 50-60 milliárdos biznissz csak úgy kidobnak az ablakon és kajmán-szigeteki cégeknek odaadnak, ez nem jellemző önökre. Köszönöm. Nem tudom elfogadni a választ. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 108 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Hollik István, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Magyarország hamarosan bekerülhet a befektetési ajánlású hitelminősítői kategóriába?**” címmel. Hollik István képviselő urat illeti a szó.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt

Ház! A magyar kormány gazdaságpolitikai intézkedéseit már ez év márciusában igazolta az a tény, hogy akkor a Standard & Poor's hitelminősítő felminősítette Magyarországot, és a BB plusz kategóriába sorolta be. Ráadásul ennek az új osztályozásnak a kilátása stabil volt, amiről az elemzők akkor azt gondolták, hogy akár idén ősszel újabb felminősítés várható.

A hazai gazdaságpolitikai és politikai intézkedések meghozták a gyümölcsüket, hiszen a Moody's nemzetközi hitelminősítő stabilról pozitívrá javította Magyarországot hitelminősítési kilátását. A mostani döntés kapcsán a hitelminősítő kiemelte azt, hogy hazánk államadóssága fenntartható, ezáltal kiszámítható módon csökken, a költségvetés hiánya már több éve 3 százalék alatti, valamint azt, hogy az adósság szerkezetében erősödik a hazai fizetőeszköz jelenléte.

(15-50)

A három irányadó intézet közül így már kettő, a Fitch és a Moody's tart érvényben felminősítés lehetőségére utaló, pozitív kilátást Magyarországra. A költségvetési és gazdaságpolitika kiegyensúlyozottsága ösztönözheti a növekedést és a banki hitelezést Magyarországon. Ez utóbbit különösen annak fényében, hogy csökkent a bankadó mértéke.

Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarország hitelminősítői besorolása befolyásolja a hazánkba befektetni kívánók döntéseit, ezáltal hatással van az ország gazdasági helyzetére. Milyen lépéseket tesz a kormány annak érdekében, hogy Magyarország mihamarabb a befektetési ajánlású kategóriába kerüljön? Köszönöm szépen. (*Taps a kormányzó pártok pad-soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, Hollik képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Azt gondolom, hogy erre az interpellációra a választ maga a kormány elmúlt ötéves gazdaságpolitikája adja meg, hiszen azt is lehetne erre válaszolni, hogy azt fogja a kormány tenni, amit az elmúlt öt évben tett: a magyar érdekeket szolgálva, munkahelyeket teremtve, a gazdaság növekedését ösztönözve fogja a döntéseit meghozni.

Hosszú út vezetett eddig, hogy elismerjék hazánk teljesítményét, a magyar emberek, a magyar gazdaság teljesítményét, hiszen a kezdet kezdetén kevés követőre és elismerésre volt oka a magyar kormánynak, hiszen rendszerint bírálták a magyar utat, a magyar reformokat, amelyek most már bizonyították, hogy működőképesek.

Nemcsak a hitelminősítők, hanem az egyéb nemzetközi szervezetek is elismerik most már hazánk teljesítményét és gazdaságpolitikáját, így az Európai Unió rendre megváltoztatja az előrejelzéseket pozitívan, felfelé. Így az IMF is, amelyiknek megköszöntük

a banki és társadalompolitikai szolgáltatásait Magyarországon, szintén elismeréssel szolt a magyar gazdaságról, és az OECD nemzetközi szervezet is jóra értékelte a magyar gazdaság teljesítményét.

De való igaz, fontos az, hogy mit mondanak a hitelminősítők, hiszen általában a befektetők ezeket az értékeléseket figyelik, és ha nem is ez alapján, de hatással van döntéseikre, hogy melyik országba vigyék a tőkéjüket, melyik országban fektessenek be, hozzanak létre működő tőkét, építsenek gyárakat. Ez az év kimondottan kedvező az ország számára, hiszen ahogy ön is mondta, a Standard and Poor's, a Fitch is és a Moody's is pozitív kilátással látta el a magyar eredményeket, amely jó esélyt ad arra, hogy ebben az évben meg fog történni az egyik felminősítő intézetnél Magyarország befektetési kategóriába való átsorolása.

Ez nagyon érdekes dolog, hiszen a felminősítők könnyen leminősítenek, szinte egyik hónapról a másikra, de a felminősítésért, a pozitív eredményért nagyon kőkeményen kell harcolnia, küzdenie egy-egy országnak, és Magyarország eljutott ennek a kapujába. Valóban úgy van, ahogy ön is mondta, hogy kiválóak a makrogazdasági mutatói, csökken az államadósság-pálya, csökkenő a devizaadósság aránya, a gazdasági növekedés üteme fenntartható, és várhatóan fenntartható lesz, az európai uniós átlag feletti lesz a következő években is. Magyarország külső sérülékenysége csökken, ezáltal ellenálló képességünk jelentősen javult. A magyar gazdaság lényegesen ütésállóbb lett, és a feltörekvő piacok megingásai, feszültségei már nem rázzák meg a magyar gazdaságot. Ezáltal joggal reménykedünk abban, hogy a Fitch Ratings londoni elemzőknek a legfrissebb anyagában kijelentett tény, hogy Portugália mellett Magyarország is azon esélyesek között van, hogy visszanyerje a befektetésre ajánlott besorolását, ez valós, és reményeink szerint még ebben a hónapban meg fog történni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megkérdem Hollik képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Igen, elfogadom az államtitkári választ, ugyanis az államtitkár úr válasza megerősített abban, hogy a kormány az előző ciklusban, illetve az elmúlt egy évben is mindent megtett azért, hogy a hitelminősítők Magyarországot a befektetésre ajánlott kategóriába tegyék át. Rendbe tette az ország pénzügyeit, a költségvetés hiányát 3 százalék alá szorította. Ami talán a témával kapcsolatban még fontosabb: olyan befektetésbarát környezetet hozott létre, ami mind a hazai befektetőket, mind a nemzetközi befektetőket arra sarkallja, hogy újabb vállalkozásokat hozzanak létre Magyarországon.

Az is látszik, hogy a kormány munkájának és gazdaságpolitikájának eredményeként Európa növekedési motorja Közép-Európa és ezen belül is Magyarország lesz. Reméljük, hogy a közeljövőben ezt a

hitelminősítők is el fogják ismerni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Hollik képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kész Zoltán független képviselő interpellációt nyújtott be a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Lemond-e a kormány a veszprémi körgyűrű fejlesztéséről?”** címmel. Kész Zoltán képviselő urat illeti a szó.

KÉSZ ZOLTÁN (független): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Ritka öröm a számomra, hogy egyetérthetek a kormánnyal. A kabinet azt írja a Magyar Közlöny 2014. április 14-ei 53. számában, hogy a 8-as főút a kiemelt projektek sorába tartozik, nemzetgazdasági jelentősége az ország és a Dunántúl számára kiemelkedő. Regionális szinten fontos innovációs összeköttetést alkot a Székesfehérvár-Várpalota-Veszprém-Körmend-Ausztria tengelyen. A 8-as főút fejlesztése és korszerűsítése a térség számára fejlődést biztosít, illetve meghatározó szerepe van a Balatonra irányuló turisztikai forgalom biztonságos lebonyolításában is. Az útkorszerűsítéssel a 8-as út Székesfehérvár-Herend közötti szakaszán emelt sebességű, magas, homogén szolgáltatású főút jön létre.

Ez nagyszerű gondolat, főleg, ha tettek követik. A 8-as úton mostanában egymást érik az átadási ünnepek, azt a látszatot keltik, hogy dübörög az útépités. Már avattak Veszprémtől keletre, avattak nyugatra. Most az a kérdés, lesz-e avatás a kettő között, a megyeszékhely déli elkerülőjén. A kormány 1240/2014-es számú határozata szerint lesz fejlesztés, hiszen ebben 1,14 milliárd forintot rendelt a Veszprém déli ág négysávosítási munkálatai előkészítésére.

Aztán eljött 2015. január 30-a, amikor az a meglepetés érte a veszprémieket, hogy megint pénzt ígértek nekik. Nem mondhatom, hogy kellemes meglepetés volt, hiszen ekkor már a befejezéshez közeledtek a munkálatok, a várostól jobbra is, balra is, már eredményeket akartunk látni, nem ígéreteket.

De nézzük, mit kaptunk! A kormány a 1031/2015-ös határozatával lecsökkent 805 millió forintot a fehérvári és várpalotai elkerülő költségvetéséből, és gáláns módon a veszprémihez csapta, így már 1,95 milliárd forint állt rendelkezésre a munkálatok előkészítésére.

Tisztelt Államtitkár Úr! A csaknem 2 milliárdos előkészítésre szánt összeg dacára azt kell kérdeznem öntől: lesz-e beruházás? A városban terjed a pletyka, hogy a veszprémi elkerülőt nem építi meg a kormányzat, hogy lemondott róla; hogy lemondott a veszprémiekről, és velük azokról a tízezrekről, akik éppen ezen a kritikus útszakaszon haladnak nyaranta Nyugat-Európából a Balaton-partra, hogy ott költésék el a pénzüket.

Uram, a 8-as út az ország közlekedésének, turisztikai, gazdasági infrastruktúrájának verőere. A veszprémi elkerülő ennek a legérzékenyebb pontja. Ezt hagynák ki a fejlesztésből? Ez a régió jelentősen

hozzájárul az ország gazdasági eredményeihez. A 8-as út óriási fejlődési lehetőségeket rejt az itteni vállalkozások, önkormányzatok és polgárok számára, de a leromlott 8-as inkább versenyhátrány (*Közbeszólások a Fidesz padsoraiból, többek között dr. Hoppál Péter: Miről beszélés?*) a Győr, Komárom, illetve Fejér megyei konkurenciával szemben.

Államtitkár úr, nem ígéretet várunk öntől, azzal tele a padlás. Nem kérjük, hogy másoknak ígért fejlesztési forrásokat csoportosítsanak át számunkra. Azt kérjük, hogy a fent idézett kormányhatározat szellemében dolgozzanak; azt kérjük, hogy jelentsék ki: az elkerülő megépül. (*Dr. Hoppál Péter: Négyásvos....*)

És kérem, mondjon egy dátumot, azt a dátumot, amikor először haladhatunk a négyásvos veszprémi elkerülőn. Várom megtisztelő válaszát.

Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tasó László államtitkár úrnak. (*Gógós Zoltán: Csak az igazat!*)

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Meg fog épülni a veszprémi déli elkerülő út is, mint ahogy meg fog épülni a Székesfehérvár és Veszprém közötti 8-as út, amely a transzeurópai hálózat része, és amelyen, mint ahogy mondta is, már több alkalommal lehetünk és vehettünk részt átadási ünnepségen.

Nyolc ütemben valósulhat meg, és ennek a hatodik üteme egyébként a veszprémi déli elkerülő. De itt engedje meg, hogy megjegyezzem, hogy kevés olyan város van Magyarországon, mint Veszprém, amelyet már több évtizede is teljesen el lehet kerülni. Tehát nagyon régen megépült már a tranzitforgalom elvezetése érdekében Veszprém elkerülő útja, de valóban így van, a déli kétszer kétsávosítása még nem történt meg.

(16.00)

Egyébként jelenleg is magas szintű útkapcsolat köti össze a két megyeszékhelyet, kétszer kétsávos, fizikai elválasztással nem rendelkező, gyorsforgalmi útnak is minősíthető főút van kiépítve.

Ami fontos, hogy természetszerűen meg kell adnunk az indokát, hogy miért is állt meg, pillanatnyilag úgy tűnik legalábbis, az út kivitelezése. Azért is, mert a közlekedés operatív programból lett előkészítve a beruházás. Elkészültek az engedélyes tervek, elkészültek a kiviteli tervek is, de le kellett zárni, hiszen év végére le kell zárni a kötött források előkészítése során felhasznált összeget is, és természetszerűen keresünk hozzá most forrásokat.

Való igaz, pillanatnyilag még nincs meg az a forrásháttér, amely az indítást azonnal lehetővé tenné, de természetszerűleg dolgozunk rajta. De mindenképpen ki kell emelni, hogy a 8-as számú főút min-

denki számára fontos, aki a térségben él, ugyanúgy, mint minden más összekötő út, minden más transzeurópai hálózat elemét képező főút.

Csak emlékeztetőül szeretném elmondani, hogy a nyolc ütemből mi is történt meg. A székesfehérvári nyugati elkerülő, amely Feketehegy településrésznek a tehermentesítését fogja majd megoldani, 2018-ban várhatóan be is fog fejeződni. A várpalotai elkerülőnek 2017-ben fejeződik be az egyes üteme. A kettes ütemet a következő évben kezdjük el, és 2018-ban be is fejezzük majd.

Mint amit biztosan ön is hallott már, a Pétfürdő-Hajmáskér közötti szakaszon épp ott voltam és ott lehettem átadni a beruházást, és 6,5 kilométer szakasz épült egyébként meg. A négyes üteme volt ennek a szakasznak a hajmáskéri 72-es számú csomópont, amely azóta már szintén elkészült. Az ötös számú üteme volt a 8-as számú főút 72-es számú csomópontja, ez még 2009-ben elkészült. 2007-től tart ez a beruházás.

A veszprémi, mint ahogy mondtam is, a hatos számú eleme a programnak. És ebben, lehet, hogy ön tudja is, vagy nem, de segíték akkor, hogy megmaradjon a műszaki állapotról is néhány gondolat. Több darab külön szintű csomópontot fogunk építeni, és lesz 2 kilométernyi zajvédő fal. Egy hidat elbontunk, és talán lesz még egy gyalogos járda is kiépítve. Ami fontosabb, hogy itt is 110-es sebességre fogjuk tervezni a beruházást.

És hadd mondjam tovább, a hetes számú, Márkó elkerülő szakasza már megépült, és a Márkó-Herend közötti szakasz is elkészült. Tehát nyolc ütemből kettő-három híján mind elkészült, öt már elkészült, és nagyon bízom benne, hogy Veszprém déli elkerülő szakasza is el fog készülni.

Még egyszer tehát, sok magyar város megirigyelhetné a körülményeket, de természetszerűen törekszünk arra, hogy a meglévő elkerülő kört teljesen kiegészítsük. Nagyon fontos lenne, hogyha minden egyes alkalommal figyelnék, hogy a bejelentések mögött hatalmas munka van. Csak példaképpen: a Pétfürdő-Hajmáskér közötti szakaszon 203 ezer köbméter földmunkát végeztek el, 20 ezer köbméter aszfaltot építettek be és 25 ezer folyóméter korlát készült el. Ezek nagy számok, sok ember munkája, közös eredmény. Reméljük, hogy rövidesen Veszprémben folytatjuk a munkát. Köszönöm a figyelmét. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megkérdezem Kész Zoltán képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

KÉSZ ZOLTÁN (független): Köszönöm szépen, államtitkár úr. Én a végén kérdeztem egy dátumot, hogy mondjon egy dátumot, hogy mikorra készül el. Én nem fogadom el a választát. (*Közbeszólások a kormányzó pártok padsoraiból: Jaj!*)

Én örülök, hogy ön felsorolta ugyanazt, amit én is mondtam, hogy megépült már jobbra is, meg balra is Veszprémtől. Veszprém az egyik olyan megyeszékhely, ahova nem ér el autópálya, amit nem lehet

gyorsforgalmi úton megközelíteni. És gondolom, elkerülte a figyelmét az is, hogy pár héttel ezelőtt tartottak Veszprémben egy nyilvános fórumot, ahol a NIF egyik munkatársa a következőket mondta: „A napokban érkezett egy levél a Fejlesztési Minisztériumból. Ebben a körgyűrű kapcsán olyan elrendelést kaptunk, ami az előkészítés befejezését az idei évben engedélyezi, viszont egyelőre felfüggesztette a kivitelezési előkészítési tevékenységünket.”

Tehát az a helyzet állt elő, hogy ön most vagy nem tudja, hogy mit nyilatkozik, mit mond az egyik kollégája, vagy szándékosan félrevezeti a közvéleményt. A veszprémiiek az igazságot szeretnék tudni. Köszönöm szépen, nem fogadom el a választ. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: A képviselő úr a választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 98 igen szavazattal, 31 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Munkások nélküli munkaalapú társadalom?”** címmel. Szél Bernadett képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Miközben a közmunkásokkal együtt a félmilliót is meghaladja a munkanélküliek száma ebben az országban, egyre több szakma válik egyik napról a másikra hiányszakmává a folyamatos elvándorlás okozta munkaerőhiány miatt. Korábban csak a szakképzettséget igénylő munkákban fordult elő az, hogy nem találtak a cégek munkaerőt, de most már ott tartunk, hogy egyszerű, szakképesítést nem igénylő állásokból is egyre több a betöltetlen ebben az országban. Több ezres a hiány mérnökökből, bolti eladóból, pékből, sofőrből, irodai adminisztrátorból, és a sort még folytathatnám.

A KSH adatai szerint például 5 ezer ember hiányzik a kereskedelemből, miközben 34 ezer olyan álláskereső van nyilvántartásban, akinek az utolsó munkahelye a kereskedelemben volt. S hadd idézzek egy szakszervezeti vezetőt, aki úgy fogalmazott, hogy most már mindenkit elvesznek, aki él és mozog.

Mindennek az oka, hogy ebben az országban rettenetesen alacsonyak a bérek, a magyar bérekből nem lehet megélni, ezért az emberek megpróbálnak odamenni, ahol olyan béreket tudnak kapni, amiből fedezni tudják a mindennapi megélhetésüket, és gondoskodni tudnak a családjukról is. Most már ott tartunk, hogy az Auchan nemrég 4200 munkavállalójának egyszerűen megemelte átlagosan 10 százalékkal a fizetését, és azzal indokolták ezt a döntést, hogy máshogy már nem lehet megtartani a munkaerőt. Itt tartunk, hogy már ezek a cégek is beismerik, hogy gyakorlatilag vagy bért emelnek, vagy nem lesz olyan ember, aki elvégzi azt a munkát megfelelő színvonalon, amit el kell végezni.

Most már ott tartunk, én úgy látom, hogy egyedül a magyar kormány az, amelyik nem fogja fel, hogy milyen vészes a helyzet ebben az országban. *(Közbeszólás a Fidesz padsoraiból: Skandalum...)* Egyetértek, képviselőtársammal abban, hogy skandalumról van szó. Nagyon sajnálom, hogy ezt viccesen mondja.

Az a nagyon sok magyar állampolgár, aki éhbéért dolgozik ebben az országban, az ezt az arroganciát nem kívánja sokáig hallgatni. *(Közbeszólás a Fidesz padsoraiból: Keményebben!)* Az az ember pontosan megérti, aki ott van és dolgozik nulla forintért, és utána meg inkább úgy dönt, hogy elmegy külföldre, hogy valóban, skandalum. Egyetértek képviselőtársam, skandalum! *(Balla György közbeszólása.)* Azt várom, hogy az államtitkár úr mondja azt, hogy ez skandalum, és én azt várom, hogy a Fidesz-KDNP végre elkezdjen béreket emelni.

Felháborítótnak tartom, hogy egyesek itt vicceskednek, miközben arról beszélek éppen, hogy hiányszakmák vannak, mert nincsen magyar ember, aki elvégezze a munkát! *(Közbeszólások a Fidesz padsoraiból.)*

Tisztelt Államtitkár Úr! Óriási a lemaradásunk a nettó minimálbért tekintve, nemcsak a nyugati országoktól, hanem a régióban is. Talán ön nem tartja ezt annyira viccesnek, mint a kollégái, hogy itt most már a montenegrói és a szerbiai szint környékén járunk. A nettó magyar minimálbért már lekörözte a szlovák, a cseh, a horvát, meg a lengyel is, és miközben önök itt a propagandagépezetet csúcsra járatják, már miniszterük is van, aki ezért felelős, bérfelzárkóztatásról nem beszélhetünk, sőt nő a leszakadásunk.

Én világosan látom, hogy a kormány hallgat ebben a tekintetben, és én nem tudom, hogy önöknek van-e bármilyen tervük arra vonatkozóan, hogy bérfelzárkóztatás induljon el ebben az országban. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Kérem, valljanak színt: van valamilyen konkrét tervük erre a helyzetre? Mi...

ELNÖK: Köszönöm szépen...

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): ...az álláspontjuk a minimálbér-emelésről? *(Balla György: Megnyugodtá!)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Válaszadásra megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Asszony! Éntőlem nem fogja a skandalum szót hallani semmire sem, de azért szeretném felhívni a figyelmét, ön most ezt úgy mondta, mintha ön lenne egy propagandista, és valamiféle olyanfajta propagandát próbál közvetíteni, ami az emberek kedvét veszi el, mert mindannak, amit ön mondott, majdnem hogy az ellenkezője igaz. *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból.)*

Elkerülte valószínűleg a képviselő asszony figyelmét az, hogy a magyar gazdaság teljesítménye fokozatosan javul, a foglalkoztatottak száma nő, a reálbér növekszik, a minimálbér növekszik. Így azt lehet mondani, hogy a foglalkoztatás tartós növekedéséről beszélhetünk. És szeretném kiemelni, hogy nem a közfoglalkoztatásról beszélünk és nem is azokról, akik más munkahelyen, külföldi munkahelyen dolgoznak, hanem azokról, akik a versenyszférában helyezkedtek el, ugyanis a 2010-es kormányváltás óta több mint 330 ezerrel, pontosan 332 ezerrel dolgoznak többen magyarországi munkahelyen a versenyszférában.

Ez természetesen együtt jár azzal is, hogy szűkül a rendelkezésre álló munkaerő-tartalék, és a vállalkozások nehezebben találnak rendelkezésre álló megfelelő munkaerőt, olyat, amelyet ők akarnak.

(16.10)

Azt sem szabad elfelejteni, hogy a gyengébb szakmai tudással rendelkező, kevesebb munkatapasztalattal rendelkező álláskeresők azok, akik nehezebben találnak munkát a versenyszférában, mert azt kell mondani, sajnos nem kapkodnak értük a munkaadók. Őszintén kell beszélni arról is, hogy a munkaerőhiány mértékére vonatkozó állítások rendkívül eltúlzottak, amit ön mondott, valószínű, a hazai sajtó egy részéből szedte ezeket az adatokat.

Az állami foglalkoztatási szolgálatra a társas vállalkozásoknak átlagosan csak mintegy másfél százaléka jelent be havonta munkaerőigényt, a KSH adatai szerint pedig a legalább 5 főt foglalkoztató vállalkozásoknál kevesebb mint 30 ezer betöltetlen pozíció volt 2015 második negyedévében. Valljuk be, hogy a közel 4,3 millió foglalkoztatotthoz képest ez nem egy hatalmas szám. Azt gondolom, hogy képviselő asszonynak komolyan át kellene gondolnia a véleményét, amikor egyedül a kormányt teszi felelőssé a hazai bérek színvonaláért. Világosan kell látni ugyanis, hogy a munkavállalók többsége bérének a foglalkoztatók a meghatározói, ebben a kormányzatnak közvetlen szerepe nincs. Ebben a szektorban a béreket a munkaerőpiac kereslet-kínálati viszonyai, a vállalkozások költségviselő képessége, továbbá a munkavállalók és a munkaadók alkuját határozza meg.

A versenyszféra bérei természetesen kiemelten fontosak a kormány számára is, ezért teremtünk fórumot arra, hogy a munkaadói és a munkavállalói oldal meg tudjon egyezni például a minimálbér mértékében is. E tárgyalások szereplői nyilván fontos feladatuknak tartják, hogy a sok tekintetben változó munkaerőpiaci körülményekre, az egyes területeken megjelenő munkaerőhiány orvoslására is keressék a választ, és ezt így is teszik.

A kormány érdekelt abban is, hogy a minimálbér tovább növekedjen. Félrevezetőnek tartom azonban, hogy képviselő asszony a magyar nettó minimálbér elmaradásáról beszélt. Egyrészt reális összehasonlítást csak vásárlóerő-paritáson lehet végezni, amelyik azt mutatja egyébként, hogy a középme-

zőnyben vagyunk Európában, legfőképpen a közép-európai államok között. Másrészt nem szabad elfelejteni azt sem, hogy az egykulcsos adórendszer a családi adókedvezményen keresztül figyelembe veszi az eltartottak számát is, ennek eredményeképpen a gyermekeket nevelő családok munkavállalóként alig fizetnek adót, vagyis kézhez vett bére gyakran egy munkavállalónak (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) majdnem megegyezik a bruttó bérével. 2010-2014 között átlagosan 10 százalékkal nőttek a reálbérek (*Az elnök jelzi az időkeret leteltét.*), úgyhogy azok a gondolatok, amiket képviselő asszony itt megosztott velünk, nem állják meg a valóság próbáját. (*Taps a kormánypartii pad-sorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár úr, a választ sajnos nem tudom elfogadni. Tudja, sok mindent tudnék mondani, de elégedjünk meg egy dologgal: a közszférában 7. éve a bérek befagyaszta vannak, és a kettős mérce igenis létezik, a jó gazdasági teljesítményre való hivatkozással megduplázták az állami cégvezetők alapbéréit, a busás prémiumokat beépítették az alapbérbe, mondván, hogy önök félnek attól, hogy majd a piac elszívja őket.

Itt aggódtak az elvándorlás miatt. De mi van azokkal az emberekkel, akik nincsenek vezető pozícióban, és ezt az országot a hátukon hordják? Az ő fizetésükért nem aggódik, államtitkár úr, ön és a minisztériuma?

Tudja, én azt látom, hogy egy minimálbéres közalkalmazottnak a munkája eszerint 50-szer, 100-szor kevesebbet ér, mint a vezetőé, és én azt gondolom, államtitkár úr, hogy a propagandát itt és most be kell fejezni, és el kell kezdeni béreket emelni. Amíg a minimálbér a létminimumot meg sem közelíti, ha a nettóját nézzük, addig ebben az országban önöknek nincs joguk arra, hogy önfényezésbe kezdjenek, ha bérekről van szó. Az adózók fele gyakorlatilag ilyen béreért dolgozik, 4 millió emberről van szó, aki ebben az országban (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) nem kapja meg azt, amire a minimális megélhetéshez szüksége van. Nem fogadom el a választát. (*Dr. Józsa István tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mivel nem fogadta el a választ, ezért kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 105 igen szavazattal, 31 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Ágh Péter, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a honvédelmi miniszterhez: „**A Balaton 2015 gyakorlat eddigi tapasztalatairól mit tud elmondani?**” címmel. Ágh Péter képviselő urat illeti a szó.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Az uniós határvédelmi szabályozás azon alapul, hogy a külső határok védelmét a schengeni övezetről az uniós külső határral rendelkező tagállamok látják el. A külső határral nem rendelkező tagok, mint például Németország, sokáig csak élvezték a belső határőrizet felszámolásának az előnyeit, amelyek a szabad mozgás és a belső piac működési lehetőségeinek kiteljesedéseiből fakadtak, így nemigen foglalkoztak határvédelemmel, mert az nem jelentett eddig feladatot számukra. Most azonban veszély fenyegeti a schengeni rendszert. Míg az Unió közös európai megoldást szorgalmaz, és a menekültek elosztására szolgáló kvótarendszert erőltetett a tagállamokra, addig mi, magyarok látjuk, hogy nincs is értelme a bevándorlók elosztásáról beszélni, mert egyrészt nem oldja meg a bevándorlási hullám áramlásának a kontrollálatlan folyamatát, továbbá újabb problémákat generál. Kérem én, hogy azokat a migránsokat, akiket Magyarországra telepítenének, de ők eredetileg Németországba indultak el Szíriából vagy bárholon máshonnan, milyen eszközökkel lehet majd maradásra bírni.

Az eddigi eseményekből is látszik, hogy nem életszerű a kvóta alapján a migránsok elosztása, nem is beszélve azokról, akik nem kapnak státust. Brüsszelnek nincs joga ránk kényszeríteni egy olyan megoldást, amelyet nem akarunk. Értelmetlen, mert meghívót jelent újabb milliónknak és veszélyes is az európai kulturális identitásra nézve. Ráadásul a magyar lakosság egyértelműen kinyilatkoztatta a nemzeti konzultáció során, hogy Magyarországot meg kell védeni az illegális bevándorlók okozta problémáktól vagy egy esetleges katasztrófától. Most újra a magyar állampolgárokhoz fordultunk, hogy támogassák Magyarországnak Kormányát abban, hogy a kötelező betelepítési kvóta ellen fellépjen. A petíció aláírásával a magyar állampolgárok, akik egyben európai állampolgárok is, kinyilváníthatják, hogy elfogadhatatlan az, hogy Magyarországon kívül döntsék el, hogy kikkel akarunk együtt élni.

*(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Tisztelt Államtitkár Úr! Kiemelkedő, ahogy a magyar rendvédelmi szervek kezelték a menekültáradatot. Magyarország lépésről lépésre világosan megmutatta, hogy ezt a helyzetet ugyan lehet kezelni, és az éles kritikák ellenére számos európai ország alkalmazza már a magyar megoldásokat. A migrációt érintő lépésekkel kapcsolatos együttműködés természetesen nemzetközi szinten is zajlik, amire Magyarország mindig is nyitott volt, mert a tartós megoldást csak egy széles körű nemzetközi együttműködés teremtheti meg. Európa külső határainál kell megállítani az illegális határlépőket, észszertülten hogy a Görögország és Törökország közötti keskeny tengeri területen a törvényesség helyett az embercsempészek uralkodnak, és hasznuk érdekében felforgatják Európa eddigi életét.

A görög államhatár őrzését egy európai kontingens megfelelően tudná ellátni. Magyar részről korábban jeleztük, hogy ez az egyik legkritikusabb pontja a menekültáradat kezelésének, de nem született meg az egyetértés ebben a kérdésben. A legutóbbi uniós egyeztetésekről már olyan véleményeket hallunk, hogy csak a közös fellépés segíthet a görög határoknál, így Görögországot fel kell szólítani, ha nem hajlandó ellátni azt a feladatát *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy a schengeni határőrizet megállítsa, akkor engedélyezze, hogy a határőrizetét segíthessék az uniós tagállamok is. Mindezek alapján kérdezem azt államtitkár úrtól, hogy milyen konkrét lépések történtek *(Az elnök jelzi az időkeret leteltét.)* azon a hadgyakorlaton, amelyet az európai tagállamok végeztek. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Vargha Tamás államtitkár úr válaszol. Képviselő úr, majd az időkeretében a válaszadásnál beszámítom az előbb felhasznált időt. Ön a szó, államtitkár úr.

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Amikor néhány hónappal ezelőtt úgy tűnt, hogy a bevándorlók áradata kontrollálatlanul és megállíthatatlanul érkezik Magyarország határaitra és halad át Magyarországon, a magyar kormány saját meggyőződését is követve, de természetesen meghallgatva és meghallva a magyar emberek véleményét, úgy döntött, hogy Magyarország határait, amelyek egyben az Európai Unió határai is, meg kell védeni, s meghozta azt a döntést, hogy ideiglenes biztonsági határzár kell építenni, de a határzár kiépítése mellett szükségessé vált, hogy a határőrizeti járőrtevékenységet katonai erővel, a honvédek szolgálatával is megerősítsük.

(16.20)

Jelenleg a rendőrséggel együttműködve hazánk határainak védelmében mintegy négyezer katona teljesít szolgálatot, és bátran mondhatjuk, hogy ez az együttműködés példaértékű, példamutató és hatékony. Mint ahogy ugyanilyen hatékonyan és példamutatóan és példaértékűen kívánunk fellépni akkor, amikor szintén meghallgatva a magyar emberek véleményét, tiltakozunk és nem fogadjuk el a kötelező betelepítési kvótát, amely a Juncker-számítás szerint azt tenné lehetővé, hogy egy Szeged nagyságával megegyező számú bevándorló érkezzen Magyarországra.

Az elmúlt hónapokban a műszaki határzár kiépítése és a kapcsolódó intézkedések következtében a migránsok száma töredékére csökkent, és ebben a feladatban a Magyar Honvédség átfogó válságkezelési tapasztalattal gazdagodott, amelyet egy nemzetközi kiképzés végrehajtásával igyekszünk átadni azoknak az országoknak, akik a legnehezebb helyzetben

szolidaritásukról biztosítottak minket. Tesszük mindezt azért, hogy Európa megismerje Magyarországnak a katasztrófahelyzet kezelése során tett rendkívüli erőfeszítéseit, és tesszük azért is, mert az elmúlt években azt tapasztaltuk a gazdasági válsághelyzetben is és most a bevándorlási válsághelyzetben is, hogy az európai országok először élénken tiltakoznak és támadják Magyarországot a bevezetett intézkedésekért, majd amikor látják, hogy a magyar modell működik, az intézkedések hatékonyak és működnek, akkor azokat alkalmazzák és átveszik. Így látjuk ezt a kerítés építésénél is, Szlovénia és Ausztria is építi a maga kerítését.

A kormány határozattal engedélyezte a Balaton 2015 kiképzést, amelyen összesen ezer külföldi katonára vehet részt, így október 15-től egy nemzetközi kiképzési feladatot hajtanak végre a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet kezelésére irányuló háttérrendészeti tevékenységhez kapcsolódóan a visegrádi négyek országából érkező rendőrök, katonák, akiket együttműködésre kértünk. Ez lehetőséget nyújt, hogy az együttműködésünk, nemcsak a katonai, hanem egyéb politikai együttműködésünk is bővüljön. Ez a közös kiképzés válasz a megváltozott biztonsági környezet következtében kialakult kihívásokra, hiszen a visegrádi országok részvétele a Balaton 2015 gyakorlaton nemcsak egy ország, hanem egy egész régió álláspontját tükrözi a bevándorlási válság kezelésében és a schengeni határok megvédésével kapcsolatban.

Ezúton is szeretném megköszönni mind a rendőrök, mind a katonák példaértékű szolgálatát, hogy hazájuk és hivatásuk iránti tisztelettel, kitartással és elhivatottsággal járulnak hozzá hazánk biztonságához. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a választ.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! A választ elfogadom, azért fogadom el, mert azt gondolom, hogy ebben a helyzetben, amit láttunk a pénteki napon is, különösen fontos az, hogy együttműködés legyen, olyan együttműködés, amely biztosítani tudja a védelmünket, biztosítani tudja hazánk védelmét, határaink védelmét, a Balaton 2015 hadgyakorlat ezt a célt szolgálta. Példaadó volt a közép-európai országoknak az együttműködése, és kívánom, hogy a felkészültség, az elhivatottság és a szakértelem, amely jellemző ezekre a katonákra, a továbbiakban is megmaradjon, és ehhez kívánunk minden katonának jó erőt és egészséget. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**A fűtött stadi-**

on fontosabb, mint az éhező gyerekek és a nélkülöző családok?” címmel. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyt illeti a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A gyermekéhezés ügye felbolygatta a kormányt. Több kormánypartai politikus régen látott dühvel és ellenkezéssel fordult egy olyan kezdeményezés ellen, amit kezdetben önmaguk is támogattak. Vitatkoztak a számmal, a gyermekéhezés tényével és az ellenzéki küzdelem valódi céljával is.

Orbán Viktor szerint minden a legnagyobb rendben van, már most négyszer étkeznek a gyerekek. Lázár János pedig azt jelentette be, hogy 2017-től fognak négyszer enni, és egyébként a szülőkre hárította a felelősséget. Szóval, nagy itt a kavarodás. A heves viták közben a Magyar Szocialista Párt benyújtott egy konkrét törvényjavaslatot a gyermekéhezés felszámolásának érdekében.

Talán ennek és a Harrach Péter által baloldali kampánycélnak minősített nemzeti minimum javaslatnak is köszönhető, hogy később a kormány is benyújtott egy törvényjavaslatot. Úgy tűnik tehát, mégiscsak hasznos, hogy a baloldal rárepült a gyermekszegénység témájára.

A kormány javaslata még mindig nem oldja meg a gyermekéhezés ügyét. Három problémát említenék, államtitkár úr.

1. A szünidei étkezés nem minden rászoruló gyermeknek fog járni, hanem csak egy szűkebb körnek. Az is féltő, hogy a szegénységben élő gyermekek étkezését éppen azoknak az önkormányzatoknak kell majd saját forrásból kiegészíteni, amelyek amúgy sem képesek megfelelő szociális ellátást nyújtani az ott élő szegény családok számára.

2. A kormány javaslata úgy szól, hogy az iskolás gyermekeknél az őszi, téli és tavaszi szünetben elég csupán két napra biztosítani az étkezést. Mi van a többi nappal, államtitkár úr? De még a nyári étkezést is lerövidítik 54 napról 43 napra.

3. Még mindig nincs szó a hétvégekről, pedig több tízezer gyermek étkezése a hétvégi napokon sem biztosított ma Magyarországon. Erről pedig egy szó sem esik a javaslatban.

A kormány emelje meg a jövőre nyolcadik éve változatlan családi pótlékot, anyasági támogatást, a gyet, a gyes összegét vagy éppen a nyugdíjminimum összegét! Minderre számos javaslatot adtunk be az elmúlt hónapokban. A kormány azonban a most beadott javaslatával e témában csupán annyit tesz, hogy a gyermekgondozási segélyt átkeresztelt gyermekgondozást segítő ellátásra. Ennyi futotta a kormánynak a szegényebb családok támogatása terén. Több millióan élnek a létminimum alatt, több százezeren nyomorognak ma Magyarországon.

Ezek a tények, amiket ki kell mondanunk, és amire fel kell hívnunk a figyelmet. Csak hogy Balog Zoltánt idézzem, azért: „mert van egy olyan világ, ahol ilyen nyelven kell beszélnünk”. Államtitkár úr, lesz-e pénz minden szegénységben élő gyermek szünidei étkeztetésére? Hogyan és mikortól támogatja a

kormány a szegénységben élő gyermekek étkezését a hétfői napokon? Tényleg fontosabb a felcsúti stadion gypeének a fűtése, államtitkár úr? *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Demagóg, demagóg!)* Mikor emelik végre a családi pótlékot, a gyest, a gyetet, az anyasági támogatást és a rászoruló gyermekek támogatását? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ha egyszer a Magyar Szocialista Párt az ellenzéki követeléseinek és ígéreteinek a szintjéről le kéne hogy másszon a kormányzati teljesítménynek a szintjére, az biztos, hogy politikai keszonbetegséget kapna, mert egész egyszerűen, amikor önök kormányon vannak, akkor mindezeket túrik, egyetlen intézkedést sem hoznak, amelyik érdemben javítana akár a szegények helyzetén, akár a nélkülözést elszennvedők helyzetén, amikor pedig nem kormányon vannak, akkor pedig ilyesfajta követelésekkel állnak elő sorozatban.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ha ma még mindig szocialista kormány lenne Magyarországon, és nem a Fidesz-KDNP vette volna át 2010-ben a kormányzás felelősségét, akkor még mindig 225 ezerrel kevesebb óvodás és bölcsődés kapna ingyenesen naponta háromszor étkezést az óvodákban és bölcsődékben, mint ahányan most kapnak idén szeptember 1-jétől, hiszen a Fidesz-KDNP volt az a kormányzat, amelyik 92 ezerről 318 ezerre emelte azoknak a gyerekeknek a számát, akik bölcsődében és óvodában ingyenesen kapnak étkezést. Ez a bölcsődés-óvodás korosztálynak a 90 százalékát jelenti.

A Fidesz-KDNP volt az a kormányzat is, amelyik önökkel ellentétben kétszeresére emelte négy év alatt a költségvetési forrásokat, amely gyermekétkezésre fordítható. Szerintem itt a parlamentben már mindenki lassan kívülről is tudja ezeket a számokat, hiszen önök 29 milliárd forintot adtak erre a célra, idén 58 milliárd forintot költünk, jövőre pedig 71 milliárd forint az az összeg, ami a gyermekétkezés céljait szolgálja.

Az idei nyár volt az első olyan nyár a szünidei étkeztetés körében, amikor nem volt egyetlen olyan önkormányzati támogatási igény sem, amit a kormányzat elutasított volna. Amelyik önkormányzat nyári szünidei étkezésre pénzt kért a kormánytól, és a jogszabály szerint benyújtotta ezeket a kéréseket, mindegyikőjük támogatást kapott. Ezért volt az idén rekord magas, 3 milliárd forint az az összeg, amit nyári gyermekétkeztetésre kifizettünk, és így közel 140 ezer gyermekhez jutott el a nyár folyamán az ingyenes napi többszöri étkezés. Ezek mind olyan eredmények, amelyet az MSZP messziről nem ért el akkor, amikor önmaga kormányon volt, és amikor ellenzékben van, akkor pedig csak követelésekkel tud előállni, de értelmes javaslatokkal nem.

(16.30)

Hogy azt ne mondjam, amikor a költségvetési törvényben kellett ezekről szavazni, ezeket a tételeket ugyanúgy nem szavazta meg a Szocialista Párt, mint a költségvetések egyéb pozitív forrásnövelő tételeit sem. Akkor valahogy nem volt annyira fontos önöknek ez a kérdés. Hogy önt idézzem: „az MSZP most rárepült a gyermekéhezés témájára”. *(Bangóné Borbély Ildikó: Idézőjelben mondtam!)* Azt hiszem, ez az az őszinte félmondat, amely kifejezi azt, hogy ezt önök egyfajta kampányeszköznek tartják, egyfajta jó politikai témának. Mivel más témája az MSZP-nek nem igazán maradt, másban az egységet nem igazán tudja kifelé mutatni, ezért egy ilyen témát keresett. Tisztelt képviselő asszony, itt nem témáról van szó, hanem olyan eredményekről, olyan intézkedésekről, amikor a Fidesz-KDNP a tényleges nélkülözést elszennvedő gyermekeknek tudott segíteni akár a nyári szünetben, akár pedig év közben.

A következő feladatunk, amiről ön is beszélt, pedig az, hogy ne csak a nyári szünetben, hanem a téli, a tavaszi és az őszi szünetben is biztosítható legyen ez azoknak a gyerekeknek, akikhez nyáron eljutott a szociális étkeztetés, akik napi többszöri, támogatásból megvalósuló reggelit, tízórait, ebédet és uzsonnát kaptak.

Erre a következő évi költségvetésben azért tudunk másfél milliárd forint pluszforrást biztosítani, mert abból, hogy a magyar gazdaság jobban teljesít, hogy a magyar reformok működnek, van már fedezete annak, hogy ezeknek a gyerekeknek támogatást adjunk. És ön is nagyon jól tudja, hogy mindemellett a szülőknek is több pénzük van, hiszen jóval többen dolgoznak már Magyarországon, és a munkabérből tudnak a gyermekeiknek enni adni, reméljük, minél többször. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Nem fogadom el, elnök úr. A másfél milliárd forint még mindig feleannyi, mint amit a felcsúti stadion gypeének a fűtésére szánnak. De, államtitkár úr, Selmeczi Gabriella, Révész Máriusz, Harrach Péter, Lázár János, Kósa Lajos és Orbán Viktor gyermekéhezéssel kapcsolatos megjegyzései után azt gondoltuk, hogy ennél nincs lejjebb. Hát van, államtitkár úr! Hegedűs Zsuzsa, a miniszterelnök főtanácsadója azt mondta, a szegény családoknál tulajdonképpen nem is éheznek a gyerekek, mivel szerinte a szülők, ha kell, lopnak is. S hozzátette, olyan nélkülözhető családban, ahol nincs alkohol- vagy drogprobléma, nem fordul elő, hogy a gyerekek délután 4 óra és másnap reggel között ne kapnának enni. Havi 1 millió forintért mondta ezt Hegedűs Zsuzsa, aki havi 1 millió forintot kap a magyar adófizetők pénzéből, és Audival hurrubálja az országban a saját kutyáját.

Hát, ilyen sértést ember még nem tett a magyar állampolgárokkal szemben! Nem fogadom el a választ. (*Taps az MSZP soraiban. - Révész Máriusz: Hát, tényleg van lejjebb!*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Képviselő aszszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 33 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport, interpellációt nyújtott be az igazságügyi miniszterhez: **„SZTNH-mutyi hogyan tüntetik el az ország pénzét az Orbán Viktor környezetében lévő emberek?”** címmel. Novák Előd képviselő urat illeti a szó. (*Zaj.*) Megkérem képviselőtársaimat, hogy szíveskedjenek helyet foglalni; nagyon hangos a teremben az alapzaj.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Miniszter úr számára is bizonyára ismert, de az egész tárca számára is, csak a jelek szerint nem zavarja őket, sőt talán érdekeltek is benne, hogy a Bendzsel Miklós vezette Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala, az SZTNH, közismertebb nevén a Szabadalmi Hivatal több száz millió forint közpénzt utal évente egy Hipavilon nevű kft.-nek. E kft.-nél hogy, hogy nem az államot szintén Bendzsel Miklós képviseli. Az átutalt közpénzek egy része aztán Bendzsel Miklós kollégáinak a zsebében köt ki, s erre szerződéses bizonyítékok is vannak. Mindezt megszokott alsóbb szintű mutyinak is nevezhetnénk, annak vélhetnénk, ha közben nem sérülnének a titoktartásra vonatkozó törvények, és nem látnák kárát a magyar szabadalmak.

A minisztérium számára is ismert - csak a jelek szerint nem zavarja -, hogy ötvenéves mélypontot ért el a magyar szabadalmi bejelentések száma. Ez szabadalmi elbírálókra lebontva havi egy darab vizsgálatot jelent évek óta. A baj az, hogy ilyen kevés szabadalmi bejelentés mellett is háromévnnyi, kétezres ügyszálalékot halmozott fel a hivatal, mert munkaidőben szingapúri szabadalmi vizsgálatokat folytatnak. Még nagyobb baj az, hogy a Hipavilon Kft. alvállalkozóként úgy szállt be a szabadalmi vizsgálatba, hogy sem jogi tevékenység végzésére nincs engedélye, sem vállalkozási munkát nem végezhetne az alapító okirata szerint. De a rávonatkozó törvény és kormányrendelet is csak közszolgáltatási tevékenység végzését engedi meg számára; tegyük hozzá, a magyarét természetesen, nem pedig a szingapúriét.

Hogyan lehetséges mindezek után az, hogy amíg az SZTNH Szingapúr felé négy hónapos vizsgálati határidőt vállalt, addig a nemzeti szabadalmi bejelentések vizsgálata évekig tart, néha 15-20 évig, és csak az ügyszálalék több mint háromévnnyi.

A legnagyobb baj az, hogy a Hipavilon Kft. Bendzsel Miklós kollégáinak egy részét is pénzeli, mintha ők szabadidejükben végeznék a szingapúri vizsgálatokat. A kormánytisztviselőkre eső átlagosan havi egy darab szabadalmi bejelentés vizsgálata a

nemzetközi adatok alapján két napig tart, így a felhalmozott háromévnnyi ügyszálalék nehezen teszi hihetővé a szabadidős szingapúri vizsgálatok meséjét, amire az SZTNH is hivatkozik. Véleményem szerint az államot megillető közpénzből gyártanak ezen az úton magánpénzt, egy fideszes pénzmosóval állunk tehát szemben.

Miniszter úr, meddig tűri ezt? Ez a legfontosabb kérdésem, amit interpellációban is benyújtottam. Mikor óhajt élni a törvényben előírt felügyeleti kötelezettségével? Bendzsel Miklós egyébként úgy nyilatkozott, hogy évente 1500 szingapúri ügyet vizsgálunk; ez két és félszerese a magyar bejelentéseknek. Miniszter úr nyilatkozata szerint ezt a kormánytisztviselők a szabadidejükben végzik. Nem furcsa önöknek, hogy szabadidejükben az elbírálók két és félszer annyit dolgoznak, mint munkaidőben? Nem furcsa a miniszter úrnak, hogy bár munkaidőben alig van dolguk, mégis kétezres ügyszálalékkal rendelkeznek? Erre várnék végre érdemi választ. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Az interpelláció az országgyűlési képviselők fontos eszköze, éppen ezért sajnálattal kellett észlelnem, hogy képviselő úr az intézményt politikai marketingeszközként alkalmazza, olyan szenzációhajhász címet adva interpellációjának, ami nem fedi annak tartalmát, ugyanakkor alkalmas a választópolgárok félrevezetésére.

Képviselő úr utal a hasonló tárgyban feltett és szeptemberben megválaszolt írásbeli kérdésére, az interpellációja kapcsán azonban mellőzi a kérdésre adott válaszban foglaltak figyelembevételét. Nem tesz említést arról, hogy a kormány kiemelt feladatának tekinti a hazai vállalkozásokhoz kapcsolódó innováció támogatását. Az elmúlt években a kormány elfogadta a nemzeti kutatás-fejlesztési és innovációs stratégiát, létrehozta a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatalt, kiemelt figyelmet fordított a közép- és kisvállalkozások támogatására.

A képviselő úr interpellációjában foglaltak több vonatkozásban is pontosítandók. Elsőként a szabadalmi engedélyezési eljárással kapcsolatban tisztázandó, hogy ez az eljárás szerte a világon egy több évig tartó komplex folyamat. Az eljárás időtartamának jelentős része nem a hivatal egyoldalú vizsgálatával telik, hanem a bejelentő rendelkezésére áll. A nemzeti bejelentések nettó átfutási ideje, azaz figyelmen kívül hagyva az ügyfél válaszában várásával töltött időt, hazánkban a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának közlése szerint 2014-ben 23 hónap volt, amibe beleértendő a törvény által kötelezően előírt 18 hónapos kötelező közzétételi várakozási idő is. Tehát nem felel meg a valóságnak a képviselő úrnak az az állítása, hogy a nemzeti szabadalmi bejelentések vizsgálata évekig tart.

Másodsorban, amint azt az írásbeli kérdésre adott válaszból is jeleztük, a szabadalmak elbírálásával foglalkozó munkatársak esetében nem mellőzhető, hogy más teendőik is vannak, így például felelnek a növényfajta-oltalommal, a kiegészítő oltalmi tanúsítvánnyal a K+F minősítési jellegű feladatok ellátásáért is.

Harmadrészt, a képviselő úr által említett 2 ezer ügy a képviselő úr állításával szemben nem ügyhátralék, hanem a folyamatban lévő ügyek száma.

Negyedrész: a szingapúri hivatal részére végzett tevékenység teljesítése során az SZTNH csak a részfeladatok ellátása tekintetében vonja be a Hipavilon Nonprofit Kft.-t, amely a magyar állam százszázalékos tulajdonában áll. Együttműködésük jogi háttéréről a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló törvény, valamint a Hamisítás Elleni Nemzeti Testület-ről szóló kormányrendelet rendelkezik.

Megerősítem továbbá, hogy az Igazságügyi Minisztérium rendelkezésére álló adatok szerint az SZTNH és a Szingapúri Szellemi Tulajdonvédelmi Hivatal között létrejött együttműködési megállapodás teljesítése nem kerül előtérbe a magyar nemzeti szabadalmak rovására, nem hátráltatja a nemzeti szabadalmak megadására irányuló eljárásokat. A két kötelezettség nem egymás ellenében, hanem egymás mellett létezik. A befolyó díj a költségekre fordítódik, másrészt nyereségként realizálódik, tehát állami bevétel, és így az állami költségvetés részesül bevételben.

(16.40)

Maga a kft. nonprofit szervezet, eredménye nem osztható fel, tehát nem kerülhet ilyen úton sem magánzsebekbe a bevétel. Az Igazságügyi Minisztérium fontosnak tartja a jogszerű működést. Az Állami Számvevőszék 2015 nyarán vizsgálatot folytatott, és az ellenőrzés célja annak értékelése volt, hogy az SZTNH tulajdonosjog-gyakorló döntése, valamint a gazdálkodó szervezettel létrejött megállapodás összhangban áll-e a jogszabályi előírásokkal. Augusztusban lezárult a helyszíni szakasz, elkészült a számvevőszéki anyag, megkezdődött a jelentéstervezet összeállítás.

Bízom benne, hogy az eddigi ellenőrzésekhez hasonlóan ez is megnyugtató eredményt hoz. Ha az ellenőrzés megállapításai szükségessé teszik, természetesen az Igazságügyi Minisztérium felügyeleti jogkörén belül valamennyi indokolt intézkedést meg fog tenni.

Köszönöm szépen a lehetőséget, és kérem képviselő úrtól a válasz elfogadását. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Elfogadhatatlan az a mellébeszélés, amit folytatott,

és azok a csúsztatások, amit folytatott. Az, hogy ügyhátralék helyett folyamatban lévő ügynek tekinti azt a háromévesi mennyiségnek megfelelő, 2 ezer szabadalmi bejelentést, amihez tegyük hozzá, hogy a szabadalmi elbírálókra havi egy darab bejelentés érkezik tulajdonképpen, ennyi a munkabírásuk, ezek után azt mondani, hogy a 2 ezres ügyhátralék nem is hátralék, hanem csak folyamatban van, elfogadhatatlan csúsztatás.

Miként az is, hogy állami tulajdonú természetesen egy kft., de ami pénzeket ott szétosztanak alvállalkozóknak, tanácsadói szerződésekkel vagy akár munkadíjként, az mégsem elfogadható. *(Dr. Völner Pál: Bért nem is fizetünk.)* Azt gondolom, hogy ha a politikában küzdünk az álláshalmozás ellen, akkor itt sem tűrhetjük meg ezt. Egyáltalán arra sem kaptunk választ, hogy mivel magyarázza azt, hogy ez a cég vitatott törvényességű megbízásának szükségességére egyáltalán szükség van, és miért nem a Szabadalmi Hivatal maga látja el ezeket a feladatokat.

Magyarázat lehetett volna az, hogy különben nem lehetett volna a közpénzből magánpénz. Ez tulajdonképpen az ön válaszából mégiscsak kiderült. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 108 igen szavazattal, 29 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek és Schmuck Erzsébet, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Kik fizetik meg a végén a mentőszolgálat fejlesztésének árát?”** címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt illeti a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A TIOP 2.2.1. keretein belül 2012-ben a sürgősségi ellátás fejlesztését tűzte ki célul a kormány. Három év elteltével ott tartunk, hogy az eredetileg kitűzött célok közül szinte semmi sem valósult meg. A projekttel kapcsolatos legnagyobb kihívás, hogy ne kelljen visszafizetni az Uniónak a kiosztott pénzeket.

A probléma régóta ismert. Önök azonban még mindig úgy tesznek, mint ha rendben lenne. Márciusban még azt válaszolták írásbeli kérdésünkre, hogy az állomásépítés ütemezetten halad, és mivel annyira egyszerű építményekről van szó, nincs okunk kételkedni abban, hogy azok 2015 októberére elkészüljenek.

Akkor most nézzük a tényeket! 2015 októberében több mentőállomás átadása sem történt meg. Van, ahol a mentőautó garázsa is hiányzik, máshol elkészült az állomás, csak éppen megfelelő személyzetet nem sikerült felvenni. Pedig nagy szükség lenne tapasztalt, képzéssel rendelkező szakemberekre. Azonban a tapasztalatok azt mutatják, hogy az ilyen munkavállalókat megfélemlítik és kirúgják, ha valamiért szólni mernek, utána pedig megfelelő képzés

nélküli emberekkel töltik fel az autókat, így kockáztatva, hogy a bajba jutott emberek nem kapnak megfelelő ellátást.

A hírek szerint a mentőorvosi kocsik sem érkeztek meg, több, újnak mondott mentőautó pedig 50-80 ezer kilométeres futásteljesítménnyel került az új állomásokra. Hogy lehet egy új autóban két Föld körüli út? A kérdés az, hogy kik fogják megfizetni ennek a késlekedésnek az árát. A mentőszolgálat költségvetésében nincs előirányozva erre forrás. Márpedig a működési költségek nem csökkenthetők tovább, hiszen akkor lesznek megyék, ahol majd csak minden második riasztáshoz vonulnak ki, vagy elküldik a dolgozókat, akikből már most is kevés van. Azaz végső soron a lakosság, a magyar emberek fizetik meg az elhibázott projekt árát.

Kérném tájékoztatását, hogy hogyan áll a projekt, minden beruházás és fejlesztés megvalósult-e, és ha nem, mi az oka a késlekedésnek. Válaszát előre is köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Mint az ma már elhangzott, óriási szükség volt új mentőautókra és új mentőállomásokra 2010-ben, hiszen az azt megelőző időszakban éveken keresztül folyamatosan csökkent és meg is szűnt a mentőautók beszerzése. Ezen túlmenően a kormány nemcsak azt a hátrányt akarta ledolgozni, amit örökölt, hanem szeretne volna elérni és szeretné továbbra is elérni, azt hiszem, ha ez a projekt az idén befejeződik határidőre, akkor közelebb is kerülünk ahhoz, hogy mindenková negyedórán belül kiérjen Magyarországon a mentőautó.

Ezért került sor a támogatási szerződések megkötésére 2012. december 3-án, amúgy maga a projekt 2012. szeptember 1-jén indult, 11 milliárd forintból 22 új mentőállomást építettünk és építünk, 60-at pedig felújít az Országos Mentőszolgálat. Emellett 178 új, korszerű mentőgépjárművet vesznek, ehhez természetesen a felszereléseket is, amelyek a mentéshez szükségesek. Ezeknek a mentőautóknak egy része beszerzésre került.

Őn azt kérdezte, hogyan lehetséges az, hogy már futott mentőautók kerülnek az új mentőállomásokra. Tisztelt Képviselő Asszony! Nem Föld körüli pályára állnak, hanem egy átlagos mentőautó Magyarországon havonta 4614 kilométert fut. Ezek a mentőautók már korábban megérkeztek, mint ahogy az állomások elkészültek, január és szeptember között több mentőautó más mentőállomásokon teljesített szolgálatot. Amikor elkészült a 22 új mentőállomás valamelyike, akkor áthelyezték ezeket az új mentőállomásra. Ha kiszámolja, akkor 10 hónap alatt körülbelül pontosan annyit futottak a mentőautók, mint amit ön is mondott. Így tehát ezek új autók voltak, de amint megérkeztek, mivel, mint mondtam önnek,

több százas nagyságrendben hátrányban volt Magyarország, hiánya volt mentőautókból, ezért minden autót rögtön szolgálatba állítottunk; nem a garázsokban kell hogy álljanak a mentőautók, hanem részt kell vegyenek a mentésben.

Ahogy már az a mai napon elhangzott, az összesen 82 darab építkezésből 81 esetében a műszaki átadás-átvétel megtörtént, 60 darab felújítás és 22 darab új építés, ezek közül csak egy olyan, amelyik november 30-ára készül el, ugyanis itt a korábbi vállalkozót le kellett cserélni, mert nem vonult föl, nem kezdte meg az építési munkálatokat. De minden más esetben, a maradék 81 esetben a műszaki átadás-átvétel megtörtént, és természetesen folyamatosak lesznek az átadások, amelyek a sajtóban is majd megjelennek. De ez csak akkor történhet meg, ha előtte teljes mértékben már munkába álltak ezek az új mentőállomások. Azt hiszem, hasonló mértékű fejlesztésre nem nagyon volt példa, bár igény igaz csak volt a megelőző időszakban is erre.

Ezen kívül természetesen a képzés esetében is, az új felszerelések tekintetében további fejlesztéseket hajtottunk végre, a különböző lélegeztető ballonok és más RSI oktatási eszközök, amelyeket nemzeti forrásból szereztünk be, leszállításra kerültek, különböző videókonferencia-eszközök leszállítása szintén megtörtént, ezeket nemzeti forrásból fedeztük. Amit uniós forrásból fedeztünk, azok a különböző szimulációs központok, az úgynevezett skill-laborok, ezeknek az oktatási eszközeinek a szállítása is nagyrészt megtörtént.

A mentőjárművek orvosi eszközeinek, mint lélegeztető gép, infúziós pumpa, orvosi kisműszerek jó része már ott van a mentőállomásokon, a mentőautókban, a maradék pedig november 15-ig kerül leszállításra a szerződések szerint.

Így tehát azt mondhatjuk, hogy olyan mértékű fejlesztés volt itt, amire a mentőszolgálatnak szüksége volt. Őn azt kérdezte, hogy miből fogják ezeket fenntartani. Tisztelt Képviselő Asszony! Az elmúlt öt év költségvetési törvényeiben 23 milliárd forintról 37 milliárd forintra nőtt az Országos Mentőszolgálat támogatása. Ez a másfél-szeres megnövekedett összeg mind az új állomány felvételére, mind az új mentőállomások üzemeltetésére, mind pedig a felújított 60 mentőállomás üzemeltetésére elegendő fedezetet biztosít.

Kérem, válaszat fogadja el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypart pádsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Államtitkár Úr! A választ nem tudom elfogadni. Tény, hogy a projekt nem megfelelő ütemű megvalósítása egy 11 milliárdos projektet kockáztat, miközben az OMSZ teljes költségvetésének ez az egyharmada. Azt jelentősen megérezné a mentőszolgálat is, az emberek is, ha ebből a projektből az Európai Uniónak még vissza kellene fizetni.

(16.50)

Mi azt gondoljuk, hogy a kistelepüléseken, a vidéken élő embereknek is ugyanolyan joguk van az élethez, mint az infrastrukturálisan fejlettebb településeken. Nemrég történt a kis falumban, egy strokegyanus emberhez hívtak ki mentőt, 15 kilométerről jött, de 30 perc alatt ért oda.

Tehát a projekt célkitűzései tényleg nagyon fontosak, meg kell valósítani, és végül is itt volt kiváló lehetőségként ez a projekt, amivel önök nem tudtak megfelelően élni.

ELNÖK: Köszönöm. Képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 30 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Mai utolsó interpellációkhöz értünk. Kunhalmi Ágnes, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: „**Működik szennyvíz maffia Budapesten?**” címmel. Kunhalmi Ágnes képviselő asszonyt illeti a szó.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! A Cséry-telep szennyezése évek óta ismert tény, mégsem történik semmilyen érdemi, a kialakult helyzetet véglegesen megoldó lépés az ügyben. Ma teljesen világosan tudjuk: 2011 óta 9 ezer tonna vegyi anyagot öntöttek a XVIII. kerületi Cséry-telep 40 hektáros talajába. Három éven keresztül teherautók sokasága fordult meg naponta a telepen, és vélhetően teljesen ellenőrizetlen körülmények között az egészségre rendkívül ártalmas vegyi anyagokat öntöttek közvetlenül a talajba vágott árokba. Innen a mérgek szabadon olvadtak bele a talajvízbe, ezzel lényegében veszélyeztetve a helyben élők kútjait, kútújtait.

A XVIII. kerületiek talajvizét és környezetét nagyüzemi módszerekkel szennyező bűncselekmény felderítése több éve tart, de valójában nem derült ki semmi. A mai napig nem tudjuk, kik voltak a mérgező iszapmaffia haszonélvezői, nem tudjuk, kik állnak a háttérben, kik voltak a megrendelők, akik jóváhagyták Dél-Pest vizének és természetének ilyen mértékű rombolását. Eddig csak egyvalami biztos: a telepet kezelő Fővárosi Településtisztasági és Környezetvédelmi Kft. vezetőjét előbb leváltották, majd - biztos, ami biztos - a főváros egy újabb pozícióra újra kinevezte.

Az ügy kirobbanása óta, úgy tűnik, tovább zajlik a kerület környezeti terhelése. Soroksáriak és XVIII. kerületiek sokasága jelezte felém, hogy ismét szinte napi rendszerességgel járnak a kerületben a fővárosi tulajdonban lévő Településtisztasági és Környezetvédelmi Kft. szippantós autói, és valamit beengednek a két kerület határán lévő telepen a talajba. Szemtánuk elmondása szerint a tehergépkocsik nagy valószínűséggel a két terület határán lévő telepen semmi-

lyen engedéllyel nem rendelkező régi aknába engedik tartalmukat, bármi is az. Úgy tűnik, újabb ipari mértékű környezetterhelés folyik, mindez a lakóházaktól, polgárok házaitól néhány száz méterre, ott, ahol már évek óta vannak gyerekek, idős emberek és felnőttek, családok kiteve a lassú, szivárgó gyilkos mérgezésnek.

Ezért kérdezem hát tisztelettel miniszter urat: foglalkozik-e bárki az ön által vezetett tárcánál vagy a kormányban a folyamatos szennyezéssel? Mi a tárca álláspontja arról, hogy immáron negyedik éve zajlik üzemszerűen a XVIII. kerületi emberek, a Liszt Ferenc repülőtér környékiek, Vecsés, Gyál, Pesterzsébet, Csepel, Halásztelek és a környező települések lakóinak folyamatos mérgezése? Foglalkozik-e azzal bárki a kormányban, hogy erre a rendkívüli katasztrófahelyzetre azonnali megoldást adjon rendkívüli kormányzati források felhasználásával?

Várom miniszter úr tiszteletteljes válaszát. (Taps az MSZP soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Fazekas Sándor miniszter úr válaszol. Öné a szó, miniszter úr.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Nagyon fontos kérdésről van szó, hiszen felelősek vagyunk az emberek biztonságáért, az egészséges környezetért, azért, hogy a budapestiek is olyan környezetben élhessenek, ahol nem kell számolniuk azzal, hogy akár az ivóvizük, akár a talaj, akár a levegő szennyezett. És ebben a kormány és az állami hivatalok is elkötelezettek.

Szerintem az is fontos, hogy kellő komolysággal és megfontoltsággal beszéljünk ezekről a kérdésekről, ne dobálózzunk a szavakkal, tisztelt Országgyűlés, mérgezés s a többi, mindenféle kifejezést hallhatunk itt képviselő asszonytól. Például a mérgező nem olvad. Tehát szeretném megnyugtatni képviselő asszonyt, hogy a mérgező nem olvad be a talajba - ön ezt mondta -, mert nem hordanak oda forró dolgokat. És ha máskor egy ilyen interpellációra adja a fejét, akkor javasolom, hogy más szövegíróval válasszon, aki legalább távolról ismeri a környezetvédelmet és a hulladékgazdálkodást, legalább a szavak szintjén ismeri. (Dr. Bárándy Gergely: Megragadtad a lényegét.)

De ez a dolog sokkal fontosabb annál, hogy aktuálpolitikai célokra használjuk fel, ezért el szeretném mondani, hogy a Cséry-teleppel összefüggésben igen, van felelős, a Földművelésügyi Minisztérium, illetve a kormányhivatal is ezt a fontos problémát ismeri, dolgozunk azért, hogy a mentesítés megtörténjen.

Hordanak-e oda szennyvizet? - ez az egyik kérdés. Szeretném önt tájékoztatni és megnyugtatni, hogy az érintett ingatlanon a Pest Megyei Kormányhivatal környezetvédelmi és természetvédelmi főosztályán 2015. szeptember 30-án előre be nem jelentett helyszíni ellenőrzést tartott, kideríteni, hogy

tényleg hordanak-e oda még valami szennyező anyagot. Ennek során megállapították, hogy a területen engedély nélküli hulladékgazdálkodási tevékenységet nem folytatnak, erre utaló nyomok sincsenek.

(Gúr Nándor elfoglalja a jegyzői széket.)

A Fővárosi Településtisztasági és Környezetvédelmi Kft. szennyvízszivattyúzást és elszállítást végez és nem szennyeztetvív-leeresztést. Tehát pontosan fordítva van. Megtettük a lépéseket, hogy mentesítsük ezt a területet, de mivel súlyos környezetkárosításról van szó, ezzel még sok munka lesz, sok gond, hozzátevé azt, hogy az FM 2014. évi költségvetési fejezetéből 100 millió forintot biztosítottunk a Fővárosi Önkormányzat számára a Cséry-telepre vonatkozó kárelhárítási és rekultivációs terv elkészítésére és kivitelezésére, hiszen nem egyszerű azért egy ilyen talajcsere, egy ilyen mentesítés, nyilván ezzel ön is egyetért. Együttal megvizsgáljuk a hulladéktest határvonalán kívül eső szennyezett terület, földtani közeg felszín alatti vízszenyezetttségét is, mert egy beavatkozásnak csak akkor van értelme, hogyha nem okozunk nagyobb kárt, mint hasznot.

Egyébként azt el szeretném mondani, hogy nyilván ez a talajadottságoknak is köszönhető, hogy korábban a Cséry-telepen feltárt szennyezettség nincs hatással a környezetében lévő ivóvízbázisokra. Ezeket folyamatosan ellenőrzi a hatóság. És én szeretnék mindenkit megnyugtatni, a fővárosi lakosokat különösen, hogy a parti szűrésű ivóvíztermelő kutak jelentős távolságra vannak a teleptől, illetve a talajvízkészletnél mélyebben lévő rétegvíz-készletet hasznosítják, ahogy egyébként az ön által érintett területen felsorolt gazdasági vagy egyéb célú víztermelő kutak is egy mélyebb rétegből veszik a vizet. Ez természetesen számunkra egy könnyebbség, de a feladat nem kisebb, hiszen azokban a felső rétegekben, ahol ez a szennyezés történt, ott szükséges a beavatkozás.

A felelősség tisztázása kapcsán el szeretném azt mondani, hogy nyomozás van folyamatban, ennek a fejleményéről én tájékoztatást nem tudok önnek adni.

Szeretném tehát megnyugtatni képviselő asszonyt, hogy a hivatalok teszik a dolgukat, mi is mindent megteszünk azért, hogy ezen a területen rend legyen, tiszta környezet legyen, mentesítsük a Cséry-telepet a szennyezettségtől, de nagyon fontos az, hogy reálisan, megalapozott szóhasználattal és pánikkeltés nélkül tegyük mindezt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a miniszteri választ. *(Közbeszólások a kormánypartú padosorokból, köztük: El!)*

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Tisztelt Miniszter Úr! Méreg, nem méreg, azért ennél méltóságteljesebb választ vártam öntől *(Felzúdulás a kormánypartú padosorokban. - Az elnök cseppet.)*, hiszen ön

akkor ezek szerint nem nagyon értette meg, vagy látom, túlságosan is megértette ennek a problémának a lényegét.

De ami a legfontosabb: a lakókat idegesíti az, ami ott történik. A XVIII. kerületbe több száz millió forint értékű veszélyes hulladékot pumpáltak bele. Kérdezem miniszter urat sajnos, hogy hol a pénz. Ma nem tudjuk azt megmondani, és senki nem tudja megmondani azt, hogy hol van az a több száz millió forint, amit a Fővárosi Településtisztasági Kft. felvett, és bizony nem arra fordította, hogy a veszélyes vegyi hulladékot ártalmatlanítsa.

Miniszter úr, több pénzre lenne szükség ahhoz, hogy rendesen rendbe tegyék a talajt. Az Illatos út óta tudjuk, hogy ez nagyon veszélyes. Úgyhogy ne a szómágiába burkolja be magát, hanem sűrűsse meg a rekultivációt. Köszönöm. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Így van! - Taps az MSZP padosoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony nem fogadta el a miniszteri választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 108 igen szavazattal, 30 nem ellenében elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációk végére értünk.

Most **azonnali kérdések** tárgyalásával folytatjuk munkánkat. Kérem képviselőtársaimat, akik halaszthatatlan közfeladat-ellátásuk érdekében elhagyják a termet, csendben tegyék azt. *(A képviselők egy része elhagyja az ülésteremet. - Rövid szünet.)*

(17.00)

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Az azonnali kérdések tárgyalása következik.

Tisztelt Országgyűlés! Kiss László, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „Mikor teszi végre a dolgát az EMMI?” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy miniszter úrtól személyesen kéri a választ.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Megvárnám a miniszter urat.

ELNÖK: Ez esetben a **miniszter úrnak a soron következő második ülésen kell válaszolnia.**

Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: „**Orbán Viktor-nak kisvasút, önnek különvonat?**” címmel. Megadom a szót, képviselő asszony.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! 2010 februárjában hagyta jóvá az MSZP-kormány az eu-

rópai uniós közlekedési nagyprojekteket, a Szajol–Püspökladány vasútvonal ezen szakaszának felújítását is.

A 2010-es kormányváltás után, 2011 májusában Orbán Viktor kormányfő saját kezűleg szentesítette azt a határozatot, amellyel a beruházásra fordítható keretösszeget 24,3 milliárd forinttal megemelte. Alig pár nappal később pedig a NIF Zrt. máris a Közgép két konzorciumának adta a vasútvonal szakaszainak építését.

A mintegy 70 kilométeres vasútvonal korszerűsítése így 137 milliárd forint helyett 161,7 milliárd forintba került; akkor, ha Orbán Viktor nem rendelkezik a Szajol–Püspökladány vasútvonal költségkereteinek durva megemeléséről, a Közgép konzorciuma nem kaphatta volna meg a megrendelést. Majd 2014-ben az Orbán–Simicska-háború kirobbanásakor komoly aggodalmak fogalmazódtak meg, hogy ez a beruházás is úgy jár-e, mint az M4-es. De szerencsére 2015. november 5-én átadásra került a Szajol–Püspökladány vasútvonal felújítása, melyen ön is részt vett.

Tisztelt Miniszter Úr! Miért nem volt ott Tasó László államtitkár úr? Miért nem volt ott Bodó Sándor képviselő úr? Miért nem voltak ott a térség polgármesterei? Talán már nem mernek bizonyos emberekkel mutatkozni, miniszter úr? Miért kellett külön Desiré (*sic!*) vonattal jönniük a tisztelt uraknak, olyan vonattal, amelyet még a Sárrét lakossága nem is látott, de még reménykedni sem reménykedhetnek abban, hogy az ország keleti régiójában ilyen vonaton utazhatnak?

Menetrend szerinti vonat, miniszter úr, indult volna 2 óra 8 perckor, Püspökladányba érkezett volna 14 óra 52 perckor, és 5 óra 8 perckor felszállhattak volna a menetrend szerinti vonatra, és visszautazhattak volna Törökszentmiklósról, 44 perc alatt (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), 17 óra 52 percre. Várom válaszát. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Fazekas Sándor miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Gratulállok ehhez az igazán frappáns hozzászóláshoz, kérdéshez. Tényleg nagy érdeklődéssel hallgattam azt, hogy miképpen rakja össze egy olyan vasútépítésnek a történetét, amit önök nem méltóztattak megépíteni annak idején (*Bangóné Borbély Ildikó: A Fidesz-kormány leállította.*), ezért az a kormány birkózott meg ezzel a feladattal.

Nyilván ön tudja azt, hogy az építkezés, a fejlesztés részleteiről ön mint földművelésügyi miniszter túl sok adattal önnek nem szolgálhatok, de biztos, hogy az érintett tárca ezeket az adatokat rendelkezésre tudja bocsátani.

Most ami itt a konkrét átadást meg a kérdéseket illeti, meg hogy ez különvonat, és így tovább: nézze,

nekem nem volt különvonatom, csak gyerekkoromban, amikor kis makettvasutam volt. Ott volt az én makettvasutamnál is a képviselő asszony? (*Bangóné Borbély Ildikó: Én meg az átadáson voltam ott!*) Azt nem adták át, én építettem meg gyerekkoromban, tehát ezt a fogalmat külön nem tudom értelmezni.

Nyilván, ha van egy vasúti beruházás, ami az ország legnagyobb vasúti beruházása, bármennyire is fáj önnek, de el is készült, 15-20 év óta készítik elő, akkor szerintem egy méltóságteljes átadási ünnepségnek megvan a maga helye. És azon nyilván ott vannak a térség parlamenti képviselői is, ott vannak a cégek vezetői, a MÁV vezetői. Ne haragudjon, én egy vendég voltam ott mint képviselő. Tehát én is csak ezt tudom mondani, hogy ha ön bővebbre kíváncsi, akkor kérje be a protokoll-listát, interpellálja azt a tárcát, aki ezért felelős, és nyilván a tájékoztatást meg fogja adni. Nyilván szeret belém kötni a tisztelt képviselő asszony, hogy miért kerültem oda erre, de vendég voltam, szeretném ezt jelezni, ezen a vasútátadáson.

Mint ahogy vendégek voltak az érintett térségek polgármesterei és képviselői is, akikkel különben találkoztam. Engedtessék meg nekem az a válasz, én nem tudok arról nyilatkozni, hogy adott államtitkárok, képviselők vagy polgármesterek miért nem mentek el, miután nem tudom, hogy meg voltak-e hívva, és nem is biztos, hogy országos szintű ügy ez, nem tudom azt sem, hogy miért maradtak el onnan. De fontos, hogy az a beruházás elkészült, a magyar vidék, a Sárrét, a Nagykunság számára rendkívül fontos. (*Közbeszólások az MSZP padsoraiból.*) Akkor is fontos egyébként, hogyha ezt önök vitatják. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót a képviselő asszonynak.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Hát, én nem sok polgármesterrel találkoztam, a mieinkkel meg egyel sem, Dombi Imrénén, a püspökladányi polgármesteren kívül.

Amúgy miniszter úr látta-e már a pénteken megjelent menetrendváltást? De hát hogy is láthatta volna, ha ön utazik, akkor különvonat jár önnek! (*Derűlttség a kormánypártok padsoraiban.*) Gondolom, emlékszik még az Ezüst Nyílra; magának még emlékezni kell erre, tudja, hogy miről beszélek. (*Lázár János: Na-na-na!*) A menetrendváltás szerint önök most több mint 6 százalékkal csökkentik a közlekedő vonatok számát. Hat százalékkal!

Felújítják a vasútvonalakat, utána meg megszüntetik a járatokat? Hát miről beszélünk?! Ünnepelesen odajött, miniszterként jól tette, bár elhangzott egy olyan mondat, hogy Püspökladányban bejelentették, hogy a térség országgyűlési képviselője. Én mondtam ott a háttérben, hogy köszönjük szépen, van nekünk képviselőnk, vigyék vissza a miniszter urat a saját körzetébe.

De én azt gondolom, jelzésértékű volt, hogy sem a saját országgyűlési képviselőjük nem volt ott, sem az államtitkár, sem a térség polgármesterei. Valami van a háttérben, és maga ezt nagyon jól tudja, miniszter úr, hogy mi! Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásomat illeti meg a miniszter urat. Miniszter úr, öné a szó.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Képviselő asszony, ne haragudjon, nekem túl szegényes a fantáziám ahhoz, hogy az ön által felvetett hiányokat és sejtéseket most elkezdjem kitalálni és próbáljam körvonalazni. Igazából nem tudom, hogy ön miről beszél.

Ott legalább tíz polgármesterrel találkoztam. *(Bangóné Borbély Ildikó: De nem a mieinkkel!)* Én nem tudom, hogy ki az ön polgármestere. Ne haragudjon, ott voltak polgármesterek, parlamenti képviselők is ott voltak, és azok, akiket egyébként meghívtak erre a rendezvényre, igen nagy számban.

De látom, hogy az MSZP-s hév olyan mértékig vakítja el az ön figyelmét, hogy nem figyel arra a dologra, hogy itt mégiscsak egy nagyon jelentős beruházásról van szó. 67 kilométeren megújul a vasúti pálya, hamarosan új vasúti kocsik, szerelvények állnak szolgálatba, tehát drasztikusan javul a vasúti szolgáltatás szintje. *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)*

Én azért visszautalok arra, amikor nem épültek vasutak Magyarországon, hanem amikor önök voltak kormányon, akkor bezárták a vasutakat, főlészámolták a vasutakat. Ez történt. *(Bangóné Borbély Ildikó: Most mit csinálnak? 6 százalék!)* A Karcag–Tiszafüred vasutat is leállították, és mi ezt újraindítottuk. *(Folyamatos közbeszólások az MSZP padsoraiban.)* Mi vasutakat építünk, azon a vonalon, amit mondtam *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, és ezt a munkát nem is fogjuk abbahagyni. *(Heringes Anita: Urizálnak, miniszter úr! Urizálnak!)* Akkor sem, ha ön az elhíresült *(Az elnök ismét csenget.)* berettyóújfalui LEADER-en erősödött aktivitásával próbálja ezt megakadályozni, képviselő asszony. *(Derültség és közbeszólások az MSZP padsoraiban. - Taps a kormánypártok padsoraiban.)* Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Volner János, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Miért mindig Orbán Viktor barátai viszik el a zsíros állami és önkormányzati üzleteket? Milyen véletlennek köszönhető ez?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszterelnök úrtól kéri a választ.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Elnök úr, nagy a kísértés, tekintettel arra, hogy Orbán Viktor a leghaté-

konyabb emberét küldte a válaszára, de megvárnam mégiscsak a miniszterelnök urat ezzel. Köszönöm szépen. *(Lázár János: Köszönjük szépen! - Derültség és taps a kormánypárti padsorokban. - Lázár János a gyorsírók felé fordulva: Benne legyen! Benne legyen ám! A gyerekek miatt legyen benne!)*

(17.10)

(A jegyzői székben dr. Szűcs Lajos dr. Tiba István váltja fel.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom a képviselő urat, hogy a miniszterelnök úrnak a **harmadik soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.**

Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „**Miniszterelnöki fogtündér - Miért mindig Orbán Viktor barátai viszik el a zsíros állami és önkormányzati üzleteket?**” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét vagy személyesen a miniszterelnök úrtól kéri a választ. *(Dr. Lukács László György: Köszönöm szépen. Elfogadom a válaszadó személyét.)* Képviselő úr, öné a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A fogtündér egy olyan mitikus lény, aki a gyerekek által a párna alá helyezett fogért cserébe pénzt vagy ajándékot hagy a párnák alatt, lényegében fogból pénzt varázsol.

Úgy tűnik, ilyen fogtündér járhat az állami fogászati pénzek háza táján is Orbán Viktor személyes jó barátja és 1992 óta fogorvos, Bátorfi Béla képében, aki fogakat és az akörüli biznisszét pénzzé varázsolja. Ilyenre példa a miniszterelnök személyes fogorvos, Bátorfi Béla és céges érdekeltségei, ugyanis remekül teljesítenek az egyébként Orbán Viktor által meghirdetett fogászati turizmus terén. Mint ismert, a miniszterelnök fogorvos a fogászati turizmus megteremtésének lehetőségét, amely nemzetközi projekt volt, és amelyet a Magyar Fogászati Turizmus Központon keresztül kívántak megvalósítani. Az érdekes esetek közé illik be szintén a miniszterelnöki fogtündér ügyeiben az az eset, hogy a 2014-es választások előtt egy héttel, biztos, ami biztos, az ő érdekeltsége kapott 400 millió forintot kormányzati tartalék terhére. De a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség sem volt szűkmarkú a nemzet fogorvos és barátai körébe tartozó cégekkel, mert 2,2 milliárd forint támogatást ítélt meg részükre, például volt egy erős karácsony előtti időszakuk, amikor öt döntés keretében két nap alatt 842 millió forintról döntöttek a javukra. Láthatóan tehát ahhoz, a jelenleg 5500 körüli fogorvos közül valaki sikeres legyen, bírnia

kell a miniszterelnök bizalmát. Sok fideszes szavazó úgy állítja be ezt az esetet, hogy bár léteznek visszaélések az állami pénzek körül, de erről Orbán Viktor nem tud semmit, éppen ezért nem cselekszik, de ha tudna, biztos megszüntetné. Ehhez képest a valóság teljesen mást mutat.

Hogyan lehet, tisztelt miniszter úr, hogy még mindig az Orbán Viktorhoz közel álló személyek jutnak támogatáshoz, hogy van az, hogy 5500 fogorvos közül pont Orbán Viktor fogorvosa gründol össze lassan 3 milliárd forint közpénzt? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Először is azzal kezdeném, hogy talán abban nincs vita a parlament különböző oldalain helyet foglaló országgyűlési képviselők között, hogy a magyar fogászat minősége és működése támogatásra érdemes, pártpolitikai állásponttól teljesen függetlenül. Az ország turisztikai bevételeinek egy jelentős szeletét hozza az a munka, amelynek keretében az elmúlt 30 esztendőben először nyugat-dunántúli, majd budapesti és - a saját városom példáját is figyelembe véve - kelet-magyarországi fogorvosi rendelők is szívesen vártak helyi betegeken kívül Nyugat-Európából érkező, jól fizető, fogorvosra váró pácienseket, akiknek a társadalombiztosítása vagy a saját lehetősége megengedte azt, hogy Magyarországon fogászati beavatkozásokat, implantációkat vagy bármilyen más beavatkozást finanszírozzanak. Ez nagyon sok fogorvos számára részben szakmai kihívást jelentett, részben természetesen boldogulási lehetőséget is.

Szeretném hozzátenni, hogy ez azért volt lehetséges, mert Magyarországon, más országokkal ellentétben az orvosi, illetve a fogorvosi alapképzés és képzés messze az európai átlagon felüli. Ezért, amikor idejön egy külföldi beteg, joggal számíthat arra, hogy egy magyar fogorvos minimum akár a németországi minőséget is képes produkálni. Szeretném hinni, hogy minden parlamenti párt kiemelten támogatja a magyar fogorvos-társadalmat, amely támogatásra érdemes. A magyar állam az adófizetők pénzéből rendkívül sokat investál az orvostudományba, és kifejezetten előnyös az ország számára, hogy nemzetközi hírű és kapacitású fogorvosaink vannak.

A magyar kormány meghallgatta a fogorvosok véleményét, köztük Bátorfi Béláét is, akiről fogalmam sincs, hogy a miniszterelnök fogorvosa-e vagy sem, ezt talán a miniszterelnök úrtól kell megkérdezni; nem hiszem, hogy az lenne, nem tudom. Nem tudok arról, hogy fogászati problémái lennének a miniszterelnök úrnak, elég jó állapotban vannak a fogai, jól harap, mint ahogy ezt politikailag megtapasztalhatták. *(Derűltség.)* Ilyen problémája nincs.

Ha jól tudom, az NFM a GOP-os pályázatok keretében a turisztikai célelőirányzatban 26 fogorvost

támogatott. Szó nincs arról, hogy egy fogorvoshoz került volna a pénz. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm a miniszter úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Miniszter úr, nem oszlatta el azokat a kétélyeket, amelyeket felhóztam, és amelyeket egyébként a fideszes szavazók is állítanak, és úgy vélekednek, hogy ha Orbán Viktor tudna ezekről a gazdagodásokról, akkor megállítaná. De inkább úgy tűnik, amit a miniszterelnök fogorvosának példája mutat és bizonyít, hogy a miniszterelnök, pártelnök nemcsak tud ezekről, hanem ő maga is ezeknek a bizniszeknek a Fidesz háza táján az egyik indikátora és kezdeményezője.

Úgy látszik, hogy Orbán Viktor jutalmazza a körülötte állókat. Illetve arra is emblemikus példa lehet, hogy miként lehet egy egyébként jó célt pénznyelővé vagy pénznyerővé fordítani, hogy ebben az esetben, ha úgy tetszik, jó fideszes szokásnak megfelelően nemcsak a fogtündér jeleskedik ebben, hanem a Magyar Triatlon Szövetség országos elnöke is. *(Dr. Fazekas Sándor: Tilos?)*

Tehát a politikához már nemcsak a fogorvosi bizniszen, turizmuson keresztül, hanem a sportmutyin keresztül is kapcsolódik, illetve próbál kapcsolódni és olyan - mondhatjuk úgy - busás falatokban fürdőznek *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, amelyre a magyar lakosság 33,5 százalékának nincs lehetősége, ugyanis ők a szegénységi küszöb alatt élnek, míg ezek az emberek az állami pénzeket fejkik. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg Lázár János miniszter urat. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Képviselőtársam! Bár nem vagyok a Jobbiknak sem fogadott, sem fogadatlan prókátorra, mégiscsak azt mondanám, hogy irigységre politikát építeni nem lehet. Véleményem szerint ez egy nagy tanulság, és nem javasolnám, hogy bármely magyar fogorvossal szemben a Jobbik kampányt folytasson, mert a fogorvosok nyilván betegeket látnak el, akár hazaiakat, akár külföldieket, és velük szemben kampányolni talán nem helyes dolog. *(Korózs Lajos: De az az egy!)*

Mint említettem, többtucatnyi olyan fogorvos van Magyarországon, aki a több ezer milliárdos európai uniós pénzekből egymilliárd forint felosztásához jutott és ezzel a fogorvosi rendelőjét fel tudta szerelni.

Ne legyen irigy, a magyar orvostársadalom és a magyar fogorvosok megküzdöttek ezért a támogatásért az elmúlt 25 évben. Azt tudom önnek mondani, hogy az a dolgunk, hogy újabb támogatásokat nyissunk meg mindenki előtt. Nem jelenthet sem ver-

senyelőnyt, sem versenyhátrányt az, ha valaki éppen Fidesz-tag és az sem, ha valaki az ironmant képes megvalósítani, mint ahogy úgy olvastam valahol, hogy Bátorfi Béla talán ezt le tudja futni. Én sajnos nem tudom ezt lefutni. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm a miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Miért változtatták meg a paksi kivitelezési szerződés titkossági besorolását?”** címmel. Szél Bernadett képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Egy nagyon érdekes történet bontakozott ki a háttérben, és csak sajtóinformációim vannak, ezért nem haboztam önhöz fordulni, hogy teljes egészében lássam ezt a történetet.

Kicsit visszatekintve azt látjuk, hogy Magyarország történetében a Paksi Atomerőmű bővítése talán a legtitkosabb beruházás, még az atomtörvényt is módosították annak érdekében, hogy gyakorlatilag az adófizetők egyetlen fontos részletet se ismerhesenek meg a 12 000 milliárd adóforintot felemésztő projektről vagy 30 évig.

Ez finoman szólva is egy hungarikum, az egész világon csodájára jártak annak, hogy milyen titkosításokat kell itt, Magyarországon bevezetni, és magunk is értetlenséggel fogadtuk, hogy vajon miért van erre szükség.

Annál meglepőbb volt, hogy néhány hónappal ezelőtt, legalábbis sajtóinformációk szerint, a titkosított iratok egy részének a minősítését megváltoztatták, méghozzá az EPC-szerződésekről van szó, ami az építésről, a tervezésről szól. Egyharmadára csökkentették a titkosítás időtartamát, és a titkos minősítést korlátozott terjesztésűre változtatták. Úgy gondolom, hogy ha e szerződés titkosítási besorolását enyhítették, akkor láthatóan nem áll meg az az érv, amit önök korábban használtak, hogy itt nemzetbiztonsági vagy szellemi tulajdonhoz kapcsolódó okok miatt kell mindent titkosítani vagy 30 évre, mert láthatóan ez olyan része a dokumentumnak, amely ugyancsak sűrűn tartalmazhat ilyen szellemi tulajdonhoz fűződő jogokat.

Úgyhogy ezért kérdezem öntől, hogy akkor igaz-e ez a sajtóhír, amit olvashattunk, illetve hogy mikorra várhatjuk, hogy a szerződés többi részének titkosításán is enyhítenek.

Illetve még egy kérdésem van: pontosan minek a hatására következett be ez az enyhítés? Ki jelezte ezzel kapcsolatban önöknek, hogy problémás? És ez vajon egy általános felülvizsgálatnak a része, vagy valamilyen más módon került ennyire fókuszba a szerződéseknek ez a részlete?

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

(17.20)

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Először is arról szeretném tájékoztatni az Országgyűlést, hogy a törvényhozás 2015-ben a 2015. évi VII. törvénnyel rendezte a projekt-törvénnyel ennek a beruházásnak az adatkezelését, amelyre korábban nem volt lehetőség. A program 2013-ban egy kétoldalú magyar-oroszmegállapodással indult, amelyhez az Európai Bizottság 2013-ban kapta meg Magyarországot notifikációs kérelmét. 2014. január 14-én került kiállításra az a dokumentum, amelyben Barroso elnök úr aláírásával Magyarország megkapta az engedélyt a szerződés megkötésére, és 2014-ben még a Paks II. törvény megszületése előtt döntöttem úgy, hogy a finn példához hasonlóan, Finnországgal teljesen azonos módon rendelkezünk arról, a Miniszterelnökség, hogy milyen adatok kerülhetnek nyilvánosságra, és milyen adatok érdemelnek a magyar nemzetbiztonsági és gazdaságvédelmi okoknál fogva garanciát, illetve védelmet.

Amikor a Paks II. törvényt a magyar Országgyűlés elfogadta, és a magyar törvényhozás elrendezte az adatvédelmi és az adatbiztonsági kérdéseket, akkor nyílt meg a lehetősége annak, hogy mérlegelje az önök, mások felvetését, amely a titkos adatkezelésre vonatkozik, és a beruházó partnerrel való konzultáció alapján - meghallgatva az Európai Bizottság véleményét, tehát jó néhány véleményt figyelembe véve - döntöttem arról, hogy a titkosításnak az időtartamát csökkentem, de nem szüntettem meg. Tehát továbbra is titkos adatokról beszélünk, amelyek 2025-ig titkosak, a korábbi hosszabb titkosítással szemben.

Ez részben azért is van így, mert az Európai Bizottsággal folyamatosan konzultálunk, az Európai Bizottság először jóváhagyta az üzemanyagszerződést, tehát az üzemanyag-ellátási szerződéshez járult hozzá, majd a műszaki notifikáción is túleltünk. Jelen pillanatban zajlik a versenyjogi notifikáció, amely a tiltott állami támogatás kérdését vizsgálja; és még legalább két kérdést meg fog vizsgálni az Európai Bizottság, ami a közbeszerzésre vonatkozik, illetve a környezetvédelmi adatok hozzáférhetőségére.

Mindenben az Európai Bizottsággal való konzultáció alapján jártunk el. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszter úr válaszát. Visszonválaszra megadom a szót a képviselő asszonynak.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr, önnek, miniszter úr, pedig a választ, amelyből alapvetően azt szűrtem le, hogy akkor ennek az egy szerződésnek a titkosítása feloldására vagy enyhítésére került sor az elmúlt időszakban. De akkor én szeretném látni, hogy a többi szerződéssel kapcsolatban várható-e még hasonló fejlemény; illetve érdeklődni szeretnék, hogy továbbra is fennáll-e az a helyzet, hogy akár még a Nemzetbiztonsági bizottság tagjai sem tekinthetnek be ezekbe a doku-

mentumokba, merthogy korábban egy ilyen helyzet állt fenn, amit én borzasztóan problémásnak látok.

Ön a finn példát említette itt az előbb, de én szeretném önt arra emlékeztetni, hogy az egy piaci konstrukció, Magyarországon pedig minden közpénzből folyik, az adófizetők pénzéből. Ezért én problémásnak látom a kettőt ilyen módon összevetni egymással, hiszen momentán egy olyan helyzetben van a magyar Országgyűlés, beleértve a Nemzetbiztonsági bizottság tagjait is, hogy semmilyen módon nem tudjuk ellenőrizni azt, hogy ezek az adóforintok milyen módon kerülnek elköltésre.

Kérdezném, hogy a fennmaradt két kérdésben, például a közbeszerzések és a környezetvédelmi adatokkal kapcsolatos nyilvánosság ügyében várhatóan mikor lesz új információ. Erről van-e a miniszter úrnak információja?

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Viszonzásommal megköszönöm a miniszter urat. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tekintettel arra, hogy Magyarország az Európai Unió tagja, minden lépésünket az Európai Bizottsággal egyeztetjük ebben a kérdésben is. Ez konkrétan az ön által felvetett ügyeket is illeti.

Szeretném azt megjelölni, illetve aláhúzni, hogy miután Magyarország sok évtizeddel ezelőtt végzett nem demokratikus, hanem antidemokratikus körülmények között egy ilyen beruházást, ezért mérlegeljük annak a lehetőségét, módszer- és mintatanát is, hogy milyen olyan adatok vannak, amelyek a nyilvánosságot talán megérdemlik, illetve mérlegelés tárgyát képezhetik.

Én nem zárkózom el egyetlenegy adatigényléstől sem, minden adatigénylést részletesen megvizsgálunk, de a beruházás megvalósítását a nyilvánosság sem veszélyeztetheti. Korrekt hozzáállást biztosítottunk itthon és külföldön is a biztonsági és a környezetvédelmi adatokhoz, ráadásul ennek a nemzetközi sztenderdje teljesen nyitott könyv. Az atomerőművek építése az egyik legranzsparensabb üzleti vállalkozás mindenhol a világon.

Elfogadom az ön érveit, ami az állami pénzek költségre vonatkozik, és rendszeresen fogjuk az Országgyűlést és a nyilvánosságot is tájékoztatni a beruházás előrehaladásáról.

ELNÖK: Köszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Varga Gábor, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Nyújt-e segítséget most a magyar háztartásoknak az 'Otthon melege' program?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Fónagy János államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

VARGA GÁBOR (Fidesz): Elismerve államtitkár úr energetikában való jártasságát, természetesen elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

VARGA GÁBOR (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Hazánk számára kihívást jelent, hogy folyamatosan előrelépéseket tudjunk tenni a lakossági energetikai takarékoság és az energetikahatékonyság területén. Az „Otthon melege” program három alprogramja révén 2014 őszétől sikeresen megindultak a lakossági kazán-, hűtőgép- és nyílászárócserék, 2015 tavaszán indult alprogram a több mint négy-, de legfeljebb 60 lakásos panel- és téglalapítási házak, lakásszövetkezetek közösségeire koncentrálva, azt célozva, hogy az érintett ingatlanok elérjék a követelménynek megfelelő értéket, ez a C-kategóriát jelenti, illetve a követelménynek megfelelő épületek energiahatékonysága legalább két kategóriát tudjon javulni. A pályázati úton elnyerhető támogatás hőszigeteléshez, nyílászárócseréhez, fűtési rendszer korszerűsítéséhez és megújulóenergia-alapú rendszerek kiépítéséhez is igényelhető volt. 2015 májusában jelentette be a kormány az „Otthon melege” program ötödik alprogramja, a mosógépcsere-program indulását, amely 50 százalékos intenzitással támogatja a háztartásokat abban, hogy cseréljék le mosógépeiket energiatakarékosabbakra.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az elhangzottakkal kapcsolatban kérdezem, nyújt-e segítséget most a magyar háztartásoknak az „Otthon melege” program, illetve sikeres-e a mosógépcsere alprogram. Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Országgyűlés! Az „Otthon melege” program keretében indított pályázati konstrukció kiemelt célja, hogy gyors, megfelelő intenzitású támogatáshoz juttassa a családokat az ország egész területén. Támogatásuk révén valóban jelentősen javult a lakossági energiafelhasználás hatékonysága, nagymértékben csökkent a hazai szén-dioxid-kibocsátás. A program nemcsak a hazai klímavédelmi és energiahatékonysági célok eléréséhez járul hozzá, de ennek köszönhetően tovább csökkenthetők a háztartásokat terhelő rezsiköltségek is.

A hűtő-fagyasztó berendezések cseréjét támogató pályázati kiírás folytatásaként ebben az évben a mosógépek cseréjéhez kívánunk támogatást nyújtani, tekintettel arra, hogy a háztartások 96 százaléka rendelkezik mosógéppel, és ezen készülékek 43 százaléka 8 évnél idősebb. Az „Otthon melege” program ötödik alprogramja keretében a május 28-án meghirdetett pályázati kiírást a korábban sikeresen zárult hűtőgépcsere-programhoz hasonlóan óriási érdeklődés övezte, négyszeres volt a benyújtott pályázatok száma a tervezetthez képest. Erre való tekintettel a Fejlesztési Minisztérium az eredeti 500 millió

forintos keretösszeget szeptember közepén közel 2 milliárd forintra, 1,9 milliárd forintra megemelte.

A július 1-je óta benyújtott 44 ezer pályázat feldolgozása hamarosan befejeződik, a döntések hozatala folyamatos. A mai napig több mint 33 ezer pályázat bírálata zárult le, több mint 32 ezer pályázat részesült elbírálásban, és további 9,5 ezer pályázat támogatói döntésének meghozatala folyamatban van.

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

VARGA GÁBOR (Fidesz): Köszönöm, államtitkár úr, a választ. Úgy gondolom, hogy az „Otthon melege” program, amely 2014 őszén indult, és én is a saját körzetemben próbáltam társasházakat rábeszélteni arra, hogy induljanak ezen a programon, sikeresnek mondható, csakúgy, ahogy az államtitkár úr említette ezt a mosógépcseré-programot. Megjegyezném azt, hogy ezzel az energetikai racionalizációval szén-dioxid-kvótapluszt termeltünk. Remélem, hogy Magyarország Kormánya ezt a szén-dioxid-kvótafelesleget, pluszpénzt is újabb ilyen programokra fogja az elkövetkezendő időszakban költeni.

Az pedig külön öröm számomra, hogy 500 millióról majdnem 2 milliárdra emelte, és ezáltal több mint 30 ezren jutnak új mosógéphez. Köszönöm szépen a választ, államtitkár úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzásra megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

(17.30)

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselőtársam! Mint említettem, eddig több mint 37 ezer pályázatot bíráltunk el, 9,5 ezer folyamatban van. Ahol elbíráltuk, ott a támogatói okiratokat is megküldtük a pályázóknak, és azokkal mehetnek a boltba vásárolni. Egyébként számításaink szerint december 31-éig az összes pályázó mintegy 95 százalékának tudjuk kiküldeni a támogatói okiratot, tehát reményeink szerint több tízezer család még karácsony előtt új háztartási berendezést vásárolhat.

Az eddig közel 15 milliárd forintos keretösszegű programsorozatnak köszönhetően mintegy 85 ezer háztartásban javult az energiahatékonyság, és számításaink szerint ezzel a családok évente 10-12 ezer forintot megtakaríthatnak. Köszönöm a figyelmét, képviselő úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Teleki László, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Szociális katasztrófa Zala megyében”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő

urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Teleki László bólint.)* Igen, öné a szó, képviselő úr.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt szeretném kérdezni - Zala megyében az a helyzet, ami kialakult, valóban katasztrófális a szociális ágazatra tekintve és a szociális helyzetre való tekintettel. Azt gondolom, hogy önöknek kell valamit tenni annak érdekében, hogy megállítsák. Mondom ezt azért, mert a legutóbbi adatok, amelyeket lehetett látni: a humánegészségügyi, szociális ellátásban mindösszesen 65 834 forintot tudnak egy hónapban keresni.

Az oktatási szektorban Zala megyében 75 858 forintot tudnak keresni, míg a szolgáltatásban pedig 82 ezer forintot tudnak keresni összességében a dolgozók. Ez a megyei átlagot, a nettó keresetet véve úgy néz ki, hogy ez 123 990 forintot jelent havonta, az országos átlaghoz képest mintegy 30 százalékkal kevesebbet keresnek a zalai munkások, mint amit egyébként az országban lehet látni. Persze az sem sok, amit egyébként országos tendenciában lehet megnézni.

Ezért tehát azt a dolgozói szegénységet, ami jelen van Zala megyében és az egész országban, hogy kívánják kezelni? Mert azt lehet látni, hogy magukra hagyták a szegényeket, magukra hagyták az önkormányzatokat, magukra hagyták azokat az embereket, akik rászorultak, tehát ebből adódóan azt lehet mondani, hogy a szociális katasztrófa még egy nagyon finom jelző, amit láthatunk a különböző megyékben, ebben az esetben Zala megyében is.

Látni lehet azt, hogy az iskolában, amiket önök mondanak, hogy mennyire jól el vannak látva a gyerekek, nem igaz. Nem igaz azért, mert valóban éhesen mennek be hétfőn a gyerekek az iskolába, de még az óvodai rendszerbe is éhesen mennek be, és ez a szociális helyzet semmi másból nem fakad, mint abból, hogy a dolgozói szegénység jelen van a megyében, és az a dolgozói szegénység, ami jelen van, nem tudja kezelni azt a szociális problémát, amellyel meg kellene hogy küzdjenek.

Ezért tehát olyan állami beavatkozásra lenne szükség, amely mindenképpen kezeli azt a helyzetet, hogy a béreket próbálják meg rendezni és helyre tenni, mert amennyiben nem, továbbra is a szegénység lesz igazán a mérföldkő a Zala megyei helyzetben. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszára megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ennek a kormányknak pontosan az volt a célja, hogy minél több embernek adjon munkát és a tisztas polgári megélhetés lehetőségét, minél több diák szerezzék meg azt a tudást, amire szüksége van a szegénységből való kitöréshez, és ha valaki nagy család-

dot vállal, akkor az ne jelentse egyszerre a szegénységnek is a vállalását.

Nagyon sokféle intézkedést tudnék önnek felsorolni. Ön is tudja, hogy országos szinten ma már több mint félmillióval több ember dolgozik, mint ezelőtt négy-öt esztendővel, ami az egyik legfontosabb mutatója annak, hogy kik azok, akik már nincsenek kitéve olyan nagy mértékben a szegénység kockázatának.

Ön is tudja, hogy a szegénységgel és társadalmi kirekesztődéssel fenyegetett emberek száma az elmúlt három évben körülbelül 241 ezerrel csökkent, és ennek nagyon sok részoka van. Az egyik ok például az, hogy jóval kevesebb adót kell fizetni az embereknek, jóval több pénzt hagyott a kormányzat, főleg akkor, ha valaki gyermeket is vállal, ha családja is van. Hiszen abban az esetben, 2014. január 1-je óta ez a szabály, hogyha valakinek átlagos vagy átlag alatti keresete mellett két-három gyereke van, akkor egyetlenegy fillér adót nem kell fizetni. Ha pedig pedagógusként dolgozik, ön is tudja, most 40 százalékkal keres többet, mint 2010-ben, miközben 2008-ban egyhavi fizetését elvették, vagy akár a szociális dolgozókra is ez elmondható.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön most itt számokat mondott és aggódott, de amikor pontosan ennyi összeget, egyhavi bért elvettek az előző szocialista kormányzat idején, akkor ilyesfajta vészharangot sem ön, sem képviselőtársai (*Közbeszólások az MSZP soraiból.*) nem kongattak. Mi azonban 2014. január 1-jével is és idén júliussal is igyekeztünk emelni valamennyit a szociális dolgozók bérének. A 2014. januári egy általános volt, ott mindenki egy körülbelül megegyező mértékű fizetésemelést kapott, a mostani viszont attól függő volt, hogy minél inkább kvalifikált munkaerőről van szó, tehát akinek magasabb fokú képzettsége volt, régebb óta dolgozott, az magasabb béremelést kapott; akinek nem volt képzettsége, nem volt szakirányú végzettsége, az kisebb mértékűt. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*)

Igyekeztünk a tényleg elkötelezett és szakmailag is jól képzett embereket a pályán tartani a szociális szférában. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzás illeti meg a képviselő urat. Parancsoljon!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Azt gondolom, hogy az államtitkár úrnak a csúsztatása megint azért bejött, mert például Zala megyében, ha nézzük a statisztikát, akkor láthatjuk azt, hogy elmennek a megyéből. Nemcsak a megyéből mennek el, hanem az országból is azok a fiatalok egyébként, akik szakmunkások vagy éppen diplomások lettek. Ebből adódóan biztos, hogy nem igaz az a szám, amit ön mondott, hogy országosan nőtt a foglalkoztatás, mert Zala megyében ezt nem lehet látni.

A másik csúsztatás pedig, el kell azt is mondanunk őszintén, hogy a Medgyessy-kormány 50 száza-

lékkal emelte a pedagógusok bérét, és nem életpályamodell alakított ki, amivel nem lehet bemenni a boltba és vásárolni, hanem pont ellenkezőleg, mindenkinek egyformán megpróbálta a bérét rendezni annak érdekében, hogy ez látható legyen.

Ebből adódóan, államtitkár úr, kérdezném azt, hogy akkor hogy van önöknél: az életpályamodell a fontosabb, mint az, ha pénzt adnak mindenkinek, és láthatóan mindenki ugyanazt a bért megkapja? Mert a mi értékrendünk szerint egyformán kell súlyozni minden pedagógust vagy minden egészségügyi dolgozót annak érdekében, hogy ne életpályamodellek legyenek csak, hanem bérek és fizetések a pénztárcákban. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Rendkívül csodálom, tisztelt képviselő úr, ha ennyire egyetért azzal, hogy mindenkinek a pénztárcájában több pénz legyen, akkor miért nem támogatta azokat a törvényjavaslatokat az elmúlt öt évben (*Közbeszólások az MSZP soraiból, köztük: Mert igazságtalan volt.*), amelyek adócsökkentések révén hagytak ott több pénzt az embereknek? Miért nem támogatta a jövő évi adótörvényeket, amelyek szintén visszavettek a személyi jövedelemadó mértékéből és tovább csökkentették azt, amit az embereknek be kell fizetni?

Az önök időszakában egy nagyon magas személyi jövedelemadó volt, ami sok pénzt vont el az emberektől. (*Közbeciáltások az MSZP soraiból, köztük: Adójóváírás!*) A mostani adórendszer sokkal többet hagyott, főleg azoknál, akik gyermeket is vállalnak, akiknek családjuk is van. Úgyhogy talán ezeknél a törvényeknél kellett volna ezeknek a különböző szép szövegeknek az értékét is megadni és ezeket a törvényjavaslatokat támogatni.

Sajnálom, hogy önöknek sem olyan gazdaságpolitikát nem sikerült folytatni, ami növelte volna a foglalkoztatottságot, hiszen önök alatt 250 ezerrel nőtt a munkanélküliek száma. Ez a gazdaságpolitika sem sikerült, és erre a kormányra maradt annak a felelőssége is, hogy a béremelések útjára lépjen, adócsökkentések és béremelések legyenek a pedagógusoknál, az egészségügyben dolgozóknál, a rendvédelmi dolgozóknál (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), a köztisztviselőknél, és ezt még folytatni fogjuk a későbbiekben is. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Hoffmann Rózsa, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „Hogyan segítjük a fogyatékos személyeket... (*Jelzésre:*) Bocsanat, elnézést kérek, képviselőtársaim. Sajnos gyorsabban lapoztam, mint kellett volna. Megkövetem önöket.

Tisztelt Országgyűlés! Volner János, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: „**Miért mindig Orbán Viktor bará-**

tai viszik el a zsiros állami és önkormányzati üzleteket? A TV2 megvételét hálálja meg Andy Vajának a kormány az újabb kaszinó-milliárdokkal?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét vagy miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Elfogadom, elnök úr, köszönöm.

ELNÖK: Képviselő úr, ön é a szó.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! A kormány az előző ciklusban elítélendő és gyakorlatilag üldözendő dolognak nevezte a szerencsejátékot. Ki ne értett volna egyet azzal, hogy az emberek ne szerencsejátékokon keresztül költsék el a jövedelmüket, ki ne értett volna egyet azzal, hogy ez egy rossz dolog? Önök néhány hónapot vártak azzal, hogy elvegyék több tízezer kisvállalkozótól a szerencsejátékok lehetőségét, majd ez után a néhány hónap után kaszinókoncesszió formájában kiosztották a miniszterelnök úr közvetlen környezetében dolgozó Andy Vajna részére az online kaszinójátékokból származó nyeremény eltételének lehetőségét.

(17.40)

Nemrég pedig megint módosította a kormány az online kaszinójátékokra vonatkozó törvényi szabályozást: most már adómentessé tette az ebből származó nyereményt.

Miniszter úr, Magyarországon egy átlagember bérének az 50 százalékát különböző közterhek formájában elviszi az állam, adóban, különböző járulékokban, megieyebekben. Akkor vajon miért van az, hogy az online szerencsejátékból származó jövedelem adómentes lesz? Nem gondolják azt, hogy ezzel megint csak Andy Vajának tesznek újabb pénzt a zsebébe, hiszen vonzóbbá teszik az ilyen intézkedésekkel - és ez már nem az első - a szerencsejátékok lehetőségét?

Föl kell tenni azt a kérdést is, amit jó néhány fideszes ismerősünktől hallottunk, hogy esetleg az állhat a háttérben, hogy vajon a kormány nem azt akarja meghálálni Andy Vajának, hogy hajlandó egy újabb tévécsatornát a kormány szolgálatába állítani és megvásárolni a TV2-t, ez lehet az ára, vagy pedig valamilyen más megfontolás húzódik meg abban, hogy a kormány immár több fordulóban is olyan jogszabályokat hozat itt az Országgyűlésben, amelyek Andy Vajna számára újabb és újabb milliárdokat jelentenek. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Nagy megtiszteltetés, hogy ilyen kérdésekre válaszolhatok itt az ország Házában.

Először is azzal kezdeném, hogy az elvi alapvetésével nem értek egyet, képviselő úr, mert véleményem szerint igenis jelentős mértékben csökkenteni kellett annak az esélyét, hogy valaki hozzáférjen Magyarországon a szerencsejátékhoz. Tekintettel arra, hogy egy liberalizáció eredményeképpen a '90-es évektől Magyarországon az úgynevezett félkarú automaták korlátlanul elterjedtek, egy hasonló méretű városban, mint az én szülővárosom, akár százszámra lehetett a hódmezővásárhelyi kocsmákban szerencsejátékgépekhez hozzáférni, ez azt eredményezte, hogy a társadalom egy jelentős része, amely egyébként nem engedhette volna meg magának a szerencsejátékot, mégis megengedte, sőt erre egy életmód, egy életmódipar épült föl. Nagyon sok szociális segélyezettnek, nagyon sok munkanélkülinek vagy akár nyugdíjasnak szedték el már a pénzét, mielőtt megkaphatta volna, hiszen eladósodás, uzsora épült erre az egész szerencsejáték-iparra.

Én úgy emlékszem, hogy abban nagy konszenzus alakult ki a politikai pártok között, hogy ezt a fajta szerencsejátékot föl kell számolni, korlátozni kell, csak keretek között lehet megvalósítani, lehetőség szerint Budapesten kell megnyitni a szerencsejáték lehetőségét azok számára, akik ezt megengedhetik maguknak és akik képesek ennek a játékszenvedélynek a kockázatait is mérlegelni, illetve néhány nagyvárosban talán erre van lehetőség.

Ennek jegyében járt el a kormány. Részben fölmutattuk az Európai Unió felé, hogy ez egy kifejezetten veszélyes tevékenység a társadalomra nézve, kontroll alá tettük, ellenőrizzük folyamatosan. Ha ön járt kaszinóban velem ellentétben, mert én életemben nem jártam még, talán tudhatja azt, hogy folyamatosan kontroll alatt van az, aki belép, ellenőrizve van, és egy teljesen transzparens, átlátható rendszer jött létre.

Tudomásom szerint, és itt most föl kell olvasnom az NGM választát: „a T/6986-os törvényjavaslat a leendő online kaszinójáték-szervezők részére nem biztosít a hatályoshoz képest eltérőbb adószabályokat”. Egy európai uniós szabályozás a játék kedvezményezettjét, tehát a játékost vonja ki az adófizetési kötelezettség alól. De ezt az Európai Unió írja elő Magyarország számára 2014 óta. *(Taps a kormány-párti sorokból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr választát. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, miniszter úr. Ismét csak újból el tudom önnek mondani, hogy a kormány több lépésben úgy módosította a törvényt, hogy egyrészt, miközben korábban több tízezer kisvállalkozónak származott ebből jövedelme, most már nem származik, most már Andy Vajnához folyik be minden, most már Andy Vajnáé lehet csak az

online kaszinójátékok lehetősége is, hiszen a kormány ilyen módon, törvényi erővel megsegítette ezt a nagyvállalkozót, az Orbán-kormány kormánybiztosát.

További érdekesség az is, hogy miközben mindenhol a feketegazdasággal és a bűnözéssel kapcsolódnak össze a szerencsejátékok, Magyarországon még online be se kellett kötni az adóhivatalhoz az online szerencsejátékok működtetésére szolgáló gépeket, a kaszinókat. És gondoljon bele, miniszter úr, hogy miközben egy kisvállalkozótól elvárják, hogy 150 ezer forintért lecserélje a pénztárgépet, mert az adóhivatal megköveteli, úgy nézzük, hogy a kaszinókra ez nem kötelező, ott valamiért kivételeznek Andy Vajna cégeivel.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg miniszter urat. Miniszter úr, öné a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Magyarországon a korábbi rendszerrel ellentétben nem több száz vagy több ezer helyen lehetett szerencsejátékot üzni, hanem Magyarországon a rendelkezésre álló tizenegy kaszinókoncesszió is tudomásom szerint hét tekintetében került kiejánlásra, illetve a koncesszió kiosztásra, és a többi nem is került kiosztásra.

Tehát nem igaz az az állítása, hogy Magyarországon a kormány fölosztotta volna ezt a piacot, hiszen bekorlátoztuk ezt a piacot, ennek a működését ellenőrzés alá vonta az állam, pont azért, hogy akár a szervezett bűnözés, akár a pénzmosás vagy egyáltalán a kisemberek kiszolgáltatottsága ne jellemezze ezt a szektort és ne települjön erre rá. Ennek a döntésnek a hatására részben nehezebb a hozzáférés, az adóbevételek viszont növekedtek.

Semmiféle kivételt nem tettünk, teszem hozzá. Nyugodtan leellenőrizheti, hogy a jelenlegi adózási rendszer minden nemzetközi sztenderdnek megfelel. Egyébként pedig hozzáteszem azt is, hogy nincs tudomásom róla, hogy bármiféle üzleti kapcsolat lenne a magyar állam által kiosztott koncesszió vagy az érintett befektetők más irányú gazdasági tevékenysége között.

Nézetem szerint a hozzáférés korlátozása egy társadalmilag kifejezetten hasznos dolog. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Hoffmann Rózsa, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Hogyan segíthetjük a fogyatékos személyeket?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat-ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. A képviselő asszony jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr, elfogadom. Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! 2011-ben a bajba jutott lakáshitelesek kap-

csán mondta a következőket Orbán Viktor miniszterelnök úr: „mi senkit sem hagyhatunk az út szélén”. Ugyanez az elv érvényesült az elmúlt négy évben sok-sok olyan emberrel és minden olyan réteggel kapcsolatban, akik valamilyen formában bajba jutottak vagy segítségre szorultak, szorulnak, lett légyen szó családokról, kísérő nélkül érkezett migráns gyerekekről vagy a hajléktalanokról.

A Kereszténydemokrata Néppárt azokat az intézkedéseket, amelyek a bajbajutottak segítségét szolgálták, mindig teljes mellszélességgel támogatta, és így lesz ez a jövőben is. Azonban van egy olyan réteg, amely születésétől fogva vagy valamilyen baleset, betegség folytán különös segítségre szorul, ez pedig az úgynevezett fogyatékkal élők rétege, akiknek problémát jelenthet a közlekedés, akinek problémát jelenthet a közmédiafigyelés, esetleg egy telefonálás vagy éppen a parlamenti közvetítés figyelése. Segítség nélkül nem tudnak teljes életet élni. Ezért az ő támogatásuk kiemelt figyelmet érdemel.

Tudomásom szerint mind a köznevelés, mind a felsőoktatás, mind a felnőtt élet területén a kormány nagyon sok segítséget nyújt megnyújtott eddig is ennek a rétegnek. Mindazonáltal szeretném hallani államtitkár úrtól, hogy milyen egyéb intézkedések vannak folyamatban, illetve miket tervez a kormány a fogyatékkal élők életének megkönnyebbítése céljából.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Valóban egyfajta minőséget jelent egy jóléti állam működésében vagy gondoskodó állam működésében, miként bánik azokkal, akik a legnehezebb helyzetben vannak, miként tudja őket segíteni, ad hoc döntésekkel vagy pedig egy jól meghatározott stratégia mentén, vannak-e ebben eredményei, visel-e ebben különböző anyagi áldozatot, vagy más módon hogyan segíti akár a fogyatékkal élőket.

Azt hiszem, hogy ha az eredmények irányából kezdjük, akkor az egyik legfontosabb, hogy a megváltozott munkaképességűeknek az új támogatási rendszerében sikerült azt elérnünk, hogy 40 ezer körülről 80 ezer körülire, tehát közel kétszeresére nőtt azoknak a száma, akik megváltozott munkaképességűek, de sikerült őket munkához juttatni, sikerült a hétköznapijaiknak értelmet, célt adni, és mindemellett pedig pluszbevételre is szert tesznek, amivel az életüket is könnyebbé tudják tenni. Úgyhogy nagyon fontos, hogy az ő részükre, akiknek erre készségük van, képességük van, immáron megnyitottuk sokkal nagyobb mértékben a munkavégzés lehetőségét. Nyilván ez nekik is jelent életminőségbeli változást.

Fontos, hogy minél többen tudjanak bekapcsolódni a társadalom vérkeringésébe, és azokat a hátrányait, amelyeket a fogyatékoságuk jelent, az állam valamelyest csökkenteni tudja. Egy nagyon hosszú távú intézkedési tervet, stratégiát fogadtunk

el, hiszen az országos fogyatékosügy program 2015-től 2025-ig szól, tehát összességében 11 évre szóló programot fogadtunk el, amelynek nyilvánvalóan a megelőző négy év jó próbája volt, hiszen ott láthattuk, miként tudunk segíteni.

(17.50)

Ez a hosszabb időtáv természetesen új struktúrát is jelent, van itt szó korai fejlesztésről, rehabilitációról, képzésről, foglalkoztatás segítéséről, önellátás képességének növeléséről, többszörösen veszélyeztetett csoportokról, és természetesen azokról a családtagokról is, akik maguk is fogyatékossgal élő személlyel egy családban élnek, nekik is próbálunk segíteni *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* ennek a helyzetnek a kezelésében. Köszönöm, innen folytatnám.

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót képviselő asszonynak, parancsoljon!

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Örömmel hallgattam a választ, kedves államtitkár úr, annál is inkább, mert mint hallottuk, a napokban a katolikus egyház meghirdette a Szent Márton-évet, Ferenc pápa pedig az irgalmasság évét, és ezek nélkül az értékek nélkül, amit Szent Márton is képviselt, aki a köpenyét megosztotta a szegény és nyomorult helyzetben levő koldussal, ezen a problémán nem tudunk segíteni, és jó úton haladunk, hogy itt ilyen hosszú távú programot fogadott el a kormány.

Azonban egy dolgra érdemes még odafigyelni, és itt is, azt hiszem, nagy lépést tettünk előre, hogy a magyar közvélekedés pozitív irányban változott az utóbbi években a megváltozott munkaképességűek, illetve a fogyatékkal élők irányában. Ma már nem csodálkoznak rá annyira egy ilyen emberre, mint 10-20 évvel ezelőtt, és az emberek, fiatalok és idősek szemében a segíteni akarás és a segíteni tudás egy komoly érték lett. Kívánom, hogy csak így folytassuk tovább. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Viszonzás illel meg államtitkár urat, parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Ahogy mondtam önnek is, a 11 éves országos fogyatékosügy program időszakos intézkedési tervekre bontható, összesen háromra, ebből az elsőt, a 2015-18. évekre szólót a kormány szeptember 14-én fogadta el, 80 konkrét intézkedést tartalmaz; ez nagyszámúval több feladat, mint amit a korábbiak tartalmaztak, és sokkal részletesebbek is. Az emberek társadalmi befogadását támogató különböző projekteket fog támogatni a kormányzat egészségügyi, korai fejlesztéssel, oktatással, képzéssel, foglalkoztatással, szociális szolgáltatásokkal és ellátásokkal, komp-

lex rehabilitációval, önrendelkezéssel, önálló életvitellel, fogyatékos személyek családtagjaival, közlekedéssel, sporttal, kultúrával, turizmussal és a többszörösen veszélyeztetett csoportok számára a hozzáférhetőség kérdésével is foglalkozik mindez. És hogy legyen egy testület, amelyik nyilván örökösnek a betartásán, ezért hívta életre a kormány a Fogyatékosügy Tárcaközi Bizottságát is, ez az ENSZ-egyezményekből eredő feladatainknak és a családstratégiáknak is a civilekkel közös ellenőrzését, végrehajtását fogja koordinálni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Mikor írják ki a pályázatot a lakások energiahatékonysági korszerűsítésének vissza nem térítendő uniós támogatására, amit augusztusban megígérték?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt a válaszára Fónagy János államtitkár urat jelölte ki. *(Jelzésre:)* Igen, képviselő asszony jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Öné a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az ígéret szép szó, ha betartják, úgy jó. Idén augusztusban megjelent a kormányzati honlapon egy közlemény, amelyet az NFM egyik államtitkára jegyzett, az interneten ma is elérhető egyébként ez a szöveg, és azt tartalmazza, idézem szó szerint, hogy „Jövő tavasszal indul a korszerűtlen családi házak felújítását célzó pályázat, a 150 milliárd forintos támogatásból 2020-ig akár 3 millió ilyen ház is megújulhat. A kidolgozás alatt álló pályázat keretében az épületek hőszigetelését, a nyílászárók cseréjét, valamint a villamoshálózat felújítását támogatják, munkát adva ezzel a kis- és közepes méretű vállalkozásoknak. A felújítási költség 40 százaléka lesz vissza nem térítendő uniós támogatás, míg az önrész várhatóan 45 százalék lesz.”

Tisztelt Államtitkár Úr! Ennek a közleménynek a legfontosabb mondandója az, hogy önök egy korábbi kormányzati ígéretüket végre nekiállnak teljesíteni. Még a 2010-es választási és kormányprogramjukban ígérték meg azt, hogy uniós forrást fognak biztosítani ahhoz, hogy a lakossági energiahatékonysági támogatásoknak végre érvényt szerezzenek, így a kormányzásuk hatodik évében erre most végre sor is kerülhetne, és azzal hitegetik itt az embereket, hogy 40 százalékos lesz a vissza nem térítendő támogatás részaránya.

Tisztelt Államtitkár Úr! Én azzal is tisztában vagyok, hogy más tárcák elkezdtek ezzel ellentétes álláspontot képviselni, viszont azt gondolom, hogy az ígéret terhe mindenképpen az önök minisztériumán van, és én nagyon szeretnék egy jól megindokolt szakmai álláspontot kapni arra vonatkozóan, hogy mi lesz ezzel a pénzzel. Önök tartják-e a korábbi ígéretüket, és odaadják-e ezt a pénzt a háztartásoknak, vagy pedig felvállalják azt, hogy önök becsapták az egész országot? Ezért én nagyon kérem, erősítse meg, hogy a beharangozott pályázatot az ígéretnek

megfelelően kiírják, és szíveskedjen tájékoztatni arról, hogy mikortól férhetnek hozzá a magyar családok a vissza nem térítendő uniós támogatáshoz, hozzátéve azt, hogy a magyar családoknak nincsenek megtakarításaik, ha ezt önök nem adják nekik oda, akkor ebből az energiahatékonysági projektből várhatóan semmi nem lesz ebben az országban.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Az elmúlt hetekben ön már többször ezt vagy hasonló kérdést feltett, itt is szeretném megerősíteni, hogy az európai uniós támogatásokról szóló alapszabályok szerint magánszemélyek ilyen célokra nem kaphatnak támogatást, ugyanakkor tökéletesen egyetértünk abban, hogy a családok illetően támogatása egy igen fontos dolog. Magyarország Kormánya továbbra is elkötelezett amellett, hogy csökkentésük a családokat terhelő kiadásokat. Egyébként ezen szándékunk, és ha már ön felemlítette 2010-et, ez számokban is nyomon követhető, 2012-től 2015-ig több százmilliárd forinttal csökkentettük a családok háztartási rezsijét, amelynek eredményeképpen például a 30 napon túli közüzemi hátralékok 2012-től 2015-re közel 30 százalékkal, 95 milliárdról 68 milliárdra csökkentek.

Ismétlem, az érdeklődését megalapozottnak tartom, hiszen egy fontos kérdés, és nagyon bízom benne, hogy a válaszom az ön szkepszisét is megváltoztatta, hiszen 2013-ban ön a rezsicsökkentés ellen szavazott, és ugyanezt tette egyébként 2014 februárjában is. Ez ugyan megkérdőjelezi az ön valós szándékait és érdeklődéseit, de ez a magyar családok illetően jelentőségén vagy érdekelttségén mit sem csökkent. Éppen ezért tartjuk fontosnak továbbra is a ma már többször említett „Otthon melege” programot, amely eddig ebben az évben mintegy 15 milliárd forint összeg ráfordítással 85 ezer háztartás energiahatékonyságát javította.

Ha megengedi, majd folytatom. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót képviselő asszonynak.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Tisztelt Államtitkár Úr! Úgy látom, hogy önöknél a rezsiharc örök, viszont én most 150 milliárd forintot szeretnék önökön számon kérni, és ezt annyiszor fogom megtenni, ahányszor önök elmulasztanak igazat válaszolni.

Nincs ilyen, hogy az Európai Unió ezt nem enged, ilyen nincsen. Van egy operatív program, önök beleírták, az Unió jóváhagyta, ezt önök már keresztülfutatták a rendszeren. Maga a Bizottság szóvivője jelezte azt, hogy nincsen akadálya annak, hogy ilyen módon támogatáshoz jussanak a magyar családok, sőt aláhúzták, hogy ők is egyetértenek azzal, hogy a lakosságot ilyen módon támogassák, hiszen az Euró-

pai Unióban is egy üdvözlendő cél az, hogy nem az orosz gázzal fűtjük az utcákat, hanem leszigeteljük a házakat, nyílászárót cserélünk, és megpróbálunk segíteni abban a magyar állampolgároknak is, hogy ne költsék el a pénzüket arra, mint említettem, hogy az utcát fűtik.

Önök valamikor itt az út folyamán megváltoztatták a véleményüket, 150 milliárd forintot megígérték, aztán másra költik. Mondják meg az igazat, ne kenjék az Unióra, ez egy kettős játszma! Pontosan tudom, mi az Unióban a helyzet, tájékoztattam eredeti forrásból, ne hazudozzanak, legyenek kedvesek! *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Mondják meg az igazat, miért döntöttek máshogy, hova megy ez a pénz?!

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Viszonzásról meg államtitkár urat, öné a szó, államtitkár úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Asszony! Ez egy hetek óta dúló szópárbaj az ellenzék és a kormány között. A mai nap már mondtam, megismétlem, az Európai Unió vonatkozó szabályai, minden ellenkező állítással szemben, nem teszik lehetővé a 2014-2020-as programozási időszak forrásainak közvetlen magáncélú felhasználását. Képviselőtársának is elmondtam, önnek is elmondom, természetes személy csak az Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alap és az Európai Tengerügyi és Halászati Alap forrásai tekintetében lehet kedvezményezett.

Ennek figyelembevételével és az ön által felvetettek erősítéseként engedje meg, hogy ismételten tájékoztassam, hogy a kormány egyébként visszatérítendő, de kamatmentes vagy jelentős kamattámogatás keretében mintegy 100 milliárd forint forrást biztosít az ön által is szorgalmazott célra. Köszönöm szépen.

(18.00)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Csizi Péter, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: **„Mikor kezdődik meg a pécsi tűzoltólaktanya felújítása?”** címmel. Miniszter úr választhatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Pogácsás Tibor államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

CSIZI PÉTER (Fidesz): Megtisztel államtitkár úr.

ELNÖK: Megadom a szót, képviselő úr.

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Pécs a Dunántúl legnagyobb városa a maga több mint 150 ezer lakosával, de nemcsak maga a szűken vett város a fontos, ha-

nem Pécs köztudottan megyeszékhely és régióközpont is, ami sok más indok mellett abban is megnyilvánul, hogy a környék több mint ötven településén a pécsi tűzoltók szavatolják az ott élők biztonságát, a tűz elleni védelmet.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Éppen ezért városunk kiemelt feladatának tekintem a megfelelő színvonalú és kellően felszerelt tűzoltóságot, ezért - szerintem nagyon helyesen - a tűz elleni védekezés mára már állami feladat. Pécssett a mai napig kötelességünknek érezzük, éreztük és érezni is fogjuk, hogy a folyamatos fejlesztésekben a magunk szerény eszközeivel részt vegyünk. Éppen ezért legutóbb az önkéntes tűzoltók bázisának kialakításában nyújtott a város, nyújtottak a városi képviselők segítséget, és olyan fejlesztéseket hajtottunk végre, amivel alapítványi úton újabb eszközöket tudnak a pécsi tűzoltók maguknak vásárolni.

Ugyanakkor nagy problémánk, hogy a pécsi központi laktanya most már több mint tíz éve gyakorlatilag életveszélyes állapotban van, hiszen egy 1980-as években épült, húsz szerállásos épületről van szó, és az elmúlt három évtizedben nem volt lehetőség arra, hogy kövesse a kor igényeit és az életveszély elhárításra kerüljön. Fontos és különös probléma, hogy ma már nem elegendő, hogy a tűzoltók egy laktanyából induljanak. Ahhoz, hogy ezt a nagy területet lefedjék, szükség lenne újabb központokra, újabb kisebb laktanya kialakítására.

Ezért kérdem államtitkár urat, van-e arra lehetőség, hogy a pécsiek és a Pécs környékén élők új nagy laktanyát és kisebb bázisokat kapjanak állami pénzből.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Üdvözlöm önöket. Pogácsás Tibor államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, 1997-ben kapták az önkormányzatok az államtól azt a feladatot, hogy a hivatásos tűzoltóság fenntartását és működtetését elvégezzék, miközben a szakmai felügyelet természetesen a Belügyminisztériumnál maradt. Ez egy tarthatatlan állapot volt, ezért aztán 2011 után visszakerült az államhoz a tűzoltás mint feladat. Ez azért is volt tarthatatlan, mert egy településre rótták egy nagyobb régió tűzbiztonságának az ellátását, az ehhez kapcsolódó összes fejlesztéssel együtt. Ezért jól láthatóan elmaradtak a fejlesztések, mégpedig azért, mert a települések önmagukban nem voltak rá képesek. Ezt láthatjuk most a pécsi tűzoltólaktanya esetében is.

Az mindenképpen jó hír a pécsiek és a Pécs környékiek számára, hogy nemcsak hogy felújításra kerül a tűzoltólaktanya, hanem gyakorlatilag egy új

laktanya készül el a KEOP 2014-2020-as európai uniós pályázati keretein belül. Ez a program október 22-én került meghirdetésre, és várhatóan az éves fejlesztési keret ismeretében 2016-ban benyújtásra kerül a laktanyaépítési pályázat is, így a régi mellett egy új tíz szerállásos laktanya épülhet meg. A régi gyakorlatilag elbontásra kerül, illetve a felújítható részében egy kilenc szerállásos tároló rész megmarad, a födémén pedig parkoló, illetve egy sportlétesítmény alakul ki a tűzoltók számára.

A beruházás becsült költsége 2 milliárd 230 millió forint, ezt teljes egészében európai uniós forrásokból fogjuk fedezni, így biztosítható lesz az, hogy a tűzoltók egy teljesen új és korszerű épületben helyeződhessenek el, együtt a katasztrófavédelem szervezetébe integrálódott vízügyi hatósággal. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Viszonzás illeti meg képviselő urat egy percben. Parancsoljon!

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr, és köszönöm a biztató és örömteli híreket államtitkár úrtól. Azt gondolom, ahogy ön is említette, egy jó két-három évtizedes lemaradást tud majd behozni a kormányzat, ami a pécsi tűz elleni védekezésben elengedhetetlen. Talán ez is indokolja, hogy igenis jó döntés volt a tűzoltóság működését állami kézbe venni, s nemcsak a szakmai működésről beszélünk, hanem ahogy ön is mondta, ehhez az infrastrukturális feltételeket és hátttereket az állam könnyebben tudja biztosítani, mint egy olyan önkormányzat, mint például a pécsi, amelyik az évtizedek során mást sem csinált, mint hogy 44 milliárd forintos adósságot halmozott föl.

Viszont államtitkár úr nagyon érdekelne, hogy hogyan tudjuk megoldani azt a nehézséget, hogy a mai városszerkezetnek már nem megfelelő az egy laktanya, és több őrösöt kellene létrehozni, amely őrshöz egyébként Pécs városa ingatlant is ajánlott föl. Tehát ez a fejlesztés, a következő lépés is szükséges lenne a Pécssett és a Pécs környékén élőknek. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Viszonzás következik államtitkár úrtól.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Valóban, a szakma alátámasztja azt az igényt, hogy Pécssett két helyről is tudjanak a tűzoltók vonulni. Ennek megfelelően a kertvárosi tűzoltóság tervezése is megkezdődött. Várhatóan egy négy szerállásos laktanya megépítése történik itt meg. Szintén 2017-ben indulhat a laktanya építése, és a tervek szerint ez valamivel előbb fejeződik be, mint a nagy laktanya építése. Ebben a laktanyában kerül először elhelyezésre az új tűzoltóőr, így biztosítható az, hogy 15-20 perccel rövidülhet a kikerkezési idő. Ennek a laktanyának a beruházási költsége 790 millió forint lesz, és várhatóan mind a két tűzoltólaktanya átadása 2019-ben be is fejeződik.

Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdések végére értünk.

Most előterjesztések tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása következik.

Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön a „**Nemzeti Minimum Programjáról**” szóló H/6724. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Népjóléti bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót előterjesztőként Dürő Dóra képviselő asszonynak, akinek öt perce van. Parancsoljon!

DÜRŐ DÓRA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ez a javaslat úgy került a Népjóléti bizottság asztalára, hogy ezt megelőzte egy összpárti egyeztetés, és a Fidesz képviselője is aláírásával látta el előterjesztőként; Csöbör Katalinról van szó. A kezdeményező civilek jártak Czibere államtitkár úrnál és személyesen Balog miniszter úrnál is. Az összes pártnak előzetesen elküldték a szövegszerű javaslatot, és úgy került a Ház elé betervezésre, hogy a Fidesz képviselője és az ellenzéki pártok mindegyike támogatta.

Ez a határozati javaslat azt a célt tűzte ki, hogy a magyarországi gyermekéhezést számolja fel, és ennek az ügynek a képviselőjében, ennek az ügynek az elnevezéseként hozták létre a „Nemzeti minimum” programot. Nemcsak a határozati javaslat volt az, amely közös fellépést eredményezett a pártok képviselői között, hanem a „Nemzeti minimum” koncertje is, egy rendezvény az Arénában, amelynek során a pártok képviselői, akik alá is írták később ezt a határozati javaslatot, közösen felvonultak a színpadra és átvették a civil kezdeményezőtől ezt a határozati javaslatot, beleértve Csöbör Katalin fideszes képviselő asszonyt is.

Mindeddig semmiféle politikai indíttatása nem volt ennek az ügynek, pártok felett álló kezdeményezésként került a Ház elé, illetve került volna a Ház elé, ha a Népjóléti bizottságban Harrach Péter, majd később Kósa Lajos fideszes frakcióvezető nem adott volna politikai indíttatást ennek. Harrach Péter azt mondta a Kossuth rádióknak nyilatkozva: az a probléma, hogy rárepült az ellenzék a témára, erre a konkrét kezdeményezésre is, és amikor megjelent a bizottság előtt is ez az anyag, akkor ezt az ellenzéki képviselők terjesztették elő, és ez egy olyan helyzetet teremtett, amit nem lehet felvállalni, hiszen ennek a támogatásával mi egy ellenzéki, baloldali kampányt támogattunk volna.

(18.10)

Kósa Lajos még tovább ment, amikor azt mondta, hogy ez egy politikai indíttatású kampány, kizárólag politikai haszonszerzés miatt nyújtották be ezt az ellenzéki képviselők. Harrach Péter azt is mondta, hogy Csöbör Katalin aláírása tévedésből szerepel

ezen az előterjesztésen, bár mindeddig a pillanatig a parlament honlapja szerint Csöbör Katalin nem vonta vissza előterjesztési szándékát, tehát továbbra is előterjesztője ennek. Holott ő maga is azt nyilatkozta egy sajtótájékoztatón, hogy azzal már nem tud egyetérteni, tehát ezzel a javaslattal, mert az ellenzék kisa-játította.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem tudom, minek kellene Magyarországon történnie, mennyire kellene körültekintően eljárnia valakinek, aki egy ügyet szeretne az Országgyűlésbe hozni, hogy az ne kapjon politikai indíttatást. Még egyszer hangsúlyozom, államtitkár úrnál, miniszter úrnál is jártak a kezdeményezők, mindegyik pártot megkeresték, a Fidesz, a nagyobbik kormánypárt képviselője is támogatta, előterjesztője ennek a javaslatnak, majd amikor Népjóléti bizottságba kerül és szavazni kell róla, akkor gyáván megfutamodnak.

Nagyon fontos beszélni arról, hogy milyen a helyzet Magyarországon a gyermekéhezés vonatkozásában, hiszen nyilvánvaló, hogy sem az ellenzéki képviselők, sem a civil kezdeményezők szándéka nem a politikai haszonszerzés volt. Mi nem szeretnénk ebből semmilyen előnyt kovácsolni. Higgyék el, minket az vezérel, hogy annak az 50 ezer gyermeknek a sorsa, aki tartósan éhezik Magyarországon, jobbra forduljon! Higgyék el, hogy van olyan indíttatásunk, van olyan ügy, ami össze tudná kötni a pártokat; úgy tűnt, hogy ez az ügy olyan lehet, ami össze tudja kötni még a kormánypártokat is.

Európában ugyanis Magyarországon a legnagyobb azoknak az aránya, akik azt mondták, hogy az elmúlt években volt olyan, hogy nem tudták megvásárolni gyermeküknek a megfelelő ételmiszert. Ha tartósan alacsony tápértékű étkezés jut csak egy gyermeknek, az az intellektuális fejlődésében is alapvető elmaradást okoz. Ez az elmaradás meg fog jelenni a tanulásban, majd később a munkavállalási esélyeit is rontja, összetársadalmi szinten is káros, nemcsak az egyénekre vonatkoztatva. Hiszen a felzárkóztatásra, szociális juttatásokra költött pénzek így jelennek meg, ha intaktív felnőttekre kell ezeket fordítani.

Teremtsenek tehát esélyt azzal, hogy tárgysorozatba veszik a „Nemzeti minimum” programjáról szóló, pártok felett álló, az ügyet szem előtt tartó kezdeményezést. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő 2-2 perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén 2 perces időkeretben ismertetheti álláspontját. Először az írásban jelentkezett képviselőknak adom meg a szót, ezek sorában is elsőként Hollik István képviselő úrnak, KDNP.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, abban mindannyiunk között egyetértés van, hogy egyetlen elkallódott, egyetlen éhező gyermek is

sok Magyarországon. Azt kell látnunk, hogy ebben a tekintetben a magyar kormány az elmúlt öt évben, ellentétben az ellenzékkel, nemcsak beszélt, hanem tett is. Eljutottunk ma odáig, hogy 2010-ben 28-29 milliárd forintot költöttek gyermekek étkeztetésére a szocialista kormányok, 2015-ben 72 milliárd forintot fordítunk erre. Ma Magyarországon egy olyan rendszer jött létre, ami azt biztosítja, hogy születésétől kezdve egészen a középiskola befejezéséig a rászoruló gyermekek ingyenes vagy kedvezményes étkeztetésben részesülhetnek.

Eppen ezért, ha valakinek valóban nem pártpolitikai céljai vannak, akkor, azt gondolom, nem határozati javaslatokkal kell idejönni, ami egyébként önmagában alkalmatlan arra, hogy bármilyen módon segíteni tudja a gyermekétkeztetés további fejlesztését, hanem a jelenleg érvényben lévő jogszabályok fejlesztésével kéne foglalkoznia. Illetve el kéne ismerni azt a kormányzati munkát, amit az elmúlt öt évben tettünk azért, hogy a gyermekek jó minőségű étkeztetésben tudjanak részesülni, és egy gyermeknek se kelljen éheznie ma Magyarországon.

Eppen ezért továbbra is úgy gondoljuk, és látjuk is, hogy a „Nemzeti minimum” kezdeményezés mögött tulajdonképpen volt LMP-s, PM-es álcivilek állnak. Ezért úgy gondoljuk, ha valaki a gyermekétkeztetés további fejlesztését szeretné szolgálni, akkor nem határozati javaslatokkal jönnek ide, hanem jogszabályokkal (*Dúró Dóra: A határozati javaslat is jogszabály.*), konkrét jogszabályokkal jönnek ide. Ezért mi továbbra sem tudjuk a tárgysorozatba vételt támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérek mindenkit az időkeret betartására. Bangóné Borbély Ildikó, MSZP, képviselő asszony, parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Hát meglátszik, hogy mennyire fontos a kormány számára ez az ügy, a kormány részéről senki nincs itt. (*Korózs Lajos: Senki nincs itt. Szégyen!*) A Fidesznek, kijelenthetjük, van nemzeti minimuma, bár annak részleteit nem fejtették ki soha. A következőképpen értelmezhetjük ezt a fideszes nemzeti minimumot: lopd el az emberek megtakarítását, majd vedd el a rokkantnyugdíjasok nyugdíját, nyugdíjjogosultságát, és tedd még kilátástalanabbá a rokkantak helyzetét, közben emelj számtalan adót, szüntess meg bizonyos szociális juttatásokat, lakásfenntartási támogatást, méltányossági közgyógyellátást, adósságkezelési szolgáltatást, óvodáztatási támogatást. Foglalkoztasd a fél országot közmunkán, éhbérért, havi 52 ezer forintért, és építsd le a szociális ellátásokat, ahogy látjuk ezt jelenleg a gyermekjóléti szolgálatok és a házi segítségnyújtás területén is.

A fideszes mellébeszéd és a jobboldali propagandaszavakkal fémjelzett gyermekéhezés valós probléma, van gyermekéhezés Magyarországon, amit a kormánynak kutya kötelessége megoldania. Még egy mondat a Népjóléti bizottság jegyzőkönyvéből, amit Lantai Csilla fősztályvezető asszony tett: „Mert

valóban annak van ereje, ha közösen a kormányzat és a civil társadalom tud ebben a kérdésben együtt gondolkodni, és ki tudunk dolgozni olyan javaslatokat, amelyeknek ilyen széles megerősítése és széles elfogadása lehet. Ez a célunk.”

A kormánynak ebben a kérdésben nincs célja, mert ide sem jött, hogy megvédje, vagy egyáltalán elutasítsa ezt a javaslatot. A kormány így vélekedik ma Magyarországon a gyermekekéhezésről.

Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Jobbik képviselőcsoportja nevében Dúró Dóra képviselő asszony. (*Dúró Dóra: Nem.*) Ebben az esetben az LMP képviselője, Szél Bernadett képviselő asszony következik. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Kormánypartok! A legmélyebben fel vagyok háborodva, hogy a „Nemzeti minimum” programról szóló javaslat tárgyalásához a kormányból senki nem jött be, senki nincs itt a magyar Országgyűlésben, közismert nevén a patkóban, hogy végighallgassa, milyen érveink szólnak amellett, hogy a „Nemzeti minimum” programra szükség van. 50 ezer gyermek éhezik ma is, most is, hogy ezt a javaslatot itt tárgyaljuk. Én próbálom önöket meggyőzni arról, hogy a frakcióban uralkodó állapotok ellenére vállalják fel azt, hogy a magyar költségvetésben legyen mindig elég pénz ahhoz, hogy a XXI. századi Magyarországon egy gyermek se éhezzen.

Hozzáteszem, hogy az LMP mindig büszke volt arra, hogy a „Nemzeti minimum” program benyújtója lehet, viszont itt a köszönet a civileket illeti, akik most itt vannak a patkóban, a kormánnyal ellentétben, itt ülnek bent a páholyban, és figyelik ezt a teljesen méltatlan vitát, amit a kormánypárt azzal tett tönkre, hogy nem jelent meg (*Közbeszólás a Fidesz padsoraiból: Itt vagyunk.*) ennek megtárgyalásán.

Ennek ellenére köszönöm a civileknek, hogy itt vannak, és köszönöm azt is, hogy az egyre csökkenő népszerűségű pártokat, illetve politikusokat bevonták ebbe a folyamatba, hiszen pontosan tudják, mi a tét. Itt 50 ezer gyermek sorsa a tét, hogy kapnak-e enni vagy nem kapnak enni. Szomorúan látom, hogy Magyarországnak olyan kormánya van, amelyik nemcsak hogy egy borzasztóan felháborító bizottsági ülést tudott produkálni ezzel a programmal kapcsolatban, de tényleg felháborítónak tartom, hogy magán a vitán sem jelent meg.

Az LMP végig következes volt ebben a kérdésben, az első perctől támogattuk a javaslatot, minden kitételével, ami szerepelt, egyetértettünk. Örültünk annak, hogy volt kormánypárti aláírója, szomorúak voltunk, hogy a KDNP a kezdetektől fogva elzárkózott. Amikor önök megváltoztatták a véleményüket, mi azt mondtuk, hogy vegyék a nevükre, adják be önök, csak szavazzák meg. Önök ezt nem tették.

Itt már csak kérdések vannak, hogy mégis önök hogy gondolják. Hogy mernek így viselkedni?! (*Szórványos taps az ellenzéki padsorokban.*)

(18.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szabó Timea képviselő asszony, független, parancsoljon!

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselők! Ez nem politikai téma, a gyermekéhezés kérdése nem politikai téma, nem civil téma, nem egyházi téma és nem médiatéma, nem ügy. Ez mindannyiunk közös ügye, mindannyiunk közös székelye, ezért mindannyiunknak közösen kell a gyermekéhezés felszámolásáért együtt dolgozni.

Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! A „Nemzeti minimum” program - amelynek nevében benne van az önök kedvenc szava, az, hogy „nemzeti” - egy szándéknyilatkozat, egy kinyújtott kéz. Mi nem azt kérjük most önöktől, hogy minket támogassanak, az ellenzéki képviselőket támogassák. Mi azt kérjük önöktől, hogy a gyerekeket támogassák, azokat a gyerekeket, akik nem jutnak megfelelő élelemhez, táplálékhoz nap mint nap. Ne üssenek erre a kinyújtott kézre, ami most önök elé tárul, ne utasítsák ezt vissza!

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Hollik István, aki, úgy látom, azóta ki is ment: tudjuk, hogy létezik a probléma, tudjuk, hogy van gyermekéhezés Magyarországon; tudjuk azt is, sajnos péntek óta kiderült a Magyar Államkincstár jóvoltából, hogy nem igaz, hogy a kormány duplájára emelte a gyermekékeztesítésre fordított állami támogatást. Nem igaz, hogy 28 milliárdról 71 milliárdra növekedett, hiszen a Magyar Államkincstár számaiból péntek óta tudjuk, hogy 2010-ben is már 65 milliárd forintot szántak erre, 2014-ben pedig 72 milliárdot. Ez reálértéken összesen 3 milliárd forintot emelkedést jelent. Annyi történt, hogy önök áttették a költségvetés egyik sorából a másikba ezt a támogatást.

Tisztelt Kormánypárti Képviselők! Lássák be, hogy tévedtek! Nem késő most még változtatni. Álljanak a gyerekek pártjára, a gyermekéhezés felszámolásának ügye mellé, mert nincs jobboldali és baloldali gyermekéhezés (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), csak gyermekéhezés van Magyarországon. Tegyük azért, hogy ne legyen gyermekéhezés Magyarországon!

Köszönöm. (*Taps az ellenzék és a függetlenek soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kovács Sándor képviselő úr, Fidesz!

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Idézek: „A települési önkormányzat, tekintet nélkül hatáskörére és illetékességére, köteles az arra rászorulóknak rendkívüli települési támogatást, étkezést, illetve szállást biztosítani, ha ennek hiánya a rászorulóknak életét, testi épségét veszélyezteti. Az ellátást biztosító követelheti az (1) bekezdés alapján kifizetett rendkívüli támogatás megtérítését a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szervtől.”

Folytatom, a 62. §: „Az étkeztetés keretében azoknak a szociálisan rászorultaknak a legalább napi egyszeri meleg étkeztetéséről kell gondoskodni, akik önmaguk, illetve eltartottjaik részére azt tartósan vagy átmeneti jelleggel nem képesek biztosítani, különösen koruk, egészségi állapotuk, fogyatékoságuk, szenvedélybetegségük vagy hajléktalanságuk miatt.”

Azt tudom mondani, hogy van nemzeti minimum, úgy hívják, szociális törvény. Az 1993. évi III. törvény értelmében minden rászoruló, magyar és nem magyar állampolgár - a rászorultsági kritériumokat felsorolva -, mindenki jogosult meleg étkeztetésre. Azt gondolom, a nemzeti minimum törvényben van szabályozva, nem pedig egy végrehajthatatlan országgyűlési határozatban. A nemzeti minimumot be kell tartani és be kell tartatni, ez a feladatunk, nem pedig politikai ügyet kreálni belőle. Azt gondolom, a magyar kormány mindent megtett ennek a törvénynek a betartásával kapcsolatban akkor, amikor ennek az Országgyűlésnek a kormányzati többsége elfogadta a 2015-ös és 2016-os költségvetést, amit önök pedig nem fogadtak el, és ezzel járultak hozzá a nemzeti minimum esetleges nem meglétéhez. Köszönöm szépen, tisztelt hölgyeim és uraim. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Novák Előd képviselő úr, Jobbik. Tessék!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! Hol van Csöbör Katalin? Ez most a kérdés, hiszen miután a korábban általa is aláírt, a gyermekéhezés enyhítésére vonatkozó összpárti javaslat mögül sunyin kihátrált a Fidesz, a Jobbik most saját frakciókerete terhére plenáris ülésre kérte ki a „Nemzeti minimum” programjáról szóló határozattervezetet, így tárgyalhatja most ezt az Országgyűlés, illetve holnap szavazunk is róla.

A Jobbik szerint ez egy pártpolitika feletti közös nemzeti ügy, ezért próbáljuk meg a Fideszt rávenni arra, hogy tartson ki a nagy médianyilvánosság közepette persze még általuk támogatott, részben saját előterjesztésük mellett. Elképesztő az, amit egyrészt Harrach Péter mondott, miszerint ez a javaslat a baloldali ellenzék durva provokációja, támadása, és pusztán az előterjesztő személye miatt - megfélelvezve arról, hogy ezt a Fidesz is aláírta - nem támogatja a javaslatot. Most pedig mit szólt hozzá a KDNP? Azt, hogy ez a javaslat szerinte nem segít, csak ha elismerjük a kormány eredményeit, az majd segít.

Mit mondott a Fidesz képviselője? Elkezdett mutogatni mindenféle törvényre, miszerint tulajdonképpen mindenkinek jár, csak nem tette hozzá, hogy nem mindig jut. Éppen ezért hiába mutogat a törvényre, az jelenleg hiába írja elő a juttatásokat, ha a tények mégis azok, hogy jelenleg Magyarországon gyermekéhezés igenis létezik.

Ki kell mondani azt is, amit egyébként már a Népjóléti bizottság vitájában is jeleztem, hogy mivel elkötelezettek vagyunk a gyermekéhezés visszaszorí-

tása mellett, ezért voltak olyan javaslatunk, amelyeket sajnos szintén lesöpört a jelenlegi kormányzat, például a szociális kártya bevezetésére vonatkozó javaslatunkat. A családtámogatásra szánt pénzek elvileg ugyebár járnak, csak nem biztos, hogy arra jutnak, hiszen sokszor a szülők gyermeknevelést nem célzó szenedélyeire, akár jövedéki termékekre fordítódnak.

Ezért tudom ígérni önöknek, hogy a Jobbik kormánya kerülése után a Fidesz által lesöpört, gyermekéhezés enyhítését célzó javaslatokat haldéktalanul törvényerőre emeli, és elfogadhatatlannak tartom a Fidesz képviselőjének most azt a hozzászólását is, miszerint a kormány mindent megtett az ügy érdekében.

Ennél több szerénységet követelnénk akkor, amikor a Tárki kutatása szerint például *(Az elnök csengéssel jelzi az időkeret leteltét.)* mintegy 50 ezer olyan gyerek van, aki tartósan éheznek Magyarországon ma. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Az előterjesztők nevében jelezték, hogy Bangóné Borbély Ildikó és Szél Bernadett megosztva, egy-egy percben kíván reagálni. Bangóné Borbély Ildikóé a szó. Tessék!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Az Európai Unió statisztikai hivatala szerint, az Eurostat szerint 2014-ben a magyar háztartások több mint 74 százaléka nem tudott egy váratlan kiadást megfinanszírozni. Ez az elmúlt tíz év legrosszabb adata, és utolsók vagyunk az európai uniós tagállamok között ebben az adatsorban. Képzelnék el, tisztelt képviselőtársak, kormánypárti képviselőtársak, ez már nem kétharmad, hanem a háztartások háromnegyede, amely ma Magyarországon egy váratlan kiadást nem tud megfinanszírozni; úgy gondolom, ez beszédes szám. A váratlan kiadásoknál mindig el kell mondani, hogy itt 50 ezer forintról beszélünk, 50 ezer forintot nem tud most a háztartások több mint 74 százaléka megfinanszírozni. Ezek után szavazzák le holnap ezt a kezdeményezésünket!

Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szél Bernadett képviselő asszony egy percben!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Magyarország nem a világ leggazdagabb országa, de igenis megengedhetjük magunknak azt, hogy egy gyermek se éhezzen itt a hazánkban. A nemzeti minimum egy igen jó kezdeményezés, az elején senki, még a kormánypártok sem vitatták ezt. Azt gondolom, külön öröm, hogy a civilektől jött ez a kezdeményezés, mindenféle hátsó szándék vagy politikai érdek nélkül. Akik a politikai érdeket belevitték, azok a kormánypártok voltak. Nyilván mindenki magából indul ki.

Viszont én egyvalamit tudok. Ha a parlament nem tudja felvállalni a „Nemzeti minimum” program-

ját, az a magyar politika egyik legrútabb szégyenfoltja lesz, és ebben a felelősség azoké a képviselőké lesz, akik erre a programra nemmel szavaznak holnap.

Még egyszer ki szeretném hangsúlyozni azt, hogy a legmélyebb felháborodással vettem azt tudomásul, hogy a kormánypártok ilyen kis létszámban jöttek el erre a vitára, és a kormányból pedig senki nem vett részt a „Nemzeti minimum” programjának vitáján. *(Taps az ellenzék soraiban. - Korózs Lajos: Szégyen! Nemzeti szégyen!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **az időskori létbiztonság megeremtése érdekében a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény módosításáról szóló T/6507. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről.** A tárgysorozatba vételt a Népjóléti bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót az előterjesztők nevében ötperces időkeretben Korózs Lajos képviselő úrnak. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Mindenki előtt ismeretes, hogy Magyarországon egy úgynevezett felosztó-kirovó rendszerű nyugdíjrendszer van hatályban, ami figyelembe veszi a keresetarányos nyugdíj kiszámítását, lévén, azok az emberek, akik szolgálati időt szereztek, az adóköteles jövedelmük arányában fizetnek nyugdíjjárulékot. Ezen túlmenően természetesen ez a nyugdíjrendszer a biztosítási elvre is épül.

Amiről most beszélünk, az az öregségi teljes nyugdíj egy szegmense, amely közel hét éve nem emelkedett, jelenleg is 28 500 forint ennek a nyugdíjnak a minimális mértéke.

(18.30)

Szeretném felhívni képviselőtársaim figyelmét, hogy ha legalább az elmúlt 5-6 évben az inflációval emelkedett volna ennek a mértéke, már akkor is nagyságrendekkel magasabb összegről lehetne szó, mint amiről most beszélünk.

Azt is szeretném elmondani képviselőtársaimnak, hogy a mindenkori öregségi nyugdíjminimumról van szó, ezt egy húszéves szolgálati idővel lehet megszerezni Magyarországon, illetve lehet méltányosságból résznyugdíjat igényelni, de ehhez is legalább 15 év szolgálati időre van szükség. Az indítványunkban azt terjesztettük elő, hogy 2016. január 1-jével a mindenkori öregségi nyugdíjminimum összege 28 500 forintról 50 000 forintra emelkedjen.

Köszönöm szépen, képviselőtársaim. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselőcsoportok egy-egy képviselője

2-2 perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben ismertetheti álláspontját. Először az írásban jelentkezett képviselőknek adom meg a szót. Ezek sorában is elsőként Bangóné Borbély Ildikó, MSZP, parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A Magyar Szocialista Párt arra emlékezteti az elutasítással kapcsolatban a tisztelt képviselőket, hogy az idős emberek iránti társadalmi tiszteletet nemcsak szavakban kell kifejezni, hanem tettekben is. A szavak szintjén a Fidesz-KDNP politikusai jól teljesítenek. A néhány kormánypárti megszólaló most is azt hangoztatta a bizottságban, hogy az Orbán-kormány mindent elkövet, hogy az ellátórendszer minden rászorulóval szemben szolidáris legyen. A szociológiai felmérések szerint ugyanakkor ma minden ötödik 65 év feletti magyar ember szegénységben vagy társadalmi kirekesztettségben él, és kutatások sora igazolja, hogy az utóbbi években ez a kör bővült, továbbá hogy a rossz helyzetből indulók még nyomorultabbak lettek.

A KSH már idézett tanulmánya arra is felhívja a figyelmet, hogy a legkisebb ellátásban részesülők köre térségenként más és más, tükrözve az aktívkorúak foglalkoztatásában jelentkező különbségeket, vagyis a leghátrányosabb keleti megyékben a legmagasabb ez az arány.

Itt egyetlenegy csoportot emelnék ki: 2000 óta változatlan a 28 500 forintos nyugdíjminimum. Ebben a csoportban tipikusan az özvegyi nyugdíjakat tartják nyilván; még embertelenebb a kormánypárti hozzáállás, hiszen zömében itt nyugdíjas özvegyaszonyokról beszélünk, akik 28 500 forintos ellátásban részesülnek. Mi csak azt kértük, hogy egy minimumot emeljünk meg, ami azt jelenti, hogy 50 000 forint havonta. Hát, önök ezt a bizottsági ülésen leszavazták. Én azt gondolom, hogy ez ma mindent elmond a társadalom számára. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Sneider Tamás képviselő úr, Jobbik!

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Amikor erről a javaslatról beszélünk, akkor úgy gondolom, nem lehet elfeledkezni arról, hogy nemcsak időskori szegénység van Magyarországon, hanem dolgozói szegénység is létezik. *(Korózs Lajos: Úgy van!)* És ezzel a javaslattal talán az egyik fő probléma az, miközben egyet lehet azzal érteni természetesen, hogy emelni kell ezt az összeget - erre már a Jobbik is tett nemegyszer javaslatot -, hogy egy ilyen gyors emelés megkérdőjelezi, hogy a többi területnek mi lesz a sorsa. Hiszen ha ezt 50 000 forintra emeljük, akkor a közmunkabér, ami 47 000 forint környékén alakul, akkor bizony kevesebbé válik, mint maga az öregségi nyugdíj összege. Vagy a 68 ezer forintos minimálbér összege alig lesz különböző ettől az összegtől. És ami itt a lényeg: itt nemcsak az időskori szegénység kérdéséről van szó,

hanem ez a javaslat rengeteg más szociális támogatást emelne meg. Példának okáért csak egyet mondok a sok közül: azt a vagyoni elemet is megemelné, amely alapján valakinek járhat szociális rászorultság alapján bármilyen támogatás. Többek között az időskorúak járadéka vagy a foglalkoztatást helyettesítő támogatás, és a többi. Például, ha valakinek eddig 8 millió 700 ezer forintnál nagyobb vagyona volt, akkor nem járt ez neki. Ha viszont ez a javaslat bekerül, akkor 15 millió forintos vagyonnal is rendelkezhet, és ugyanakkor szociális támogatásokra jogosult lesz. Én azért megkérdőjelezném például ezt az összeget, hogy helyes-e.

De lehetne még sok hasonló felvetést elmondani. Tehát a lényeg az, amiért kérdéses a támogatása a javaslatnak, hogy mekkora költségvetési összeget vonna összességében maga után. Jó lett volna, ha az indoklásban ezt láthattuk volna, vagy erre majd én magam is választ kaphatnék, hogy erre készült-e valamilyen számítás az MSZP részéről, hiszen az MSZP eleve jóval magasabb béreket szeretne, mint ahogy a Jobbik is, ezt meg is fogalmazta, és ezen kívül a korai nyugdíjaztatás mellé is odaállt, ami eddig pont az ellenkezője volt a politikájának, hiszen a korhatárt éppen hogy ő emelte. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szél Bernadett képviselő asszony, LMP, tessék!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Az LMP frakciója is egyetért ezzel a javaslattal, aminek a lényege, hogy növeljék az öregségi nyugdíjminimum összegét, ami most már a nyolcadik éve lesz befagyasztva. Ugye, ez azért lenne fontos, hogy minimális létbiztonságot biztosítson az időskorban, és azért is kell növelni az öregségi nyugdíjminimum összegét, hiszen a többi ellátás is ehhez az összeghez van kötve. Egyébként az, hogy az öregségi nyugdíjminimum most már nyolcadik éve változatlan, ez rendkívül jól illeszkedik a Fidesznek abba a politikájába, ami a szociális biztonság leépítéséről, a szociális háló lebontásáról szól. A Lehet Más a Politika nagyon fontosnak tartja, hogy mindenki rendelkezzen legalább akkora nyugdíjjal, ami a megélhetéséhez szükséges, ez jelenleg nincs így, ezen kell minden lehetséges módon változtatni.

Egyébként hozzáteszem, hogy az LMP politikájában szerepel is egy olyan pillér, ami a garantált nyugdíjminimumot jelenti, ezzel egy garantált megélhetést nyújtanánk azoknak az időskorúaknak is, akik jelenleg semmilyen jövedelemmel sem rendelkeznek.

Úgyhogy egyetértünk azzal, hogy emelni kell a nyugdíjminimum összegét, támogatjuk az MSZP javaslatát.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kovács Sándor képviselő úr, Fidesz!

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt

Ház! Azért vitatkoztunk, és nem támogattam személy szerint és a bizottság sem a tárgysorozatba vételt, mert - ahogy Korózs képviselőtársam mondta - a nyugdíjak megállapítása és a nyugdíjminimum szociális rendszerbe való számítási alapja két külön dolog, és az eredeti előterjesztésben az ő szava szerint nem is akarták ezt beemelni. Én akkor azt mondom, hogy vegyék ki belőle, hiszen ha a tényleges nyugdíjas korúak nyugdíj-megállapításáról beszélünk, akkor nem igaz Szél Bernadettnek a befagyasztra vonatkozó kijelentése, hiszen a mindenkori inflációval az adott személy nyugdíj jogosultságának, nyugdíjának megállapításánál ez figyelembe lett véve.

És valóban, Sneider képviselőtársamnak igaza van, hogy ha nem születnek számítások a konkrét előterjesztésre, és továbbra is fenntartja az MSZP számolatlanul a nyugdíjminimumnak a szociális kiadásokra való ráhatását, akkor bizony súlyos milliárdokról, akár költségvetési kiigazításról is beszélhetünk. Ez a másik olyan indoka, hogy a Fidesz-frakció és a bizottság nem támogatta, és továbbra sem támogatja a tárgysorozatba vételt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Minthogy több jelentkezőt nem látok, megkérdem az előterjesztőt, kíván-e reagálni. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Nagyon röviden, csak annyit szeretnék mondani, hogy 73 ezer olyan honfitársunk van, aki öregségi nyugdíjat kap, és ennek az összege nem éri el az 50 000 forintot. Hogyha ennek a 73 ezer embernek a 28 500 forintot 50 000 forintra emelnénk, akkor mindösszesen ez olyan 13 milliárd forintot igényelne.

Én azt gondolom, hogy ha van 3-4 milliárd forint a nemzet kazánházának a felépítésére, akkor legyen néhány milliárd forint arra is, hogy az öregségi nyugdíjminimum összegét meg lehessen emelni. És nagyon sajnálom, ha képviselőtársaim, a többségben lévő kormánypárti képviselők ezt nem támogatják. Én nem magamnak kérem ezt a támogatást. Én tényleg azoknak a kisnyugdíjasoknak kérem, annak a 73 ezer embernek, akinek a nyugdíja, öregségi nyugdíja nem éri el az 50 000 forintot. Én azt gondolom, hogy a XXI. század elején kimondani is szégyen, hogy valakinek 28 500 forintban állapítják meg az induló nyugdíja nagyságát. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a döntésre a holnapai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **az offshore vállalkozásoknak a közpénzek felhasználásából történő kizárásáról, valamint az államigazgatás offshore-mentéséről szóló T/5803. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről.** A tárgysorozatba vételt a Gazdasági bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót az előterjesztőnek, ötperces időkeretben. Schiffer András képviselő úr, parancsoljon!

(18.40)

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az a megtiszteltetés ér, hogy most már azért a kormányt képviseli valaki; ez is nagy dolog, a kicsit is meg kell becsülni.

A helyzet az, hogy két héttel ezelőtt a Fidesz-KDNP egyszer már védelmébe vette a régi állambiztonsági tiszteket, ügynököket; most a nagy kérdés az, hogy az offshore-lovagokat védelmükbe veszik-e. A helyzet ugyanis úgy áll, hogy a két dolog összefügg, mert a rendszerváltás utáni Magyarországot egyrészt ki lehetett fosztani azzal, hogy valakik bizonyos információs monopóliumok birtokában voltak a privatizáció hajnalán; de kifosztották ezt az országot úgy is, hogy a fejesek, azok, akik a gazdasági, kulturális, politikai elitet képviselték, és hozzájutottak nagy vagyonokhoz, könnyedén, offshore-cégekben keresztül szivattyúzták ki ennek az országnak az életerejét. A magyar államadósság két és félszerese vándorolt ki offshore-paradicsomokba a rendszerváltás óta.

A helyzet úgy áll, hogy önök szavakban nagyon erősek, tettekben már kevésbé. Tudniillik nemcsak az a bizonyos offshore típus van, amit az Alaptörvény tilt, tehát az úgynevezett jogi offshore, hogy nem átlátható a gazdasági szerkezete egy cégnek; létezik a gazdasági offshore, és ezt a legújabb törvényjavaslatban az LMP A-tól Y-ig, Andorrától Vanuatuig tételesen felsorolja. Mert amikor azt mondjuk, hogy vannak olyan kies szigetek, mondjuk, például a nagyon egzotikus Kajmán-szigetek, ahol valamiért nagyon szeretik a magyar letelepedésikötvény-bizniszt, amelyekről tudja a nagyvilág, tudja a világgazdasági sajtó, hogy offshore-paradicsomok, mert egészen egyszerűen olyan adózási körülmények vannak ezeken a szigeteken, amelyek miatt a tolvaj politikusok nagy kedvvel alapítanak leányvállalkozásokat.

Pontosan tudjuk, hogy akkor, amikor egy belizei, saint-vincenti, Marshall-szigeteki befektető, mondjuk, palotát akar vásárolni Budapesten, akkor valószínűleg nem az történik, hogy Belize-ben vagy Marshall-szigeteken megnövekedett az érdeklődés Magyarország, Budapest iránt, hanem arról van szó, hogy valamilyen oligarcha megfejtő, valaki politikus úgy gondolja, hogy így tud kibújni az adózás alól.

Az a törvényjavaslat, amivel a LMP most már második alkalommal a Ház elé áll, egyszerre kezeli az úgynevezett jogi és a gazdasági offshore-t. Azt mondjuk, hogy a magyar nemzetgazdaságból számúzni kell az offshore-lovagokat, tehát be sem lehet jegyezni olyan céget, amelyiknek a tulajdonosi háttere nem átlátható, vagy bizonyos egzotikus adóparadicsomokba nyúlnak ki a csápok. De továbbmegyünk, azt mondjuk, hogy az állami, önkormányzati szervezetek, még Matolcsy György se köthessen olyan ügyletet, ahol pénz folyik ki a magyar államkasszából vagy az önkormányzati költségvetésből offshore hátterű

cégeknek. Meg kell tiltani azt a vircsaftot, hogy különböző színezetű, hol narancsos, hol szegfűs önkormányzatok offshore háttérű cégekkel kötnek ingatlanbizniszt; meg kell tiltani azt a vircsaftot, amikor a jegybank offshore-cégeknek utal át az adófizetők pénzéből súlyos milliókat különböző csodalapokatért.

De menjünk tovább! Az LMP javaslata arra is kiterjed, hogy az államéletben, az államigazgatásban nem szerepelhetnek olyan személyek, akiknek offshore-érdekeltségük van. És itt van az eb elhantolva, hiszen mi annyiban módosítottunk is a korábbi hasonló előterjesztésünkön, hogy bizony, miniszteri biztosoknál is megtiltánánk az offshore-érdekeltséget. Hogyan lehet a közpénzek környékére, a közhatalom környékére engedni olyan személyt, akinek offshore-érdekeltségei vannak?

És továbbmegyünk, mert azt is mondjuk, hogy a különböző állami pályázatokból ki kell tiltani mind a gazdasági, mind a jogi offshore-érdekeltségeket. Tehát magyarul, amennyiben önök valóban ki akarják seprűzni az offshore-lovagokat, Andy Vajnáknak föl kell állni a miniszteri biztos székéből, és a Garancsi- meg a Vajna-birodalom nem pályázhat semmiféle állami pályázaton, nem férhet hozzá közpénzhez, közvagyonhoz.

Bújjon ki a szög a zsákból: kinek az érdekében kormányoz a Fidesz-KDNP, a magyar emberek, a magyar adófizetők, vagy pedig néhány offshore-lovag, a Garancsik, az Andy Vajnáknak érdekében? Erről fognak holnap szavazni. Ez a javaslat, ha elfogadják, tiszta vizet önt a pohárba, nem fordulhat többé elő az, hogy offshore-lovag lesz a magyar nemzeti filmiparnak megbízott miniszteri biztos; nem fordulhat elő, hogy közbeszerzésen, koncessziós eljáráson, illetve más állami, önkormányzati pályázatokon offshore-lovagok sertepertélnek. Ha a magyar nemzetgazdaság felvirágoztatása fontos önöknek, akkor legalábbis engedik tárgyalni a Házat erről a javaslatról. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most frakciónkénti hozzászólók következnek. Ezek sorában elsőként Tóth Bertalan képviselő úr, MSZP.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Frakciónk támogatja ennek az előterjesztésnek a napirendre vételét és tárgysorozatra vételét, és nagyon bízom benne, hogy tudunk is róla tárgyalni, hiszen a Fidesz is elkötelezett volt ebben az ügyben még 2010 környékén, hiszen beterveztettek olyan jogszabályt, mint a nemzeti vagyonról szóló törvény, amely kifejezetten tiltotta, hogy nem átlátható gazdasági társaságokkal lehessen szerződést kötni, és emlékeim szerint volt egy olyan javaslat is, talán Lázár János miniszter úr jegyezte, hogy az európai uniós pályázatokon sem vehetnek részt ilyen átláthatatlan szervezetek. Ennek köszönhetjük például, hogy Simicska Lajos elismerte, hogy a Közgép a háttérben mégiscsak az ő tulajdonában áll.

Viszont valami itt megtört, valami megroppant, hiszen láthattuk, hogy ennek ellenére mégis rengeteg olyan szerződés kötött mind az államnál, mind pedig az önkormányzatoknál, amelyek offshore háttérű cégeket jelentettek az együttműködés másik oldalán.

Ilyen volt a MET Zrt. ügye, és sajnos ilyen volt a Quaestor Zrt. ügye is, ahol annak ellenére kötöttek önkormányzatok is szerződéseket, hogy ezt a törvény kifejezetten tiltotta. És ennek sajnos semmi következménye nem lett, hiába tettünk büntető feljelentést, hogy ezek a cégvezetők vagy akár az önkormányzat vezetői visszaéltek a jogukkal és megsértették a nemzeti vagyonról szóló törvényt, semmilyen ügy ebből nem lett, semmilyen büntető eljárás nem indult. Éppen ezért tartjuk szükségesnek és fontosnak, hogy ezt a törvényjavaslatot a parlament megtárgyalja, és nemcsak ezt, hanem például az olyan ügynevezett magyar opciós szerződések ügyét is, amellyel Simicska Lajos és üzlettársai éltek akár a TV2 ügyében; kíváncsiak vagyunk, hány ilyen bűjtött szerződés rejlik páncélszekrényekben. Kérem, támogassák a javaslatot!

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Staudt Gábor képviselő úr, Jobbik!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Az a probléma, hogy szép szavakat hallunk a kormány részéről, hogy az offshore-t le kell törni, le kell törni azt, hogy sokszor feketén, kinyomozhatatlan módon áramlanak ki az országból a pénzek, de valódi tetteket nem látunk, és a pénzek ugyanúgy áramlanak ki, ahogy az eddig is történt. És ezt egyébként a nemzetközi statisztikák is alátámasztják, Schiffer András idézte az egyik nemzetközi kimutatást, ami a jelenlegi államadósság két és félszeresére teszi azt az összeget, amit itt 25 év alatt kiloptak az országból.

Egyébként Európában első vagyunk, és nem az egy főre eső kilopott összegek tekintetében, hanem abszolút értékben. Önmagában ezek a számok is azt kellene hogy eredményezzék, hogy kivizsgáljuk, hogy mi van, kik lopták el ezt a pénzt, merthogy a pénz eltűnt, azt nemcsak mi látjuk, hanem nemzetközi szervezetek is.

Aztán lehetne valóban a letelepedési államkötvényt is említeni, ahol Kajmán-szigeteken bejegyzett cég is hatalmas jutalékokat, diszkontáron megkapott kötvényeket kap. És utána Tállai András államtitkár azt válaszolja, hogy ez így megy a magánszektorban, annyi jutalékot kérnek, amennyit akarnak. Egy állami felségjog kiárusításáért a kajmán-szigeteki cég annyi pénzt kér, amennyit ő akar. Ez felháborító! És nem is kevés pénzről van szó, 50-60 milliárd forint-ról, csak a letelepedési államkötvényeknél.

De említhetném azt is, Szilágyi György és Volner János képviselőtársaim, csak ők 30 milliárd forintnyi EU-s pénz kiutalását találták olyan cégeknél, amelyekhez nem is mehetett volna ez a pénz, mert off-

shore-cégnek minősülnek. És utána önök csak azt mondták, ha jól emlékszem, hogy nyilatkozni kellett az átláthatóságról. Hát, nyilatkoztak ezek a cégek, de senki nem ellenőrizte.

Nos, itt tartunk a szép szavakkal, nyilatkozni lehet, de az ellenőrzést is végre meg kellene tenni, és ezért tudjuk támogatni Schiffer András javaslatát és a hasonló javaslatokat is a jövőben.

Köszönöm. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szél Bernadett képviselő asszony, LMP. Tessék!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): A helyzet az, hogy a Fidesz meghirdette, hogy az offshore-lovagokat kiséprúzi Magyarországról, sokkal inkább az a valóság, hogy szövetséget kötött velük. Semmi mással nem tudom magyarázni, hogy a Lehet Más a Politikának most már sokadszorra kell a Ház elé hozni azt a törvényjavaslatot, ami például arról is szól, hogy kormánytag és köztisztviselő ne offshore-ozhasson ebben az országban.

Szerintem, minden józanul gondolkodó ember azt kell hogy gondolja, hogy azok az emberek, akik úgymond példaértékűen kellene hogy eljárjanak, hiszen különleges megbízatással választott képviselői ennek az országnak, azok vállaljanak az adózásban is sorsközösséget a magyar emberekkel, és ne fordulhasson elő az a csúfság, hogy úgymond adóoptimalizálási szempontból elviszik máshová az adózást, és nem itthon Magyarország költségvetését gazdagítják az üzleti tevékenységből fakadó adóval.

És azért itt szeretném leszögezni, hogy önök egy nagyon csúnya játszmát űznek most már jó ideje, ez a jogi és a gazdasági offshore összekeverése. Az világos, hogy a jogi offshore az, amikor nem ismerjük, hogy ki a tényleges tulajdonos. De ott van a gazdasági offshore, amiről most beszélek, hogy egyesek itt Andorrán meg az Amerikai Virgin-szigeteken, Mauritiuson, Panamán és egyéb helyeken adóznak.

Most a Lehet Más a Politika nem volt rest, tételesen felsoroltuk, hogy melyek azok az országok, illetve inkább azt mondanám, hogy adóparadicsomok, amelyek úgymond olyan adózást garantálnak, ami megfelel az offshore fogalmának, és felsoroltuk a javaslatunkban. Tehát aki ezt a javaslatot támogatja, az mérget vehet arra, hogy nem fog adóoptimalizálási céllal eltűnni az államadósság sokszorosa ebből az országból.

És itt szeretném kihangsúlyozni, hogy az a tény, hogy az elmúlt 25 évben az államadósságunk két és félszeresét kicipeltek ebből az országból, az két dolgot jelent. Az egyik az, hogy az elmúlt 25 évben nem volt egy olyan kormányunk, amely tisztességgel szabályozta volna ezt a kérdést. A másik pedig az, hogy az elmúlt 25 év összes nagyobb megszorítása elkerülhető lett volna, hogyha rendszeresen adóznak ezek az emberek, akik ezt a kiskaput használják, és kényelmesen közlekednek rajta ki és be. Na, mi ezt akarjuk beszüntetni!

Számítunk az önök szavazatára. *(Taps az LMP soraiból.)*

(18.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hadházy Sándor képviselő úr, Fidesz!

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szeretném elmondani, hogy az előterjesztő 2014. május 6-án az offshore-vállalkozásoknak a közpénzek felhasználásából való kizárásához szükséges törvénymódosításokról szóló T/16. számú törvényjavaslatként, majd később, 2015. április 1-jén az offshore-vállalkozásoknak a közpénzek felhasználásából való kizárásához szükséges törvénymódosításokról szóló T/4198. számú törvényjavaslatként a jelenlegivel azonos tartalmú törvényjavaslatot nyújtott be az Országgyűlésnek. *(Dr. Schiffer András: És vajon miért?)* Megállapítható, hogy a javaslat nem fejlődött.

A javaslat kitér az adóparadicsom fogalmának meghatározására, amelyről nincs olyan egységesen meghatározott fogalom, amely minden jogrendszerben megtalálható lenne. Nem tekinthető európai uniós szinten egységesen elfogadott listának a javaslatban adóparadicsomnak tekintett államok felsorolási alapjaként hivatkozott, az Európai Bizottság által 2015 nyarán megjelentetett lista sem.

A feketelistára kerülő jogrendszerek kiválasztása tehát csak alapos előkészítő munka alapján és konkrétan meghatározott, objektív kritériumok mentén történhet. A lista nem egy európai uniós konszenzuson alapuló közös ismérrendszer alapján került kialakításra, hanem kizárólag az egyes tagállamok egyéni minősítései alapján, így a közzétett feketelista nem minősül az EU hivatalos listájának.

Mind ezek alapján a Fidesz nem támogatja a tárgysorozatba vételt. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az Európai Unió Tanácsa által a nemzetközi védelmet kérők kötelező kvóta... *(Dr. Schiffer András jelentkezik.)* Ez mind következne, ha nem kellett volna megadnom a szót előterjesztőként reagálási lehetőségre. Bocsánatot kérek az Országgyűléstől, hibáztam. Schiffer képviselő úr a szó két percben, parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Először is Hadházy képviselő úrnak annyit mondanék, hogy köszönöm szépen az elismerését, hogy fölhívta még egyszer a figyelmet, hogy ugyanazt terjesztjük elő.

Azért egy dologban fejlődött a javaslat. Önöknek van egy jó barátjuk, egy jó oligarchájuk, úgy hívják, Andy Vajna, aki valamilyen félreértésből a magát nemzeti filmiparnak nevező miniszteri biztosi hivatalt vezeti. Azt mondjuk nem igazán értem, hogy egy hollywoodi producernek mi köze van a nemzeti filmiparhoz, de azt viszont tudom, hogy ennek az úriembernek a cégphálója tele van offshore-érdekeltségekkel. Erre figyelemmel mi ezt a javaslatot, amit

volt szíves földézni, az előbbihez képest kiegészítettük azzal, hogy miniszteri biztosi tisztséget se tölthessen be olyan személy, akinek offshore-érdekelt-sége van.

Az elmúlt 25 évben rengetegszer elhangzott az, hogy különböző szektorokban azért nem lehetséges a béremelés szociális dolgozóknál, egészségügyi dolgozóknál, pedagógusoknál, mert nincs rá költségvetési forrás. Mi viszont azt mondjuk, hogy ez a forrás megvan, ha nem lopják el. Önök és az önök elődei tétlenül nézték és tétlenül nézik, hogy hogyan lopják szét ezt az országot. Ha betömnék ezeket a csatornákat, ha nem engednék, hogy az önök haverjai offshore-paradicsomokba kiszivattyúzzák azt a nyereséget, amit elfelejteneik itt leadózni, akkor lenne pénz a szociális dolgozók, lenne pénz az egészségügyi dolgozók béremelésére. Erről van szó!

Az a pénz, amit meg lehet takarítani az offshore-csatornák elzárásával, itt marad, a magyar nemzetgazdaságot fejleszti. Arról van szó, hogy az önök Andy Vajnája egyszer kapott 5-6 milliárd forintos ajándékot évente önkéntől játékadó címén, de másik oldalról pedig ott figyelnek az offshore-csatornák a céghálójában, és éppen ezért ő még ezt a brutális mértékű nyereséget, amit önök odaajándékoznak (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), ezt sem adózza le. Ez a probléma. Köszönöm szépen. (*Taps az LMP és az MSZP padsorai-ban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

És mindennek eljön a maga ideje, így aztán most soron következik **az Európai Unió Tanácsa által a nemzetközi védelmet kérők kötelező kvóták szerinti elosztásáról elfogadott határozattal összefüggésben indítandó bírósági eljárásról szóló előterjesztés összevont vitája.** A Firtl Máttyás képviselő úr és képviselőtársai által benyújtott előterjesztés T/7332. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott házszabálytól való eltérés szerint a nyitóbeszéd elhangzására 15 perc, a kormány képviselőjének nyilatkozatára 15 perc, a Törvényalkotási bizottság felszólalására 15 perc, ebből a kisebbségi vélemény ismertetésére 7 perc, a képviselőcsoportok felszólalására összesen 30-30 perc, a független képviselők felszólalására 8 perc, az előterjesztői viszonzulásra 10 perc áll rendelkezésre. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gulyás Gergely képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 15 perces időkeretben. Tessék, parancsoljon!

DR. GULYÁS GERGELY (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Az elnöki munkát késve könnyítettük meg, amikor is egy módosító indítvánnyal azt a világos és a célt egyértelműen kijelölő címet adtuk a javaslatnak, hogy Magyarország és Európa védelmében a kötelező

betelepítési kvóta elleni fellépésről. Amennyiben az Országgyűlés ezt a módosító indítványt támogatja, akkor az utókor egyszerűbben tud tájékozódni a javaslat eredeti céljával kapcsolatosan.

Mindannyian tudjuk azt, hogy az Európai Unió Tanácsa 2015. szeptember 22-én a 2015/1601. tanácsi határozatot fogadta el, amely 120 ezer ember letelepítését, Európában való szétosztását írja elő azonképpen, hogy 2016 szeptemberének végéig kellene az első ütemben 66 ezer ember letelepítéséről gondoskodni, ezt követően a következő egy évben kellene további 54 ezer embert hasonló mechanizmus alapján az Európai Unió tagállamai között szétosztani.

Azt is tudjuk, hogy a nemzeti parlamenteket megkerülve fogadta el az Európai Unió Tanácsa és az Európai Parlament ezt a határozatot. Ezáltal elvonták a nemzeti parlamenteknek azt a lehetőségét, hogy a lisszaboni szerződésben biztosított eljárással élve a szubszidiaritás vizsgálatát kezdeményezzék. Úgy gondoljuk, hogy ezáltal ez a határozat eljárási értelemben is jogszabálysértő, ez is önmagában eléendő indok arra, hogy az Országgyűlés arra kötelezze a kormányt, hogy a luxemburgi európai uniós bíróság előtt lépjen föl ennek a határozatnak a megsemmisítése érdekében.

Úgy gondoljuk, hogy jogalkotási aktusokat nem lehet nem jogalkotási aktussal felülmúlni. Úgy gondoljuk, hogy olyan ez, mintha az Európai Unió eljárását a magyar jogra értelmeznénk, mintha egy törvényt rendelettel kívánnánk módosítani. Ez elfogadhatatlan. Ez sért minden uniós alapelvet, és önmagában az is az Európai Unió részéről önleplező, hogy ennek a mechanizmusnak az általánossá tételét már rendes jogalkotási eljárásban kezdeményezték.

(19.00)

Itt az Országgyűlés nagy többséggel élt is azzal, hogy a szubszidiaritás vizsgálatát kezdeményezte, a Szocialista Párt kivételével ezt valamennyi párt támogatta. Úgy gondolom, ilyen értelemben Magyarország a kvótával szemben politikai egység jött létre.

Azonban ennél fontosabb, hogy mi a javaslat célja és mi a javaslattevők szándéka. A javaslat célja az, hogy egy olyan mechanizmust alakítson ki, amelyre hivatkozással később a már előterjesztett jogalkotási aktus alapján állandósítva tudja a tagállamok között az Európába érkező bevándorlókat, menekülteket, terroristákat szabadon elosztani. Úgy gondoljuk, hogy ez teljesen elfogadhatatlan. Azt látjuk, hogy az Európai Unió továbbra sem képes arra, hogy a korábban a közösségi jog részévé vált európai uniós egyezményeket betartassa. Így a schengeni egyezmény továbbra is csupán írott szabály, de a gyakorlatban nem érvényesül.

Továbbra is tízezrek áramlanak naponta Európa felé, és ezáltal egy olyan helyzetet idéz elő az Európai Unió, amelyet később maga sem tud kezelni. Ez a javaslat a papíron talán még megáll, de a gyakorlat-

ban, pontosan tudjuk, a valóság próbáját nem fogja kiállni. Semmilyen garancia ma nincs arra, hogy ha ez az áthelyezési mechanizmus megtörténne, akkor vajon mi tartaná az áthelyezetteket abban az országban, amelyet az Európai Unió új hazájuknak kijelöl; ha ők egyszer Svédországot vagy Németországot választották, akkor vajon miért elégednének meg Bulgáriával, Romániával vagy akár a közép-európai államok valamelyikével. Semmilyen garancia nincs arra, hogy ennek a határozatnak a végrehajthatósága a gyakorlatban érvényesülhetne. Meg vagyunk győződve arról, hogy ilyen értelemben egy olyan brüsszeli ötlettről van szó, amelyet a gyakorlatba átültetni semmiféleképpen sem lehet.

De ennél is fontosabb kérdés, hogy Magyarország, amikor az alkotmányt elfogadta, teljesen egyértelműen nyilatkozott arról, teljesen egyértelműen foglalta a legmagasabb rendű jogi normába azt, hogy csupán a feltétlenül szükséges hatásköröket ruházza át az Európai Unió intézményeire, méghozzá ezt is abban a formában, hogy ezeket az Európai Unióval közösen gyakorolja.

Úgy gondoljuk, a bevándorláspolitikai területén nincs közös uniós politika, egyértelmű, hogy az Európai Unióra ilyen hatáskört senki soha nem ruházott át. Aki pedig azzal kíván érvelni, hogy itt menekültügyről van szó, az alapvető tévedésben van, mert ezeknél a személyeknél senki semmilyen menekültügyi eljárást nem folytatott le. Az áthelyezendő személyek döntően jogellenesen, az Európai Unió közös szabályait semmibe véve, az európai uniós vezetők anarchiának való tapsa közepette érkeztek meg Európa szívébe; választottak maguknak, az állami szuverenitást, az Európai Unió közös szabályait durván megsértve, egy nekik tetsző országot.

Majd miután ezek az országok nem kívánták az Európai Unió közös határvédelmi szabályait érvényesíteni, nem kérték számon azokon e kötelezettség betartását, akik e közösségi jogi kötelezettségeknek nem tettek eleget, most, hogy már bajban vannak, és kezelhetlenné vált a beáramlás ezekbe az országokba, próbálnak segítséget nyújtani, és próbálnak egy olyan mechanizmust találni, amely nem csupán 120 ezer emberről szól, hanem, mint azt a következő jogalkotási kezdeményezés bizonyítja, általánosságban, hosszú távon osztaná szét az Európába érkezett személyeket az országok között.

Most még csak Olaszországból és Görögországból telepítenének át embereket, de az a javaslat, amely már a szubszidiaritás vizsgálata folytán az Országgyűlés előtt volt, egyértelművé teszi, hogy ennek a célja egy olyan általános mechanizmus kialakítása, amely korlátlanra teszi a bevándorlást, a bevándorlókat pedig, függetlenül attól, hogy ki hogyan viszonyul ehhez a folyamathoz, szétosztja az Európai Unió különböző tagállamai között.

Magyarország ezt elfogadhatatlannak tartja. Elfogadhatatlannak tartjuk az eljárási jogsértést is, elfogadhatatlannak tartjuk azt is, hogy erre a döntésre a magyar Országgyűlés megkerülésével került sor. Elfogadhatatlannak tartjuk, hogy valamennyi nemzeti parlamentnek a szubszidiaritás vizsgálatára vo-

natkozó jogát az eljárás során az Európai Unió elvonta, és úgy gondoljuk, hogy e határozat tartalma pedig nem tartozik az Európai Unió közösségi joga által érintett területre, ezáltal az Európai Uniónak ezen a területen szabályozási jogosítványa nincs.

Továbbra is az a világos üzenetünk, hogy Európa nem tud megbirkózni a korlátlanul ideérkező bevándorlókkal. Az egyetlen megoldás a határok lezárása. Az egyetlen megoldás az, ha nem betarthatatlan közösségi jogot alkotunk, hanem a betartható szabályaink betartását megköveteljük az uniós tagállamoktól. Ha az Európai Unió ezt megteszi, akkor a menekültügyi eljárások lefolytatásával a már itt lévőknél el lehet dönteni, hogy ki az, akinek a menekültstátusz jár, ki az, akit a menekültstátusz megillet, és ki az, akit pedig ennek hiányában Európa területéről ki kell toloncolni.

Viszont ha ez a helyzet nem változik, és naponta több mint tízezer ember áramlik az Európai Unióba, akkor nem lesz olyan megoldás, amely a belső határok légiessé válása folytán szabad mozgásteret biztosító belső schengeni zónában az országok közötti elosztást végrehajthatóvá teszi, és amely garantálja, hogy egy ilyen döntés, még ha egyébként a közösségi joggal összhangban állna is, végrehajtható lenne.

Röviden összefoglalva az előterjesztők véleményét, ez az országgyűlési döntés, ez a törvény arra kötelezi a kormányt, hogy forduljon a luxemburgi uniós bírósághoz az Európai Unió Tanácsának döntésével szemben, mert ez a kvótákról szóló döntés végrehajthatatlan, értelmetlen, és az Európai Unió közösségi jogával mind eljárási, mind tartalmi értelemben ellentétes és összeegyeztethetetlen. Arra szeretném kérni a képviselőtársaimat, hogy adják meg ezt a támogatást a kormányynak.

Természetesen a kormánytöbbség elegendő önmagában is ahhoz, hogy egy ilyen törvényt elfogadjon, de minél nagyobb támogatás áll egy ilyen döntés mögött egy parlamentáris demokráciában, az jó. Ha az Országgyűlésben tudunk ilyen kérdéseket megvitatni és minél nagyobb többség áll egy ilyen döntés mögött, annál nagyobb a döntés legitimitása, annál erősebb a kormány tárgyalási pozíciója, és annál egyértelműbb Brüsszel számára és talán a luxemburgi európai uniós bíróság számára is, hogy itt egy egyértelmű kérdéstről van szó, amelyet nem lehet másként eldönteni, csak úgy, hogy a nemzeti hatáskörbe tartozó kérdéseket a jövőben is nemzeti hatáskörben kell tartani. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e most valaki szólani. *(Dr. Trócsányi László: Igen, köszönöm szépen.)* Trócsányi László miniszter úr jelezte, negyedórája van a miniszter úrnak.

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter: Tisztelt Országgyűlés! Kérem, engedjék meg, hogy a következő néhány percben kifejtsem a kormány álláspontját az Országgyűlés előtt fekvő törvényjavaslat kapcsán.

Szeretném mindjárt az elején leszögezni, hogy a kormány egyetért a törvényjavaslatban foglaltakkal. Úgy vélem, önmagáért beszél az a tény, hogy az Országgyűlés elé törvényjavaslat formájában került a kvótahatározattal szembeni jogi fellépés kérdése. Ez azt mutatja, hogy a magyar Országgyűlés határozott és egyértelmű véleményt kíván megfogalmazni az Európai Unió által a migrációs válság kezelésére választott megoldással kapcsolatban, és törvényi szinten, a lehető legnagyobb nyomatékkal kívánja kinyilvánítani, hogy a menedékkérők kötelező kvótákon alapuló elosztását nem tartja sem megfelelő, sem jogszerű megoldásnak. Amint a törvényjavaslat elfogadásra kerül, a kormánynak nemcsak kötelessége lesz a kvótahatározattal szembeni bíróság előtti fellépés, de egyúttal ezt úgy teheti meg, hogy maga mögött tudhatja az Országgyűlés egyértelmű támogatását.

A kormányzati feladatmegosztás alapján az Európai Bíróság előtti eljárásokban az igazságügyi miniszter képviseli a kormányt, ezért az én feladatomban lesz, hogy az Országgyűlés döntését követően gondoskodjak a bírósági kereset kidolgozásáról, benyújtásáról, valamint a per folyamán a kormány és az által Magyarország álláspontjának határozott és következetes képviseléről. Bizonyos szempontból speciális helyzetben vagyok, ugyanis igazságügyi miniszteri pozícióban szólok, de mint az alkotmányjog professzora és mint volt alkotmánybíró, a kérdést a maga komplexitásában, a szuverenitás, a jogállamiság, az alkotmányosság és az európai jog összefüggéseiben vizsgálom.

Tisztelt Képviselők! A XIX. század óta általános tanként nevezhető, hogy egy államnak három jellemzője, három attribútuma van, azaz van területe, lakossága és főhatalma. Ez a tétel még akkor is igaz, ha egy ország az európai integrációban saját döntése alapján vesz részt. Az ország lakosságáról való döntés szuverenitásunk része, összefügg alkotmányos identitásunkkal, e jogkörünkről az Európai Unióba történő csatlakozásunkkor sem mondtunk le.

Engedjék meg, hogy mint volt alkotmánybíró, a lisszaboni szerződéssel kapcsolatos párhuzamos indoklásomból idézzek. „Amikor a tagállamok a szuverenitásukból fakadó hatáskörök egy részét vagy annak gyakorlását átruházták a közösségi uniós szervekre, nem mondtak le államiségük, szuverenitásuk és függetlenségük lényegéről, államrendjük alapjainak szabad meghatározásáról. A tagállamok megtartották alkotmányuk azon alapelvei feletti szabad rendelkezési jogukat, amelyek nélkülözhetetlenek az államiség, az alkotmányos identitás fenntartásához.”

(19.10)

Annak, hogy a területen kit fogad be és kit nem fogad be egy ország, még a nemzetközi és európai uniós normák betartásával is az adott ország hatáskörébe kell tartoznia. Arra még nem volt példa a történelemben, hogy egy adott országot arra kötelez-

tek volna, hogy a lakosságáról ne maga döntsön és fogadjon be akarata ellenére ezer vagy több tízezer embert. Ezzel szemben az önkéntes befogadásra több példát is tudunk mondani, így említhetem, hogy az 1990-es években a délszláv háború kirobbanásakor Magyarország önként fogadott be számos olyan személyt, akiket védelemben kívánt részesíteni. Ekkor azonban tudtuk, hogy ideiglenes védelmet kell nyújtanunk, hiszen a háború lezárását követően ők haza fognak térni.

Ma azonban a helyzet gyökeresen más. Olyan személyek betelepítéséről beszélünk, akiknek az esetleges hazatérése rendkívül bizonytalan. Ők vélhetőleg Európában kívánják elképzelni a jövőjüket. Tehát amikor befogadásukról vagy betelepítésükről beszélünk, akkor annak jellege nem ideiglenes, hanem inkább állandónak tekinthető.

Az úgynevezett kvótahatározatot illetően megállapítható, hogy Európa lakosságának döntő része azzal nem ért egyet, és azt a gyakorlatban megvalósíthatatlannak is tartja. Mindezek alapján az ilyen oktrojált normának hiányzik a társadalmi legitimitációja. Egy jogszabály társadalmi elfogadottsága végeredményben azon nyugszik, hogy maga a jog mennyire és milyen minőségben elfogadott az adott társadalomban. Mondhatjuk azt is, hogy a kötelező kvótarendszer és annak társadalmi elfogadottsága oly messze áll egymástól, mint Makó Jeruzsálemtől.

És mi a helyzet a határozat jogi legitimitációjával? A perben képviselendő álláspont egyértelmű: az Európai Unió Tanácsa által 2015. szeptember 22-én elfogadott, 120 ezer menedékkérő tagállamok közötti, kötelező kvótákon alapuló elosztásáról döntő határozat álláspontunk szerint jogsértő. Ráadásul ez a jogsértés nem is csak egy elemből áll. A határozat és annak elfogadása több olyan jogsértést is megvalósít, amelyek egyenként is megalapozzák a határozat egészének vagy egy részének bírósági megsemmisítését.

A törvényjavaslat e jogsértések közül, mint ahogy Gulyás Gergely képviselő úr is említette, a nemzeti parlamentek jogainak és a szubszidiaritás elvének megsértésével áll összefüggésben. *(Dr. Hörcsik Richárd: Úgy van!)*

Amint az a törvényjavaslat indokolásából is kitűnik, a határozat elfogadására úgy került sor, hogy a nemzeti parlamentek számára az uniós jogalkotási eljárásban biztosított, a lisszaboni szerződéssel megteremtett véleményezési jog gyakorlására a határozat elfogadása során nem biztosítottak lehetőséget. E tekintetben a fő kérdés az, hogy az Európai Bizottság és a Tanács megfelelően járt-e el, amikor abból indultak ki, hogy a határozat olyan, nem uniós jogalkotási aktusnak minősül, amely esetében nem kell bevárni a nemzeti parlamentek véleményét. A kormány álláspontja szerint nem ez a helyzet. A kvótahatározat attól függetlenül, hogy az Unió működéséről szóló szerződés melyik cikkén alapul, tartalmilag uniós jogalkotásnak minősül, amelyre vonatkozóan a nemzeti parlamentek véleményezési joga nem kerülhető meg. Az európai jogrendben, csakúgy, mint a magyar Alkotmánybíróság gyakorlatában, a normát a tartalom és nem a forma alapján kell megítélni.

Ugyancsak megvizsgálandó, komoly jogi kérdéseket vet föl a politikai és bizalmi kérdések mellett, hogy mind az Európai Bizottság, mind a határozatot a Bizottság javaslata nyomán elfogadó Tanács figyelmen kívül hagyta az állam- és kormányfőkből álló Európai Tanács egyértelmű döntését. Az Európai Tanács az Unió intézményrendszerében különleges, kiemelt szerepet játszik, megvitatja a legfontosabb politikai kérdéseket, meghatározza az Unió általános politikai irányait és prioritásait, valamint a bel- és igazságügyi együttműködés területén a jogalkotási és operatív programok tervezésére vonatkozó stratégiai iránymutatásokat.

A menedékkérők áthelyezése tekintetében 2015 júniusában az Európai Tanács egyértelművé tette az akkor a Bizottság által javasolt intézkedések kapcsán, hogy az áthelyezésre vonatkozó döntéshez a tagállamok konszenzusára van szükség. Ennek ellenére a Bel- és Igazságügyi Tanácsban úgy került elfogadásra a kvótahatározat, hogy ez a konszenzus nem volt meg; több tagállam, köztük Magyarország is ellene szavazott. Az Európai Tanács 2015. júniusi döntésének figyelmen kívül hagyása nemcsak a jogszűrés szempontjából aggályos, de egyúttal rossz precedenst is teremt, mert a legfontosabb közös tagállami döntések meghozatalának módját és szintjét kérdőjelezi meg. Különösen aggasztó, hogy nyilvánvaló, azért folyomódta a Bel- és Igazságügyi Tanácshoz, hogy elkerüljék az egyhangú döntést.

Amint azt már jeleztem, a kvótahatározat tartalmilag uniós jogalkotási aktus, függetlenül attól, hogy a Bizottság és a Tanács azt az Unió működéséről szóló szerződés egy új rendelkezése, a 78. cikk (3) bekezdése alapján fogadta el, ami elvileg nem jogalkotási aktusok elfogadására ad felhatalmazást a Tanácsnak. Szükségszerűen jogalkotási aktus, mert tartalmilag egy meglévő jogalkotást, a Dublin III. rendeletet módosítja. A nemzeti parlamentek jogainak megsértésén túlmenően mindebből az is következik, hogy a határozat nem megfelelő jogalapon került elfogadásra, hanem az Európai Bíróság ítélezési gyakorlata értelmében a jogi aktus megsemmisítéséhez vezet.

A megfelelő jogalap kérdése ugyanis alapvető jelentőségű abban a tekintetben, hogy az Uniónak van-e egyáltalán megfelelő felhatalmazása az adott intézkedés elfogadására. Felhatalmazás nélkül vagy nem megfelelő felhatalmazás alapján az Unió nem járhat el. Ez olyan alapvető garanciális szabály, amely a tagállamok szuverenitása szempontjából létfontosságú, hiszen ennek hiányában az Unió újabb és újabb területeken vehetné át a tagállami hatásköröket anélkül, hogy erre valamennyi tagállam egybehangzóan és egyértelműen felhatalmazást adott volna az Unió alapját képező nemzetközi szerződésekben.

A kvótahatározat esetében az a helyzet, hogy a Bizottság és a Tanács által választott jogalap nem volt megfelelő a határozat elfogadásához, ennek ellenére tudatosan ezt választották annak érdekében, hogy a határozat minél előbb elfogadásra kerüljön.

Egy további kérdés, hogy az Uniónak egyébként egy másik jogalap alapján van-e megfelelő hatásköre

arra, hogy a menedékkérők kötelező kvóták szerinti áthelyezésére vonatkozó intézkedéseket fogadjon el. Az Országgyűlés több más nemzeti parlamenttel együtt a Bizottság újabb, állandó áthelyezési mechanizmusára vonatkozó javaslata kapcsán e tekintetben is kételyeit fejezte ki.

Ugyancsak megállapítható, hogy a Tanács a határozat elfogadása során két további alapvető eljárási jogsértést is elkövetett. Egyrészt az Európai Parlamenttel történt konzultáció nem volt megfelelő, mert a jogalkotási eljárás során elmaradt a Tanács által alaposan átdolgozott javaslat újbóli megküldése az Európai Parlament részére. Másrészt a Tanács megsértette az Unió működéséről szóló szerződés egy ugyancsak alapvető jogalkotási szabályát, amely értelmében a Bizottság javaslatától csak egyhangú döntéssel térhetett volna el.

Végül a kvótahatározat jogszerűsége vitatható kifejezetten Magyarország vonatkozásában is, mivel a Bizottság és a Tanács által választott jogalap kifejezetten a migrációs nyomás alatt álló tagállam vagy tagállamok érdekében elfogadott intézkedésre ad felhatalmazást. Márpedig vitatható, hogy Magyarország mint ilyen helyzetben levő tagállam érdekében elfogadott intézkedésnek lehet-e tekinteni egy olyan intézkedést, amely ránézve csak kötelezettséget határoz meg.

Emellett a kvótahatározat egyéb szempontból sincs tekintettel a 2015 szeptemberéig Magyarországra érkező migránsok kiemelkedő számára, ezért vitatható, hogy az arányosság elvének megfelel-e.

Bízunk abban, hogy ezen érvek mérlegelésével az Európai Bíróság arra a következtetésre jut, hogy a határozat Magyarországra nézve nem alkalmazandó.

Minden bizonnyal lesznek, akik a kvóta megtámadása miatt a szolidaritás hiányával vádolnak majd bennünket. Az ő figyelmükbe ajánlom a kvóta elfogadásának körülményeit. A szolidaritásból, egy alapvető értékből kiindulva, de kapkodva, a jogszabályok be nem tartásával, illetve megkerülésével sikerült meghozni egy, ne feledjük, a cél elérésére egyébként teljesen alkalmatlan szabályt. Ahogy velünk betartatják a jogszabályokat, úgy mi is elvárhatjuk, hogy az uniós szervek - mindenekelőtt a Bizottság - szintén tartsák azt be. Ez a kereset semmi másra nem irányul, mint arra, hogy az Unió tartsa be a rávonatkozó szabályokat.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmondottakból kiolvasható, hogy meglátásom szerint igen komoly jogi érveink vannak. Amennyiben az Országgyűlés felhívja a kormányt a kereset benyújtására a határozattal szemben, és a kormány megindítja az eljárást az Európai Unió Bírósága előtt, a bíróságnak, ha hí akar maradni önmagához, komolyan fontolóra kell vennie az érveinket és meg kell állapítani a kvótahatározat jogsértő voltát. A kormány minden eszközzel azon lesz, hogy ezt a jogellenes helyzetet a bírósági út igénybevételeivel megszüntesse, és ebben támogatni fogja a hasonló álláspontot megfogalmazó tagállamokat, ahogy maga is örömmel venné, ha más tagállamok beavatkozóként részt vennének az eljárásban Magyarország oldalán.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Elsőként megadom a szót Salacz László képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Tessék!

(19.20)

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. november 16. napján megtárgyalta a T/7332. számon benyújtott, az Európai Unió Tanácsa által a nemzetközi védelmet kérők kötelező kvóták szerinti elosztásáról elfogadott határozattal összefüggésben indítandó bírósági eljárásról szóló törvényjavaslatot, és ezzel összefüggésben 25 igen szavazattal, 4 nem ellenében, tartózkodás nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést fogadott el.

Magyarország Országgyűlése - tudatában annak a történelmi kihívásnak, amelyet az irreguláris migráció napjainkban az Európai Unióra és benne Magyarországra nézve jelent, elismerve és méltányolva a kormány által eddig tett erőfeszítéseket, támogatva az ország határainak védelmét és a kerítés létesítését, elítélve a brüsszeli Európai Bizottság elhibázott bevándorláspolitikáját, elutasítva a kötelező betelepítési kvótát, mert a kvóta értelmetlen és veszélyes, növelné a bűnözést, szétterítené a terrort, veszélyezteti kultúránkat; megállapítva, hogy a nemzetközi jog alapján egyetlen szuverén állam sem kötelezhető arra, hogy átvállaljon és elbíráljon más tagállamban benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmet; figyelemmel az Alaptörvény E) cikk (2) bekezdésére, amely meghatározza a Magyarország által az Európai Unió intézményei útján gyakorolt hatáskörök terjedelmét - törvényt alkot. Különös tekintettel kell lenni arra, hogy az Európai Unió Tanácsa a nemzetközi védelmet kérők kötelező kvótákon alapuló elosztásáról szóló határozatát úgy fogadta el, hogy ennek során figyelmen kívül hagyta a szubszidiaritás elvét, és a nemzeti parlamentek számára nem biztosították véleményük kifejtésének lehetőségét.

Annak kinyilvánítása érdekében, hogy az Európai Unió Tanácsának e határozata ellen az uniós jog által biztosított valamennyi jogi eszközzel, köztük a bírósági út igénybevételével is fel kell lépni, kérem, támogassák a benyújtott törvényjavaslatot.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, maximum 7 perces időkeretben. Bárándy Gergely képviselő úré a szó. Tessék!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Azt mondom, amiben egyetértünk, és két elemet szeretnék kiemelni. Az egyik az, hogy amit az Európai Unió eddig migrációs ügyben és bevándorlásügyben tett, az a nagy nullával egyenlő. Egyetértünk abban is, hogy a kvótarendszert nem szeretnénk látni és nem szeretnénk elfogadni.

Azonban volt néhány olyan pont, ahol a javaslatral kapcsolatban kialakult vita, és mi ezért nem tudtuk támogatni a javaslatot. Az egyik, hogy úgy véljük, hogy annak ellenére, hogy vitatható a hasznossága annak a javaslatnak, amelyet az Unió a probléma megoldásának érdekében szeretne elénk terjeszteni, illetve szeretné a tagállamokat erre kötelezni, ennek ellenére bele kell-e hogy férjen a szolidaritás elvébe, tekintve itt természetesen az Európai Unión belüli szolidaritás elvét, az, hogy egyszer Magyarország kétezer főt befogadjon, vagy nem. Ez volt az egyik vitapont a Törvényalkotási bizottság ülésén. A kisebbségi véleményt megfogalmazók amellel érveltek, hogy egyszer kétezer fő befogadása lehet indokolt. Ez az, amit még azért az egyébként tetemes mennyiségű előnyért, amivel jár az európai uniós tagságunk, Magyarország megtehet, de ennél tovább nem mehet. Magyarán szólva, ez egy egyszeri és egyedi alkalom. Az, hogy egyébként olyan kvótarendszert vezessenek be, ahol meghatározhatatlan, előre meghatározhatatlan számú, de nagyszámú migráns befogadására kényszerül Magyarország, ez nem elfogadható.

A másik, amiben vita alakult ki, hogy tulajdonképpen milyen szerepet kéne szánni az előttünk fekvő javaslatnak. Ennek egy része szakmai vitává alakult. Ami a dolognak, ha úgy tetszik, a politikai részét illeti, a hasznossági részét illeti, a mi meglátásunk szerint, akik a kisebbségi véleménynek ezt a szegmensét képviseltük, azt mondtuk, hogy az, ami a határozati javaslatban szerepel, alig jó valamire, mondhatni, szinte semmire.

Ehelyett egy olyan törvényjavaslatot - vagy talán szerencsésebb lenne egyébként határozati javaslat formájában, de ez már részletkérdés - kellene elfogadni az Országgyűlésnek, amely a kormánynak azt a köteletségét írja elő, hogy mi az, amit képviselnie kell kormányzati szinten az európai uniós fórumokon. Azokat a kritériumrendszereket szerettük volna a módosító javaslatban és szeretnénk még most is látni, és szeretnénk kérni az Országgyűlést, hogy ezt fogadja el, amely tulajdonképpen, ha úgy tetszik, ellenzéki és kormánypárti álláspontok szerint is hasznos, legalábbis én ezt gondolom azokról az elemekről, amelyeket a mi módosító javaslatunk tartalmaz.

Egyetértünk ugyanis abban, nem nagyon hallottam más képviselői felszólalást eddig, mint hogy tagállami szinten a migráció kérdését megoldani nem lehet. Ezt uniós szinten vagy akár ennél nagyobb, ennél komolyabb világviszonylatban, mondjuk, az Egyesült Államok bevonásával is kell kezelni.

Ezért ezt az irányt kell szabni a kormány számára az Országgyűlésnek, ezt képviselje Brüsszelben. Nem azért, mert ne a magyar emberek érdeke lenne egy magyar országgyűlési képviselőnek elsődlegesen fontos, de ahogy a bizottsági ülésen is elmondtam, néha a magyar emberek érdekének az érvényesítése egy közösségi, egy uniós irányon keresztül érhető el. Mi azt gondoljuk, hogy úgy lehet Magyarországon hatékonyan képviselni a magyar emberek érdekét konkrétan a migrációs ügyben, ha európai szinten próbálunk meg megoldást találni, és ez a mondatom nincsen ellentétben azzal, amikor azt mondtam, hogy az Európai Unió azon kívül, hogy konferenciákat és megbeszéléseket szervez, sokat nem tett még migránskérdésben és annak a megoldása érdekében. De hogy kéne tennie, és hogy ott lenne a megoldás, az viszont igaz. Hogy a mi módosító javaslatunk erre tesz javaslatot olyan elemek megfogalmazásával, amelyek jó részét egyébként a kormány részéről is már megfogalmazták, a mi álláspontunk szerint lényegesen közelebb vinne a megoldáshoz, mint egy egyszerű, ha úgy tetszik, elutasítás vagy visszautasítás, amit ez a törvény tartalmaz.

A másik, amiben vita alakult ki, és ez kapcsolódik ahhoz, amit a miniszter úr elég hosszan fejtett ki a hozzászólásában, hogy vajon sérti-e a szubszidiaritás elvét az Európai Unió kötelezettsége, amit Magyarország irányában meg kíván fogalmazni, persze a többi állam felé is. A mi álláspontunk szerint a szubszidiaritás elvét nem sérti. Azért nem sérti, mert először is az Európai Unió működéséről szóló törvény 78. cikke egyértelműen biztosítja a hatáskört is az Európai Unió számára a közös menekültpolitika kialakításához. Míg Gulyás Gergely képviselőtársam szerint ennek nincs jelentősége, hogy menekültpolitika, migránspolitika, már olyan értelemben, hogy itt az eljárásokat adott esetben még nem folytatták le, és ezek az emberek úgy jöttek be, hogy nem tudni, mi a státusuk, de azt gondolom, meg lehet találni a státusukat, ha lefolytatjuk az eljárást, és onnantól kezdve már menekültpolitikáról tudunk beszélni és az ahhoz kapcsolódó szabályokról, ami uniós hatáskörbe tartozhat. Éppen ezért nem sérti meglátásunk szerint a szubszidiaritás elvét, főleg figyelembe véve az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikk (3) bekezdését, amit én ott ismertettem szó szerint; ezt most mellőzöm.

(19.30)

Egy gondolat még felmerült: nagyon érdekes az, hogy míg úgy gondolja a magyar miniszterelnök, az, hogy Görögország adja át határai védelmét az Európai Uniónak, ami ugyancsak tagállamokon túlmutató megoldást feltételez, nem sérti a szubszidiaritás elvét, míg ha mindezt Magyarországtól kéri, az sérti. Hát itt némi inkohereciát vélünk felfedezni a kormány álláspontja vonatkozásában.

Ezek voltak azok az érvek, tisztelt elnök úr, amelyek kisebbségi véleményként megfogalmazódtak. Kérem, hogy ennek figyelembevételével tárgyaljunk tovább a törvényt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy a frakcióknak 30-30 perc, a független képviselőknek összesen 8 perc áll rendelkezésükre.

Először az írásban jelentkező képviselők felszólalásai következnek, ezek sorában is elsőként Németh Szilárd István képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Bevallom őszintén, azt gondoltam, hogy erre a vitára nem kerülhet sor a pénteki párizsi események fényében, de úgy látom, hogy a világ nem nagyon változott, illetve nem nagyon változott azoknak az álláspontja, akik már a probléma kezdetekor - elég, ha csak az év elejéig megyünk vissza - is ugyanezt az álláspontot, ezt a filozofikus, ideologikus, sehova nem vezető, vitakozó és gyakorlatilag az illegális bevándorlók oldalán álló, az ő érdekeiket szolgáló álláspontot képviselték. (Dr. Bárándy Gergely: Figyeltél arra, amit mondtam?)

Ezzel szemben a magyar emberek önvédelmi reflexe kiválóan működött, hiszen amikor mindenféle gúny tárgyává tették azt a nemzeti konzultációt, amit a miniszterelnök úr kezdeményezett ebben a témában, az emberek jól érezték, hogy arra a tízegynéhány kérdésre milyen válaszokat kell adni, és ezeket a válaszokat nemcsak hogy meghallgattuk, hanem el is fogadtuk, sőt ezeket a válaszokat képviseltük a Magyar Országgyűlésben, valamint a kormány és a kormány tagjai a különböző nemzetközi szervezetek - Európai Unió, ENSZ - ülésein, közgyűlésein.

És ez elég egyértelmű volt, hiszen ebben a konzultációban 1 millió 100 ezer ember mondott véleményt, és a vélemények 90 és 95 százalékos szórásban egyeztek, tehát az emberek több mint négyötödös többséggel egyértelművé tették, ha Brüsszel képtelen arra, hogy azzal a politikájával, amit a bevándorlás kapcsán képvisel, megvédje Magyarországot, akkor Magyarországnak kell megvédenie önmagát. Világossá tették azt is, jól érzik, hogy különbség van menekült és illegális bevándorló között, hiszen egyértelmű volt az emberek véleménye abban a kérdésben, hogy nem az illegális bevándorlókat kell helyzetbe hozni, nem őket kell becsábítani az Európai Unióba vagy Magyarországra, hanem a magyar családokat és a magyar gyermekvállalást kell támogatnia a kormánynak.

S az is egyértelmű volt az emberek álláspontja tekintetében - azt hiszem, erről három vagy négy kérdés is egybecsengett -, hogy a magyar emberek, ezt még egyszer szeretném hangsúlyozni, önvédelmi reflexe kiválóan működik, mert a januári párizsi események fényében összefüggést láttak az illegális bevándorlás, a törvénytelen határátlépés, a tömeges határátlépés és a terrorizmus között. Ezért is születtek meg azok a döntések, amelyeket önök egyébként sorra elutasítottak itt a parlamentben, és még a nyár elején is sokan viccnek vették ezt a helyzetet.

Például a szegedi polgármester azt mondta, hogy ő Szegeden nem is találkozott illegális bevándorlóval, illetve neves szocialista politikusok és Gyurcsány Ferenc volt miniszterelnök is gyakorlatilag gúny tárgyává tette az összes intézkedést.

Az az intézkedéscsomag, amit először hoztunk meg - és ezt képviseltük az Európai Unióban is -, azt célozta, hogy az Európai Unió határait kell megvédeni, és utána lehet közös cselekvési tervről vitatkozni, utána lehet a megoldásról vitatkozni, arról, hogy hol kezdjük hozzá, a gyökerénél fojtsuk-e el ezt az egyébként jól láthatóan szervezett keretek között működő, illegális népvándorlás jellegű bevándorlást.

Tehát legelőször a határokon kell megállítani. Magyarország ezért azzal a felhatalmazással, amit az emberektől kaptunk, mindent meg is tett. Azok a számok, amelyek ezeken a grafikonokon láthatók (*Felmutatja.*), egyértelművé teszik, hogy ezek az intézkedések nagyon hathatósak voltak, hiszen november 15-ig 391 066 fő vonult át rajtunk, ebből tegnap összesen 8, és ha megnézzük a különböző határzárakat, például a szeptember közepén bevezetett szerb-magyar határzárát, majd az október közepétől meglévő horvát-magyar határzárát, akkor egyértelművé válik, hogy Magyarországon az illegális bevándorlás gyakorlatilag megszűnt. A magyar-horvát szakaszon tegnap egyetlen ember sem jött át, a szerb-magyar határszakaszon fogtak el öt embert, hármat pedig mélységben.

Ha megnézzük a zágrábi belügyminisztérium jelentését, akkor csodálkozunk, ugyanis az előbb elmondott számnak valamivel több mint a dupláját védjük ki, mert 392 191 migráns hagyta el Horvátországot, illetve ennyi embert regisztráltak Horvátországban azóta, amióta a horvát-magyar határzár létezik. Ez azt jelenti, hogy naponta több mint 10 ezer illegális bevándorlótól mentettük meg az országot ezzel az intézkedéssel.

A veszély azonban nem múlt el, mert a fő veszély az, ahogy a népvándorlás során az illegális bevándorlók óriási tömege ellepi Európát. De van egy másik nagyon komoly veszély is, ez pedig a brüsszeli és a balliberális politikusok politikája, akik gyakorlatilag idecsábítják ezeket az embereket, nekik a jobb létet, az európai civilizációt, az európai gazdasági és szociális jólétet ajánlják meg, és mindenféle felülről nyitott lehetőségről beszélnek. Azt gondolom, hogy e kettő ellen együtt kell küzdeni.

Ennek a törvénytervezetnek a benyújtásával mind a kettő ellen küzdünk, hiszen nyilvánvaló, hogy az a kötelező betelepítési kvóta, amit a nyakunkba akarnak akasztani - ahogy miniszter úr, professor úr elmondta, és elmondták az előttem szólók is -, jogtalan, értelmetlen és teljes egészében veszélyes. A jogtalanságról igazából már nem lehet többet mondani, de szerintem a legfontosabb az, hogy nem akarják megengedni, a magyarok határozzák meg azt, hogy kivel éljük le az életüket, kit telepítsenek be, ki kaphasson Magyarországon állampolgárságot. Ezt a jogot el szeretnék vonni tőlünk. Az értelmetlenségét, azt gondolom, elég egyértelműen bizonyítja az, hogy

ha kvótákban lehet gondolkodni, és a prognózis szerintük öt-hat év, akkor bizony nem 2 ezer vagy 20 ezer emberről beszélünk, hanem ennek a sokszorosáról. Öt év alatt gyakorlatilag egy szegednyi illegális bevándorlót telepíthetnének le Magyarországra, és ebben még nincs benne az a látencia, amit a titkoszolgálatok kimutattak. Az eljárások lefolytatásában szakhatóságként részt vesz az Alkotmányvédelmi Hivatal, és ők hat-nyolcszoros látenciáról beszélnek. Például egy családegyesítés azt jelenti, hogy minden letelepített után - ha 20 ezerrel számolunk - hat-nyolcszoros embermennyiség jöhet, s ha ezt még megszorozzuk öttel, akkor ez már nemcsak egy szegednyi, hanem több szegednyi bevándorlót jelenthetne Magyarországra.

És veszélyes is; azt gondolom, a párizsi események fényében egyértelmű, hogy mennyire veszélyes a terrorizmus exportja. Ezt megjelentettük az új szövegben is, elég világossá téve, hogy péntek óta új időszámítás van Európában és Magyarországon. Ezért indítottuk el a „Védjük meg az országot” nevű közös akciót - amelyet már több mint negyedmillió ember támogatott országsszerte -, amely egyértelműen utasítja el azt a kötelező betelepítési kvótát, amely, fogalmazhatunk úgy is, nem más, mint egy öngyilkos merénylet Európa léte ellen, az európai gazdasági és szociális biztonság, valamint a zsidó, keresztény, görög és latin hagyományokon alapuló európai kultúra és demokrácia ellen.

Ezért kérem tisztelettel valamennyi képviselőtársamat, hogy gondolkodjon el ezen a törvényjavaslaton, ennek a törvényjavaslatnak az üzenetén, ennek a felhatalmazásán, és szavazatával támogatni szíveskedjék.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vona Gábor képviselő úr, a Jobbik frakcióvezetője következik. Tessék!

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, nem okoz meglepetést, ha azzal kezdem, hogy a Jobbik támogatni fogja ezt a javaslatot, hiszen a mai napon is volt már alkalmam, személy szerint nekem kifejtteni a kvóták elutasításával kapcsolatos álláspontunkat.

(19.40)

A Jobbik visszautasítja a kvótákat, és nagyon fontosnak tartjuk, hogy mindig hozzátegyük: visszautasítja a visszatoloncolás intézményét is. Ezzel kapcsolatban is, azt gondolom, érdemes már most egyértelművé tenni a magyar álláspontot. De azt is nagyon fontosnak tartom leszögezni, hogy ezt a küzdelmünket a kvóták és a visszatoloncolás ellen ne csupán szavakkal tegyük, hanem érdemi lépésekkel is. Ha nem sértődnek meg a kormánypartai képviselőtársaim, hiszen láthatták a konstruktív hozzáállásunkat, azért azt ismerjük el itt szűk körben a mai napon, hogy nagyon sok show-elem színesíti az önök

politikáját a kvóta elleni harcban. Tehát nem kisebbitve az érdemi lépéseket, de a show-elemből egyre több van.

Maga Gulyás Gergely is elmondta itt a fölszólalásában, hogy lényegében a kormánynak nem is kellett volna megkérdeznie most az Országgyűlést, de ő éppen úgy tartotta a fontosnak, illetve a Fidesz, hogy most erről beszéljünk az Országgyűlésben, kérjük ki a parlamentáris demokrácia értelmében és szépsége által az ellenzéki pártok véleményét is, hogy minél nagyobb felhatalmazás legyen. Öröm volt egyébként hallgatni ezt. Félreértés ne essék, örülünk annak, hogy erről az álláspontunkról itt most még pluszban tudunk beszélni, de annak örülnék igazán, ha más esetekben, más kérdésekben is ez a fajta nagyvonalúság, a parlamentáris demokrácia iránti alázat megnyilvánulna. Például megnyilvánulhatott volna a mai napon akkor, amikor a Jobbik népszavazási kezdeményezésével kapcsolatos Alaptörvény-módosításunkat szerettük volna az Országgyűlés elé tárni, benyújtani, behozni ide az Országgyűlés ülésére, de önként ezt lesöpörték az asztalról.

Miniszterelnök úr is elég határozottan és keményen nyilatkozott itt ma a napirend előtti felszólalása során. Ha jól emlékszem, azt mondta, hogy amíg a kormány tud lélegezni, addig sem kvóta, sem visszatoloncolás nem lesz Magyarországon. Ezt is örömmel hallgattuk, de azért volt az örömben egy kis üröm. Hiszen sokunkban fölmerülhetett az az emlék, amikor miniszterelnök úr ugyanilyen határozottsággal beszélt arról, hogy amíg ő van kormányon, amíg önként vannak kormányon, addig külföldi nem fog termőföldet szerezni Magyarországon. Hát, láttuk, hogy ez az időszak eljött, és önként még mindig kormányon vannak. Úgyhogy nagyon remélem, ezzel a nyilatkozatával kapcsolatban miniszterelnök urat nem éri utol a saját ideje.

Tehát valódi lépésekre van szükség a kvótával kapcsolatban, a kvóta elutasításával kapcsolatban. Nagyon sok minden elhangzott már arról, hogy miért rossz is ez a kvóta, de ha megengedik, azért a Jobbik álláspontját is elmondanám és elmondanák majd képviselőtársaim is. A kvóta egy rossz javaslat, egy rossz megoldási javaslat az Európai Unió részéről a népvándorlásra, bevándorlásra, mert ahelyett, hogy megakadályozná ezt a káros folyamatot, ehelyett éppen ellenkezőleg, ösztönzi ezt a folyamatot. Ezzel egy meghívólevelet küld Ázsia, Közép-Ázsia, Közel-Kelet, Afrika, Észak-Afrika, Fekete-Afrika irányába, és azt üzeni, hogy nem kell most már dilemmáznia, nem kell most már lamentálni, megszületett a mechanizmus, nyugodtan lehet jönni az Európai Unióba, és ki-ki ezen mechanizmus szerint megkapja a maga új hazáját. Lesz, aki éppen Magyarországot, van, aki Németországot, kinek mit dob a gép, de azért mégiscsak az Európai Unió állampolgáraivá válhatnak. Azt gondolom, a jelenlegi világpolitikai, nemzetközi helyzetben azért, mondjuk, a szub-szaharai Afrikába ilyen üzenetet küldeni komoly felelőtlenség.

Igazságtalan is ez a kvótajavaslat, hiszen Brüsszel, Berlin egy elképesztően ostoba bevándorlás-

politikát folytatott, majd amikor rájön, hogy ez működésképtelen, akkor megpróbálja szétteríteni a saját problémáját, a saját maga okozta kárt az Európai Unió tagállamai között.

Picit olyan érzésem van, egy hasonlaltal élve, mint ha valaki szervezne egy házibulit, lemegy a térre, elkiabálja ott magát, hogy van nálam egy házibuli, nyugodtan lehet jönni, hatalmas parti lesz, fölmeleg boldog-boldogtalan ebbe a házibuliba, élvezik az ottléteket, majd amikor megkérdezik a házigazdát, hogy és akkor most hol fogunk aludni, akkor a házigazda azt mondja, hogy a szomszédoknál. *(Derűlttség a Jobbik soraiban.)* És amikor azt mondják a vendégek, hogy de hát a szomszédoknak nem fog tetszeni, akkor azt mondja, hogy azoknak majd adunk valami kötelező kvótát.

Körülbelül így próbál velünk Brüsszel is, Berlin is elbánni, hogy egy olyan problémába próbál bennünket belemártani, belevinni, belevonni, amihez nekünk semmi közünk nem volt. Ez nem Magyarország hibája, hogy Európát a bevándorlás ilyen mértékben érinti, hanem ez Brüsszelnek és Berlinnek a teljesen ostoba és teljesen észszerűtlen, a józanságtól teljesen elszakadt politikájának a következménye.

Működésképtelen is ez a kvótarendszer, hiszen az Európai Unióban nehezen tudom elképzelni, hogy a személyek szabad áramlásának mint alapvető uniós elvnek a működését hogyan egyeztetnék össze a kvóták rendszerével. Hogyan tudnák elérni azt, hogy mondjuk, a Magyarországra vagy a különféle tagállamokba kvóták alapján helyezett bevándorlók valóban abban a tagállamban maradjanak? Ezekre a kérdésekre még mind a mai napig nem kaptunk megnyugtató választ. Talán az LMP-nek volt itt a csipes javaslat, ami ezt a gordiuszi csomót igyekezett elvágni, de azt gondolom, hogy nem ebbe az irányba kellene talán vinni Európa jövőjét.

De ami a legfontosabb, erről beszélt Németh Szilárd is a Fidesz szónokaként, hogy életveszélyes ez az egész. Pontosan a péntek 13-ai párizsi események óta, azt gondolom, ez most már tagadhatatlan. A mai felszólalásomban is, amikor miniszterelnök úr napirend előtti beszédére reagáltam, elmondtam, hogy persze, a bevándorlók nem terroristák, ez egyértelmű. De azt is ki kell mondani, és azt a mondatot is meg kell érteni, hogy a terroristák viszont bevándorlók. Van, aki esetleg már a bevándorlás folyamata során eleve terrorszándékkal érkezik ide, de lehet olyan bevándorló is, aki persze csak új hazát keres, de aztán majd nem találja meg azt a számítását, amiben reménykedett, frusztrálttá válik, dühössé válik az adott európai társadalomra, és nagyon jó céltáblájává válik ezáltal a mindenféle fundamentális iszlám ideológiának.

Sajnos azt kell mondjuk, bármennyire is a balliberális pártok ózdkodnak ettől, és reménykednek esetleg abban, hogy a bevándorlás majd a folyamatosan fogyó szavazóbázisukat újratermelheti, a bevándorlás kéz a kézben jár a terrorizmussal. Tehát ha a terrorizmustól Magyarországot meg akarjuk védeni, akkor a bevándorlástól is meg kell védenünk magunkat és Magyarországot. Ha valaki pedig a bevándor-

lástól meg akarja védeni Magyarországot, akkor a kvótától meg kell védenie. Annyiban tudok csatlakozni vagy annyiban is tudok csatlakozni Németh Szilárdhoz, hogy múlt hét péntek óta ezt a vitát itt tovább dagasztani már szerintem nincs értelme. Aki még múlt hét péntek óta sem érti, hogy miért kell visszautasítani a kvótákat, az már soha nem fogja megérteni, attól tartok.

Visszatérve akkor a kormány lépéseire, nagyon sok olyan lépést indítottak önök, amit a Jobbik támogat. De azt még egyszer hadd hangsúlyozzam, hogy ezen lépések között azért van olyan, aminek az ereje, aminek a hatása eléggé korlátozott. Nagyon szép az aláírásgyűjtés, amiről Németh Szilárd beszélt, és mi magunk is támogatjuk, de azért nem ettől fog összerendezni Brüsszel, amikor az aláírások sikerét bejelentjük, amihez egyébként sok sikert kívánunk, és ahogy mondtam, mi is támogatjuk. A nemzeti konzultáció sem ilyen eszköz. Az Európai Bírósághoz való fordulás persze már egy komolyabb eszköz, ezt nem vitatjuk, ezért is fogjuk támogatni természetesen a javaslatot, de azt azért hadd mondjam el, ne legyen igazam, de van bennem elég erős szkepszis az ügyben, hogy ez az ügy milyen sikerrel kecsegtethet bennünket.

És még egy dolog. Ha a Fidesz valóban elutasítja a kvótát, jó lenne, ha a szónokai közül valaki elmondaná azt, hogy akkor a világkvóta-javaslat is lekerült a napirendről. Mert persze a világkvóta egy szebben hangzó vagy kozmetikázott javaslata az eredeti abszurd és bűn rossz javaslatnak, de azért ugyanúgy nem jó. Tehát köszönöm szépen, én a világkvótából sem kérek, és jó lenne, ha ezt a Fidesz képviselői is kimondanák, vagy legalábbis remélem, hogy kimondják, és ők is elismerik, hogy ezt a javaslatot a hirtelen sokk okozta, és most már ők sem gondolják komolyan.

De ami a lényeg, és ami a legfontosabb szerintem, hogy Magyarországnak, amennyiben az Európai Bírósághoz fordul, de ott elbukik ez a kezdeményezés, akkor úgy tűnik, a kormánynak nincs B-terve. Pedig szerintem kell hogy legyen B-terv is, és ez lehet egy népszavazás, egy ügödöntő népszavazás. Ennek nincsenek meg, vagy legalábbis vitatottak az alaptörvényi lehetőségei, feltételei, de éppen ezzel kapcsolatban nyújtottuk be azt a javaslatunkat, alaptörvény-módosító javaslatunkat, amiről itt az elején már beszéltem, és amit önök, ugye, nem voltak hajlandók továbbengedni. De még egyszer arra kérem önöket, és próbálok a józan eszükre és a jogos félelemérzetükre alapozni, hogy gondolják meg a népszavazás lehetőségét, az ügödöntő népszavazás lehetőségét, mert ez lehet egy olyan eszköz, amivel egyértelművé tesszük Magyarország álláspontját, és a mindenkor magyar kormány mozgásterét meghatározzuk a kvóta és a visszatoloncolás kérdésében.

Nem lesznek önök mindig kormányon, 2018-ban lesz választás, a Jobbik szeretne kormányra kerülni, és így is dolgozik, és ha mi kerülünk kormányra, természetesen nem kell attól félni, hogy a bevándorlás kérdésében az önökénél mérsékeltebb politika fog megvalósulni Magyarországon. De azt szeret-

ném, ha ez utána is így lenne, vagy bármikor. Bárki kerül kormányra, azt igenis a magyar társadalom egy népszavazással mozgásterében korlátozza, és tegye számára egyértelművé, hogy sem kvóta, sem visszatoloncolás nem lehet Magyarországon.

Most gondoljunk bele tényleg, ne valósuljon meg, csak gondoljunk bele annak a lehetőségébe, hogy most jelen pillanatban az MSZP vagy a baloldal lenne kormányon! Ezért kérem önöket, hogy tényleg fontolják meg a népszavazás lehetőségét. Most már csak ismétlem önmagam, de ez lehet az a B-terv, ami Magyarországnak biztos háttérrel nyújthat a kvóta elleni küzdelemben, és még egy fontos és pozitív következménye lehet: talán precedenst teremthet Európában. Hiszen miniszterelnök úr arról beszélt, hogy vissza kell adni Európának a demokráciát. Viszsa kell adni az Európai Unióban annak a lehetőségét, hogy az emberek maguk a véleményüket érvényesítsék. Hiszen az Európai Unió, azért mondjuk ki, antidemokratikus mechanizmusok alapján működik.

(19.50)

Erre a népszavazás a legjobb eszköz, és hogyha Magyarország ebben - most nagyon rosszul hangzik talán, de - úttörő tud lenni és először tud ebben áttörést megvalósítani, akkor talán más országok is fölbátorodnak, más országokban is lehet népszavazás, és akkor végre az Európai Unió józan többsége a történelem szemétdombjára küldheti a kvótajavaslatát, ahogy azt mondani szokás. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Vejkey Imre képviselő úr, KDNP, parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unió Tanácsa 2015. szeptember 22-én elfogadta azt a határozatot, melyben egyoldalúan arról döntött, hogy az Olaszországból, valamint Görögországból bevándoroltak közül a tagállamok között 2017 szeptemberéig 120 ezer főt kell elhelyezni. Erre a határozatra hazánk több más országgal együtt nemet mondott, ennek ellenére a döntés értelmében az Európai Unió Magyarországon közel 1300 főt helyezne el az első ütemben.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Jogellenes a határozat azáltal, hogy az Európai Unió a határozat tervezetét nem jogalkotási aktusként küldte meg a tagállamok parlamentjeinek, ezáltal elvetette annak lehetőségét, hogy a magyar Országgyűlés, valamint a többi EU-tagállam választott parlamentje véleményt nyilváníthasson a Tanács határozattervezetéről. A fentiek alapján megállapítható, hogy az európai döntéshozók az általuk alkalmazott eljárással jogsértést követtek el, melyből egyidejűleg az is következik, hogy maga a határozat nyíltan jogellenes.

Világosan látni kell továbbá azt is, hogy az EU-határozat rendelkezései ellentmondanak a jelenleg is hatályban levő és a nemzeti parlamentek által elfo-

gadott Dublin III. rendeletnek. A jogellenességen túl pedig a kötelező betelepítési kvótákról szóló európai uniós döntés életidegen és végrehajthatatlan is, ezért minden szinten küzdenünk kell azon döntés ellen, amely arra kötelezné Magyarországot, hogy migránsokat, bevándorlókat telepítsenek ide.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A fentiek okán kiemelkedő jelentősége van az Európai Unió Tanácsa által a nemzetközi védelmet kérők kötelező kvóták szerinti elosztásáról elfogadott határozattal összefüggésben indítandó bírósági eljárásról szóló T/7332. számú törvényjavaslatnak, mely arra kötelezné a magyar kormányt, hogy forduljon az Európai Unió Bíróságához és kérje a letelepítésről szóló uniós jogszabály megsemmisítését.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Brüsszelből azt követelik tőlünk, hogy nyissuk meg a kapukat a betelepítések előtt. Magyarország azonban ezt nem fogja megtenni, továbbá azt sem fogja hagyni, hogy betelepítések vagy visszatoloncolások történjenek hozzánk a bevándorlók által, olyanok, akik Angela Merkel és az európai baloldali politikusok meghívására érkeztek és érkeznek folyamatosan Németországba. Mi kezdettől fogva betartottuk az uniós törvényeket, és megvédtük Európa schengeni határait annak ellenére, hogy az EU a mai napig nem engedi a közös határvédelmet a teljesen védtelen Görögországnál, ahol a bevándorlók kontinentálisan először lépnek be az EU területére.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Nem fogjuk hagyni, hogy Brüsszel a maga és az európai baloldal veszélyes bevándorláspolitikájának következményeként mindezt Magyarországra hárítsa. Ne feledkezzenek meg arról sem, hogy a kvótarendszer nemcsak hogy jogellenes és végrehajthatatlan, de járványügyi szempontból is rendkívüli kockázatokat rejt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Képviselőtársaim! Teljes képtelenség, hogy a dublini megállapodások alapján Magyarországra küldenének vissza migránsokat, akik Görögországban, Portugáliában, Spanyolországban és Olaszországban léptek először az Európai Unió területére. Attól, hogy néhány ország nem tartja be a dublini megállapodásokat, attól még a dublini megállapodások hatályban maradnak, azokat alkalmazni kell, jogellenes magatartásra pedig előnyök szerzése végett egyik európai uniós tagállam sem hivatkozhat.

A betelepítés súlyos tévedés, ami ellenkezik az európai joggal, a magyar Alaptörvénnyel és Magyarország érdekeivel. A kvótarendszer az európai alapszerződéssel és más nemzetközi szerződéssel is ellentétes. A fentiekén túl a kvótarendszer Magyarország szuverenitását is súlyosan érintő kérdés, különösen abból a szempontból, hogy az Európai Unió jogosult-e határozatban foglalt intézkedések elfogadására a nemzetállamok felett. Álláspontunk szerint a válasz határozott nem.

Kérem mindezek alapján, hogy támogassák a T/7332. számú törvényjavaslatot, a KDNP parlamenti frakciója támogatja.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Schiffer András képviselő úr, az LMP frakcióvezetője, tessék!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Amikor pár héttel ezelőtt az Országgyűlés asztalán egy másik, hasonló típusú javaslat feküdt azzal kapcsolatban, hogy a menedékkérők általános elosztását szabályozó uniós javaslatvezetést Magyarország vigye a megfelelő döntéshozó fórum elé, kezdeményezést támogatottam. Nem így állunk ezzel a mostani határozati javaslattal. Szerintem hasznos lenne előljáróban egy kicsit azt megvizsgálni, hogy az a globális krízis, amelynek elszenvedője jelenleg Európa, ez valójában miért és mennyiben egészen más természetű migrációs helyzet, mint amivel a múlt században, akár a múlt század '90-es éveiben szembe kellett nézni.

Azok a migrációs helyzetek, amikkel meg kellett birkóznia akár Magyarországnak is a délszláv háborúban vagy a Ceaușescu-diktatúra szomszédságában vagy akár a második világháború idején, azért voltak egészen mások, mint ez a jelenlegi, XXI. századi migrációs helyzet, mert Magyarország vagy más biztonságos harmadik ország pontosan tudta, pontosan bemérhette azt, hogy a háborús cselekmények, az üldöztetés éppen mekkora területet érint, és nagyjából meg lehetett becsülni, mint ahogy nagyjából ma Ukrajna esetében is meg lehet becsülni, hogy maximum nagyjából hány menekült, hány üldözött várható. Nem így állunk ezzel a mostani migrációs helyzettel.

Természetesen egyet tudunk érteni azzal, hogy nem szabad tömegeket ellenőrizetlenül beengedni az Európai Unióba, viszont az, amivel most kell szembenéznie az Európai Uniónak, egy olyan korszakban alakult ki, amikor egész egyszerűen arról van szó, hogy kulturálisan, ha úgy tetszik, összeért a világ. Azok a tömegek, akik ma útra kelnek, vannak olyanok, akiknek talán az elődei az 1970-es években maguk sem gondolták azt, hogy valaha is el akarják hagyni a szülőföldjüket, bármilyen éhínség pusztított ott, bármilyen üldöztetésnek voltak kitéve, azért, hogy egy tőlük sok ezer kilométerrel arrébb található, ugyan jobb életszínvonalú, viszont egészen más kultúrájú társadalomba kérjenek bebocsátást.

Azok a migrációs helyzetek, amelyekkel a XX. században meg kellett küzdeni, jellemzően rögtön a közvetlen, békés szomszédos területet érintették. Ma viszont arról van szó, hogy akik útra kelnek - a 400 ezres tömeg a Belügyminisztérium jelentései szerint több mint száz országból tevődött össze -, sok esetben egész egyszerűen olyan motivációval kelnek útra, hogy pontosan ugyanazok a kulturális minták elérhetők a számukra, mint mondjuk, a megcélzott országok hasonló korú polgárai számára.

(20.00)

Ezért alakulhat ki egy olyan migrációs hullám, ahol egyszerre vannak jelen olyanok, akik valóban az

üldöztetés, a népirtás, a háború elől menekülnek - gondolok itt azokra, akik Szíriának a terror-szervezetek által sújtott területeiről érkeznek -, vannak olyanok, akik valóban a hasonló kulturális mintákat látva, a jobb élet reményében kelnek útra, és valóban ezt a tömeget kihasználva útra kelnek olyanok is, akik a fanatikus, erőszakos szervezetek szándékait akarják végrehajtani a nyugati civilizációval szemben.

Éppen ezért gondolom azt, hogy a legnagyobb mulasztás, amit megtehetett az Európai Unió az elmúlt hónapokban vagy ha úgy tetszik, az elmúlt években - és Magyarország ennek az Európai Uniónak a részese, Magyarország képviselője ott ül az Európai Tanács csúcstalálkozóin -, hogy nem teremtett egy olyan mechanizmust, amely a XXI. század megváltozott migrációs helyzetére képes olyan választ adni, hogy az Európai Unió szervei világosan meg tudják különböztetni azt, aki valóban háborús menekült, valóban népirtás, vallási üldözés elől menekül, attól, aki egyébként gazdasági bevándorló vagy egész egyszerűen erőszakos cselekmények szándékával terroristaként érkezik az Európai Unió területére.

Ma az Európai Uniónak nincsen meg az a képessége, hogy meg tudja különböztetni azokat, akik történetesen pontosan olyan terroristák elől menekülnek, hátrahagyva a szülőföldjüket, akik egyébként ezeket a gyalázatos cselekményeket itt az Európai Unió területén is elkövetik. Természetesen felvetődhet a kérdés - és ezt szerte Európában populista pártok fel is vetik -, hogy egyáltalán mi dolga van az Európai Uniónak például azokkal, akik háborús üldöztetés elől menekülnek.

Szeretném felvetni - anélkül, hogy Ferenc pápát idézném vagy másokat, akik egyébként a humanizmus nevében megszólaltak az utóbbi hónapokban -, szeretném azért azt felidézni, hogy az a helyzet, ami ma a háború, a terror-szervezetek által sújtott országokban előállt, nem független az Európai Unió politikájától, nem független annak az Európai Uniónak a politikájától, amelyik bizonyos szempontból már ma egy politikai egység, legalábbis a schengeni övezet, határvédelem, belbiztonság szempontjából egy politikai egységnek tekinthető, és nem fekszik túl távol ezektől az országoktól, azoktól az országoktól, azoktól a régióktól, ahol ma, azt gondolom, az Európai Uniónak és az Egyesült Államoknak a felelőssége kétszeresen is megállapítható azért, hogy ilyen állapotok vannak.

Egyrészt megállapítható a globális nagyvállalatok felelőssége abban, hogy folyamatosan olyan politika irányába lökik az európai magországok, illetve az Egyesült Államok Kormányát, amelyik egyre inkább erősíti a globális egyensúlytalanságokat, hiszen ami hangok Németországból érkeztek az elmúlt hónapokban, sokszor ilyen megfontolásokkal fogalmazódtak meg. Addig, amíg különböző, akár európai nagyvállalatok a profit reményében még ösztönzik is a kormányzatokat, hogy minél inkább adjanak teret az olcsó munkaerőnek, ezek a nagyvállalatok azt gondolják, hogy az olcsó munkaerővel tudnak tovább-

bi profitot termelni, azzal az olcsó és kiszolgáltatott munkaerővel, ami nemcsak Ázsiából, Afrikából, de adott esetben bizony Kelet-Európából is érkezik az Európai Unió magországába.

Ez a folyamat viszont azzal jár, hogy a centrum-országok, az Európai Unió, az Egyesült Államok, adott esetben Oroszország is, nem pusztán csak a természeti erőforrásokat akarják kisajátítani a különböző afrikai, ázsiai államokban, hanem az olcsó, de adott esetben relatíve képzett munkaerőnek az elszívásával lehetetlenné is teszik azt, hogy ezekben az államokban valaha esély legyen a stabilizációra, valaha esély legyen a belső rend és biztonság megteremtésére. Ez egy felelőssége, ugyan nem kizárólagos felelőssége, de súlyos felelőssége az Európai Uniónak, aminek Magyarország is részese, és a schengeni övezetnek is részese, amiért az Európai Unió nem hunyhat szemet akkor, amikor ezekben a kaotikus országokban a háborús üldöztetés, a terror elől menekülnek emberek.

A másik nagy felelőssége az Európai Uniónak, illetve a NATO-nak, hogy azok a háborús beavatkozások, amik, megkockáztatom, szintén nem voltak függetlenek gazdasági megfontolásoktól, szétzúztak diktatúrákat, de egyben szétzúztak működő államgépzeteket is Afrikában, Észak-Afrikában, illetve a Közel-Keleten, odavezettek, hogy ma Európa határainál gyakorlatilag a káosz, a fanatizmus ül tort. Ebben az Európai Unió és a NATO döntéshozóinak súlyos felelőségük van, és ez a felelőség odavezet, hogy igen, meg kell védeni a határainkat, ugyanakkor meg is kell tudnunk különböztetni azokat, akik azért kopogtatnak a határainkon, mert egyszerűen nem tudják biztonságban saját maguk, illetve gyermekeik életét azok miatt a kaotikus állapotok miatt, amikért bizony az Európai Uniónak is felelősséget kell viselnie. Meg kell különböztetnünk ezeket a menekülteket azoktól, akik valóban gazdasági bevándorlók vagy éppen terroristák. Ezt a feladatot nem végezte el az Európai Unió, és ebben bizony részes Magyarország is.

Azt gondolom, a kérdés most ennél a határozati javaslatnál nem az, hogy egyébként ez a jogszabálytervezet vagy -kezdeményezés a belügyminiszteri tanácstól egyébként sérti-e a szuverenitását a tagállamoknak vagy sem. Én készséggel elfogadom Trócsányi miniszter úr álláspontját ebben a kérdésben, és nem is az a kérdés, hogy egyébként ez a kvóta-javaslat, amely itt fekszik előttünk, épeszű javaslat-e, vagy megoldja-e ezt az egész migrációs krízist. Teljesen egyértelmű, hogy ez a javaslat nem egy épeszű javaslat, és nem képes arra, hogy megoldja a migrációs krízist.

Most viszont nem arról döntünk, hogy ez a javaslat jó javaslat-e vagy sem, hanem arról döntünk, hogy legalább egy látszólagos döntésig el tudott vergődni az Európai Unió megfelelő miniszteri tanácsa, és Magyarország, amelynek képviselője nemel szavazott - én még azt is megkockáztatom, lehet, hogy helyesen -, most ebben a helyzetben küld-e egy olyan üzenetet egy jogorvoslati kérelemmel az Európai Unió felé, az Európai Unió döntéshozói felé, hogy

Magyarország egyébként nem érdekelt semmilyen közös megoldásban. Nekem, nekünk az a problémánk, hogy ez a jogorvoslati kérelem, függetlenül attól, hogy maga a döntés helyes vagy helytelen, azt üzeni, hogy Magyarország nem érdekelt semmilyen közös megoldásban.

A napirend előtti miniszterelnöki felszólalásra reagálva elmondtam, hogy Magyarországnak létérdeke az, hogy szülessen az Európai Unión belül közös megoldás. Magyarország eddig ahhoz, hogy ilyen közös megoldás szülessen, semmit nem tett hozzá, ellenben élére állt egy olyan folyamatnak, ami odamutat, hogy a végén, függetlenül a kezdeményezőktől, az egész schengeni övezet szét fog esni, és nem jön létre egy olyan hatékony belbiztonsági együttműködés, ami egyébként a magyar emberek biztonságát is garantálná.

A gondunk az, hogy ha és amennyiben Magyarország egy olyan üzenetet küld, hogy mi nem vagyunk érdekeltek közös európai megoldásban, nem tudjuk azt - és erre nem volt világos, egyértelmű kormányzati válasz -, hogy mi történik akkor, ha mondjuk, 50 ezer, 100 ezer, 150 ezer Magyarországon regisztrált embert akarnak visszatoloncolni Magyarországra. Az rendben van, hogy Kósa Lajos elmondja, hogy nem kérünk a visszatoloncolásból, de továbbra is az a kérdésem, hogy ha Németország, a német kormány vagy az Európai Unió különböző döntéshozói a mostani döntésünk után úgy döntenek, hogy rendben van, ha ti nem fogadtok be 1300 egyébként azonosított embert, akkor majd visszakaptok 50 ezret, akit ti regisztráltatok. Mi erre a felelős magyar kormánynak a válasza?

Továbbmegyek: nekünk, magyaroknak létérdeünk az, hogy egy ilyen fenyegetett helyzetben legyen egy olyan európai együttműködés, közös parancsnokság alatt egy olyan titkosszolgálati együttműködés az Európai Unión belül, amelyik biztosítja a magyar szervek számára is, hogy azonnali információt kapjunk az Európai Unió területén grasszáló terroristagyanús személyek mozgásáról. Modellezte-e azt a magyar kormány - és erre nem kaptunk sem most, sem az elmúlt hetekben választ -, hogy egy ilyen magyar lépés hogyan hat egy olyan mélyebb belbiztonsági együttműködésre, ami egyébként a magyar emberek biztonságát is szolgálná?

(20.10)

Merthogy ne legyen félreértés: az a válasz, amit itt viszonzválaszában a miniszterelnök úr adott azzal kapcsolatban, hogy a párizsi terrorcselekmények semmiféle összefüggésben nem állnak az európai szolgálatok közötti együttműködés esetleges elégtelenségével, hát ez legalábbis egy meglehetősen mérész kijelentés volt. Természetesen, ugye, a péntek 13-i terrorcselekmény miatti nyomozás nyilvánvalón kezdeti stádiumban van, de már most felvetődtek olyan komoly hírek, hogy talán annak, hogy létrejöhett így egy ilyen szervezett terrorcselekmény, köze lehet ahhoz, hogy az információáramlás az Unió szolgálataiban között nem elégséges. Az a problémánk,

hogy minden olyan üzenet egy tagállam részéről, ami azt jelenti, hogy nem érdekelt a közös megoldásban, majd mi magunk megoldjuk, egész egyszerűen egy ilyen egymásra utalt országcsoporthoz, mint az Európai Unió, sőt továbbmegyek, mint az európai kontinens, ideértve a társult tagállamokat, amelyek egyébként tranzitországok, egész egyszerűen megoldhatatlan biztonsági helyzetet fog teremteni.

Az egyoldalú lépések és az egyoldalú kerítésépítések politikája egész egyszerűen nem lesz tartható. Ha és amennyiben Magyarország, bár ellenszavazott, de nem támadja meg jogorvoslattal ezt a döntést, a legrosszabb úgymond, ami történhet, az az, hogy ezt az 1300 embert ideküldik. De hangsúlyozom, Magyarországnak megvan ebben az esetben a lehetősége arra, hogy pontosan kontrollálja ezt az 1300 személyt, nyomon tudja követni azt, hogy egyébként ezek a személyek hol tartózkodnak, mit tesznek Magyarország területén. Erre Magyarországnak a kapacitása megvan. Ha a visszatoloncolásból kapunk 50-100 ezer embert, ugyanez a lehetősége Magyarországnak sokkal, de sokkal korlátozottabb lesz.

És még valami: jelenleg már nem az a kérdés, Z. Kárpát képviselő úr, hogy kit fogadunk és kit nem. Nem az a kérdés, hogy épül-e további kerítés Magyarország határainál vagy sem, a kérdés az, hogy alsó hangon félmillió ember már az Európai Unió területén tartózkodik. Alsó hangon félmillió ember már a schengeni övezeten belül tartózkodik. A kérdés az, hogy egy ilyen esetben, amikor ezek az emberek elméletileg bármikor akár Magyarországra is jöhetnek, azok is, akik egyébként tényleges menekültek és azok, akik egyébként terrorcselekmény céljából érkeznek az Európai Unió területére, Magyarországon a magyar rendvédelmi szervek kellően felkészültek-e arra, hogy ezeknek az embereknek a mozgását kontrollálni tudják. Nekünk, LMP-seknek ezzel kapcsolatban van kétségünk.

Összefoglalva: azt gondolom, hogy mindaz, ami ma Európa kapuinál történik, Észak-Afrikában, a Közel-Keleten, mindaz, ami gyakorlatilag letarolta a filterállamokat Európa kapujánál az elmúlt években, ezért az európai országokat, az európai nagyipart, az Európai Uniót és a NATO-t kétszeres felelősség is terheli. Egyrészt a nemzetközi jogot súlyosan sértő háborús cselekmények miatt, amiben tettestárs volt Magyarország is a 2000-es években, és amiatt is, hogy az európai nagyvállalatok kifejezetten gerjesztik is azt a folyamatot, ami az olcsó, képzetlen munkaerő elszívásával próbál az ő kasszájukba még nagyobb profitot belecsepegtetni.

Ez a folyamat még inkább erősíti a globális egyensúlytalanságokat, és ha nincs terv arra az Európai Unión belül, hogy mi fog történni egy-egy konfliktus megszűnte után, mondjuk, Szíriában, Irakban vagy a különböző észak-afrikai vagy éppen szubszaharai államokban, ha erre nincsen terv, ha Magyarország nemzetközi fejlesztési kapacitásait sem hajlandó például fejleszteni, növelni, akkor az a helyzet, hogy ideig-óráig lehet tüneti kezeléseket adni ezekre a válságokra. Nem tudjuk ebben az esetben azt, hogy mi történik holnapután.

És azért, merthogy kétszeres felelősség terheli az Európai Uniót és benne Magyarországot is azért, ami ma Európa kapuinál történik, nem háríthatjuk el a felelősséget, nem háríthatjuk át a felelősséget pusztán Törökországra, Libanonra, és nem háríthatjuk el annak a felelősségét, hogy meg tudjunk különböztetni itt, Európában menekültet, gazdasági bevándorlót, illetve azokat, akik kifejezetten bűncselekmények elkövetése céljából érkeznek az Európai Unióba. Az LMP elmondta már a szeptember eleji vitában is, illetve június elején is, hogy igen, nem tudjuk kizárni azt, hogy terroristák is érkeznek ezzel a tömeggel az Európai Unió területére, ezért szorgalmaztuk már hónapokkal ezelőtt, hogy történjenek meg azok a korrekt eljárások, ahol meg lehet különböztetni ezeket a személyeket.

Viszont azt látjuk, hogy itt az egész kvótakérdés körül kialakult egy hitvita, ami arról szól, hogy vannak azok, akik egyébként helyeslik is a német kormány politikáját, akik úgy gondolják, hogy önmagában a kvótarendszer mindent meg fog oldani. Természetesen nem fog megoldani semmit. Sőt, hangsúlyozom még egyszer, a jelenlegi kvótarendeleetet mi sem tartjuk egy épeszű javaslatnak. 140-160 ezer emberről beszélünk, miközben ezen már az idő régen túlhaladt.

A másik oldalon viszont azt kell látni, hogy miután a schengeni övezet belbiztonsági szempontból - akarjuk, nem akarjuk - egy egység, az Európai Unió közösen lépett fel ezekkel az államokkal szemben, ahol ez a káosz létrejött, ezért sem erkölcsi, sem biztonsági szempontból ennek a helyzetnek a terhét nem tolhatjuk el magunktól. Éppen ezért mi azt mondtuk már szeptemberben is, hogy önmagában a kvóta természetesen nem megoldás. Vannak olyan kvótajavaslatok, amik kifejezetten használhatatlanok vagy éppen károsak, van olyan kvótaverzió általános elosztási rend címén, egyes javaslatvezetek, amik valóban kifejezetten meghívólevélként is működhetnek a szubszaharai térség vagy a közép-kelet irányába, ugyanakkor a kérdés nem ez. A kérdés az, hogy van-e közös európai menekültügyi eljárásrend, ami felváltja a jelenlegi dublini rendszert, van-e közös európai intézményrendszer, beleértve a közös határőrizetet, és lesznek-e közös európai diplomáciai lépések. Ha az Európai Unió ezekben meg tud állapodni, akkor természetesen a megoldásnak akár valamilyen kvótarendszer is része lehet.

De ha és amennyiben nincsen megállapodás semmiben, ami érdemi megoldást jelentene erre a krízisre, akkor, én azt gondolom, hogy beláthatatlan folyamatok indulnak el, ami elvezethet természetesen akár oda is, hogy egész Európának a határait le kell zárni, de elvezethet a teljes schengeni rendszer széteséséhez is.

Éppen ezért mi nagyobb megfontoltságot kérnénk. Azt, hogy azzal a politikával szakítson a magyar kormány, amit egyébként jó néhány más európai kormány is folytat, hogy alapvetően belpolitikai meccsre akarja felhasználni ezt az egész jelenlegi válságot. Ki akarják maxolni a kommunikációs hasznot ebből a történetből, és nem törődnek azzal, hogy

a mai, holnapi, látszólag helyes lépéseknek holnapután mi lesz a következménye.

Mi attól tartunk, hogy jelenleg egy ilyen jogorvoslati lépés ugyan megakadályoz valamit, aminek tulajdonképpen sok értelme nincsen, viszont egyáltalán nem teremt kezelhetetlen helyzetet Magyarország számára. Másik oldalon viszont mind Magyarországot lehetetlen helyzetbe sodorja akkor, ha visszatoloncolást kezdeményeznek más európai országok, és nagyon könnyen még az esélyét is elveheti annak, hogy közös európai megoldás legyen. Márpedig közös európai megoldás nélkül ebben a világban, ebben a schengeni rendszerben a magyar kormány önmagában nem tudja garantálni a magyar emberek biztonságát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Molnár Zsolt képviselő úr, MSZP!

MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Hallgatva frakcióvezető urat most az előző felszólalásában, az az érzésem támadt, hogy ő az egyetlen, aki olvasta és tudja, hogy pontosan miről szól ez a mai vita, és miről szól az a javaslat, amelyet benyújtottak az Országgyűlésnek a kormánypártok, és arról, hogy miről is döntöttek az Európa Unió Tanácsának a belügyminiszterei. Hiszen azok az érvek, amelyeket itt hosszasan lehetett hallgatni kormánypárti képviselőktől, azok egy teljesen más kvótáról szólnak.

Először azt kell tisztázni, hogy most miről szól ez a vita. Ez a vita az Európa Tanács belügyminisztereinek többségi döntéséről szól, amely egyszerű áthelyezési... - és már az elnevezése is megtévesztő, itt kvótákról beszél ez a javaslat. Itt egy kvótáról, ha már kvótának nevezünk, egy döntésről beszélünk, ami körülbelül 160 ezer, Olaszországban és Görögországban rekedt, menekülteljárás alatt lévő személy Európai Unió tagállamaiba történő arányos, GDP- és népességarányos áthelyezéséről szól.

(20.20)

Azoknak az érveknek, amikről képviselőtársaim beszéltek, egy részét egyébként - abszurd módon - még osztjuk is, hiszen vannak kétségeink, vannak félelmeink, ellenérzéseink és majd javaslataink, hogy hogy lehetne ezt a kérdést megoldani. De most ez a csizma, képviselőtársam, nincs az asztalon, másról beszélünk.

Miről is beszélünk alapvetően? Arról beszélünk, hogy a Dublin III. rendelet csődöt mondott, udvariasan fogalmazva, nem váltotta be a hozzáfűzött reményeket. Mégis mivel járna az, hogyha nem az Európai Tanács belügyminisztereinek többségi döntése alapján történő és egyébként a Magyar Köztársaságot két év alatt bő kétezer menekülteljárás lefolytatására kötelező döntését fogadnánk el, hanem azt mondanánk, hogy elutasítjuk még ezt az egyszeri áthelyezési javaslatot is, ezt a kontingenst, és Dublin III. alapján az a veszély fenyegetné Magyarországot,

hogy 176 ezer menedékkérőt kell majd Magyarországra... Mondhatjuk azt, hogy a visszatoloncolási egyezmények alapján ezt nem lehet, meg majd Magyarország nem fogadja őket, meg nem itt léptek az Európai Unióba, de képviselőtársaim, az ő regisztrációs lapjukon Magyarország szerepel mint az Európai Unióban elsőként schengeni övezeten belüli állam. Mondhatja azt a kormány, hogy akkor sem, mert ők Görögországban léptek be. Kérdezem én illő óvatossággal és tisztelettel - de némi cinizmussal -, hogy az Albániából és Koszovóból érkezők is feltétlenül Görögországon keresztül érkeztek-e Magyarországra.

Mert azt gondolom, hogy alapvetően nem, ha csak nem európai körutazásra indultak először a Peloponnészosz félszigeten keresztül, Bulgárián át, Szerbián keresztül újra Magyarországra. Ezért azt nem értem, azt a racionalitást hiányolom, hogy Magyarország számára egy kedvező, nem megterhelő, alig több mint kétezer menekült befogadására, pontosan az eljárás lefolytatására szóló egyszeri döntést miért nem fogadunk el.

Szeretném mondani, hogy nem amellett érvelünk, és tisztelettel kérem képviselőtársaimat, azt a minimális toleranciát, hogy a megértésnek azt a szakaszát tegyük meg közösen, hogy nem arról beszélünk, hogy egy általános kvótát elfogadunk - önként hangosan és sokáig érveltek az ellen, hogy az Európai Bizottságnak a Juncker-kvóta néven elhíresült javaslatával szemben ellenérveket hozzanak. Megismétlem, ezeknek az ellenérveknek, amiket itt többen önként közül elmondtak, egy része, ha nem is feltétlenül abban a súlyban és abban a stílusban, de jogos. Ezért nem támogatja a Magyar Szocialista Párt az Európai Bizottságnak az általános Juncker-kvótáját. Jelen pillanatban az a kvóta, az a rendszer, amely meghatározhatatlan számú, bárki befogadására kötelező, automatikus elosztást tenne lehetővé, az nem támogatható.

De képviselőtársaim, most nem erről van szó, most arról van szó, hogy a Magyar Országgyűlés - egyébként részben átvéve a kormány jogosítványát, hiszen a perindítás, az eljárás megindítása az Európai Bíróság előtt, az a kormány hatásköre - egy egyszerű kontingensről folytat vitát, amelynek a Dublin III. az alternatívája.

De szeretném mondani, hogy akik most azt mondják, hogy nem szeretnék még csak egyszeri kvóta vagy kontingens alapján sem menekülteket Magyarországon befogadni vagy lefolytatni az eljárást, azok mit szólnak majd ahhoz, hogyha Németország, Svédország vagy más európai uniós állam a Dublin III. alapján azt mondja, hogy a regisztrációs lapon Magyarország szerepel, az ellenkező bizonyításig kötelező visszafogadnunk.

Persze mindenre lehet nemet mondani, ez az Európai Unió végéhez és Magyarországnak az európai uniós államok közül való kiírásához vezetne, amelynek a következményét ennek az országnak viselnie kell, például akkor, amikor a kormány nagyon sok európai forrással gazdálkodik, és arról beszél, hogy az ország fejlődik, és mennyi európai for-

rás alapján jutnak a magyar emberek, a vidéki emberek különböző lehetőségekhez.

Én szeretném mondani, hogy a Magyar Szocialista Párt a magyar emberek és az európai emberek pártján áll, és szeretné azt, hogy egy erős, a határait megvédeni képes, biztonságát garantálni képes, de humánus, észérvekkel meggyőzhető és egy korrekt menekültügyi eljárást lefolytató Európának legyen a részese. És ne egy kétsésséges Európáé, ahol vannak európaibb és kevésbé európaibb országok, vannak olyan országok, amelyek nem tartják be a nekik nem tetsző rendeleteket, amelyek Dublin III. árnyékában vergődve kockáztatják azt, hogy irreálisan sok menekült érkezen Magyarországra, és amelyek szögesdróttal és különböző bizalmatlan határőrökkel egymást méregető Európának az 1945 előtti világát idéznék meg.

A nemzeti szuverenitásról. Igen, ez az áthelyezési kontingens is jelenti bizonyos nemzeti szuverenitás feladását 2200 menekültügyi eljárás tekintetében. Nem többről, hangsúlyozom, nem a Junckerkvótáról beszélünk, de az Európai Unió megalakítása is jelentett bizonyos szuverenitásról való lemondást, hiszen az Európai Unió azért alakult meg, mert azok az országok, akik csatlakoztak hozzá - szeretném mondani, hogy Magyarországon nem a Magyar Szocialista Munkáspárt döntött a csatlakozásról, hanem a magyar nép döntött az Európai Unióhoz való csatlakozásról, akárcsak a NATO-hoz való csatlakozásról. Ezért azt gondoljuk, hogy ezek az európai értékek és ezek az eljárások csak az Európai Unióval konform megoldások alapján folytathatók le és lehet ilyen döntést hozni. Így a szuverenitás korlátozása értelemszerű, hiszen azért tagja valaki ennek a közösségnek, mert a szuverenitása egy részét átruházza.

Az egy másik kérdés, hogy vannak ennek határai. Például az Európai Bizottságnak a Junckerképlete, az általános kvótája ezt a határt túllépte, ezért nem lehet támogatni, és ezért nem lehet azt mondani, hogy mindenki, aki menekült szeretne lenni, az be szeretne jönni Európába, és itt be kell fogadni, és még meg is választhatja, hogy hol szeretne élni. Hozzáteszem, ilyen értelemben Magyarországot kevésbé sújtja ez a típusú bevándorlás, hiszen végcélnak viszonylag kevesen jelölik meg Magyarországot. Valójában pár száz menekült van az ország területén jelenleg, és a Dublin III. alapján ez könnyen százezer fölé is mehetne.

Ezért nagy tisztelettel arra kérem képviselőtársaimat, hogy a vitát tereljük vissza az érdemi részére, mondjon valaki jobb javaslatot, mint az egyszeri áthelyezési kontingens, amit az Európai Unió belügyminiszterei döntöttek; mérlegeljük azt, hogy hova vezethet az a javaslat, hogy perben támadni meg ezt a döntést az Európai Bíróság előtt, mivel kecsegtet ez; mi lesz Dublin III. sorsa, van-e alternatívája Dublin III.-nak, mert kell hogy legyen, hiszen nem működik; ki vállalja annak a felelősségét, hogy Németország egyszer úgy dönt, hogy mégiscsak él a Dublin III. rendelet alapján a visszatoloncolási lehetőséggel. Nagy tisztelettel figyelem és hallgatom jobbikos képviselőtársaimat, akik egyikből se kérnek, bár az az

érzésem, hogy ők legalább értik ilyen értelemben, hogy kétféle kvótáról beszélünk, de ők abból se kérnek, de nem kérnek Dublin III.-ból sem. Néha az az érzésem, hogy az Európai Unióból sem kérnek. Tehát föl kell tenni azt a kérdést, hogy akkor mégis hogyan gondolják ezt a kérdést megoldani, hogyan gondolják Magyarországot Európán belül tartani. Ezekre a kérdésekre kellene választ adni ilyen szempontból.

Jogi értelemben meg azt a kérdést kell feltenni, hogy a kormány miért nem vállalta a felelősséget ebben a döntésben; ha már a parlament elé hozza, miért kezdünk bele egy olyan pereskedésbe, ami semmi jóra nem vezet; és hol van a dublini egyezményt fölvaltató javaslata a kormánynak, hogy mit kell tenni. Mert akkor lehetne érteni, ha Dublin III. helyett lenne egy alternatív javaslat. De az, hogy nem kérünk az egyszeri kvótából, az áthelyezésből sem, és nem kérünk Dublin III.-ból sem, meg egyáltalán ebből az egész problémából, ez egy illúzió. Nem lehet majd azt mondani, hogy vigyék őket Görögországba vagy bárhova, mert a regisztrációs lapon, még egyszer mondom, Magyarország szerepel.

Zárásul azt kérem, hogy vegyék figyelembe, hogy ez a vita és a Szocialista Párt javaslata erről az egyszeri áthelyezési kontingensről szól, amelyik az Európai Tanács belügyminisztereinek többségi döntése volt. Nem szeretnénk, illő tisztelettel, azt hallani, hogy döntött a baloldal, döntött a Szocialista Párt, és mindenkit szeretne az országba korlátozás nélkül beengedni.

Nem szeretnénk a Juncker-kvótát ebben a formában támogatni, mert nem lehet. Európának előbb kell egy olyan megoldást találnia, ami kiterjed a teljes menekültügyi rendszerre, kiterjed a schengeni rendszerre, kiterjed ennek finanszírozására, kiterjed a nemzetbiztonsági, biztonságpolitikai, rendészeti kérdésekre, mindezek finanszírozására, egy humánus menekülteljárásra, egy új Dublin III. helyetti kitoloncolási egyezményre, és utána lehet majd visszatérni arra, hogy na, ebben a helyzetben majd mi a megoldás.

De addig a pillanatig elfogadhatatlan az Európai Bizottság javaslata, mint ahogy elfogadhatatlan a kormánynak az a javaslata, hogy ezt egy bíróságon kell megvívni, nem tudomást véve arról, hogy Dublin III. megbukott, nem tudomást véve a 176 ezer regisztrációs lapról, nem tudomást véve arról, hogy Magyarország az Európai Uniónak nem a szívében helyezkedik el, hanem a határán helyezkedik el, mi szenvedői vagyunk ennek a schengeni ilyen típusú regisztrációs Dublin III. rendeletnek, hiszen periférikus országgként mi találkozunk először a menekült-hullámmal, nem Európa belsejében ülünk a babérjainkon.

(20.30)

Ezért felelőtlennek tartjuk ezt a vitát ebben a formában, hiszen nem arról szól, amiről érdemileg kéne; nincs alternatívája annak az európai javaslat-

nak, amit a belügyminiszterek hoztak meg, ezért azt gondoljuk, azt gondolom, hogy ebben a formában egy demagóg és nem a valós kérdéstről szóló vitának vagyunk a részesei. Térjünk vissza ahhoz, hogy mi az alternatívája esetleg annak a Dublin III.-nak és ennek az áthelyezési kvótarendszernek. És arról, hogy a Juncker-javaslatról mit gondolunk, majd vitatkozunk akkor, ha az lesz napirenden, de most ne keverjük a szezont a fazonnal.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalásra van mód. Z. Kárpát Dániel képviselő úr jelentkezett erre, parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Érdemes LMP-s és MSZP-s felvetésre tisztázni azt, hogy ha bárki bármiféle kvótaszerű megoldás mellett kampányol, és azt mondja, hogy mondjuk, a 20 ezer nem elfogadható, de a 300 igen, mert az könnyen kezelhető nyomkövetővel vagy akárhogy máshogy, akkor nem csak a kaput nyitottuk ki.

Nemcsak a kaput nyitná ki Magyarország, ha illet tenne, de egész egyszerűen nem jelenthető ki, hogy a két dolog egymás alternatívája, ha tehát egy kvótaszerű minimális megoldást önök elfogadnának, akkor biztos, hogy nem toloncolnának ide vissza ezeket, tízezreket. Egyáltalán nem lehet szavatolni, hogy ez így lesz. Nehogy úgy járjanak LMP-sek és MSZP-s képviselők, hogy vállalni akarnak egy kisebb rosszat, és közben Magyarországra szabadítják azt az öskáoszt, amiből megkapta Európa az ízelítőt, és ha Európa ezt megfőzte, akkor nem kívánom egyáltalán neki azt, hogy egye meg. Ne vállalja a következményeit, hiszen mentsük a helyzetet még most, ahogy lehet.

De az, hogy Magyarország magától a fejét a bitó alá hajtva vállalja ennek következményeit és vegyen részt olyan terhekből, melyek előidőzésében egyáltalán nem vállalt szerepet, ez egészen vérlázító. Felfoghatatlan az önfeladásnak az a foka, hogy azért ne kifogásoljunk egy európai uniós szervnél bármilyen döntést, mert adott esetben félünk annak következményeitől. Ha ez így van, akkor Magyarországon nem kormányokra és pártokra, hanem egy fordítóirodára van szükség, amely majd lefordítja a diktátumokat, amelyeket Brüsszelben kitaláltak nekünk, implementálják a magyar jogrendszerbe, de leginkább csak fordítóként. Ha ennyi lélekbátorság nincs bennünk, akkor Magyarország előrejutását nem lehet elérni.

A jobbikosok tehát azért utasítanak el minden kvótaszerű megoldást és azért mondanak nemet a visszatoloncolásokra is, mert nyilvánvaló módon nem akarják azt a kaput kinyitni, amelyen keresztül az a szellem abból a bizonyos palackból be tudna jönni, és talán csak a Jóisten tudná innen kiverni, de mi a magunk erejéből csak nagyon-nagyon nehezen. *(Taps a Jobbik padsoraiban. - Közbeszólás ugyanott: Úgy van!)*

ELNÖK: Schiffer András képviselő úr következik két percben.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen. Akkor most tegyünk néhány dolgot rendbe, Z. Kárpát képviselő úr! Először is: itt most, nagyon helyesen Molnár Zsolt az imént elmondta, itt most egy egyszeri áthelyezésről szól a történet, amiről a belügyminiszeri tanács döntött. Ami a magyar parlament előtt van, hogy ezzel az egyszeri áthelyezéssel szemben Magyarország él-e jogorvoslással vagy sem. Nem másról beszélünk. Tehát én abban önnel nem vitatkozom, hogy Magyarország nyilván nem folytathat olyan politikát, hogy fordítóirodát alkalmaz kormány helyett és automatikusan lefordítja azt, amit Brüsszélből diktálnak. Ebben önnek igaza van.

Például, ha az elmúlt hónapokban Magyarország részéről lettek volna alternatívák, lettek volna kezdeményezések, már most nem ilyen diplomáciai helyzetben lennénk. De továbbmegyek: ha valóban a pár héttel ezelőtt szintén a parlament előtt volt általános elosztási rendről lenne egy ilyen szavazás, mi is azt mondanánk, hogy igenis támadjuk meg. Tehát az, amivel ön riogat, jelenleg nem aktuális. Egyszerűen arról van szó, hogy ha nem 1300-ról van szó, hanem továbbmegy a történet, akkor még mindig van lehetősége Magyarországnak jogorvoslással élni. Most viszont ott állunk, hogy nem tudjuk pontosan, hogy a visszatoloncolás intézményével élnek-e más országok.

Kettő: jelenleg az forog kockán, hogy az egész schengeni rendszer szét fog hullani. Ebben van felelőssége Magyarországnak. Tehát a mérleg egyik serpenyőjében ott van, hogy 1300 embert kellene Magyarországnak elfogadnia, a másik serpenyőben viszont részben az van, amivel Molnár Zsolt riogatott, egyébként nem alaptalanul, hogy adott esetben 170 ezer embert küldhetnek ide, és ráadásul széthullik az egész schengeni biztonsági rendszer. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Ez forog kockán. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Visszatérünk az előre bejelentett felszólalók felszólalásaihoz. Ezek sorában elsőként Hörcsik Richárd képviselő úr, Fidesz!

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés napirendjén gyakran szerepelnek uniós vonatkozású előterjesztések, törvény- és határozati javaslatok vagy nemzetközi szerződések.

Úgy vélem azonban, hogy a most tárgyalt napirendi pont különleges. Különleges, hiszen nem egy elfogadott uniós irányelv magyar jogba történő átültetése a cél, hanem a napirenden szereplő törvényjavaslatban az Országgyűlés felkéri a kormányt, hogy egy uniós határozat megsemmisítése érdekében indítson keresetet az Európai Unió Bírósága előtt. Mint ahogy Molnár Zsolt képviselőtársam mondta, hogy térjünk a vita eredeti medrébe, én ezt szeretném követni, és éppen ezért szeretném emlékeztetni képviselőtársaimat, hogy az uniós tagságunk óta ez

az első alkalom, hogy a nemzeti szuverenitást megtestesítő parlament törvényben kéri fel a végrehajtó hatalmat a perindításra egy uniós jogszabály miatt.

Tehát azt beláthatjuk, hogy ez egy különleges helyzet. Hiszen a vonatkozó uniós jogszabályok alapján a kormány alanyi jogon indíthat megsemmisítési keresetet a luxemburgi bíróság előtt. Tehát az Országgyűlés e törvényjavaslat elfogadásával, amit most tárgyalunk, támogatásának kifejezésével nagymértékben erősítheti a kormány felperesi pozícióját a bírósági eljárásban. Arra is szeretném emlékeztetni képviselőtársaimat, hogy a közelmúltban is volt precedens, hogy a kormány a parlamenttől olyan kérdésben kért előzetes felhatalmazást, amely lépés megtételére egyébként joga volt. És hogy miért volt erre szükség, miért van erre az országgyűlési törvényre szükség? Azért, mert a parlament előzetes felhatalmazása kvázi elejét veheti a majdani, a későbbi vitáknak, mintegy megkönnyítheti az uniós döntés végrehajtását, és igenis erősítheti a társadalmi elfogadottságát. Pontosan ez az, amit Trócsányi miniszter úr exozéjában elmondott.

S arra is emlékeztetem képviselőtársaimat, hogy több mint három évvel ezelőtt, az úgynevezett fiskális paktum aláírása előtt az Országgyűlés, ha jól emlékszem, a 4/2012. számú határozatában kifejezte a támogatását aziránt, hogy a kormány írja alá a Gazdasági és Monetáris Unió egyes kérdéseit szabályozó nemzetközi szerződést. Tehát igenis a kormány helyesen cselekszik, amikor az Országgyűlés elé hozza ezt a javaslatát, illetve az Országgyűlés kéri fel a kormányt. Ez az együttműködés példaértékű az európai uniós ügyekben.

Tisztelt Képviselőtársaim! A tisztánlátás érdekében azt is érdemes rögzíteni, hogy az Unió szintjén kétfajta migrációs kvótát lehet megkülönböztetni és ennek a gyakori keverése okoz problémát. Az egyik: tanácsi határozaton alapuló úgynevezett egyedi döntés; míg a másik: az Európai Bizottság által ez év szeptemberében tett előterjesztés, tehát egy állandóan rendelkezésre álló kvótamechanizmus létrehozására. Állandó kvótáról szól a javaslat; ez idáig csak egy terv, számunkra egy veszélyes terv, de még csak terv. A T/3302. számú törvényjavaslat tehát a Bel- és Igazságügyi Tanács 2015. szeptember 22-i ülésén elfogadott 2015/1601. tanácsi határozat egyedi kötelező kvótadöntés miatt kéri fel a kormányt megsemmisítési kereset indítására. Tehát erről tárgyalunk.

Ami az egyedi határozaton alapuló kvóták előzményeit illeti, tekintettel tehát a migránsok minden korábbinál sokkal erőteljesebb áramlására, valamint arra, hogy a migráció áramlása a Földközi-tengerről a Magyarország felé vezető, úgynevezett nyugat-balkáni útvonalra helyeződött át, tehát az Európai Bizottság a közelmúltban javaslatot fogadott el, amit már képviselőtársaim gyakran emlegettek, amelyben átmeneti intézkedésre tett javaslatot az Olaszországra és Görögországra nehezedő menekültügyi nyomás enyhítésére. Tehát a Tanács ezt a kvótadöntést ez év szeptemberében minőségi többséggel fogadta el annak ellenére, hogy a Bel- és Igazságügyi Tanács ülésén a kötelező jellegű határozat elfogadásakor Ma-

gyarország Szlovákiával, Romániával és Csehországgal együtt nemmel szavazott, míg Finnország tartózkodott.

(20.40)

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy vélem, hogy a tanácsi határozat elfogadásával a történet nem ért véget, hanem itt folytatódik, ugyanis az uniós szerződés 263. cikke alapján bármelyik tagállam közvetlenül megtámadhat egy uniós jogi aktust, illetve beavatkozóként részt vehet egy más felperes által az adott jogi aktus megsemmisítése érdekében megindított peres eljárásban.

Az uniós szerződés 263. cikke alapján a megsemmisítési keresetet például hatáskör hiánya, lényeges eljárási szabályok megsértése, a szerződések vagy azok alkalmazására vonatkozó bármely jogi rendelkezés megsértése vagy hatáskörrel való visszaélés miatt lehet benyújtani. Hát erről van szó, tisztelt képviselőtársaim, hogy mi a jog eszközével lövünk vissza az Európai Bizottság felé, az Európa Tanács felé. Azt, amit tőlünk számon kérnek, a jogállamiságot, most mi azt kérjük számon az Európai Unió Bizottságán, illetve a Tanácson.

Tehát nem arról van szó, hogy itt valamifajta egyénieskedéssel vagy csak sajátos magyarkodással, hanem a jog eszközével, amit az Európai Unió szerződése számunkra lehetőségként kínál, ennek alapján szeretnénk felkérni a magyar kormányt, hogy tegye meg a szükséges intézkedést. Sem többről, sem kevesebbről nincs itt szó.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt is tudjuk, hogy a bírósági eljárás várható hossza bizony meghaladja a két esztendőt is, és azt is tudjuk, hogy a kereset benyújtásának nincs felfüggesztő hatálya, azaz a határozat végrehajtása akkor is kötelező Magyarország számára, ha keresettel kéri annak a megsemmisítését.

A keresetlevél kidolgozása tehát nem az Országgyűlés, hanem a kormány feladata és hatásköre, és igenis a kormánynak kell kialakítani azt a jogi érvrendszert, amely megalapozza a sikeres pert. Ezt szem előtt tartva szeretném hangsúlyozni, tisztelt képviselőtársaim, hogy a felperesi oldalon az egyik legfontosabb jogi érv az lehet, hogy az Európai Bizottság határozattervezetét nem jogalkotási aktusként küldte meg a tagállami parlamenteknek, és ezáltal megfosztotta őket a lehetőségtől, hogy az uniós szerződés második jegyzőkönyve szerint véleményezhessék a javaslatot. Ez bizony egy komoly eljárási hiba, amely megalapozza a 263. cikk szerinti bírósági eljárást.

Egyébként mi az Európai ügyek bizottságában az úgynevezett sárga lapos eljárásban mi ezt a jogi vitát lefolytattuk, és tisztán állunk az Úr színe előtt, és ezért javasoljuk a kormánynak, hogy ebbe próbáljon meg belekapaszkodni, mert ez egy jelentős jogi érv lesz.

Tisztelt Elnök Úr! Még két tényezőre szeretném röviden felhívni a tisztelt Ház figyelmét, szorosan kapcsolódva a témához, amiről beszélünk. Az egyik,

hogy e kérdésben nem vagyunk egyedül, a Magyar Országgyűlés, míg a másik: a tagállami parlamentek egyre erősödő szerepének a hangsúlyozását szeretném megemlíteni.

Az első kérdést illetően szeretném megjegyezni, hogy Szlovákia már korábban bejelentette, hogy a 2015/1061-es tanácsi határozattal szemben kereset benyújtását tervezi az Európai Bíróság előtt. Robert Fico a múlt héten egy pozsonyi főiskolán tartott beszédében ismételtlen leszögezte, hogy Szlovákia még az idén az Európai Bíróságnál meg fogja támadni az Unió belügyminiszterei által a menekültkvótától hozott döntést. A keresetnek természetesen más országok is csatlakozhatnak - hívta fel a figyelmet a szlovák kormányfő, aki például Magyarország és Románia támogatására számít ez ügyben. Idézem: „Pillanatnyilag a szöveg szakmai előkészítése zajlik, a kereset beadásának időpontja december 18. Az időpontot betartjuk. A keresetet beadjuk.” - szögezte le Robert Fico a felsőoktatási intézményben a migrációs válság és az európai jog viszonyáról tartott előadása során.

A másik kérdés a tagállami parlamentek növekedő szerepe vagy növekvő szerepe az európai törvényhozási architektúrában és az arra vonatkozó legújabb, például brit javaslatok. Ezt is érdemes előszámlálnunk. David Cameron miniszterelnök pár nappal ezelőtt, november 10-én hivatalosan is jelezte, hogy milyen brit igényeket kíván elfogadtatni tárgyalási alapul az európai partnerekkel, és ha megnézzük, ezek között nagyon előkelő helyen szerepel a szuverenitás védelme a brüsszeli bürokráciától. Tehát nem mi találtuk fel a spanyolviaszt, tisztelt képviselőtársaim, hanem például a brit miniszterelnök ezt hangsúlyozza.

A miniszterelnöki levél szuverenitás részében jelzett kérések közül én úgy vélem, hogy az igazi újdonság a nemzeti parlamentek új jogosítványokkal történő felruházása az uniós jogalkotással kapcsolatban. Nekünk ezt maximálisan akceptálni kell, hiszen a nemzeti szuverenitás védelme igenis a nemzeti parlamentre tartozik, és a mi felelősségünk, hogy erre felhívjuk, mint korábban tettük, az Európai Bizottságot vagy figyelmeztessük a magyar kormányt.

Nos, ezzel kapcsolatban egyelőre konkrétumok még nem hangzottak el. A második számú jegyzőkönyvben szabályozott úgynevezett sárga lapos eljárás mellett új, a parlamentek részvételén alapuló eljárást javasol a brit miniszterelnök, amely elvezethetne a jogalkotási javaslat megállításához, a blokkoláshoz. Tehát itt igenis úgy vélem, hogy bármi legyen a brit európai uniós tárgyalások végeredménye, de egy biztos, hogy a nemzeti parlamentek szerepe növekedni fog az európai jogalkotási mechanizmusban, és ezt nekünk, a magyar parlamentnek kutya kötelessége kihasználni, mert ez a feladatunk, ezzel ruháztak fel bennünket a választópolgárok.

Elnézést kérek, tehát itt nem valamifajta kurucodásról vagy magyarkodásról van szó, hanem egyszerűen mi komolyan vesszük az Európai Uniónak nemcsak a jogait, hanem a jogalkotás menetét. Egy-

szerűen elolvastuk többször a lisszaboni szerződést, és szeretnénk élni ezzel a lisszaboni szerződés által biztosított lehetőséggel.

Nos, a részleteket egyelőre nem ismerjük, de az már most kijelenthető, hogy a parlamentek új típusú részvétele az uniós döntéshozatalban is érintené a szerződések által az intézményekre ruházott hatáskört, valamint magát az uniós döntéshozatalt.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, a Fidesz-frakció részéről nyugodtan kijelenthetem, hogy készen állunk a rendelkezésre álló, valamint az esetleges új parlamenti hatáskörök tényleges gyakorlására. Rajtunk a siker nem fog múlni. Ezért is kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Megkérem kormánypárti képviselőtársaimat, hogy ne vegyék köztözködésnek, de nagyon örülök, hogy most már többször elolvasták a lisszaboni szerződést. Tudjuk, hogy annak ratifikálásakor ez azért még nem volt elmondható, hiszen a hivatalos fordítás még nem állt készen, amikor a Fidesz és az MSZP mindezt megszavazta.

Azért sem kívánok köztözködni, mert alapvetően támogatom azt az irányt, amerre elindultak. Akkor is támogatom, ha csak szépségtapasznak tartom, kozmetikai lépésnek, egy aszpirt adnak gyakorlatilag a haldoklónak, tehát nem biztos, hogy ezzel fogják meggyógyítani, de ne utasítsunk el semmilyen olyan lépést, amely az európai erőterben Magyarország pozícióit javíthatja, márpedig ez esetben javíthatók ezek a pozíciók.

Amiről érdemes lenne beszélnünk, az viszont az, hogy az MSZP és az LMP által többször felvetett kvótászerű megoldások egyike adott esetben egy egyszeri történés egy csökkentett létszámmal, tehát mondjuk, hogy egy fékezett habzású megoldás, az adott esetben kiválthatja-e azt, hogy Magyarország a jövőben visszatoloncoltak tömegével szembesüljön. Én azt mondom, hogy a kettő nem feltétlenül szűkségszerű alternatívája egymásnak. *(Dr. Molnár Zsolt felé:)* Az egyikkel nem biztos, ön szerint valószínű, szerintem teljesen valószínűtlen, hogy ki tudjuk védeni egyikkel a másikat.

A helyzet tehát az, hogy nagyon furcsa lesz, amit mondok, de a dublini rendelet ebben az értelemben most nekünk dolgozik a tekintetben, hogy egyes kikötései öt hónapos, illetve egyéves határidőkkel lehetővé teszik azt, hogy a nyugat-európai végső fogadó ország bizonyos feltételek teljesülése mellett gyakorlatilag átörökölje azt a felelősséget, amely az érkező migráns elbírálását illeti.

Nem azt mondom ezzel, hogy a dublini rendelet jó lenne vagy ne kellene ezt felülvizsgálni, hiszen a történelem minden szempontból eljárta fölötté, a szemétdombjára kellene hajítani. De azt mondom, hogy egyes rendelkezései csökkentik azt a létszámot,

csökkenthetik, tehát százezer alá csökkenthetik azt a létszámot, amellyel a visszatoloncolások esetében szembesülnünk kell.

(20.50)

A mértékadó szakmai számítások 40-50 ezerre teszik reálisan azt a létszámot, amellyel Magyarországnak szembe kell néznie, és ez még mindig egy riasztó, hatalmas létszám. Mi, jobbikosok nem véletlenül mondjuk azt, hogy zéró tolerancia a visszatoloncolások terén és zéró tolerancia a kvótászerű megoldások terén is, hiszen nem fogadható el az, hogy a brüsszeli boszorkánykonyhában kifőznek valami hasonlót, és tulajdonképpen ellenállás nélkül keresztülvezetik ezt egy perifériálisnak tekintett tagországban.

De azt is mondjuk, hogy nagyon csodálkozunk azon, hogy egyes, magukat liberálisnak, emberbarátnak tartó erők nem tiltakoznak - nem azt akarom mondani, hogy habzó szájjal - a kvótászerű megoldások ellen, de mindenképpen hangosabban. Hiszen miről beszélünk? A XXI. századi Európában emberscsoportok erőszakos áttelepítéséről és ott-tartásáról beszélünk, egy teljesen életszerűtlen megoldásról, amely kivitelezhetetlen, de mégiscsak csoportok, tömegek erőszakos áttelepítésével jár. Én elvárnám a magukat liberálisnak mondó erőktől, hogy a leghangosabban tiltakozzanak az ilyen módszerek ellen. Természetesen a Jobbik sem szeretne ilyet, egyetlen migránst sem szeretnénk látni Magyarországon.

Azt is látnunk kell, hogy a visszatoloncolásokról beszélünk, ami legalább ekkora veszély. Beszéljen már a Fidesz-KDNP arról, hogy mi van azzal a több mint 700 emberrel, akit idén küldtek vissza valamelyik nyugat-európai országból vagy migránsként ide került vissza Magyarországra! Vagy beszéljenek azokról az őrizetésekről, akikből lehet, hogy mondjuk, Martonvásáron csak 74 személy tartózkodik, őrizetésekről beszélünk és migránsokról.

De nem véletlen, hogy minket, jobbikosokat nemcsak az őket őrző személyzet és a helyi lakosok keresnek meg, de sokan a hivatalos szervek tagjai közül is név nélkül fogadóórán, hogy bizony tartanak attól, hogy ha csak ez a 74 ember valami olyan cselekményre akarja ragadtatni magát, ami a magyar hatályos jogszabályokba ütközik, nem biztos, hogy vissza tudják tartani őket. Egész egyszerűen rossz a rendszer, amit kitaláltak. Ezt annak ellenére mondom, hogy a magyar rendvédelmi erők dolgozói álláspontom szerint erőn felül teljesítettek a határsámban is, és elmondható ez általában is ebben a kérdéskörben.

Tehát tisztázni kellene magát a kormánynak a visszatoloncolások ügyében mindenképpen és azt illetően, hogy a most Magyarországon tartózkodókat ide mi a terve. És egyáltalán, ha kvóta szerint bárkit ide visszaküldenének, mi lenne az MSZP terve, mondjuk, kvóta szerint 300 vagy 1300 ide telepített emberrel? A magyar adófizetők pénzén tartanánk, nyilván ellátnánk, gondoznánk őket? Mit csinálná-

nak ezek az emberek? (*Mesterházy Attila: Dolgozónának!*) Megjelenének a munkaerőpiacon, majd zárt táborokban laktának, fegyveres őrök őriznék őket? Mert különben visszaszöknek - jogosan - Németországba a saját diaszpóráikhoz. Lehet, hogy önöknek fű alatt ez a céljuk, de ne akarjanak már Magyarországra embercsoportokat telepíteni, mert mi ebből nem kérünk, nem fogjuk hagyni!

Éppen ezért mondjuk, hogy mivel látjuk, hogy Magyarországon a társadalom több mint 90 százaléka hasonló gondolatokat fogalmaz meg, egy szelebbebb körű kiállásra is szükség van. Ezért a szerdai napon 18 órakor a Lövőház utcában, az Európai Bizottság rezidenciája előtt várunk mindenkit, még egyszer mondom, nem csak Jobbik-szimpatizánsokat, akik a kvótászerű megoldások ellen fel kívánnak lépni, Magyarország védelmében kívánnak fel lépni.

El kívánom mondani azt is, hogy ez a 90 százalék fölötti társadalmi támogatottság előbb-utóbb át fog csapni a politikai cselekvési térbe. Nyilvánvalóan itt élesen el fognak különülni a XX. századi és XXI. századi módszerekkel dolgozó pártok. Nem véletlen, hogy a Jobbik a XXI. század pártjai közé sorolja magát éppen abból a megfontolásból, hogy egy ügydöntő, országos népszavazás keretein belül ki akarjuk kérni a magyar állampolgárok, minden magyar választópolgár véleményét, hogy dönthessen közvetlenül a nép arról, hogy kíván-e hozzájárulni ahhoz, hogy idegenből népcsoportokat telepítsenek le Magyarországon.

Ahhoz viszont, hogy jogi aggályok nélkül keresztülmenjen egy hasonló országos kezdeményezés, a Fidesz-KDNP Alaptörvényét módosítani kell. A Jobbik biztosítja a kétharmadot ehhez a kezdeményezéshez, de elvárjuk önöktől, hogy járuljanak hozzá ehhez az alaptörvény-módosításhoz, és kérdeztesse nek meg végre a választópolgárok ebben a túlzás nélkül nemzetstratégiai, a társadalom szociokulturális mély szöveteibe ható kérdésben. Köszönöm a lehetőséget. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérem Schiffer képviselő urat, hogy fáradjon a helyére. Addig beszél, utána viszont ő beszél. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát képviselő urat, Danit abban igazítanám ki (*Derűltég a Jobbik padsoraiban.*) - az előbb kikérte a megszólítást -, hogy ezt a kvótajavaslatot nem mi hoztuk ide. Ez teljes tévedés! Ez nem az LMP javaslata, nem a magyar ellenzék javaslata. Ez a döntés megszületett a belügyminiszteri tanácsban, a magyar kormány pedig hozott ide egy határozati javaslatot, hogy az Országgyűlés hatalmazza fel a kormányt, hogy jogorvoslattal éljen a belügyminiszteri tanács döntésével szemben. Ez a helyzet.

Elmondtam azt is, hogy önmagában ez a belügyminiszteri tanácsi döntés nem megoldás, nem értünk vele egyet, viszont jelen helyzetben a jogorvoslati kérelem benyújtása egy olyan helyzetet idéz

elő, aminek nem tudjuk a pontos kimenetelét. Ez egy egyszeri áthelyezésről szól, és egyébként pedig továbbra is azt szeretném kérni mindenkitől, hogy ezt az egész kvótászerű megoldásokkal szembeni indultköteget próbálja meg picit feloldani. Továbbra is azt gondolom, önmagában attól, hogy valaki kitalál egy kvótászerű megoldást - hogy a jobbikosok szavazását idézzem -, ez nem jelenti, hogy valóban megoldás lenne ennek az egész migrációs krízisnek a kezelésére. De fordítva, egy olyan helyzetben vagyunk, olyan helyzetben van az Európai Unió, ahol, igen, alapvető dolgokat újra kell gondolni.

A szuverenitás kérdése nem most vetődik fel és nem pusztán Magyarország európai uniós tagságával vetődik fel, de konkrétan a határvédelem, belbiztonság dolgában felvetődött már akkor is, amikor a schengeni övezetbe léptünk. Viszont miután egy teljesen új típusú migrációs helyzettel áll szemben az Európai Unió, és jeleztem azt is, hogy ebben ráadásul felelőssége is van az Európai Uniónak mint országcsoportnak, ezért a megoldásból ki kell vennie a részét, és a megoldásnak lehet eleme valamilyen kvótászerű megoldás. Eleve elutasítani a kvótászerű megoldásokat ugyanolyan botor dolog, mint azt gondolni, hogy bármilyen kvótadöntéssel megoldódott a probléma. Ez a mi álláspontunk.

Még valamit: amikor arra hivatkozom, hogy komoly felelősségük van az európai országoknak, illetve a nagyhatalmaknak abban, ami történik, egyetlenegy adatot tennék hozzá: egy stockholmi kutatóintézet felmérése szerint 2009 és '13 között 14 százalékkal volt magasabb a globális fegyverkereskedelem, mint a megelőző négy évben. A legnagyobb exportőrök között ott van az USA, Oroszország, Németország, Kína és Franciaország. Az a helyzet tehát, hogy amikor terrorcselekményektől félünk, amikor terrorcselekmények történnek az Európai Unió területén, bizony szembe kell nézni azzal is, hogy az általunk, az Európai Unióból exportált fegyverekkel követik el ezeket a cselekményeket.

(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ez még inkább aláhúzza az Európai Uniónak mint egységnek a felelősségét abban, hogy mi történik a határainknál. Aláhúzza a felelősségét abban ennek az országcsoportnak, hogy tudja megkülönböztetni azokat, akik azon háborús terrorcselekmények és népiirtások elől menekülnek, amiben például a fegyverexport révén európai hatalmak is részesek, azoktól, akik a jólét reményében kopogtatnak Európa kapuján, vagy éppenséggel a terrorcselekményeket itt akarják folytatni az Európai Unió területén. Azt állítjuk, hogy ezt a feladatot az Európai Unió az elmúlt hónapokban nem végezte el. El kell végeznie, Magyarország pedig nem állhat élére az egyoldalú lépések politikájának.

Azt gondoljuk, hogy önmagában ennek a jogorvoslati kérelemnek a benyújtása azt jelenti, hogy Magyarország nem kíván részt venni a közös megol-

dásban, míg a másik oldalon bármilyen rossz is ez a belügyminiszeri tanácsi határozat, nem állít elő olyan helyzetet, ami egyébként kezelhetetlen lenne Magyarország számára. Magyarország számára kezelhetetlen lesz a visszatoloncolás, illetve kezelhetetlen lesz az a helyzet, ha a schengeni rendszer bedől, összeomlik. Szerintem ezt kellene mérlegelnünk akkor, amikor egy ilyen jogorvoslati kérelemről vitázunk.

Még egyszer szeretném azt is hozzátenni, amit itt Dani előbb mondott (*Derültség.*), hogy amikor az általános elosztási rendről folyt a vita, az LMP álláspontja egyértelmű volt: támogatjuk a kormányt abban, hogy legyen egy előzetes felülvizsgálati eljárás. Támogattuk a kormányt abban, hogy legyen egy olyan általános elosztási rend, amely hosszú távra meghatározza, hogy ezt a krízist hogyan kezeli az Európai Unió, és adott esetben ez az általános elosztási rend egy meghívólevélként is működik, jó előre vizsgáljuk meg, hogy hol húzódik a kompetenciák határvonala a nemzetállami parlamentek és az európai döntéshozók között.

(21.00)

Ez a javaslat egy egyszeri áthelyezésről szól, és nem tehetjük meg sem erkölcsi, sem biztonsági szempontból, hogy kimondjuk, márpedig Magyarország semmiféle kvótarendszerben nem hajlandó gondolkodni sem most, sem később. Ez jelen esetben azt jelenti, hogy Magyarország semmilyen részt nem kíván vállalni abban, hogy legyen közös európai megoldás a jelenlegi migrációs krízisre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon sok minden elhangzik itt a vitában, és sokféle félreértelmezés és csúsztatás is elhangzik. Azt gondolom, a Jobbiknak egyszer már kellene vennie azt a bátorságot - és félreértés ne esék, ez egy legitim álláspont -, hogy végre kimondják, ők Magyarország Európai Unióból való kilépését készítik elő. Azért lenne fontos ezt végre kimondani, mert akkor a szavazóik is értenék, mit jelent az, amit a Jobbik ezekben a vitákban folyamatosan megfogalmaz. Hiszen amiről önök beszélnek, az nem tud másképpen megvalósulni, csak úgy, ha az Unióból kilép Magyarország. Ezzel természetesen együtt jár annak az ódiama is, hogy el kell magyarázni például a földműveseknek, azoknak, akik földalapú támogatást kapnak, vagy azoknak a kis- és középvállalkozóknak, akik európai uniós támogatásokban részesülnek, hogy ez mostantól nem lesz. Szerintem ez azért veszélyes út, mert Magyarországon a fejlesztési támogatások 98 százaléka európai uniós forrásból valósul meg. Tehát amikor önök folyamatosan számon kérik az Európai Uniótól, hogy az hogy mer ezt-

azt-amazt csinálni, akkor elfelejtik, hogy Magyarország azáltal, hogy az Unió tagja lett, bizony elfogadta annak a közösségi joganyagát. S az egy téves értelmezés, hogy az Európai Unió nem hozhat a közösség tagjaira vonatkozó kötelező érvényű szabályokat. Szerintem sokkal jobban tennénk, ha úgy értelmeznénk, hogy a Jobbik ezt az utat készíti elő, hiszen amúgy másiktól az Európai Unión belül is a jogok és a kötelezettségek bizony együtt kellene hogy járjanak.

Az Európai Unióban mi pont arról beszélünk - erről beszélt Molnár Zsolt is a vezérszónoki hozzászólásában -, hogy bizony nem csak a pénzt kell felvenni az Európai Unióból, és nem csak akkor kell kvóta alapján szeretni a forrásokat - mert szeretném jelezni, hogy a pénzeket is kvóták alapján osztják el, és most még anélkül, hogy a konkrét témára rátérnék, elmondanám, hogy az Európai Unió szinte minden mechanizmusa kvóták alapján történik. Tehát nem ördögtől való, hogy a menekültügyi kérdésben is az Európai Unió megpróbál valamilyen kvóták alapján eljárni, hiszen a működési mechanizmusok vagy a forráselosztások kérdésében is hasonló módon jár el az Európai Unió. Ennek különböző paraméterei vannak, de mégiscsak kvóták alapján történik ez.

Mi tehát azt gondoljuk - erről beszéltek képviselőtársaim, és ha jól értettem, Schiffer András is erről beszélt -, hogy különbséget kell tenni egy állandó mechanizmus és egy egyszeri, szolidaritáson alapuló, a menekültekre vonatkozó aktus között. Ez azért fontos, mert azok az emberek, akikről beszélünk e miatt az egyszeri letelepedési aktus miatt, pont az elől menekülnek el az országaikból, ami miatt két-három nappal ezelőtt Párizsban emberek százai, milliói rettegtek, mert sajnos olyan helyzetbe kerültek, hogy a saját bőrükön, a saját környezetükben megérezték, mit jelent a terrorizmus. Ezért én azt mondom, és szerintem ez egy helyes álláspont, amikor ezt mondja az MSZP frakciója, hogy szolidárisnak kell lennünk azokkal a menekültekkel, akik az életüket féltik és mentik.

Emellett rögtön hozzátesszük azt, amiről Zsolt beszélt - ha már mindenkit a keresztnevéen szólítottunk -, hogy mi a Dublin III. rendeletet nem támogatjuk. Mi hónapok óta ezt mondjuk. Az MSZP első kommunikációja arról szólt, hogy a Dublin III. rendeletet fel kell függeszteni... (*Dr. Staudt Gábor: Nem lehet felfüggeszteni!*) De fel lehet függeszteni, a magyar kormány egyszer már megtette, hogy három napig felfüggesztette a Dublin III-at, ami után magyarok fordultak a magyar kormányhoz, hogy Ausztriában a nagykövetségen Kovács Zoltán államtitkár miről beszélt, és utána mind Ausztria, mind pedig az Európai Unió tisztázást kért a magyar kormánytól. Tehát különleges esetekben fel lehet függeszteni egyoldalúan is a Dublin III. rendelet végrehajtását. De mi ennél többet mondtunk, mi azt mondtuk, hogy módosítani kell ezt a jogszabályt, mert nem erre a helyzetre lett kitalálva a Dublin III. szabályozás, ebből kifolyólag ezt nem is lehet betartani. Ha azt látjuk, hogy Görögországban folyamatosan megsértik a

Dublin III. rendelet betartását, akkor nagyon nehéz elvárni, hogy bárki más is betartsa aztán a különböző más országok közül.

Ezért én azt gondolom, hogy az az 1300-1400 ember, aki letelepítésre kerülne, nem egy népcsoport vagy embercsoport - nem is tudom, hogyan, talán embercsoportként címkézték ezeket az embereket -, hanem olyan menekültek, akiket a szolidaritás alapján szerintünk Magyarországnak érdemes és kell is befogadnia. De arra a mechanizmusra, amely arról szól, hogy ez egy folyamat legyen, hogy akárhányan érkeznek menekültként Magyarországra vagy más európai uniós országba, például Németországba, tehát hogy ez egy éveken keresztül zajló, folyamatos letelepedési mechanizmus legyen, erre mi is azt mondjuk, hogy ez egy nem jó dolog, ha ez nem egészül ki a schengeni határok védelmével. Mert akkor lehet mechanizmusban is gondolkodni, csak látható módon ez nem működik a gyakorlatban. Ezért erre mi is azt mondjuk, hogy ez a mechanizmus, az úgynevezett Juncker-elképzelés szerintünk nem felel meg a realitásoknak, és szerintünk sem felel meg az Európai Unió érdekeinek sem.

Tehát egy egyszeri áthelyezési, letelepítési rendszert, egy egyszeri aktust támogatunk, de egy olyan rendszer, amely ezt időben és a befogadás kapacitásában is folyamatossá, korlátlaná teszi, szerintünk valóban elképzelhetetlen, és ebben a formában nem is megvalósítható. Mi a saját javaslatunk alapján ezt kiegészítjük azzal, hogy a Dublin III. rendeletet módosítani kell.

Amit ma a miniszterelnök elmondott, az nehezen volt értelmezhető, mert egyik oldalról a napirend előtti beszédében azt mondta, egyedül mi voltunk azok, akik betartottuk az európai uniós szabályokat - ezt hallottam a külügyminiszter úrtól és minden kormányzati megszólalótól is -, majd ma azt hallottam a miniszterelnöktől, hogy nem is tudhatjuk, hányan keveredtek be a menekültek közé mindenféle ellenőrzés nélkül potenciális terroristák. Ez azt jelenti, hogy Magyarország nem tartotta be ezt az intézkedést, mert nem regisztrálta a területére belépő embereket, kerítés ide vagy oda a történetben. De ezt tegyük is félre! A lényeg az, hogy a Dublin III. rendeletet módosítani kell, át kell alakítani, mert csak így érhető el az, hogy ebben a tekintetben egy új, világos szabályozás legyen.

A harmadik kérdés, amiről fontos beszélni, az a schengeni rendszer. Mi azt gondoljuk, és már látható erre törekvés, hiszen az angol kormány belügyminisztere már hetekkel ezelőtt arról beszélt, hogy nagyon jó irányba halad ez a vita az Európai Unióban, merthogy azt is az asztalra kéne tenni, hogy tulajdonképpen az európai uniós állampolgárok szabad mozgását is korlátozni kellene, és a brit miniszterelnök e tekintetben meg is fogalmazott egy javaslatot az Európai Unió, Brüsszel felé. Ezzel viszont az a baj, mint a kerítésekkel is, hogy ha Ausztria és Magyarország közé is húznak egy ilyen kerítést, és mindenki bezárkózik a nemzethatárok mögé, akkor bizony elég sok magyar állampolgár kerül nagyon rossz helyzetbe, hiszen Sopronból és a határ széléről tízezrek jár-

nak át Ausztriába dolgozni, és egyáltalán nem mindegy, hogy milyen határellenőrzésen és egyéb más akadályokon keresztül jutnak el a munkahelyükre, és ez hány pluszórát vesz igénybe.

Ezért mondjuk azt, hogy nagyon óvatosan kell bánni ezekkel a mondatokkal, főleg amiről a kormány beszél, hiszen van már egy olyan brit álláspont, van már egy olyan európai uniós tagország, amelyik Schengen alapvetését, az emberek szabad mozgását is kérdőjelessé teszi. Ez pedig már szerintünk nemcsak az Európai Unió alapjait alakítja át vagy rengeti meg, hanem ez már magyar állampolgárokat és magyar nemzeti érdeket is sért, hiszen már mindenki tudja, talán sztereotípiászerűen is mondható, hogy több mint 500 ezer ember dolgozik többségében európai uniós tagországokban, és az egyik kiemelt célpont egészen biztosan az Egyesült Királyság, Anglia, de ahogy az imént említettem, Ausztria is.

A másik, amit nem pontosan értek: a kormány sokkal gálánsabban bánik a kínai bevándorlókcal, mégpedig azokkal a kínai bevándorlókcal, akik pénzt fizetnek azért, hogy Magyarországra bevándorolhassanak, itt letelepedhessenek. Itt 1200-1400 emberről beszélünk. Megkérdeztem a Belügyminisztériumot, ahol elmondták, hogy tartózkodási engedélyt nemzetgazdasági érdek alapján 2700 ember kapott három év alatt.

(21.10)

Ehhez a 2700 emberhez 4700 családtag csatlakozott. Ezekből 2500 kínai állampolgárságú volt, és további 4000 fő családtag volt kínai állampolgárságú. Ez azt jelenti, hogy ez 6500 fő. Emellett orosz állampolgárságú 160 és körülbelül 320 családtag, arab országokból úgy együttesen több mint 150 és 300 családtag. A kimondottan letelepedési engedélyek száma 850 volt a Belügyminisztérium szerint, és majd' 1400 családtag érkezett ezekkel a letelepedési engedélyekkel. Kérem, ha embercsoportokat, ahogy fogalmazott a Jobbik, meg más kulturális háttérrel rendelkező embereket Magyarország képtelen feldolgozni a Fidesz mondatai alapján, akkor nem értem, hogyan tudjuk földolgozni ezt a durván 6-8 ezer embert, aki megérkezik más kultúrájú helyről. Csak azért, mert ők fizetnek, akkor ők máshogy viselkednek? Akkor a kultúrájukat elfelejtik, és tudnak integrálódni rögtön? Hát, valószínűleg nem.

Na most, én természetesen nem arra biztatnám a kormányt, hogy ezeket az embereket se fogadjuk be. Arra már biztatnám, hogy ne ilyen letelepedésikötvény-logikán csinálják, hanem olyannal, amiben nem offshore-cégek gazdagodnak, de azt gondolom, Magyarország megbirkózik ezzel a bevándorlótömeaggel. Arról nem is beszélve, hogy ha ezeket mind félretesszük, akkor is érkezett körülbelül 500 fő/év menekült Magyarországra. Ezt csak a jobbikosoknak mondom. Tehát minden évben körülbelül 500 embernek, minden eddigi menekültáradatot megelőző években nagyjából ez volt az a nagyságrend, akik kaptak menekültstátust Magyarországon.

Tehát magyarul, olyan évünk nem nagyon volt, hogy nem akart valaki menekültstátust kérni Magyarországon. Ez nem egy óriási szám, de három év alatt megvan az az 1500, amiről az imént is beszéltünk. És ahogy én ezt nézem, kellően zökkenők nélkül tudta Magyarország és a magyar társadalom adott esetben földolgozni ezt a traumát, amit ez az 500 ember/év jelent.

A másik, hogy ha azt mondja a Jobbik, hogy ezek úgyis elmennek Magyarországról, úgy fogalmazott Z. Kárpát Dániel, hogy elszöknek Magyarországról, akkor meg nem is értem, hogy mi a problémájuk. Ha az a percepció, hogy azok, akik ide letelepednek, úgysem maradnak itt, mert elmennek, akkor meg végképp nem értem, hogy mi a gond ezekkel az emberekkel. Hiszen akkor azok a problémák, amikről önök beszélnek, hogy nem tudnak beilleszkedni a magyar társadalomba, nem jelenik meg, már Bécsben lesz ezzel gond vagy éppen Berlinben vagy Ausztriában.

Tehát továbbra is azt mondjuk, és szerintem ebben nekünk reális az álláspontunk, szerintem az MSZP frakciója ilyen szempontból a józan ész pártján áll, nevezetesen kifejezve a szolidaritásunkat a menekültek felé, ez az egyszeri letelepedési aktus szerintünk rendben van; a Dublin III. rendeletet újra kell gondolni, és egy más típusú szabályozást kell életbe léptetni. Az állandó mechanizmusra pedig azt mondjuk, hogy az nem szolgálja sem az Európai Unió érdekét, sem a menekültkérdés megoldását. Éppen ezért arra egészen biztosan érdemes nemet mondani.

A harmadik, hogy nagyon vigyázni kell arra, hogy ezek a folyamatok, amelyek Magyarországon és Európa más országaiban a vitákban megjelennek, azok bizony ne oda vezessenek, hogy magyar állampolgárok fogják ennek a levét meginni azáltal, hogy a szabad munkaerő-áramlást is megkérdőjelezzik az Európai Unión belül, mint ahogy ezt tette a brit miniszterelnök és annak a kormánynak a belügyminisztere. Még egyszer mondom, azt a fajta befogadási krízist meg problémát pedig egyszerűen nem értem, nem látom az elmúlt időszak tanulságai alapján, amiről önök beszélnek, hiszen, még egyszer mondom, letelepedési kötvénnyel ennél, ami a mostani szám, annak a négyszerese érkezett már Magyarországra.

Hasonlóan más kulturális háttérű, más szociológiai jellemzőkkel rendelkező, önök által, ahogy mondták embercsoportok részéről. Nem látok ebben semmilyen olyan problémát, amit Magyarország ne tudott volna feldolgozni. *(Németh Szilárd István: De ezek 95 százalékban kínaiak.)*

Azt mondtam pont, hogy ezek 95 százaléka kínai. Mi ezzel a probléma, képviselő úr? Ők is bevándorlók, nem itt születtek Magyarországon. Azt hívják bevándorlónak az önök terminológiája alapján. Majd még vissza is kell fizetni természetesen ezt a kötvényt. Én értem, hogy ez a Fidesznek egy jó üzlet, azt is értem, vagy érteni vélem, hogy miért ragaszkodnak ennyire ezekhez az offshore-cégekhez, miközben korábban folyamatosan offshore-lovagoztak, de most

ezt a kérdést félretennénk, mert majd ennek a vitának egészen biztosan máshol lesz helye és értelme.

Tehát szerintem ebben az MSZP-nek van egy világos álláspontja, és szerintem ez a világos álláspont támogatásra méltó is, úgyhogy mi ezt is fogjuk képviselni a következő időszakban. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Hát akkor itt egy-két dolgot rendbe kell rakni jogilag és eszmeileg és minden szempontból. Először is onnan kezdeném, Mesterházy Attila sok gondolatot szentelt a Jobbiknak, ennek nagyon örülünk természetesen. Ha egy klubban benne vagyunk, az Európai Unió tagja vagyunk, az nem azt jelenti, hogy ne élhetnénk azokkal a lehetőségekkel, amelyekkel az alapszerződések alapján élhetünk. Nem arról van szó, hogy belépünk, utána bármit el kell fogadni, belénk törölhetik a lábukat, adnak egy kis pénzt, egy jó részét persze ugyanúgy kiviszik, erről sem készült egy mérleg, de ebbe nem mennék bele. A lényeg az, hogy élhetünk azokkal a szabályokkal, amik az alapszerződésekben vannak. Ez a lényege.

Ez a lényege annak, hogy valaki a törvényekhez tartja magát. Ehhez képest ott kezdődik a probléma, hogy a schengeni megállapodást be kellett volna tartani. Ha betartotta volna minden ország, akkor most nem lenne egy ilyen krízishelyzet, mert csak a menekülteket engedték volna be, és azoknak a létszáma jóval kevesebb, mint akik gazdasági bevándorlókként megérkeztek. Tehát eleve arról van szó, hogy megszegették, a legtöbb ország megszegette az uniós szabályokat. Ezek után nehéz arra hivatkozni, hogy itt az a gond, hogy egy olyan helyzet alakult ki, hogy be kellett tartani a szabályokat, de hát a jövőben ki kell alakítani egy új rendszert. Nem. Be kellett volna tartani a meglévő szabályokat.

Emellett azt mondani, hogy a Dublin III. rendeletet akkor ezek alapján fel kell függeszteni - nem lehet felfüggeszteni. Nem lehet felfüggeszteni - a végrehajtását lehet felfüggeszteni, teljesen jogtalan! Erre nincs megfelelő jogi szabályozás, hogy valaki azt mondhatta, hogy ezt felfüggeszti. Ezt nem lehet megtenni. Módosítani azt lehet természetesen, a rendes jogalkotási eljárás keretében ezt meg lehet tenni. Ez egy hosszas folyamat. Ennél a szabálynál, hogy az egyik esetben függesztjük fel, megint csak a Dublin III.-mal szemben, természetesen ezt meg lehet tenni, de a szocialisták részéről az az érv, hogy akkor ne hajtsuk végre a jogszabályokat, megint csak elég furcsa.

Aztán ráadásul házon belül is a dolgokat tisztázni kellene önöknél. Hiszen, amikor Hiller István azt mondja, hogy a kerítésnél nem tud jobb megoldást, akkor elindul a belső feszültség, és valójában Hiller István csak azt mondta, hogy be kell tartani a szabályokat. Erre ráugrottak, mint, hadd ne mondjam, milyen példát mondjak, mint a piranhák, amikor

vérszapot éreznek. Rögtön ráugrottak és számon kérték. Ugyanúgy számon kérték egyébként a kormányon, illetve a Jobbikon is, amikor támogattuk a kerítésépítést, illetve hogy a honvédséget oda levezényeljék, hogy hát milyen csúnya dolog, hogy a határvédelmet a kormány megszervezi, tehát hogy milyen csúnya dolog, hogy a schengeni szabályokat betartja. Tehát ez teljesen értelmezhetetlen. *(Dr. Szakács László közbeszól.)*

Aztán, ami itt előttünk van, az egy határozat, amit valóban, jogilag nem lehetett volna ebben a formában meghozni. El kell olvasni az Európai Unió működéséről szóló szerződés 78. cikke (2) bekezdését, amely teljesen egyértelműen kimondja, hogy ilyen esetekben a tagállamok érdekében lehet hozni egy átmeneti határozatot, és utána rendes jogalkotási eljárás keretében meg kell hozni azt a rendeletet, aminek alapján a menekültügyet szabályozni lehet. Na most, megszületik egy határozat, nagyon trükkösen, az Unió vezetői részéről, és azt mondják, hogy Olaszország és Görögország érdekében hozunk egy határozatot, és mindenki mással kiszúrunk. Ez így teljességében az Európai Unió működéséről szóló szerződés félreértelmezése. Tudják Brüsszelben, hogy ezt nem így kellene értelmezni, de azt mondják, hogy két ország érdekében meghozzuk, a többi ország érdekét meg zárójelbe tesszük. Ez támadható, igenis támadható az Európai Unió bírósága előtt. Való igaz, hogy az országgyűléseknek a szubszidiaritás elve alapján nem volt megfelelő lehetőségük arra, hogy gyakorolják a nemtetszésüket azáltal, hogy meg sem küldték nekik ezeket a jogszabályokat. Hiszen ezt, mondjuk, rendeleti formában, ha a rendes jogalkotási eljárás keretében történt volna meg a szabályozás, meg kellett volna küldeni.

Az már egy másik dolog, és itt egyébként a kormány vagy a fideszesek felé fordulva, hogy ezt csak a kormány teheti meg. Most, hogy az Országgyűlés hoz egy törvényt, ez tulajdonképpen egy háttértámogatást jelenthet, vagy el lehet mondani, hogy az Országgyűlés is megtárgyalta. De ezt a kormány tudja megtenni.

(21.20)

A kormány tud az Európai Unió Bíróságához fordulni. Egyébként 60 napja van rá, tehát ha szeptember 24-től a két hónapot leszámoljuk, akkor az november 24-e. Tehát könyörgök, ne decemberben próbálják meg benyújtani, mert a sajtóban megjelent ez is, hogy majd decemberben fordulnak a bírósághoz. Ezt ne tegyék meg, mert akkor el fogunk késni, illetve ha más országok benyújtják, akkor még lehet szerencsénk, de ezt meg kell tenni november 24-ig. Az Országgyűlés előtt, jó, megtárgyaljuk, támogatni fogjuk, ne mondassák azt, hogy kerékkötői vagyunk az elképzelésnek, de itt azért az Országgyűlést eleve nem kellett volna megkérdezni, hanem a kormány ezt megtehetette volna.

Schiffer Andrászt szintén nem értettem. Próbáltam figyelni, higgyék el, de azt mondja, hogy ha jog-

orvoslattal élünk, tehát élünk az európai uniós jog adta lehetőségekkel, akkor az azt üzeni, hogy nem vagyunk partnerek a közös megoldásban. Ez számomra értelmezhetetlen. Ha hoznak egy olyan határozatot, amely nemcsak hogy Magyarország számára sérelmes, hanem az európai uniós jogszabályoknak sem felel meg, és ezért a magyar kormány, élve a jogával, az Európai Unió Bíróságához fordul, akkor nem értem, hogy ebben mi a probléma. Ezt meg kell tenni. Tehát mi követelnénk, ha ezt nem tennék meg, és örülünk neki, hogy ez felmerült és ezt meg fogják tenni; hogy országgyűlési döntéssel vagy anélkül, ez ilyen szempontból teljesen irreleváns.

A lényeg az - összegezve -, hogy a kvótákat abból a szempontból sem szeretnénk elfogadni, hogy átmeneti rendelkezésként. Ki lehet nyitni egy kaput, lehet rá hivatkozni, és pont ebben a határozatban látjuk, hogy milyen módon térnek el az Európai Unió vezetői azoktól a jogszabályoktól, amiket nekik is be kellene tartani, ugyanígy a jövőben majd hivatkozási alap lenne ez az átmeneti rendelkezés. Úgyhogy azt kérjük a kormánytól, hogy mielőbb nyújtsa be a keresetet az Európai Unió Bíróságánál, ne késlekedjen vele, ki ne fussunk a határidőből. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak. Képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Elnézést, elnök úr, csak nem hallottam a nevem. Igazából csak annyit akartam hozzátenni, amit a jobbikos kolléga mondott, hogy persze hogy vitatjuk azt az álláspontot, amit önök mondanak. Nem értünk vele egyet. Az magától értetődik, hogy egy ilyen fontosságú ügyben egyébként, amiről itt vitatkozunk, az már maga egy érdekesség, hogy ennyi képviselő vesz részt a kormánypárt részéről ebben a vitában, és majdnem több ellenzéki képviselő vesz részt a vitában, mint ahány kormánypárti van, amit én el tudnék viselni hosszú távon is, ha ők lennének kevesebben *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Álmodozol.)*, de ettől függetlenül nem ez a helyzet ma. Én azt gondolom - lehet, hogy álmodozom, de tudják, maguk szokták mondani, hogy merni kell nagyot álmodni, úgyhogy ezt mi meg is tesszük -, hogy erről a témáról érdemes lenne vezető fideszes politikusok véleményét is meghallgatni, hogy ők hogyan gondolkodnak erről, mert végül is a Fidesz eszerint épül fel, hogy egy ember megmondja, hogy mit kell csinálni.

Nagyon örülök, amikor aggódik a Jobbik az MSZP belpolitikájáért. Meg kell hogy nyugtassam önöket, hogy az még odébb van, hogy önöknek ezzel dolga legyen. Az is egyértelmű, hogy az MSZP egy olyan párt, ahol vannak különböző vélemények egy adott kérdéssről, és remélem, hogy ez hosszú távon is így fog maradni, mert ez talán egyfajta demokratikus működésnek az alapját is jelenti. *(Dr. Staudt Gábor: Már csak szavazó kell!)* Még egyszer azt mondom - hát, ne magából induljon ki, képviselő úr -, magyarul, továbbra is azt mondjuk, és én ezt állítom, és ezt várom végre a Jobbiktól és Staudt Gábortól is,

hogy ha hozzászól, mondják már azt, hogy önök az Európai Unióból akarják kivezetni az országot, mert erre nem válaszolt. *(Moraj a Jobbik soraiból.)* Erre nem válaszolt a képviselő úr. *(Moraj a Jobbik soraiból. - Dr. Staudt Gábor: Most mondtam, hogy nem erről van szó!)*

Azt én értem, tehát értem én azt, hogy önök adott esetben mindenféle európai uniós szabályra hivatkoznak, de mégis az csak úgy van, hogy az Európai Uniónak van joga olyan döntéseket hoznia, ami minden tagállamára kötelező. Vannak olyan területek, ahol nem lehet, van, ahol semmi köze nincs a közösségi jogalkotásnak ehhez. Számtalan példát tudnánk mondani.

Még egyszer azt mondom, hogy igenis lenne értelme, és erről beszéltünk. Nem arról beszéltünk, és nem arra biztattunk senkit sem, hogy ne tartsa be a szabályokat, hanem arra biztattunk mindenkit, erre biztattuk a kormányt is korábban, hogy bizony az a szabály, ami nem jó, ami ellentétes európai érdekekkel, ellentétes a nemzeti érdekekkel, bizony talán érdemes lenne azokat a szabályokat megváltoztatni.

Mi azt gondoljuk, hogy az Unió belüli szerepe Magyarországnak nem az elfogadásról szól, de ha jól értem, önök is emellett kardoskodnak, hogy nemcsak el kell fogadni, ami Brüsszelben történik, hanem formálni is kell ezt. Éppen ezért mi azt mondjuk, hogy a kormánynak dolga lenne ezzel, hogy formálja ezt a jogszabályt, formálja a menekültügyi kérdéseket, formálja a schengeni szabályokkal kapcsolatos európai uniós és egyéb más álláspontokat is. Igenis azt gondoljuk, hogy ha nem jó irányba terelődik ez a vita, és ebben a magyar kormány szerintünk tévúton jár, mi azt gondoljuk, hogy egy erősebb Európa tudja kezelni ezt a kérdést, nem pedig egy gyengébb Európa.

Ez nem azt jelenti, hogy ugyanebben a formában kell hogy haladjon Európa, hiszen nagyon sok kritikával lehet illetni, és az is igaz, hogy mondjak olyat is, amiben a miniszterelnökkel egyetértettem a mai beszéde kapcsán, nem sok dolog volt, de egyben egészen biztosan, hogy európai uniós szinten nagyon sok konferenciát tartanak és nyilatkozatot adnak ki, de ettől nem lesz megoldása ennek a kérdéskörnek. Tehát kicsit kevesebb beszéd és több cselekvés előrébb vinné ennek az egész európai uniós problémának, menekültügyi kérdésnek a megoldását.

Mi továbbra is azt gondoljuk, hogy igenis van értelme ezeknek a kvótáknak, van értelme a dublini rendszer megváltoztatásának, de csak egyszeri aktusként. Tehát nem kapunyitásként, ahogy ezt az imént akarta értelmezni, nem a szabályok be nem tartásaként, hanem pusztán csak azt mondjuk, hogy ami rossz szabály, ami nem működik, ebben legyen egy aktív szerepe és szerepvállalása a magyar kormánynak, és igenis kezdeményezze azoknak a jogszabályoknak a megváltoztatását európai uniós szinten is, ami nem szolgálja sem a magyar emberek érdekét *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, sem a magyar nemzeti érdeket, sem pedig az európai uniós érdekeket.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Érdekes, hogy amikor a baloldali pártoktól hallottunk ilyen felszólalásokat, mint Mesterházy Attilától, azoktól a baloldali pártoktól, amelyeknek nagymértékben köszönhető egyébként ez az egész helyzet, hiszen ők voltak azok, akik hosszú éveken keresztül elvtelenül támogatták például azokat a nagyhatalmakat, amelyek beavatkozása miatt vannak gócpontok, ahonnan menekülnek ezek az emberek. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Oroszország! Irán!)*

Aztán ezek a baloldali pártok voltak azok, amelyek egészen pár héttel ezelőttig még bátorították ezeket a menekülteket, hogy csak gyertek minél többen, és majd mennyire jó lesz itt nektek, ugyanúgy, ahogy Angela Merkel, vele együtt. Aztán az ember úgy gondolná, hogy... *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Angela Merkel nem baloldali!)* Tudja, mi a különbség közöttünk? Az, hogy mi nem megyünk bele abba az egyesült európai unióba, amit önök szeretnének. Hiszen benyújtanak egy módosító javaslatot, ami semmi másról nem szól, mint az egyesült európai unió felé való hatalomról, Frontex-bázis létrehozása közös szervezettel, közös európai haderő, hadsereg, közös hírszerzés, közös menekültügy, csak még azt nem írták bele, hogy közös európai kormány, és szűnjenek meg a nemzetállamokban a kormányok.

De úgy gondolná az ember, hogy önök csak ötletelnek, és esetleg csak szakmaiatlanok, mint Gőgös Zoltán, aki két héttel ezelőtt szavazati jogot követelt a török nőknek, akiknek 80 éve van szavazati joguk. De ezt most hagyjuk, körülbelül azt hinné az ember, hogy esetleg csak szakmaiatlanok. De nem, mert rájön az ember akkor, amikor ön felszólal, és örültem, hogy Mesterházy Attila felszólalt, hiszen a TAB-ülésem ez már szóba került, és akkor tagadták a szocialisták, hogy ilyen lenne, és most pont Mesterházy Attila támasztotta alá, hogy igazunk van, hiszen önök csúsztatnak és hazudnak. Mit mondanak? Hogy kétezer főről van szó. Azt mondják, hogy kétezer fő, csak ennyit kell letelepíteni.

Csak egy dolgot felejt el, kedves képviselő úr, hogy ha azt mondja, hogy a kötelezettségeket teljesíteni kell, és azt mondja most, hogy a Dublin III.-at nem kell teljesíteni, oké, akkor mást sem kell? A családegyesítés kötelezettségét, amit az Európai Unió előír, azt teljesíteni kell vagy nem? Akkor ne beszéljenek kétezer emberről, mert ha kétezer embert ide letelepítünk, akkor a családegyesítés folytán már rögtön 12-15 ezer emberről is beszélhetünk. Ön támasztotta éppen alá az előbb! Tehát akkor mit jelent? Hogy önök pontosan tudják azt, és nem szakmaiatlanul, hanem pontosan tudják azt, hogy a kétezer ember nem kétezer ember, tehát hazudnak és csúsztatnak, hanem 10-12 ezer emberről is beszélhetünk. Na, ez az MSZP jelen pillanatban! Az MSZP még mindig nem csinál semmi mást, mint a magyar emberek érdeke ellen dolgozik. Egyszer nem tudnak

önök úgy gondolkozni, hogy mi jó ennek az országnak, mi jó Magyarországnak, és mi jó a magyar embereknek (*Moraj és közbeszólások az MSZP soraiból.*), hiszen önök maximum annyit csináltak, hogy különváltak Gyurcsány Ferenc-től, de még mindig ugyanazon a platformon vannak, Gyurcsány Ferencel együtt járnak a világot, és kiírják magukra mindig éppen, hogy kicsodák. Önök már voltak minden, mint Gyurcsány Ferenc is, egy dolog nem volt még soha: magyarok. Egyetlenegy dolog nem volt még kiírva soha a mellükre, hogy magyar vagyok, és a magyar érdekeket követem és a magyar érdekeket veszem figyelembe. (*Novák Előd: Próbáljátok ki egyszer!*) Sajnos ez a probléma. Ez a probléma! Ez ma az MSZP, és addig nem is fogunk változni, amíg önök így állnak hozzá ezekhez a dolgokhoz.

(21.30)

De ahogy mondták, persze vannak önöknek elképzeléseik meg minden, Staudt Gábor nagyon helyesen mondta, egy dolog kellene ehhez az elképzeléshez, szavazó, az meg már egyre kevesebb van önöknek. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból: Szép volt! - Heringes Anita: Szánalmas volt! - Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Mesterházy Attila képviselő úr ügyrendben jelentkezett. Megadom a szót.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr, személyes megtámadtatás okán. Azt kikérem magamnak... (*Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Dr. Staudt Gábor: El kell venni tőle a szót!*)

ELNÖK: Képviselő úr, itt most személyes megtámadtatás alapján nincs helye felszólalásnak, ez nem ügyrend.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): ...ne magyar-nak minősítsen itt egy képviselő ebben a Házban olyan képviselőt, aki az ország érdekében nyilatkozik.

ELNÖK: Ez nem ügyrend. Következő felszólalóként Németh Szilárd István képviselő úrnak adom meg a szót.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Azért kértem szót, hogy néhány elhangzott problémára, amire rávilágítottak képviselőtársaim, vagy néhány olyan elhangzott állításra megpróbáljak választ adni, ami nem teljes egészében egyértelmű.

Először is a letelepedési kötvényről szeretném elmondani, hogy mindenki, akinek képviselője van a Nemzetbiztonsági bizottságban - márpedig itt minden parlamenti pártnak van képviselője -, pontosan tudja, hogy ez az a forma, ahol a legmagasabb szintű állambiztonsági és kockázatértékelési vizsgálat zajlik

a letelepedési kötvény megvásárlójával szemben. Akik ide bejönnek, azok nem az európai szociális hálón szeretnének lógni, nem terroristák szeretnének lenni, nem terrorcselekményeket szeretnének végrehajtani, nem kiképzett katonák.

Még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy a legnagyobb átvilágításon esnek át, sőt gyakran az Alkotmányvédelmi Hivatal az európai társszervek titkosszolgálatának a véleményét is kikéri. Ők mindössze gazdasági érdekeik érvényesítése, az Európai Unióval vagy az Európai Unió egyes tagállamaival kapcsolatos gazdasági érdekeik érvényesítése, közös gazdasági akciók létrehozása miatt érkeznek egyébként Magyarországra, és ezeknek az embereknek több mint 90 százaléka Kínából érkezik.

Az önkéntes nemzetközi kvóta vagy önkéntes világkvóta, az is, azt gondolom, elég egyértelmű. Ha csak visszagondolunk 1956-ra, akkor az ENSZ például a Magyarországról a kommunista rendszer elől, a Kádár-rendszer bosszúja elől menekülőket egy ilyen önkéntes kvóta alapján osztotta szét. Egyébként ezek a menekülők gyakran ausztriai és németországi vagy észak-olaszországi táborokban, hálát adva a Jóistennek és betartva az őket vendégül látók törvényeit, szokásjogait, évekig vártak arra egyébként, hogy eljuthassanak Svédországba, Közép-Amerikába, az Egyesült Államokba vagy ne adj' isten, Ausztráliába.

Ezt ma, ugye, nem tapasztaljuk. Ma azt tapasztaljuk, hogy azok, akik megérkeznek, azok átgázolnak az országon, nem képesek együttműködni és nem akarnak együttműködni a hatóságokkal, és semmilyen olyan szabályt nem tartanak be, amit be kellene tartani, sőt gyakran meghamisítják a saját személyazonosságukat. Hogy ezt miért teszik, azt nyilvánvalóan ők tudják a legjobban.

Mindenesetre ez az önkéntes kvóta, a nevében is benne van, önkéntes alapon üzemelne, senkire sem róna kötelezettséget, és nyilvánvaló, ezt vagy az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága vagy pedig az Európai Unió koordinálásában tudjuk elképzelni, de ehhez mindenféleképpen arra lenne szükség, hogy egyáltalán pontosan tudjuk, hogy hány emberről van szó. Schiffer András 500 ezer emberről beszélt, a német hatóságok 900 ezerről beszélnek, nekünk az az elképzelésünk, hogy ez akár egymilliónál is több lehet, Mesterházy Attila 500 (*sic!*) emberről szólt, tehát senki nem tudja pontosan, a kvótát 166 ezer emberre méretezték, tehát nem lehet pontosan tudni, hogy miről van szó. Legelőször tisztában kellene lenni azzal, hogy hány embert érint, és még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy önkéntes kvótáról van szó.

A népszavazás: jobbikos képviselőtársaim is elmondták, hogy ők is úgy érzik, hogy gyakorlatilag a magyar társadalom 90-95 százaléka támogatja a határozatot, támogatja azokat az elképzeléseket, hogy ne úgy oldjuk meg az esetleges demográfiai problémánkat, ahogy ezt a brüsszeli bürokraták elképzelik. Tehát ebben az esetben én nem gondolom, hogy szükség lenne egy olyan népszavazásra, ami egyébként még jogilag is aggályos, de itt nem a jogi aggályon van a hangsúly, hanem azon, hogy kell-e nép-

szavazást tartani egy ilyen egyértelmű és ilyen egyhangúlag, egyértelműen támogatott ügyben. Véleményünk szerint ez az idő most nem érkezett el.

A félmillió vagy egymillió ember, aki már bent van az Európai Unióban, mit fog tenni? Ezt is többen elmondták, többen elmondták a kormánypártok közül, elmondták a jobbkiosok közül, hogy ez a probléma, hogy már bent vannak, ide beengedtük őket, erről beszélünk, hogy ők átjöttek azon a határon, amin nem lehetett volna átjönniük.

De egyébként az ő ellenőrzésük, egyáltalán a nyilvántartásba vételük, azt gondolom, egy módon lehetséges, azt gondolom, ha a határőrizet mindenki visszaállítja, ezt meg nem akarjuk, mert ez vezet oda, pontosan ez a politika vezet oda, hogy a határőrizet mindenki saját maga hatáskörében fogja megtenni, saját maga fogja ellenőrizni, hogy ki lépje át a határait, a nemzeti határait és ez az Európai Unió belső határaihoz vezet, gyakorlatilag az Európai Unió felszámolásához.

A titkosszolgálatok: elhangzott, hogy semmit nem tudnak, nem működnek együtt a titkosszolgálatok. Megint csak ott ülnek a képviselők a Nemzetbiztonsági bizottság ülésén, és nyilván az nem a titok körébe tartozik, hogy együttműködés van, nagyon komoly együttműködés.

Az együttműködési jegyzőkönyvbe egyébként a Nemzetbiztonsági bizottság tagjai meghatározott körülmények között betekintheznek, de ha a mai MTI-híreket elolvassuk, akkor például az elkövetők és a szervezők közül a következőket olvashatjuk: Bilal Hadfi Belgiumban született és az ISIS oldalán harcolt, megjárta Szíriát is. Ismail Omar Mostefai, ő Párizsban született, 29 éves, és róla is tudtak pontosan a belügyi szolgálatok.

Pontosan tudták, hogy Ibrahim Abdeslam 31 éves, ő a molenbeeki - ahol 80 százalékban muzulmánok élnek Brüsszel egyik negyedében -, annak a terrorista sejtnek a tagja volt, pontosan tudták. És még sorolhatnám a többieket, sorolhatnám a főszervezőt, akiről gyakorlatilag mindent tudtak a szolgálatok, és ez itt egy nyílt anyagban megtalálható. Tehát nagyon komoly az együttműködés.

De ha még egy számot megengednek nekem, akkor Németországban 700 fölött van az ebben az évben elkövetett gyűjtogatások száma - 700 fölött -, és 550 fölött van a vagy szélsőségesek által elkövetett cselekmények a bevándorlók ellen vagy a bevándorlók által elkövetett cselekmények polgárok ellen vagy egymás ellen - bűncselekményekről beszélek -, amelyet egyébként a német kormány elhallgatott az emberek előtt. Tehát pontosan tudjuk, hogy kinél van a felelősség. Nem a rendőröknél, nem a határőroknél, nem a titkosszolgálatoknál, hanem a felelőtlen politikusoknál, akik egyébként még ezeket a cselekményeket is elhallgatják.

Harmadrészt meg arra hívnám föl a figyelmet, amivel kezdtem, hogy péntek óta azért megváltozott a helyzet és háborús veszély van. Erre az Iszlám Állam közleménye is, azt gondolom, elég egyértelműen rávilágít, ha csak az utolsó bekezdést olvasom föl: „Franciaországnak és azoknak, akik ugyanazon az

úton járnak, tudniuk kell, hogy továbbra is elsődleges célpontjai az Iszlám Államnak. Ez a támadás csak kezdete volt egy viharnek, egy figyelmeztetés.”

Nos, nekünk ezért kell elutasítanunk azt a kötelező letelepítési kvótát (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), ami ezt az egész helyzetet erősíti, amelyre a törvényjavaslatban teszünk javaslatot. Ezért kérem, hogy támogassák ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Most megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Röviden, elnök úr, mi azt szeretnénk, ha nemcsak most, hanem a mindenkori kormányok tekintetében - és ezért szeretnénk alaptörvény-módosítást - is irányadó lenne az, hogy népszavazásra lehessen a hasonló témákat bocsátani. Tehát mi hosszú távra gondolkodunk, és úgy gondoljuk, hogy ha ezt az Alaptörvénybe beemeljük, akkor ez mindenkit a jövőben is kötni fog, és hogyha bármely kormány ettől ellépne és olyan bevándorlási kérdéseket szeretne áterőltetni, amelyek az embereket is érintik, akkor lehessen egy népszavazást kezdeményezni.

Ez a legfontosabb célunk, hosszú távon gondolkodunk, ezért kértük volna az önök támogatását, és hogyha mondjuk, a KDNP-től kapunk még néhány percet, akkor szívesen folytatjuk. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem, hogy kíván-e valaki még hozzászólni a vitához. (Nincs jelzés.) Nem látok jelentkezőt. Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, aki személyes megtámadtatás miatt vagy személyes érintettség címén kíván a napirend végén hozzászólni.

(21.40)

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Azt mondták, hogy jegyzőkönyvben az iménti hozzászólásomat nem rögzítik, mert ott házszabályellenes volt, ezért kértem a napirend lezárása után szót.

Én csak egyet szerettem volna a képviselőtársaimnak elmondani: én senkinél nem vonom kétségbe azt, hogy amikor erről a kérdéstről vitatkozik vagy bármilyen más kérdéstről ebben a Házban, azt a magyar nemzeti érdek vagy az általa nemzeti érdeknek tartott szempontból nézi. (*Novák Előd: Simon Gábor is azért dolgozott!*) Azt se vonom kétségbe senki részéről, hogy a magyar emberek érdekében szólal meg, amikor a saját maga meggyőződése szerint mondja el a véleményét.

Én egyet várnék el és egyet kérnék a képviselőtársaimtól, különösen azoktól, akik egyébként megtisztelték ezt az ügyet azzal, hogy itt vannak ebben a teremben. Egymástól ne vitassuk el ezt! Én azért mondom valamit, mert ugyanúgy magyarnak érzem magam, csak én másképpen hiszem azt az utat, ami-

vel a magyar nemzeti érdeket hatékonyabban lehet képviselni.

Tehát azt gondolom, a hazaárulózás egy ilyen fontos kérdésben egészen biztosan nem visz bennünket előre. Ha van egy józan szakmai vita, lehet ez heves vita is, az mindig szülhet olyan eredményt, amitől a nemzeti érdekeinket, a magyar emberek érdekét hatékonyabban és jobban tudjuk képviselni.

Tehát összességében csak annyit szerettem volna jelezni, hogy bárki, aki megszólal ebben a Házban, az én megítélésem szerint, az én meggyőződés szerint a nemzeti érdekek szempontjából nézi ezeket a kérdéseket, abból a szemszögből, abból az ideológiából, abból az értékrendből kiindulva, ami a meggyőződésének a legmegfelelőbb értékrend. Úgyhogy, elnök úr, csak ennyit szerettem volna hozzátenni. Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: A vita lezárásaként megadom a szót Vas Imrének, az egyik előterjesztőnek.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót. Igyekszem rövid lenni, mert Németh Szilárd képviselőtársam tényleg a kérdések jelentős részére válaszolt, és elsősorban az ellenzéki felvetésekre válaszolnék, mert a Fidesz-KDNP szinte teljes frakciója előterjesztő.

A népszavazásról. Olyan kérdésben érdemes népszavazást tartani, ahol a kormány álláspontja és a választásra jogosultak álláspontja eltér, de azt hiszem, itt abban nincs egyáltalán kérdés, úgy a nemzeti konzultáció eredményeként, mint a Fidesz-frakció által kezdeményezett aláírásgyűjtés eredményeként egyértelmű, hogy a társadalomnak legalább a 95 százaléka, de sokkal inkább annál nagyobb része is támogatja a kormány ez irányú törekvéseit.

Schiffer képviselőtársam mondta, hogy nem szabad tömegeket ellenőrizetlenül beengedni. Igen, de ha, mondjuk, naponta 8-10 ezer ember vonul át egy országon, akkor nincs a földön az a titkosszolgálat, amelyik ezt le tudja ellenőrizni.

A kulturális mintákkal kapcsolatban, úgy gondolom, a migránsok és az európai kultúra olyan távol állnak egymástól, hogy még a közelítésére sincs igazából hosszabb távon sem esély.

Közös megoldást sürgetett Schiffer képviselőtársam. Igen, de a kvóta nem megoldás. Tehát a közös megoldásban egyetértünk, csak ez nem megoldás, mert jogellenes, észszerőtlen és veszélyes is a kötelező kvótarendszer.

Molnár Zsolt képviselőtársam hivatkozott arra, hogy itt az emberek nagy része Magyarországon regisztrált. A képviselőtársam is jogásznak tanult, és tudja valószínűleg azt a római jogi alapelvet, hogy saját felróható magatartása miatt - mármint itt elsősorban Görögországra gondolok, aki nem regisztrálta ezeket az embereket - előnyök szerzésére nem hivatkozhat.

Tehát arra nem hivatkozhat valaki, hogy ő nem regisztrálta, megsértve ezzel az európai jogot, és aztán majd arra hivatkozik, hogy oda nem lehet visz-

szaküldeni ezeket az embereket, mert végül is nem itt regisztráltak. A koszovóiak meg albánok közül, megmondom őszintén, én nagyon nehezen tudnám elképzelni, hogy bárki is menekültstátust kapna, hiszen nem olyanok ezekben az országokban a körülmények.

Az áthelyezés, illetve a szabad mozgás. Az Európai Uniónak az egyik alapelve a szabad mozgás. Ha valakit egyik országból a másikba áthelyeznek, az szerintem szöges ellentétben áll a szabad mozgás elvével.

Az elfogadott határozat, amely egyébként nem is jogszabály a rendelet, illetve a jogalkotás szerint, kizárólag az alárendelt szervre hozhat kötelező határozatot, és úgy gondolom, az Európai Tanácsnak vagy a belügyminiszterek tanácsának a magyar kormány, Magyarország nem alárendelt szerve, tehát csak jogszabállyal, jelen esetben rendelettel lehetett volna, csak erre valószínűsíthetően nem lett volna meg a megfelelő többség, a megfelelő eljárási szabályokat nem tartották be.

Aztán felmerült még itt, hogy ha regisztráltuk, akkor nincs nemzetbiztonsági kockázat. Azért a regisztráció és a nemzetbiztonsági ellenőrzés nem ugyanaz. Az, hogy valakiről leveszik az ujjlenyomatot, megkérdezik, mikor, hol született meg miért jött, és egy nemzetbiztonsági ellenőrzés, amit egyébként a letelepedésnél végeznek a hatóságok, azért nem teljesen ugyanaz. Ennyit szerettem volna az itt elhangzottakra mondani.

Illetve arról szeretném még tájékoztatni az Országgyűlést, hogy az előterjesztők az MSZP módosító indítványát nem támogatják, tekintve, hogy mi kérészet szeretnénk benyújtani, arra köteleznénk a kormányt, ők pedig szeretnék ezt az általunk támogatott határozatot végrehajtani. Tehát ezt ezért nem támogatták az előterjesztők. A Törvényalkotási bizottság által benyújtott, a kormánypárti képviselők által kezdeményezett módosítást pedig az előterjesztők támogatják. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Szeretném jelezni a képviselőtársaimnak, hogy 13 bizottsági jelentés vitája van még hátra plusz napirend utáni felszólalások. Ha mindenki kibeszéli az idejét, akkor ez holnap délig tart el. Úgyhogy én nem akarok senkit se visszafogni, csak jelzem, hogy 9 órakor viszont kezdenünk kell a következő ülést. Ezt szerettem volna csak jelezni, mielőtt továbblépnék. És akkor lépünk is tovább!

Soron következik a **nemzetközi fejlesztési együttműködésről és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásról szóló 2014. évi XC. törvény, valamint a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája.** A kormány-előterjesztés T/6985. számon megtalálható az informatikai hálózaton.

Kérdezem az előterjesztőt, kíván-e hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs hozzászólás.

Megadom a szót Csenger-Zalán Zsoltnak, a kijelölt Külügyi bizottság előadójának.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT, a Külügyi bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Itt az elnök úr irányelveit megfogadva megpróbálok nagyon rövid lenni.

A múlt héten a Külügyi bizottság megtárgyalta a T/6985. számú előterjesztést és a módosító javaslatokat. A módosító javaslatokat nagy többséggel nem fogadta el, ezzel szemben a részletes vitát egyhangúlag lezárta, és a bizottsági jelentést egyhangúlag elfogadta, úgyhogy kérem, támogassák ezt a törvényjavaslatot.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most a képviselői felszólalások következnek. Elsőként Staudt Gábor képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Én sem fogom kihasználni az időkeretet, de mindenképpen el kell mondjam, miért nem tudjuk a javaslatot támogatni, és ezt azért kell néhány gondolatban indokolnom, hiszen humanitárius segítségnyújtásról van szó, illetve, hogy pontosítsak, azoknak a jogszabályoknak a módosításáról, amelyek az ilyen segítségnyújtás kereteit megadják.

Sajnos, a módosító javaslatainkat nem támogatják, sem a szakbizottság, sem a Törvényalkotási bizottság végső javaslatában ezek nem jelentek meg, márpedig - kiemelve két pontot - ez nagyon is fontos lett volna. Egyrészt az, hogy a nemzetközi humanitárius segítségnyújtási tevékenység összkormányzati költségigénye a központi költségvetésben fejezeti kezelésű előirányzatként legyen megtervezve.

(21.50)

Ez egy nagyon fontos, garanciális dolog, hiszen akkor az Országgyűlés előtt is megtárgyalható, akár könnyebben módosító javaslatot is be lehet már a költségvetés elfogadásakor terjeszteni. És a későbbiekben a végrehajtás során is átláthatóbb költséket eredményez. Úgy gondoljuk, hogy hiába humanitárius segítségnyújtás a cél, ami egy szép és támogatandó cél, de az Országgyűlésnek az átlátható vagy az országgyűlési képviselők, az ellenzék által is átlátható elköltés legalább ennyire fontos. És pont azért, hogy elkerüljük a félreértéseket, a vitákat vagy bármilyen, a jövőben felmerülő olyan szempontot, hogy önökre lehessen sütni, hogy esetleg nem úgy költötték el ezeket a pénzeket, ahogy kellett volna, és ahogy elmondtam, a módosításokat is jobban be lehet terjeszteni, és meg lehet tárgyalni már a költségvetés elfogadása esetén. Hogy ezt miért módosítják, ezt tulajdonképpen nem tudom, vagy nem hangzott el ebben a formában az általános vitában sem, vagy talán csak olyan homályos dolgok, hogy könnyebben lehet módosítani. Na de hát azért előre

tudni kellene, hogy mennyit költünk ezekre a célokra. Vagy ha van egy olyan különleges helyzet, akkor az, hogy fejezeti kezelésű előirányzatról beszélünk, azért ezek sem módosíthatatlan dolgok, tehát megérte volna ide behelyezni.

A másik pedig a közbeszerzésektől való eltérés, ami véleményem szerint egy kicsit aggályos lehet. Hiszen a hatályos szabályok alapján nem kell alkalmazni az uniós értékhatárt el nem érő humanitárius segélyezési tevékenységre a közbeszerzési törvényt, ha az Országgyűlés illetékes bizottsága az előzetes döntést meghozta ezekben az ügyekben. Ez kikerülne a törvényből, tehát automatikusan kikerülne az uniós értékhatárt el nem érő közbeszerzések esetében a közbeszerzési törvény alól, tehát a közbeszerzést nem kellene kiírni ezekben az esetekben. Ez szintén a parlamenti felügyeletet csökkentené. Nem kerül be a szakbizottsághoz az előterjesztés vagy a közbeszerzési törvény alól való mentesítés, és ráadásul így sem lehet az az érv, hogy ha bejön egy különleges helyzet, hiszen a szakbizottságnak össze kell ülnie, rövid határidőn belül össze kell ülnie, a képviselőknek ez a főállásuk, megér annyit, hogy inkább nyáron is összeüljenek, de átláthatóan működjenek, pont egy olyan kényes kérdésben, mint a közbeszerzések alóli mentesítés.

És még egy pont, hogy ráadásul nemcsak a nemzetközi humanitárius segítségnyújtási tevékenység keretében történő beszerzésre igaz ez a közbeszerzésekkel kapcsolatos mentesítés és a bizottságok kivétele a törvényből, hanem a nemzetközi fejlesztési együttműködésre is. És ebben az esetben már nem lehet azt mondani, hogy itt csak humanitárius szempontokról beszélünk, hiszen számomra a nemzetközi fejlesztési együttműködés keretében sokkal tágabb meghatározás kerül be a törvénybe, és úgy gondolom, hogy ebbe nemcsak a humanitárius dolgok férnek bele, hanem egészen mások is. Tehát egy fejlesztési együttműködésbe azért bele lehet erőltetni majdnem egy kis túlzással bármit. Ne legyen az, hogy a közbeszerzések alól mentesítik, vagy hogyha már szeretnék, akkor legalább a szakbizottság elé hozzák be!

Úgyhogy ezek azok a pontok, amelyek miatt nem tudjuk támogatni az előterjesztést, bár természetesen a célokkal egyetértünk, de a pénzelköltésnél, ahogy elmondtam, a parlamenti kontroll legalább annyira fontos, mint hogy hová kerülnek ezek a pénzek. Nem lenne jó, ha ez így változna. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Engedje meg elnök úr, tisztelt Ház, hogy ott folytassam, ahol jobbikos képviselőtársam abbahagyta, hiszen én magam is terjesztettem be módosító indítványokat ehhez a törvényjavaslatához. Rögtön azt is szeretném előrebocsátani, hogy a módosító indítványokat természetesen nem támogatta a kormánypárti többség, de ettől függetlenül mi azt

gondoljuk, hogy ez a jogszabály egy helyes irányba tett helyes lépés. Tehát a magunk részéről a törvényt támogatjuk, és a módosítók elutasítása nem változtat a végső döntésünkön.

De mégis engedjék meg, hogy azért ezekről a módosítókról hadd mondjak egypár gondolatot, arra való tekintettel is, hogy más ellenzéki frakciónak is eszébe jutott tartalmában hasonló módosító. Talán ez azt is igazolja, hogy lett volna értelme e módosítások megfontolásának.

Az első az, hogy mi fontosnak tartottuk volna azt, hogy ha egy stratégiát készít a Külügyminisztérium ezen nemzetközi fejlesztési együttműködésről és nemzetközi humanitárius segítségnyújtásról szóló feladat, törvény kapcsán, akkor mi örültünk volna annak, hogyha a parlamenti pártok képviselőivel, illetőleg szakmai szervezetekkel is egyeztet, vagy van egy kötelezettsége a Külügyminisztériumnak, hogy egyfajta egyeztetést folytasson.

A másik ilyen módosító javaslat, ami arról szólt, hogy Magyarországnak azért kiemelt figyelmet kell fordítani a Kárpát-medencei magyarság érdekeire, éppen ebből kifolyólag mi szívesen láttunk volna ebben a törvényben egy olyan típusú módosítást, ami szó szerint megemlíti, így fogalmaztam a módosítóban, hogy ennek során kiemelt figyelmet fordít a határon túli magyarság érdekeire és a kormány által elfogadott nemzetközi humanitárius segítségnyújtási stratégiák és szakpolitikák, koncepciók megvalósítására. Tehát magyarul pusztán ezzel azt szerettem volna elérni, hogy legyen egy világos prioritáskijelölés, ha ne adj' isten, Kárpátalján bármilyen probléma van, vagy bárhol máshol a Kárpát-medencében, akkor ez legyen világos, hogy ebben szimbolikusan is a magyar kormánynak van egy pluszfeladata.

A harmadik ilyen módosítás az egyházakra vonatkozott. Értettem tavaly is, amikor erről a törvényről szó volt, akkor a többség azzal érvelt, hogy így is, úgy is tulajdonképpen az egyházak a civil szervezeteken keresztül vesznek részt a humanitárius tevékenységben, de szintén szimbolikus okokból fontosnak tartottam volna, ha a vallási közösségek megjelennek azok között a szervezetek között, amelyeket felsorol a törvény, hogy kik azok, akik végeznek ilyen típusú nemzetközi tevékenységet.

Ugyanígy fontosnak tartottuk volna azt, ha a kormány elkészíti a jelentést erről a tevékenységről, tehát magyarul beszámol arról, hogy milyen munkát végzett ennek a törvénynek az alapján itt a humanitárius és nemzetközi fejlesztési kérdésekben. Akkor ez kerüljön a parlament asztalára, tehát magyarul vagy az illetékes szakszabálybizottság, a Külügyi bizottság ülésén, vagy akár plenáris ülés keretében is megvitatassuk ezt a jelentést, tehát hogy ez benyújtásra kerüljön a magyar parlament elé. Szerintem ez az átláthatóságot növelte volna, még akkor is, ha helyesen fogalmazza meg a törvény azt, hogy a honlapon is nyilvánosságra hozzák, de talán ez inkább a parlamenten kívüli világ számára jelent egyfajta nyilvánosságot.

És az utolsó ilyen módosító, amit két mondatban szeretnék elmondani, ez az, amiről a jobbikos

képviselőtársam is beszélt. Szerintem az egy jól működő gyakorlat a Nemzetbiztonsági bizottság keretében, hogy amikor közbeszerzés alól akarják mentesíteni valamilyen okból a Belügyminisztériumot például vagy a Honvédelmi Minisztériumot, akkor ez a bizottság összeül, és ad ehhez egy felhatalmazást, egy felmentést. Ez szerintem egészen biztosan növelte volna a transzparenciát. Eredetileg volt ilyen javaslat a törvényben, csak aztán kikerült belőle. Én ezt szerettem volna visszatenni, hiszen a Külügyi bizottság bármikor rendelkezésre tudott volna állni a Külügyminisztérium számára, ha olyan kérdéssről van szó, ami a közbeszerzési eljárás kikerülését vagy az az alóli felmentést kellett volna hogy jóváhagyja.

Ezek voltak azok a módosítások, amelyek sok esetben inkább csak apróbb, szimbolikus javaslatok, esetleg egy-két, főleg a közbeszerzési törvénytől egy picit ennél tartalmibb szemüvegen át is lehet nézni ezt az ügyet, de még egyszer hadd zárjam azzal, amivel kezdtem: ezeket a módosító indítványokat a bizottság, a kormányzó többség nem támogatta. Ettől függetlenül, azt gondolom, hogy az a jelentés, amit a bizottság benyújt, és amelyet képviselőtársam fog ismertetni, az támogatandó, és a végső szavazásnál is támogatni fogjuk a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én azzal kezdem, amivel Mesterházy Attila zárta, tehát hogy a viszonyulásunk egyértelmű. Mindezek mellett azért sajnálatunkat fejezzük ki, hogy azon módosító indítványokkal kapcsolatban, amelyek megítélésünk szerint jobbító szándékúak voltak, és jobbá is tudták volna tenni a folyamatok alakítását, azoktól önök elzárkóztak.

A nemzetközi fejlesztési együttműködés és a humanitárius folyamatok segítségnyújtása, valamint a közbeszerzés együttes tárgyalása kapcsán elmondtuk a törvénytervezet tárgyalásakor, nem megyek mély elemzésekbe, hogy azért van némi disszonancia, ellentmondásosság. Tudják, aznap két olyan törvény volt, amikor a közbeszerzéssel kapcsolatos folyamatok tárgyalására került sor, gyakorlatilag olyan formában, hogy a közbeszerzési törvény még hatályba sem lépett akkor, és már a másikkal a tárgyalása is elkezdődött.

(22.00)

De hagyjuk, nem ez a lényege a történetnek, sokkal inkább az, hogy a humanitárius segítségnyújtás tekintetében ma már elhangzott, de meg kell hogy erősítsem, hogy a finanszírozás vonatkozásában mindenképpen szerencsés lett volna, hogyha fejezeti előirányzatként jelenik meg mindaz az éves költségvetésben és kerül elkülönítésre, ami gyakorlatilag kivételre került a törvényből. Azt gondolom, hogy ez az átláthatóság tekintetében és az ellenőrizhetőség vonatkozásában is korlátokat állít mindenki elé.

A közbeszerzéshez illetően pedig azt kell elmondani és megerősíteni, hogy most, amikor nem kell alkalmazni úgymond az uniós értékhatárokat bizonyos esetekben, akár a külügyi segélyezésnél vagy épp a humanitárius segítségnyújtás tekintetében, vagy válságkezelés során, akkor ez bizonyos értelemben olyan jó értelemben fogalmazott és nem pejoratív értelemben fogalmazott égerutat jelent, amely tekintetében sokszor megítélésünk szerint rossz módon sáfárkodott a kormány az elmúlt időszakban is.

Még két egyszerű mondatot mondanék befejezőképpen. Ha a szegénység elleni küzdelemről beszélünk, márpedig arról beszélünk - nyilván itt másfajta segítségnyújtásokról esik szó -, akkor a mai nap folyamán elég sok vita kapcsán szó esett a Magyarországon belüli viszonyokról is. Én ennek a törvénytervezetnek a kapcsán is szeretném felhívni képviselőtársaim figyelmét és a kormánytagok figyelmét arra, hogy az a trend és tendencia, ami Magyarországon zajlik a szegénység vagy netán már a nyomor irányába való haladás tekintetében, az legalább annyi gondoskodást és odafigyelést kíván, mint egyébként ennek a törvénytervezetnek a keretei között a nemzeti humanitárius segítségnyújtás kezelése. Úgyhogy, azt hiszem, hogy erre is érdemes önöknek fókuszálni.

Az utolsó mondatom pedig az, hogy azt szeretném nagy tisztelettel kérni önöktől, hogy bár a törvénytervezetből ez nem tükröződött vissza egyértelműen, hogy akkor, amikor a szegénység elleni küzdelem és a humanitárius segítségnyújtás tekintetében fogalmazunk meg gondolatokat, szerepvállalókat, résztvevőket sorolunk fel, akkor legyen egzakt és kézzelfogható azoknak a javaslatotételei lehetősége, valamint találkozási lehetőségeknél a foghatósága, akik ebben szerepet tudnak, szerepet kell és szerepet akarnak vállalni. Ebben kérem, hogy a törvénytervezeten kívül és annak az elfogadásán túl a későbbiekben gondoskodjanak, illetve adják meg a lehetőségét mindenkinek, aki segíteni tudja mindezt. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Nem látok jelentkezőt. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nem érkezik jelzés.)* Akkor a vitát lezárom.

Megkérdem Mikola István államtitkár urat, kíván-e hozzászólni előterjesztőként. *(Dr. Mikola István feláll.)* Megadom a szót.

DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Csak néhány szót szeretnék szólni. Köszönöm szépen a támogatást és a kritikai megjegyzéseket is. A nemzetközi fejlesztéspolitikát és a humanitárius segítségnyújtást átláthatóbbá akartuk tenni ezekkel a módosításokkal, amelyeket a tervezetben megjelentettünk.

Akkor, amikor a fejezeti előirányzatként való megjelenítést vagy éppen a transzparenciát kéri számon rajtunk, akkor ez teljesen jogos persze, de figyelembe kell venni azt, hogy nagyon változik a politikai, gazdasági helyzet, rengeteg krízisszituáció

támad a világban, ezekhez illeszkedni kell. De nem is ez a legnehezebb, hanem éppen most folyik a 2015 utáni, Egyesült Nemzetek Szövetsége által összeállított nagy fejlesztési programoknak az összehangolása, ezeknek az implementációja és a finanszírozása óriási nagy kérdés, amelyik egy bizonyos globális kitekintést is igényel. Ebben az áramlatban kell elhelyezni a magyar fejlesztéspolitikát, fejlesztési együttműködést és a humanitárius segélyezési politikát is az ebolakrízistől Kárpátaljáig. Természetesen Kárpátalját és azokat a magyar érdekeket, amelyek ebben a nagy kérdéskörben felmerülnek, kiemelten kezeljük.

Köszönöm szépen a támogatást. A kritikus megjegyzéseket természetesen figyelembe vesszük. Törekszünk a transzparenciára, és minden, ebben a témakörben történő nagy vonulatot meg fogunk jeleníteni, természetesen nagy nyilvánosság előtt, így elsősorban a törvényhozás előtt is. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik **a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, valamint egyéb eljárásjogi és igazságügyi törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. A kormány-előterjesztés T/6980. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Bóna Zoltánnak, a bizottság előadójának.

BÓNA ZOLTÁN, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság november 12-én a házszabály 46. §-a alapján megtárgyalta a T/6980. számon benyújtott, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, valamint egyéb eljárásjogi és igazságügyi törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 23 igen, 3 nem és 4 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

A Törvényalkotási bizottság indítványa csupán az Igazságügyi bizottság módosító javaslatát tartalmazza, mely iromány a kodifikációs és szövegpontosító rendelkezéseken túl az elektronikus kapcsolat-tartás lehetőségét és kötelezettségét erősíti a bíróság és az eljáró felek között. Egyik napról a másikra természetesen nem egyszerű átállni egyik hivatalnak sem az elektronikus ügyintézésre, ez alól pedig a bíróságok sem kivételek. Biztos vagyok benne, hogy az elkövetkező években lesznek még törvényjavaslatok, amelyek az említett folyamatot lesznek hivatottak segíteni, korrigálni. Mégis úgy gondolom, alkotmányos kötelezettségünk a XXI. század technikai vívmányait közigazgatásunk és az igazságszolgáltatás

modernizálása érdekében felhasználni. Ezért is kérem, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Én azokat az érveket, amelyeket az általános vitában Harangozó Tamás képviselőtársam elmondott, természetesen nem kívánom megismételni.

A Törvényalkotási bizottságban a módosító javaslatot nem támogatta az MSZP, és a teljes javaslatot sem fogja. Nem azért - és erre többször volt már példa -, hogy alapvetően egy javaslatnak a koncepciójával, magyarul szólva azzal, hogy valóban a technika vívmányait, ahogy képviselőtársam fogalmazott, ki kell használni, és valóban az elektronikus ügyintézésre való átállás feladat nemcsak a bírósági igazgatás vagy a bírósági eljárások terén, hanem általában a közigazgatás minden fórumán és minden szegmensében. Azonban lépten-nyomon találkozunk azzal a hibával - éppen egy másik törvényjavaslatnál talán két vagy három nappal ezelőtt mondtam el én is ugyanezt -, hogy előkészítetlenek a javaslatok, hogy nem tudom én, hányadszor futunk bele abba, hogy önök meghatároznak egy határidőt a hatálybalépésre, majd utána mindenki látja, hogy ez a határidő irracionális és irreális, de azért a törvényt elfogadjuk, és utána természetesen jön az újabb, ami a határidőt kitolja, és általában ezek mellett még módosítgatja a különböző kodifikációs hibákat, amiket vétettek. Aztán még a Törvényalkotási bizottságban is, miután az Igazságügyi bizottságban ez megtörtént, szintén kodifikációs hibákat módosítgatnak.

Én azt gondolom, hogy nem bocsánatos bűn ez, tisztelt képviselőtársaim, mert ahogy a többségi véleményt megfogalmazó képviselőtársam elmondta, ilyen van, csak önöknel túl gyakran van. Nem az a probléma, hogyha néha-néha hozzá kell nyúlni egy törvényhez és kodifikációs hibákat pontosítani, de amikor a Törvényalkotási bizottság ülése nem szól másról, csak erről, és nem szól másról, csak arról, hogy idő előtt bevezetett, elő nem készített, társadalmilag és szakmai szempontból le nem egyeztetett újításokat kívánnak átvezetni, és mindig lukra futnak, az egy általános, generális problémát jelent.

(22.10)

Márpedig itt megint ezzel állunk szemben. Nem azzal van tehát a baj, még egyszer mondom, amit szeretnének, hanem azzal van a baj, ahogy ezt előkészítik, és ahogy ezt meg akarják valósítani.

En arra szeretném kérni a tisztelt képviselőtársaimat és főleg a kormányt és a kormánypárti képviselőket, hogy akkor nyújtsanak be törvényjavaslatot, amikor az ki van dolgozva, akkor léptessenek hatály-

ba törvényt, amikor reálisan arra a szakma, a hivatalok, a bíróságok fel tudnak készülni.

Éppen ezért mi nem fogjuk támogatni sem a módosító javaslatot, sem az alapjavaslatot, ugyanis az az álláspontunk, és itt mellőzök minden tartalmi érvet és kritikát, hogy ez a jogalkotás olyan jogalkotás, amit önmagában nemhogy ellenzéki, de egyébként kormánypárti frakciók sem támogathatnának. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni, Völner Pál úr. *(Dr. Völner Pál jelzi hozzászólási szándékát.)* Öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Ház megtárgyalta a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvényről szóló módosító törvényjavaslatot, amelynek az elsődleges célja, hogy elősegítse, a bírósággal való kommunikáció minél szélesebb körben és minél több ügyben elektronikus úton történjen. Magán a bizottsági ülésen is Bárándy képviselőtársam elismerte, hogy ez egy fontos cél, amelyet meg kell valósítani.

Kicsit ellentmondásos az az érvelés, amelyben ugyanakkor meg szemünkre veti, hogy nincs eléggé előkészítve, mikor évek óta gyakorlatilag ez egy követelmény. Az, hogy még a bizottság előtt is történt egy korrekciója, pontosan azt jelenti, hogy még az Országos Bírósági Hivatal részéről is még fogadtunk be olyan észrevételeket, amelyek a még könnyebb bevezetést ilyen rövid határidővel biztosítják. Tehát éppen ezek a módosítások jelzik azt, hogy a gyakorlati étellel való átgondolása megtörtént, és nem egy szikár törvénytövegről van szó.

A törvényjavaslat a gyakorlat számára problémát okozó hatásköri szabály pontos rögzítése mellett lehetőséget teremt arra, hogy a felek és perbeli személyek - tanúk, szakértők - távmeghallgatás útján is meghallgatásra, illetve kihallgatásra kerüljenek. Ez jelentősen megkönnyíti azon személyek meghallgatását, akiknek megjelenése jelentős nehézséggel vagy aránytalanul nagy többletköltséggel járna. Ugyanakkor egy alkotmányellenességet is orvosol, valamint a közjegyzőkről szóló törvény módosításával rögzíti az eljárásban akadályozott közjegyző helyett eljáró közjegyző kijelölésének szabályait. A vita során azonban kiderült, hogy a tisztelt képviselőtársaim éppen az aggályok ellenére is a törvényjavaslattal elérni kívánt célokkal egyetértettek, kizárólag az Igazságügyi bizottságban született módosító javaslat, amely alapvetően kisebb módosításokat, pontosításokat szolgált.

Tisztelt Országgyűlés! Megköszönöm a pártok képviselőinek és a kijelölt országgyűlési bizottságoknak a vitában való részvételét, és kérem önöket a törvényjavaslat megszavazására.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót. Most a

képviselői felszólalások következnek. Írásban senki nem jelentkezett előre, de Gúr Nándor képviselő úr jelentkezett, úgyhogy öné a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Igen. Köszönöm szépen, elnök úr. Bárándy képviselőtársam már arról szólt, tehát arról nem fogok beszélni, hogy milyen szinten előkészítetlenek ezek a törvénytervezetek. Csak azt a mondatot fogom elmondani, amit ő nem mondott el, tehát hogy az Országgyűlés mulasztásos megnyilvánuláson alapuló törvénytértében vett részt, és ennek a korrigálására kellett sort tenni az Alkotmánybíróság felhívása alapján ez év végéig.

A dolog lényege tehát nyilvánvalóan látszik abból, hogy amit önök csinálnak törvénytervezés tekintetében, csakis kapkodó jellegűnek minősíthető.

Ami tartalmi vonatkozásban kérdéses volt már az általános tárgyalás időszakában is és jelen pillanatban is, az gyakorlatilag nem más, mint hogy az adminisztrációs terhek növekedését sajnos nem lehet elvitatni, akár az ügymenet szabályozását érintően az újabb korrekciók, a határidők kicsúsztatásával és a felkészülési időnek gyakorlatilag a nullára való redukálásával, hiszen nem tudom, most hányadika van, de úgy november 20-a környékén járhatunk. Tehát látható, hogy január 1-jével majd hova fogunk érni vagy addig a vállalkozásoknak és a lakosságnak milyen időintervallum áll rendelkezésére a felkészülés tekintetében.

Egy dolog van, amelyben az eltelt két hét leforgása alatt sem sikerült meggyőzni kormányparti oldal részéről többünket, bár Répássy képviselőtársunk erre tett kísérletet, ő úgy fogalmazott, hogy a bírósági tevékenység gyorsítására van szükség, itt a tisztességes eljáráshoz való jog kérdéskörében, annak a védelme tekintetében megfogalmazható kérdések. Itt arra gondolok, amikor a bíróság adott esetben nem dönt, vagy amikor a nemleges döntéseket nem indokolja. Számptalan esetet tudunk felsorakoztatni erre vonatkozóan, és mindkettő gyakorlatilag megkövetelendő, hiszen egyébként alaptörvényellenesnek minősítendő a dolog.

Nem akarok konkrét példákba belemenni, csak annyit szeretnék mondani, hogy meggyőződésem szerint nem normális az, amikor - példaként mondom - egyszerű munkaügyi perek tekintetében három-, négy-, öt-, hatéves futamidő szükségeltetik ahhoz, hogy valahova elérjenek, és még döntéseket akkor sem hoznak. Azt gondolom, tényleg igaza van Répássy képviselőtársamnak akkor, amikor azt mondja, hogy a bírósági ügymenetben gyorsításokra van szükség, csak nem a szavak szintjén kell ezt megtenni, hanem a cselekedetek vonatkozásában.

Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna elmondani. *(Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Nincs jelentkező. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e hozzászólni. *(Dr. Völner Pál: Nem, köszönöm.)* Nem.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnap esti ülésnapon kerül sor.

Soron következik az **élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** A kormány-előterjesztés T/6978. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor.

Megadom a szót Galambos Dénesnek, a bizottság előadójának.

DR. GALAMBOS DÉNES, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. november 12-én megtárgyalta a T/6978. számon benyújtott, az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ezzel összefüggésben a házszabály 46. §-a alapján 20 igen szavazattal, 3 nem ellenében, tartózkodás nélkül összegző javaslatot és összegző jelentést fogadott el.

A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták a Mezőgazdasági bizottság által benyújtott iromány egy pontos technikai és szövegmódosító javaslatát, melyet bizottságunk 26 igen szavazattal, 4 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadott.

A törvényjavaslat célja, hogy az élelmiszerlánc-felügyeleti díj a módosítását követően továbbra is biztosítsa a kormány által elfogadott élelmiszerlánc-biztonsági stratégia megvalósításához, illetve az élelmiszerlánc-felügyeleti tevékenységéhez szükséges költségvetési bevételi forrást, de az európai uniós, az állami támogatásra irányuló aggályok nélkül.

A felügyeleti díj pedig továbbra is az élelmiszerlánc-felügyeletért felelős hivatali szervezetrendszer bevétele marad, amely szervezet az egységes kormányhivatal részeként a területen működve végzi tevékenységét.

A törvény hatálya alá tartozó tevékenység bevételei után fizetendő díj sávós rendszere megszűnik, ideértve a felügyeleti díj legalsó, nettó 500 millió forint árbevételéig érvényesíthető nulla százalékos sávját is. Ezentúl általános, 0,1 százalékos mértékű felügyeleti díj-fizetési kötelezettség lép életbe, amely kiterjed az élelmiszerlánc minden szereplőjére, aki a törvény hatálya alá tartozó tevékenységet folytat.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság összegző véleménye alapján kérem, hogy a törvényjavaslatot elfogadni szíveskedjenek a holnap esti ülésnapon szavazásukkal.

Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Megkérdezem Zsigó Róbert államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(Zsigó Róbert: Nem, köszönöm.)* Nem kíván. A kijelölt Mezőgazdasági bizottság nem állított előadót. Most a képviselői felszólalások következnek.

Megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak.

(22.20)

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Mint ahogy már a vitában is többször elmondtuk és az előző vitában is többször elmondtuk, az eredeti javaslat vitájánál is jeleztük önöknek, hogy ez így sérti az uniós jogokat, hogy önök sávosan határozták meg a felüyeleti díjat.

Önök most a legalsó díjat, a nulla százalékot megszüntetik. Miután felüyeleti díjnak lennie kell, így természetesen ez elfogadható, de ha a legelején hallották volna, meghallgatták volna az ellenzék szavát, hogy egyébként ez így nem fog átmenni, akkor valószínűleg nem kéne ma újra itt ülnünk. Nem szabadságharcot kell majd vívni az Unióval, hanem egyébként tárgyalni kell. Ez már sokszor bebizonyosodott az elmúlt időszakban.

Ezért természetesen támogatni fogjuk a javaslatokat, de kérjük azt, hogy több alázattal hallják meg, amikor az ellenzék azt mondja, hogy nem biztos, hogy így jó lesz, és akkor tán nem kéne mindig visszahozni nyolcadszor is törvényeket, mint majd egyébként a következő hulladékgazdálkodási törvénytől láthatjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megadom a szót Gúr Nándor jegyző úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Két rövid mondat. Mint ahogy látjuk, megszűnik a sávós rendszer, nyilván mondhatjuk azt is, hogy fenntartják vagy másik oldalról kiterjesztik a 0,1 százalékos díjmértéket. Az egyetlen kiegészítő mondat az, ami arról szól, hogy megint csak ismételnem tudom azt a logikát és gondolkodást, amit már többen elmondtak a mai nap folyamán.

Odafigyelve, tisztességes menetben törvénytervezeteket gyártva sikerülne olyan helyzetet teremteni, amikor elkerülnénk azt, hogy akár az európai uniós jogot sértse a kormány folyamatában, és akkor tényleg az lenne, hogy nem egymást kellene untatni a parlamentben néhány mondatos kiegészítésekkel, hanem olyan törvényeket lehetne elfogadni, amelyeket nem kell harmadjára meg negyedjére is visszahozni a Házba.

Úgyhogy jó szívvel csak azt szeretném tanácsolni a törvénygyártóknak, a törvény előkészítőinek, a háttérmunkásoknak is, illetve azoknak is, akik befogadói ezeknek, hogy nagyobb odafigyeléssel, és ahogy képviselő asszony mondta, egy kicsit talán az ellenzék jó szándékú javaslatait is számításba véve kikerülni ezeket a hibákat, amelyeket elkövetnek. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt. Államtitkár úr jelzi, hogy szeretne hozzászólni. Öné a szó.

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Három rövid megjegyzést szeret-

nék csak tenni a vitában elhangzottakra, amelyeket már megtettem az általános vita során is.

Az egyik: nem egy új rendszer lép hatályba most, hanem a 2014. december 31-éig hatályban lévő élelmiszerlánc-felüyeleti díj szabályozása lép újra életbe. Azt is hozzá kell tenni, az általános vitában is elhangzott, hogy a kormány nem fogadja el az Európai Bizottság döntését, és keresetet nyújtott be az Európai Bíróságra, hogy azt semmisítse meg.

Mindenkinek azt szeretném mondani, hogy az élelmiszerlánc-felüyeleti díj nem adó, hanem mindenkinek a hozzájárulása ahhoz, hogy ellenőrzéseket, illetve fejlesztéseket tudjunk eszközölni azért, hogy minden család asztalára lehetőleg egészséges, biztonságos, kiváló minőségű élelmiszer kerüljön. Éppen ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa a törvénymódosító javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Határozathozatalra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik a **hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény, valamint az egyes közszolgáltatások ellátásával és az ezzel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2013. évi CXXXIV. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája.**

A kormány előterjesztése T/6984. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Megkérdezem Nagy István államtitkár urat, kíván-e hozzászólni előterjesztőként. *(Jelzésre:)* Nem kíván... - vagy elnézést, Németh Zsolt államtitkár úr, Németh Zsolt nem kíván hozzászólni.

Most a képviselői hozzászólások következnek. Megadom a szót szintén Heringes Anita képviselő asszonynak.

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Igen, ez sok mindent elmond arról, hogy ugye, újra a hulladékgazdálkodásról beszélünk, és a hulladékról szóló 2012. évi törvényt módosítjuk ismételten, amit egyébként ezen a héten nemcsak ma teszünk meg, hanem már be is nyújtotta a Fidesz-KDNP-kormány az újabb módosítását 7397. számon, amely véleményünk szerint olyan törvényt módosít, amin nincs mit javítani.

Ezt ugyan még helyettes államtitkár úr mondta el a bizottsági vitában, amikor határozati javaslatunkkal javítani próbáltuk a hulladékgazdálkodásról szóló törvényt és a hulladékgazdálkodás rendszereit, és megpróbáltuk a kormány figyelmét felhívni arra, hogy milyen azonnali megoldandó problémák vannak a hulladékgazdálkodás rendszerében. De sajnos csukott fülekre találtunk, hiszen azt hallgathattuk végig, hogy nincsenek problémák, ezért nem kell vitatni a parlamentben a határozati javaslatunkat. Mégis azóta a harmadik módosítását éljük meg ennek a törvénynek.

Amit látunk ebben a törvényben és amit már meg is vitattunk és végig is hallgathattunk a bizott-

sági ülésen is, hogy most a 60 és 80 literes gyűjtőedények közszolgálati díjszabását állapítják meg, és hogy milyen jó, hogy akkor mostantól kétméretű szemetesbe lehet majd a lakosságnak gyűjteni a szemetet. Eddig is kétméretű szemetest kellett adni a szolgáltatóknak a lakosság számára. Most, hogy eddig is kötelező volt, most már legalább a díját is így megszabják. Azért jó sok időnek kellett ehhez is eltelnie.

De alapvetően az a jó, hogy ebben a módosításban még a kéményseprőipari közszolgáltatás hiányait is próbálják megoldani, mint ahogy többször elmondtuk, ami nem működik, amit tönkretettek, azt a katasztrófavédelemre bízzák, hogy majd a katasztrófavédelem kijelöli a közszolgáltatót.

Többször szeretném elmondani és hangsúlyozni, hogy persze lehet azt mondani, hogy a szolgáltatók oldalára áll az MSZP, csak hogy mi nem a szolgáltatók oldalára állunk, hanem egy fenntartható rendszert szeretnénk végre létrehozni. Egy olyan rendszert, amiben a szolgáltató képes a szolgáltatását tökéletesen ellátni, az eszközeit, ami van neki, fenn tudja tartani, ha elromlik, meg tudja javítani, ha ki kell cserélni, van rá pénze, hogy kicserélje, hogy az embereit fizetni tudja, ki tudja fizetni egyébként az összes többi járulékot, ami ehhez a szolgáltatáshoz tartozik, és egy olyan rendszert hozunk létre, amiben a lakosság is ki tudja fizetni a kifizetendőt, az önkormányzat is olyan rendszert lásson, ami fenntartható, és ne az legyen, hogy tényleg most már hetente módosítjuk a hulladéktörvényt. Nem gondolom, hogy ez önöknek jó.

Az az elkeserítő, hogy most már Horváth István előre bejelentkezett fideszes képviselő sem jött el, hogy védje a mundur becsületét, mert azt gondolom, hogy amikor hetente kétszer módosítunk egy törvényt, akkor a saját képviselőtársaik sem tudnak már mit mondani az ügy érdekében. Nagyon várom, hogy hátha államtitkár úr végre mond valamit, ami előremutató, ami fenntartható rendszert hoz létre; nem tovább próbálja a lyukakat betömni, és nem tovább próbálja a már elfogadhatatlan, fenntarthatatlan rendszert fenntartani.

Az a bajunk, hogy a végén el fogunk jutni odáig, hogy önök majd bemutatják mindenkiről, hogy mindenki rossz magukon kívül, ezért majd biztos az államnak kell ellátni nagy közszolgáltatásban ezt a feladatot is. Egyet vegyenek észre: ezek azok a szolgáltatások, amelyek jobb helyen vannak az önkormányzatoknál, jobb helyen van közelebb a lakossághoz, mert akkor legalább rendben működik. Mint ahogy elmondtam már jó párszor, a polgármesterek addig fogják fenntartani ezt a rendszert, főleg az önkormányzati tulajdonú nonprofit cégeknél, ameddig csak tudják, hiszen számukra fontos, hogy működjön ez a rendszer. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Asszony! Szeretném jelezni, hogy megcseréltem véletlenül a sorrendet. Nem tudom, a bizottsági kisebbségi véleményt is elmondta ebben a felszólalásban, és akkor már nem

kér külön szót? *(Heringes Anita bólint.)* Jó, rendben. Köszönöm.

ELNÖK: A következő felszólalóként Gúr Nándor jegyző úrnak adom meg a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Az általános vitában is érintettük, most vissza kell térjek két dologra, már csak azért is, mert akkor úgy éreztem, hogy nem kaptunk kielégítő választ.

(22.30)

Azt, hogy milyen szintű hiány alakul ki a hulladékgyűjtés tekintetében egy adott esztendőben, most nem akarom firtatni, de szeretném, ha tisztáznánk azt a kérdést, államtitkár úr, igaz-e az az állítás, ami a Parlament falai között is elhangzott, hogy mintegy 40 milliárd forint nagyságrendű értékvesztésről van szó évente. Itt a haszonanyag kinyeréséről vagy épp a ki nem nyeréséről beszélek. A haszonanyag ki nem nyerése a lerakás tekintetében érvényesül, márpedig a hasznosítás tekintetében nyilván lehet másfajta utat is járni. Több dolog támasztja alá számomra azt, hogy igaz, és ha így van, akkor nyilván van tennivaló a tekintetben, hogy ez ne legyen ilyen nagyságrendű, hiszen a 40 milliárd forintos nagyságrend azért még a magyarországi költségvetésben is egy meghatározó tétel.

2004 vonatkozásában elég mértékadó, ennek a mértéknek a 10 százaléka vagy valamivel több a behajthatatlannak minősített kintlévőségek nagyságrendje. Ismeretünk szerint ez egy 4,5 milliárd forintos nagyságrend. S ami ennél talán még súlyosabb, az az, hogy a körülbelül 70 milliárd forintnak mondható termékdíjnak nagyjából az 5 százaléka az, ami a hulladékgyűjtési közszolgáltatók számára úgy mond visszajuttatott összegként megjelenik. A legkatasztrófálisabb az, hogy adott esetben a katasztrófavédelem kijelölése szükségeltetik ahhoz, hogy az önkormányzati kötelező feladatok ellátása érvényre tudjon jutni. 2005 nyarán az volt tapasztalható, hogy több mint száz település vonatkozásában 18 szolgáltató így végezte a munkáját, katasztrófavédelmi kijelölés alapján. Több százezer embert érintett mindez.

A Heringes Anita képviselő asszony által elmondott dolgokat nem megismételve csak azt szeretném mondani, érthetetlen számunkra az, hogy ugyanúgy, mint ahogy az előbbieken említettük a közbeszerzési törvény tárgyalásánál, a hulladékról és hulladékgyűjtésről szóló törvény tárgyalásánál is azt kell elmondanunk, hogy be sem fejezzük a hulladékról szóló törvény tárgyalását, miközben a jövő heti vagy az e heti tárgyalandók listáján már újra ott szerepel, ha jól emlékszem, T/7397. szám alatt.

Államtitkár úr, hol van a tervezhetőség ezekben a dolgokban? Ne mondja nekem azt, hogy új felületek megnyitására keresztül történik majd az új törvénytervezet tárgyalása, mert ha koncepcionálisan gondolkodnak a hulladékgyűjtés tekintetében, akkor nyilván nem heti, kétheti vagy havi rendsze-

rességgel kell visszatérő jelleggel foglalkozni ezekkel a kérdésekkel, hanem egyszer lenne érdemes komplexen ezt a kérdést úgy tárgyalni, hogy az minden olyan részletkérdésre kiterjedjen, ami fontos. Bocssássa meg, de előre azt kell mondanom, hogy azt a fajta választát, ami arról szól, hogy más szeletét érinti a történetnek, nem nagyon tudom elfogadni, mert-hogy komplexitásában lenne célszerű ezt a kérdést áttekinteni. Az elmúlt esztendő története alapján olyan mértékű gondokkal, súlyokkal küzdenek az önkormányzatok, illetve küzdenek a szolgáltatók maguk, amelyek tekintetében úgy gondolom, hogy érdemes lenne egy kicsit másfajta szemüvegen keresztül is rátekinteni erre a történetre.

Ha pedig az a cél, amiről már szó esett az előbbiekben, hogy majd egy olyan központosított szolgáltató rendszert hívjanak életre, miután eljuttatták a hulladékgazdálkodás ágazatát is arra a pontra, hogy már végképp ellehetetlenül, akkor meg azt a gondolatot kell megfogalmaznom a törvények tervezői és a logika felállítói irányában, hogy ez nem igazán elfogadható, mert nem a holdudvarban lévő érdekei, hanem az emberek érdekei kell hogy szem előtt tartásra kerüljenek. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt. A vitát lezárom, és megadom a szót V. Németh Zsolt államtitkár úrnak.

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Előljáróban fontosnak tartom elmondani, most a hulladékról szóló törvény módosítása kapcsán a cél valóban csupán az, hogy jogszabályi alapot biztosítsunk arra, hogy az elkülönített gyűjtéssel lehetővé vált 60, illetve 80 literes gyűjtőedényekhez a díjat a hatóság megállapítsa. Azért ez jó a lakosoknak, tehát rögzítsük, hogy a szolgáltatást igénybe vevők számára ez jó hír. Jó hír, hiszen csökkenthetik a díjukat mindazok, akik a szelektív gyűjtést becsülettel, tisztességgel elvégzik.

Valóban igaz az, hogy a közszolgáltatások esetén vannak nehézségek, mert egy átmeneti időszakot élünk, de ennek az átmeneti időszaknak rövidesen vége szakad. Ezt célozza meg az önök által említett, már beterjesztett törvényjavaslat, amelynek részleteire most nem kívánok kitérni. Viszont ebben az átmeneti időszakban is törekszünk arra, hogy megfelelő közszolgáltatást biztosítsunk, akár az önök által fölemlített katasztrófavédelem igénybevételével, akár támogatásokkal. Most is nyitva áll a lehetőség 3,3 milliárdos nagyságrendben, hogy az arra ráutalt közszolgáltatók pályázzanak.

A Gúr Nándor képviselő úr által felemlített 70 milliárddal kapcsolatban - ami egy kicsit kevesebb, hatvan-egynéhány milliárdról van szó, ami a termékdíjból bejön - az a válaszom, hogy ennek az egésze a környezet- és természetvédelmet szolgálja. Ennek az egésze! Hiszen mintegy 11-12 milliárd az, amely közvetlenül hulladékhasznosítás céljából pá-

lyázat útján kerül a hulladékgazdálkodással foglalkozó cégekhez, s mintegy 5 milliárdos nagyságrendben működtetjük a környezet- és természetvédelmi intézményrendszert. Azonban az elmúlt hét esztendőben a mintegy 2300 milliárdos európai uniós és hazai fejlesztésekkel szemben a most induló európai uniós programozási időszakban 2800 milliárdos fejlesztés lesz, tehát félezer milliárddal több, és ennek a hazai társfinanszírozását is például a termékdíjbevételek is szolgálja. Tehát szó nincs arról, hogy a termékdíjbevételeket másra használná fel a kormányzat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy a beterjesztett törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Soron következik a **mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági bejelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** A Győrffy Balázs képviselő által T/6981. számon benyújtott előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatnánk munkánkat, ülésvezetési kérdésben kell döntenie az Országgyűlésnek. Jakab István alelnök úr fel kíván szólalni a mai vita során. Az alelnök képviselői fel szólalása esetén a holnapi határozathozatal során csak akkor vezetheti az ülést, ha az Országgyűlés ehhez hozzájárul.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e ahhoz, hogy alelnök úr az előterjesztés holnapi határozathozatalánál vezethesse az ülést. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak, akik hozzájárulnak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház többsége az indítványt elfogadta.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Most megadom a szót Jakab István alelnök úrnak, a bizottság előadójának.

JAKAB ISTVÁN, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! E késői órán engedjék meg, hogy a Törvényalkotási bizottság többségi álláspontját ismertessem. A Törvényalkotási bizottság az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) országgyűlési határozat 46. § (5) bekezdése alapján a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény módosításáról szóló T/6981. számú törvényjavaslathoz az összegző módosító javaslatot beterjesztette, az összegző mó-

dosító javaslatot megvitatta, és a vita során 21 igen szavazattal, 5 nem szavazat ellenében azt elfogadta.

(22.40)

Tisztelt Országgyűlés! Egy igen jelentős törvénymódosításról van szó, azonban egy igen rövid törvénymódosításról. Ez gyakorlatilag a haszonbérleti szerződések módosítására vonatkozik, méghozzá a haszonbérleti szerződések díjainak megállapítására vonatkozik. A haszonbérleti szerződések módosításának igénye összefügg a *clausula rebus sic stantibus* római jogi alapelv gyakorlati alkalmazásával, vagyis az idő múlásával összefüggésben a körülményekben történő lényeges változásnak alapot kell adni a szerződéses kapcsolat egyes részeinek megváltoztatására.

Ugyanakkor a szerződést megkötő haszonbérbe adó személy szándékainak a szerződésben való megjelenítésére a szerződés megkötését megelőző folyamatban megvolt a lehetőség, míg a tulajdonváltás nyomán a szerződésbe lépő új haszonbérbe adónak erre értelemszerűen nem volt lehetősége. Erre figyelemmel a módosító javaslat az új haszonbérbe adónak nyitja meg a lehetőséget, hogy a jogvesztő 90 napos határidőn belül kezdeményezhesse a haszonbérleti díj megemelését a piaci díj összegére. Ennek megállapítása vonatkozásában azonban nem szükséges, hogy a Magyar Agrár-, Élelmiszergazdasági és Vidékfejlesztési Kamara közreműködjön, ez természetesen így gyorsabb eljárást tesz lehetővé.

Erre a módosításra azért van nagyon nagy szükség, mert valamennyien tudjuk, és ennyi részletesebb indoklást engedjenek meg a nagyon szigorú szabályok szerint megfogalmazott szakmai észrevételhez, hogy vannak olyan területek, ahol aranykoronánként 300-500 forint a bérleti díj, egy másik, ugyanilyen minőségű terület 3-5 ezer forint aranykoronánként. Tehát az öt-, tízszeres differenciát a rendszer nem bírja el. Ezért bátorkodott javasolni a bizottság azt, hogy itt az egységes díj megállapítása országosan a bérleteknél legyen lehetővé téve. Előzetesen az előterjesztő azt javasolta, hogy ezt a kamara állapítsa meg, a bizottság úgy határozott, hogy erre külön lehetőség nincs.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel a bizottság a szükséges módosításra javaslatot tett, és azt a már az előbb említett szavazati aránnyal elfogadta, így ajánlom a tisztelt Országgyűlésnek, hogy szíveskedjenek támogatni a bizottság által tett módosító javaslatot, és magát a törvényt a bizottság elfogadásra javasolja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: A bizottságban megfogalmazódott kisebbségi véleményt Staudt Gábor képviselő úr mondja el. Öné a szó, képviselő úr.

DR. STAUDT GÁBOR, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Hosszas vita alakult ki a bizottságban, főleg a Győrffy-módosító javaslattal

kapcsolatosan, hiszen azt kell mondjuk, hogy a céljával egyet lehet érteni annak, ami ott elhangzott; tudniillik, hogy azokra a nagybirtokokra, amiket az MSZP-, Fidesz-kormányok, illetve talán javarészt az MSZP-kormányok alatt kiadtak 30-40-50, adott esetben 99 évre haszonbérbe, nagyon minimális bérleti díjat határoztak meg, és ezekben az esetekben valamit tenni lehessen a jövőben. Egy lehetőséget teremt erre a javaslat.

A probléma az, hogy az állam eddig nem tudott mit kezdeni ezekkel a területekkel, és a jövőben egy vásárló, aki nyilvánvalóan magánszemély lesz, majd meg tudja adni adott esetben emelni ezeket a bérleti díjakat. Egyrésztől lehet azt mondani, hogy a helyzet rendezve van, viszont azon túl, hogy mi magát az eladást, tehát a termőföldek privatizációját nem támogattuk, de ha már ez megindul, és azt mondják önök, hogy a gazdáknak szeretnék ezeket a földeket adni, akkor ezek valójában kerüljenek a gazdákhöz. A fő szempont a módosító javaslat ellen az volt, hogy az időzítés nem megfelelő. Nem megfelelő, hiszen ha ezt néhány hónap múlva és adott esetben egy kicsit más köntösben terjesztették volna elő, akkor még azt is lehetett volna mondani, hogy haszna is lehetett volna. Így a személyes visszajelzések, tapasztalatok alapján azt lehet látni, hogy azok a vidéki, pénzzel rendelkező, nem gazdálkodó körök, akiknek mondjuk, aranykalászos végzettségük van, az utóbbi időben megszerezték ezeket, rárepülhetnek ezekre a területekre.

Hiszen ők, ha azt számolják ki, hogy ezt jobban megéri megvenni, mintha bankba betennék a pénzt, mivel alacsony kamattal kapnak rá hitelt, akkor befektetnek egy összeget. Ezt majd a rendes felszólásban el is fogom mondani, ez nem hangzott el a bizottság előtt, hogy ez összecszerűen mit jelent. De a lényeg az, hogy ha kiszámolják, hogy egy megemelt piaci szintre emelt bérleti díjjal mennyi az az összeg, amit ki tudnak szedni ebből a konstrukcióból, akkor ahelyett, hogy a bankba tennék be a pénzüket, könnyen a termőföldvásárlás felé fordulhatnak. És bizony ők nem a gazdák lesznek, vagy sok esetben nem a gazdák lesznek, hiszen a gazdák nem tudnak addig elmenni az árverések során, mint azok, akiknek likvid összegeik vannak. A gazdáknak javarészt nincs, mert ha volt, akkor azt befektették, gépekbe fektették, a gazdaságukba fektették.

Úgyhogy ezekről a javaslatokról alakult ki néhol heves vita a bizottságban, illetőleg ellenzéki módosító javaslat, a Jobbik-frakció részéről érkezett módosító javaslat arra vonatkozóan, hogy az Ángyán József által korábban betervezett üzemméretszabályozást fogadja el a bizottság, mert ez garanciát teremtett volna arra, hogy akkor a Fidesz által betervezett módosító javaslatok is jobban elérhették volna a céljukat. Sajnos, ezek nem kerültek elfogadásra, annak ellenére, hogy a korábbi államtitkárnak, fideszes államtitkárnak a javaslatairól volt szó. Ezeknek az elfogadása esetében a magunk részéről támogatni tudtuk volna a javaslatot; de így, ebben a formában, hogy ez nem került előterjesztésre vagy elfogadásra, nem.

Még azt is el kell mondjam önöknek, hogy bár technikainak tűnik, de nem kerülhetett a bizottság elé a szintén a Jobbik által előterjeszteni kívánt javaslat, amely csak a magyar állampolgároknak tette volna lehetővé a termőföldvásárlást, illetőleg újabb garanciális elemeket vezetett volna be. Ez nem kerülhetett a bizottság elé, mert Gulyás Gergely elnök úr úgy gondolta, hogy ez a bizottság ügyrendjén túllóg, mert későn érkezett, és nem csak olyan technikai módosításokat tartalmaz, amelyek esetében megengedhető lenne, hogy éjszaka vagy reggel érkezik. Ez egyébként egyéb törvényjavaslatoknál nem érdekelte a bizottságot és elnök urat sem, hogy voltak más érdemi módosító javaslatok, például az adótörvényeknél, amelyek beérkeztek.

Tehát ezekről a módosító javaslatokról nem tudott dönteni a bizottság. De a vitában a kisebbségi vélemény, amit elmondtam, így fogalmazódott meg, ezért nem tudtuk támogatni a javaslatot. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e hozzászólni most vagy csak később. *(Jelzésre:)* Igen, majd a végén, rendben. Megkérdezem, hogy a kormány részéről Bitay Márton államtitkár úr kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Nem kíván. A kijelölt Mezőgazdasági bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek. Előszörként Magyar Zoltán képviselő úrnak adom meg a szót.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Ahogy egyébként a bizottsági vitában és a TAB ülésén is elmondtuk, tartózkodni fogunk ennél a javaslatnál, hiszen látható, hogy egyébként kezel valódi problémát. Az tény, hogy a szocialisták és önök is nevelésért adták bérbe az állami földeket, ezzel duzzasztották föl gyakorlatilag a saját haverjaik magánvagyonát. Még arra is volt példa, hogy még az inflációkövetés sem szerepelt ezekben a bérleti szerződésekben. Ahol meg szerepelt, látható, hogy még ez is kevés volt, hiszen erre az 500-600 forint körüli összegre tudta csak ez a fajta szerződésmodell feltornáztatni az összegeket.

(22.50)

Tehát jól látható, hogy sok-sok milliárd forinttal károsították meg egyébként a magyar államot, így a Jobbik határozott követelése, hogy egy vizsgálóbizottságot állítsunk fel erre, és végre legyenek személyi felelősei is annak, hogy miként fordulhat elő, hogy ilyen hanyag módon kezelte az állam a vagyonát.

Hogy miért történt ez ilyen módon, azt persze tudjuk. Az önök minisztere ismerte be a Mezőgazdasági bizottság ellenőrző albizottságának ülésén, hogy amikor szocialista kormányok voltak, akkor a szocialista menedzsment, amikor meg fideszes kormányok voltak, akkor a fideszes menedzsment lopta szét ezt az országot.

Mi, jobbikosok nem lepődünk meg ezen, azért vagyunk a Jobbikban, mert tudjuk, hogy ez így történt az elmúlt 25 évben. Ha már ezt így beismerték, és egyébként ez a törvénymódosítás is e beismerés kézzelfogható megvalósulása, hisz azáltal, hogy ezt benyújtották, beismerték, hogy valóban, az elmúlt 25 évben nagyon hanyag, hazaáruló módon kezelték az állami vagyont, nem tudom ezt a módosítást másként értékelni.

Ahogy kezdtem, természetesen tudom, hogy kezel valódi problémát, ezért összességében tartózkodni fogunk.

Ami igazán lebuktatja ezt a javaslatot, az az időzítés. Érdekes módon senkit nem érdekelt eddig, hogy mennyi a bérleti díj, mennyit fizetnek az önök barátai, de most, hogy elindult a bandaháború egy korábbi oligarchájuk ellen, és most másokhoz kívánják juttatni ezt a közvagyonot, most egyből fontos lett, hogy mégis mennyi ez a bérleti díj.

Ilyen módon tehát, ahogy említettem, a Jobbik tartózkodni fog. Bízom abban egyébként, hogy bemutatják számunkra a hitelességét ennek a módosításnak azáltal, hogy elfogadják azokat a lábait ennek a módosításnak, amit a Jobbik is benyújtott.

Ugyanis határozott álláspontom az, hogy ez egyben értelmezhető csak, és ha egy tisztességes üzemszabályozási törvényt végre elfogadnának, akkor elhinnénk mi is, hogy ez a módosítás is kizárólag tisztességes szándékokat szolgál, nem csak a bandaháborúról szól. Illetve, ahogy említettem, a vizsgálóbizottságot is rendkívül fontosnak tartanánk, hogy végre tisztán lássunk, ne csak mi, hanem legfőképpen az önök szavazói, hogy hogyan is bántak önök a nagy szavak ellenére a bizonyos nemzeti vagyonnal.

Szintén fontos kiegészítései lehetnek ennek a módosításnak, amit már Staudt Gábor képviselőtársam is említett, Ángyán Józsefnek, az önök volt államtitkárának szintén a földforgalmi törvényhez benyújtott korábbi módosításai, amelyek gátat vetnének a nagyüzemnek. Ezáltal nem példálózhatnának azzal sem, hogy a Jobbik egyfajta nagyüzempártiságból nem támogatja ezt a javaslatot. Ezt ezúton is vissza kell utasítanunk.

Természetesen a Jobbik tartja magát a korábbi programjához, miszerint a helyben élő családi gazdálkodókat kívánja földhöz juttatni, őket kívánja tisztességes megélhetéshez juttatni, akár bizony az állami földeken keresztül. Persze nem úgy, hogy eladjuk nekik vagy bárkinek, hanem úgy, hogy az állam ezzel a kevés megmaradt nemzeti vagyonával, ezzel a 380 ezer hektárral úgy gazdálkodik a vidéken, hogy az sok magyar családnak megélhetést biztosítson, és tartósan, akár demográfiai vagy szociális programokon keresztül juttassa ki számukra ezt a termőföldet, nem pedig úgy, hogy elherdálja mind a tízmillió magyar állampolgár vagyonát a kormány, ezzel megfosztva egyébként mindenféle későbbi kormánytól a lehetőségtől, hogy érdemben beleszóljon, hogy mi történik majd a magyar vidéken.

Tehát ezek azok az indokok, amelyeket mérlegeltünk. Mind azt, hogy kezel valódi problémát,

mind pedig azt a sok ellenérzést, amit elmondtam. Amiatt, hogy önök nem támogatták egyetlenegy olyan módosításunkat sem, sem a vizsgálóbizottság felállítását, ami egy picit is tisztázhatta volna önöket és a lelkiismeretüket, ilyen formában maradtunk a tartózkodásnál.

Természetesen megadok minden lehetőséget a kormány számára, hogy a holnapi kétharmados zárószavazásig meggyőzzön minket arról, hogy a szándékaik tisztességesek.

Felsoroltam néhány lehetőséget az ügyben, amelyeken keresztül ezt meg tudják tenni. Ha bármelyiket elfogadják ezek közül, el tudjuk önöknek hinni, hogy az a módosítás, amely most előttünk van, csak véletlen folytán került éppen pont most a Ház elé, és nem, mondjuk, 5-10 vagy 15 évvel ezelőtt. Ez ugyanis akkor lett volna, azt hiszem, igazán hiteles. Holnap kiderül persze, hogy kik azok a képviselők az Országgyűlésben a Fidesz-KDNP-n kívül, akik esetleg támogatják akár csak távolmaradásukkal is ezt a törvénytervezetet. A DK-t ma nem láttam. Remélem, azért holnapig meggondolják magukat, és nem kell itt egyfajta Gyurcsány-Orbán-koalíciót kiáltanunk. *(Derűltség.)* De ez holnap ki fog derülni a kétharmados szavazásokon.

Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslattal kapcsolatosan az általános vitában és a vezérszónoki felszólalásnál is már egyértelműsítette a Magyar Szocialista Párt, hogy nem fogja támogatni ezt a törvényjavaslatot. Elmondtuk azokat az észrevételeinket, amelyek miatt nem tudjuk támogatni.

Örömmel látjuk persze, legalábbis ha jól érzékelem vagy jól értem, hogy a TAB összegző javaslatában már kikerült a törvényjavaslatból a Gyórfy képviselőtársam által benyújtott eredeti ötlet, mely szerint az agrárkamara szakértője állapította volna meg a haszonbérleti díjat. Akkor is elmondtuk - és nem akarom ilyen nagyon késői órán Pandora szelencéjét kinyitni -, hogy ezt azért tartjuk kifejezetten károsnak, mert álláspontunk szerint az agrárkamarát a Fidesz teljes egészében elfoglalta, hiszen a Magosz, mint a Fidesz társult szervezete az agrárkamara vezetését gyakorlatilag teljesen átvette. Éppen ezért nem tartottuk volna megnyugtatónak azt, ha akár tisztán piaci alapú földhaszonbérleti szerződéseknél is az agrárkamara szakértője vehetett volna részt annak megállapításában, hogy mennyi legyen a bérleti díj az adott földterülettel kapcsolatosan. De úgy érzékeltük akkor, hogy a TAB összegző módosító javaslata ezt az egyik komoly aggályunkat legalább kezelte.

Azzal teljesen egyetértünk egyébként, amit Jakab alelnök úr mondott, hogy nagyon sok olyan földterület van, amelynek a haszonbérleti díja meglehe-

tősen alacsony, sőt talán szemtelenül alacsony, ha lehet ezt a jelzőt használni, ezzel együtt az időzítést mi is furcsának tartjuk.

Ha még mondhatok egy kritikát, jogászként azt mondom, hogy a visszamenőleges hatály, vagyis hogy a már megkötött szerződésekre is lehetne alkalmazni ezt a dolgot, azért vet fel aggályokat.

Ahogy említettem, a Magyar Szocialista Párt biztosan nem szavazza meg ezt a törvényjavaslatot. Ha és amennyiben viszont az állami földek eladását felfüggesztenék, amiért szinte mindegyik ellenzéki párt egységesen kiállt, akkor, azt hiszem, lehet érdemben beszélnünk arról, hogy hogyan tudnánk ebből a törvényjavaslatból is egyfajta konszenzussal egy jó törvényt elfogadni. De ha önök nem függesztik fel az állami földek eladását, akkor a Magyar Szocialista Párt ezt a törvényjavaslatot nem fogja támogatni, ez egészen biztos. Sajnos azt valószínűsítem, hogy az állami földek eladását önök nem fogják felfüggeszteni, nem fognak ettől az ötletüktől elállni, éppen ezért azt valószínűsítem tehát, hogy nem is fogjuk tudni támogatni ezt a törvényjavaslatot így. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Staudt Gábor képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Nem hiszem sajnós, hogy sokan követik már az eseményeket, de a jegyzőkönyv és a jelenlévők kedvéért elmondom, hogy tovább kérdezősködtem vidéken, hogyan is állnak a dolgok, és néhány egyszerű példát mondanék önöknek.

A befektetésekre az volt a vádunk, hogy tőkeként kezelik a földet, és ennek meglesz az eredménye. Valakinek van 20 millió forintja, az aranykalászos gazda képzettséget megszerezte, de nem foglalkozott földműveléssel, 100 millió forintért megvesz, mondjuk, 100 hektár földet.

Maradjunk ennél a nagyságrendnél; mondjuk, megvesz annyit. Befektet 20 milliót, 20 százalékot kell befektetnie, az nagyjából évi 7 millió forintot fog hozni, plusz-mínusz, nagyjából számoljunk ennyivel. Ebből nagyjából 5 millió forintot a hitelre kifizet, 2 millió zsebben maradt úgy, hogy berakott 20-at. Ez évi 10 százalék kamat. Ez azért jóval feljebb van. Hígygék el, ezt nem én találtam ki jogászként. Ez nagyjából olyan számolás, ami nem elrugaszkodott a valóságtól.

De mondok mást. Például ha Gárdonyban a volt agárdi állami gazdaságnál egy 297 hektáros területet egyben hirdetnek meg, az államtitkár úr szerint akkor ez a helyi kérges kezű gazdákhöz fog kerülni? Tehát valószínűleg 3 hektár földje volt annak, aki ezt meg akarja venni, hiszen 300 hektár a limit. Jobb lett volna, mondjuk, 6-szor 50 vagy bármilyen más felosztásban megtenni, vagy 3 darab 100-asban, még az is jobb lenne. Egyébként ez nem egyedi eset. Ha statisztikát látnánk erről, és ez részletesen elkészülne, lehet, hogy meglepő lenne, bár lehet, az államtitkár úr jobban tudja, vagy kellene tudnia, hogy hány ilyen nagy földterület van.

(23.00)

De csak őket megkérdeztem, minden gazda a környezetében tudott mondani olyan területeket, amelyek túl nagy tömbben kerültek kiírásra. Nyilvánvalóan meglátjuk, hogy az eladások során kihez fog ez kerülni. Ez mind azt erősíti, hogy bizony a befektetői jelenlét a licitálásokon is jelen lesz. Például arra az évrre, amely a bizottságban elhangzott, hogy aki licitál, az megkaphatja a hitelt akkor is, ha mondjuk, elővásárlási joggal bír, lemarad a licitről, de él az elővásárlás jogával, csak annak egy limitje lesz, hogy ki hány helyen tud licitálni, hiszen le kell rakni a 10 százalékát annak az összegnek, amely területre licitál valaki. Tehát nem életszerű, hogy valaki, ahol elővásárlási joggal tud élni, vagy ahol adott esetben elővásárlási joga van, ott mindenhova elmegy licitálni, legfeljebb ha lemarad róla, él az elővásárlási jogával, és megkapja ugyanazt a kedvező hitelkonstrukciót, hiszen az volt a probléma, ami felmerült a bizottságban is, hogy hiába él valaki, mondjuk, a helyi gazdák közül az elővásárlási jogával, hogyha nem licitált, akkor nem kapja meg a hitelkonstrukciót.

Most nem tud annyira helyen licitálni, tehát ez is egy olyan korlátozás volt, ami azt fogja előtérbe helyezni, hogy bizony a liciteken nem feltétlenül a helyi gazdák fognak jól járni. Ez azért is probléma, és higgye el, államtitkár úr, az a réteg, akinek önök sokszor kedveztek és a támogatóik, lehet, hogy ők lesznek a kárvallottjai ennek a rendszernek, tehát lehet, hogy a széket önmaguk alól nagyon könnyen kirúgják. Ez persze nekünk nem fáj túlságosan, de oly mértékben teszi logikátlanná az önök lépéseit, ami lehet, hogy messzebb vezetne, ha tovább gondolnánk. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik pad-soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt. A vitát lezárom, és megadom a szót Gyórfy Balásznak, az előterjesztőnek.

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Én sem szeretném hosszúra nyújtani ilyen késői órán a vitát. Nem is gondolnám, hogy újra le kellene folytatnunk azokat a párbeszédeteket, amelyeket itt már lefuttattunk. Előttünk van egy olyan módosító javaslat, amelyet a Törvényalkotási bizottság fogadott el, amelynek van néhány fontos eleme. Igazából szinte mindegyik azért került ilyen formában beépítésre, mert igyekeztem az ellenzéki képviselőtársaimmal konstruktív és szakmai vitát lefolytatni, amire egyébként nyitottságot is mutatott minden frakció, amit szeretnék megköszönni, mert nem mindig sikerül. Ugyanakkor azt konstatálnom kellett, hogy noha a szakmai vita megvolt, a döntés politikai alapon fog meghozódni.

De hadd mondjam el, hogy mik voltak azok a változások, amelyeket a Törvényalkotási bizottság módosítójával tudtunk kezelni. Alapvetően volt egy olyan probléma, hogy ez ne egy általános, generális

szabály legyen, hanem egy adásvételhez vagy tulajdonosváltáshoz kötődjön, hogy ne lehessen ezt nyaklóló nélkül használni. Itt szintén ellenzéki képviselőtársam kérésére az is beépítésre került, hogy hozzátartozók közötti jogügyletnél ezt ne lehessen alkalmazni, hiszen ha X. Y. a saját feleségének eladja, akkor az is egy tulajdonosváltás. Azt gondolom egyébként, hogy jobbító szándékú módosító javaslatok kerültek befogadásra.

Én egyébként szakmailag továbbra is úgy érzem, és ebben Legény képviselő úrral megvan a vitánk és Sallai képviselőtársammal is, hogy a kamara vajon kaphat-e szerepet ebben a konstrukcióban. Kivettük belőle, mivel úgy gondolom, hogy nem ez adja a kardinális részét, ugyanakkor az eredeti cél az volt, hogy a bíróságok kicsit tehermentesítve legyenek, és a végső szót akkor is ők mondják ki, viszont amennyiben a kamara a jogi keretek között megfelelő bérleti díj számokat mondja be, akkor egy idő után talán nem is feltétlenül kell a bíróságra menni ezekkel a számokkal. De ez is kimarad belőle, mert nem óhajtottam kötni az ebet a karóhoz.

Még egy komoly változás van a jogszabályban, amely sarkalatosá teszi egy pontját, ami a földforgalmi törvény 7. § (1) bekezdésére adna választ.

Az ellenzéki képviselőtársaim szinte mindegyike úgy nyilatkozott, hogy szakmailag a javaslat nem rossz, létező problémát akar kezelni, de ha szakmailag jó, akkor nyilván politikai okból meghozott döntést nehezen tudunk kezelni. Staudt képviselőtársam mondja, hogy mi a cél.

Képviselő úr, az a cél, hogy azok, akik termőföld-tulajdonosok vagy azok lesznek, legyenek egyébként a magyar állam, legyen akár természetes személy, ha egyszer piaci keretek között gazdálkodóktól szed bérleti díjat, akkor talán úgy korrekt, ha piaci bérleti díjat is tud érte szedni.

A képviselő úr egyébként azzal érvelt, hogy ha ez a módosító átmegy, akkor rárepülnek erre a területre a tőkések. Tisztelt Képviselő Úr! Ha nem megy át ez a jogszabály-módosítás, akkor repülnek rá a tőkések, hiszen abban az esetben csak a komoly tőkeháttérrel rendelkezők engedhetik meg maguknak, hogy egy ilyen befektetésbe belecsapjanak. Egyébként, ha pedig piaci alapokon működik a dolog, és piaci bérleti díjat lehet szedni érte, és ön mondott erre egy számot, ami nem biztos, hogy az ország minden táján megállja a helyét, de el tudom képzelni, hogy van olyan terület, amire valóban igaz ez a matematika, akkor viszont a gazdálkodók, a helyben lakó - ahogy ön mondta: kérges kezű - parasztemberek fognak tudni élni a lehetőséggel, mert nekik is megadatik az a lehetőség, hogy ezt a termőföldet megvásárolják, mert tudják, hogy nem feltétlenül a tőkések azok, akik ezt ki tudják gazdálkodni, az ő gazdaságuk is elbírná ezt a befektetést.

Ne felejtjük el, hogy önerőt is bele kell tenni ebbe a dologba, de azt azért elvárhatjuk attól, aki földet akar vásárolni, hogy valami tőkeerővel rendelkezzen. A gazdálkodók egyébként nem földosztást kértek, hanem az volt a szándék, hogy termőföldet tudjanak vásárolni, amivel hosszú távon - még egyszer mon-

dom, hosszú távon - tudják garantálni a saját és a családi gazdaságuk működését.

Magyar képviselőtársam mondta, hogy nevéstés a bérleti díj. Ez most az, és nem akarom az időben túlzottan visszamenve elemezni a történeteket, de vannak olyan szerződések, amelyek a megkötésük pillanatában semmivel sem voltak irreálisabbak, mint most az 1250 forint/aranykorona, csak a bérleti díjak egy exponenciális emelkedést mutattak az elmúlt 10-15 évben, és ahogyan ön is említette, ezt az infláció nem követte le. Úgy gondolom, eljutottunk abba az időpontba, amikor ezeket a nem megfelelően szabályozott részeket újra az asztalra kell tenni. Bizom benne, hogy fogunk tudni megoldást találni. A kérdés az, hogy miért most. Képviselő úr, amennyiben önök nem szavazzák meg, önök még most sem állnak ennek a politikai és szakmai célnak a támogatói közé.

Én azért még halvány reménysugárral hadd bízzak abban, hogy a szakma felülírja a politikát, és valamilyen formában a jogszabály támogatottságot fog kapni. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi napon kerül sor.

Most soron következik **a vad védelmével, a vadgazdálkodással, valamint a vadászattal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** A kormány-előterjesztés T/6955. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót B. Nagy Lászlónak, a bizottság előadójának.

B. NAGY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság november 13-án a házszabály 43. §-a alapján megtárgyalta a T/6955. számon benyújtott, a vad védelmével, a vadgazdálkodással, valamint a vadászattal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 24 igen szavazattal, 2 nem ellenében és 4 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

A Törvényalkotási bizottság módosító javaslata elsősorban a Mezőgazdasági bizottság módosító javaslatát tartalmazza. A Törvényalkotási bizottság saját indítványa elsősorban kodifikációs és szövegponosító javaslatokat tartalmaz, egy helyen a szakbizottsági indítványt, a többi ponton pedig az eredetileg benyújtott törvényjavaslaton végez pontosítást.

A törvényjavaslattal kapcsolatban szeretném megjegyezni, hogy a módosítást széles körű társadalmi egyeztetés előzte meg, tekintettel arra, hogy a 2014. év folyamán az Országos Magyar Vadászati Védegylet, az Országos Magyar Vadász Kamara, valamint a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara is kezde-

ményezte a húsz évvel ezelőtt elfogadott vadgazdálkodási törvény módosítását.

(23.10)

Az elmúlt két vadgazdálkodási üzemetri ciklus bebizonyította, hogy a kiszámíthatóságot és a gazdálkodói stabilitást a legalább 3 ezer hektáron gazdálkodó vadászatra jogosultak és a jelenleginél jóval hosszabb, 20 éves üzemetri ciklus képes szavatolni.

A módosítások közül kiemelném azt, amely megeremti a vadkár alap létrehozásának szabályait, és meghatározza az annak működtetésére vonatkozó rendelkezéseket. A módosítás értelmében a vadászatra jogosult köteles vadkár alapot létrehozni és azt elkülönített számlán kezelni, amelynek célja, hogy a vadkártérítés pénzügyi feltételei folyamatosan rendelkezésre álljanak. A vadkár alapszámlán szereplő összeg kizárólag a vadkártérítéssel összefüggő egyezséggel vagy jogerős bírósági ítélettel megállapított vadkár megfizetésére használható fel.

A javaslat szerint a vadkár alap képzése szabályainak betartását a vadászati hatóság ellenőrzi. Ha a vadászatra jogosult ezen szabályokat megszegi, akkor szankcióként végső esetben a vadászati hatóság a vadászati jogosultat törli a nyilvántartásból.

Meggyőződésem, hogy összességében a törvényjavaslat elfogadása egy kiszámítható jogszabályi környezetet teremt és világos viszonyokat a hazai vadász-társadalom számára, ezért is kérem a javaslat támogatását. Köszönöm, hogy meghallgattak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e most hozzászólni. *(Jelzésre:)* Igen, Bitay Márton Örs államtitkár úré a szó.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Csak egyetlenegy gondolatot szeretnék mondani, az pedig a köszöneté. Köszönöm szépen az ellenzéknek a törvényhez benyújtott módosítóit, illetőleg mindenkinek, aki módosítót nyújtott be, és azt a konstruktív munkát, amit ebben a kérdésben el tudtunk végezni.

Nagyon örülök neki, hogy sikerült szakmai merderben tartani ezt a vitát, és remélem, hogy sokan fogják támogatni majd a zárószavazásnál is. Úgy gondolom, hogy a magyar vadgazdálkodásnak és a vad védelmének mindenképpen egy jó törvényt fogunk elfogadni, ami XXI. századi természetvédelmi alapokon áll.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Győrffy Balázsnak, a kijelölt Mezőgazdasági bizottság előadójának.

GYŐRFFY BALÁZS, a Mezőgazdasági bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Célegyenesébe érkezünk egy olyan jogszabálymódosításnak, ami azt remélem, hogy konszenzus vagy akörüli támogatottságot fog szerezni, bírni

majd a szavazás alkalmával. Talán azért lehetünk ennyire optimisták, mert egy nagyon megalapozott, hosszú szakmai vita előzte meg a törvény koncepcióját, annak a kodifikációját, majd a vitáját is, hisz mind a vadásztársadalom, mind a gazdálkodói oldal nagyon sok javaslatot tett, nagyon sok észrevételt fűzött a témához, és ezeknek a zöme, ami koherenciában lehetőséget teremtett rá, beépítésre került ebbe a törvénymódosításba.

Mind szakmailag, mind vadászszakmailag, mind pedig a gazdálkodók oldaláról nagyon sok előrelépés történt. Az utolsó mezőgazdasági bizottsági módosító néhány elemét szeretném kiemelni, hisz a korábbi vitát nem óhajtanám lefolytatni, bár igazából nem is feltétlenül kellene vitának nevezni, hisz nagyon sok egyetértő hozzászólás hangzott el.

Az egyik a vadkár alap kérdése, ami, úgy gondoljuk, hogy egy óriási előrelépés. A gazdálkodók esetében nem az volt jellemzően tapasztalatunk a vita, hogy a vadkár mértéke nulla, 5 vagy 10 százalékos - korábban 5 százalékos volt, most pedig vagy nulla vagy 10 százalékos annak függvényében, hogy a kilövősi tervek a vadászatra jogosult hogy teljesítette -, sokkal nagyobb probléma volt, hogy egyáltalán kifizetik-e a vadkárt, van-e a vadászatra jogosultnak arra anyagi lehetősége, hogy ezt a vadkárt a gazdálkodó bankszámlájára átutalja.

Ez a vadkár alap azt teszi lehetővé, hogy a gazdálkodók egész biztosak lehetnek abban, hogy az elmúlt évben keletkezett vadkárrel azonos összeg egy elkülönített számlán a vadászatra jogosultnál ott van. Amennyiben a vadászatra jogosult ezt nem tudja igazolni, akkor vadászati jogának a megszűnésével kell számolnia, ami egy komoly motiváló erő, úgy gondolom, a vadásztársadalom számára, és egy igazságosnak is mondható megoldás, hisz semmiképpen nem fair, ha a gazdálkodóknak kell előfinanszíroznuk a vadásztársaság vadkár költségeit, ezért gondoltuk azt, hogy ez egy olyan előrelépés, ami a becsületesen fizető vadászatra jogosultak, vadásztársaságok számára nem egy probléma, hisz ők egyébként is számolnak ezzel a kiadással, ugyanakkor azon gazdálkodók, akik problémákkal szembesültek az elmúlt években, ők egy olyan biztos pozíciót tudnak ezzel fogni, amivel a gazdálkodásuk sokkal kiegyenlítettebb lesz.

A földtulajdonosok oldaláról is érdemi előrelépések történtek, hisz teljesen más arányok szerint tudnak beleszólni a későbbiekben, hogy hogyan nézzen ki egy vadásztársaság, vagyis annak a határa. Itt azt gondolom, hogy olyan előrelépés, százalékokban megmutató fejlődés volt, amivel kisebb erőfeszítéssel tudnak érdemi befolyást gyakorolni a vadászterületek hasznosítására.

Illetve még egy pontot szeretnék kiemelni a Mezőgazdasági bizottság módosítójából, ezek pedig az összeférhetetlenségi kérdések. A vadásztársaság vadászmasterére, illetve a tájegységi fővadászra mondtunk ki olyan összeférhetetlenségi szabályokat, amelyek úgy gondoljuk, hogy megfelelőképpen tudják stabilizálni szakmai oldalról is az egyébként magas színvonalon álló magyar vadgazdálkodás műkö-

dését. Lehetne még beszélni, képviselőtársaim, kutyák vadászatra szoktatásáról és egyéb más ilyen technikai módosítókról, elöltöltős fegyverekről, miegymásról, de ezek annyira szakmai kérdések, és mivel konszenzus volt benne, nem óhajtanám itt a késői órában az időt rabolni, úgyhogy arra kérném a tisztelt képviselőtársaimat zárszóként, záró gondolatként, hogy támogassák ezt a törvénymódosítást.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Varga Gábornak, a vitához kapcsolódó Fenntartható fejlődés bizottsága előadójának.

VARGA GÁBOR, a Fenntartható fejlődés bizottsága előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. A Fenntartható fejlődés bizottsága a vad védelmével és a vadgazdálkodással, valamint a vadászattal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/6955. számú törvényjavaslat részletes vitáját november 11-ei ülésén sikeresen lefolytatta, 4 igen szavazattal és 2 tartózkodással a vitát lezárta. A bizottság megállapította, hogy a törvényjavaslat megfelel a házszabály 44. § (1) bekezdése szerinti jogi és szakmai követelményeknek.

A javaslat a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény átfogó aktualizálása. Az eredeti törvény fő irányvonalait megtartva, azokat újakkal kiegészítve igyekszik megreformálni a vadgazdálkodás hazai szabályrendszerét.

Fő elemei: a tájegységi vadgazdálkodás bevezetése, üzemtervi ciklus 20 évre növelése, a tájegységi vadgazdálkodási terv bevezetése, hangsúlyt kap az egy tájegységbe tartozó vadászterületek tervezési összhangjának megteremtése. Alapvető változásokon esik át a vadászterületek kijelölésének módja és a vadászati jog hasznosításának szabályozása, illetve a vadkár kezelése.

Fontos elem a hivatásos vadászok alkalmazási követelményeinek újbóli meghatározása, valamint a munkahelyvédelmet biztosító megkezdett 4 ezer hektáronkénti kötelező alkalmazás előírása. Rendezi az ártéri vadtartás szabályozását, egyszerűsíti a trófeák kapcsolatos adminisztrációt, támogatja a hagyományos vadászati módokat, ezért a törvényjavaslatot támogassa a tisztelt Ház. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most a képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Nagyon rövid leszek. Örülünk, hogy ez a módosítás végre elénk került, hiszen 2010 óta gyakorlatilag minden fél évben elhangzott itt a Ház falai között, hogy bizony, majd a következő fél évben végre tárgyalhatja a Ház és elénk kerülhet. A Jobbik elmondta már a vitában is és a bizottsági ülésen is, hogy tudjuk tá-

mogatni ezt a javaslatot. Nyújtottunk be hozzá módosító javaslatokat, de ezek elfogadása vagy nem elfogadása érdemben nem befolyásolja a jogszabály támogathatóságát. Köszönöm azt is, hogy voltak előzetes egyeztetések, ahol egyébként kivételesen valóban figyeltek az ellenzék észrevételeire.

(23.20)

Annak egyébként jobban örültünk volna, ha e mellé a törvény mellé az erdészeti, a halgazdálkodási és a természetvédelmi törvény egyfajta csomagban érkezik, hiszen azért kerültek bele olyan ellentmondások ezekbe a jogszabályokba, amelyeket úgy lehetett volna helyesen kezelni, ha együtt látjuk ezt a rendszert. Ettől függetlenül, ahogy már említettem, tudjuk támogatni. Hozzánk olyan különböző vélemények jöttek be gazdálkodók, vadászok, erdészek részéről, amelyek azt sugallják felénk, hogy ez egy egészséges kompromisszum, ami ebben a jogszabályban megszületett, ezért a Jobbik támogatja. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik és a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. A Magyar Szocialista Párt a holnapi zárószavazásnál vagy végszavazásnál tartózkodni fog. Azért fogunk tartózkodni, mert szakmailag azt nagyon jónak látjuk egyébként a törvényben vagy jónak találjuk, hogy tájegységi vadgazdálkodást mint szemléletet be kíván hozni az előterjesztő *(Tállai András: De...)*, azonban azt gondoljuk, és ebben vitám van Gyórfy képviselőtársammal, hogy, mondjuk úgy, a vadkártűrési kötelezettség mértékének az 5 százalékról 10 százalékra történő emelése a gazdák vadkártűrési kötelezettségét, ahogy említettem, duplájára emeli, ezért azt gondoljuk, ez nem egy jó része ennek a javaslatnak.

Természetesen nyújtottam be ehhez egy módosító javaslatot, amelyet remélném, hogy támogatni tud majd a kormánytöbbség, vagyis a parlament többsége. Azt kíváncsian várjuk, hogy majd így lesz-e vagy nem. Köszönöm, ennyi volt. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót kétperces időkeretben Gyórfy Balázs képviselő úrnak.

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen. Nagyon gyorsan szeretnék reagálni Legény képviselőtársamra. Hadd javítsam ki, képviselő úr! Az 5 százalék nem 10 százalékra lett emelve, hanem bizonyos feltételek teljesülése esetén 10, illetve más feltételek teljesülése esetén nulla százalék, amit a gazdálkodónak tűrnie kell. Ezt pedig onnan vezettük le, képviselő úr, hogy a legjobb vadkár az, ami nem keletkezik. Tehát egy olyan kölcsönösen egymásra utalt segítségnyújtás, együttműködés az, ami ered-

ményre vezet, ami mind a gazdálkodó, mind a vadgazdálkodó részéről meg kell legyen. Tehát ha kilövi a megfelelő mennyiségű vadat, ami a kárt okozza, akkor a gazdálkodó 10 százalékot tűr ebből, és ha egyébként pedig nem teljesíti ezeket a számokat, akkor nulla százalék.

Azt szeretném hangsúlyozni, hogy alapvetően nem véljük azt, nem azt valljuk, hogy a probléma a vadkár tűrésének a százaléka, hanem a vadkár volumene. Vannak az országnak olyan területei, ahol a vadállomány sokszorosa annak, mint amit a terület elbírna. Tehát itt egy komoly vadgazdálkodási szakmai szigort kell bevetni annak érdekében, hogy az állományt olyan szintre csökkentsük, ami kezelhető, ami annyi vadkárt okoz, ami egyébként a gazdálkodóknak sem okoz problémát.

Itt még lehetne sorolni a kerítések kérdését, amivel sokan vadkárt akarnak csökkenteni, de azt látjuk, hogy ahogy emelkedik a kerítések hossza, ugyanúgy emelkedik egyébként a vadkár is, hisz attól nem lesz kevesebb a kárt okozó vad, és nem lesz kevesebb a kár sem, sőt az koncentráldódik, és sokkal nagyobb problémát okoz egyes termelőknek, míg másoknak nyilván ugyan könnyebbséget jelent, de ágazati szempontból ez sokkal nagyobb problémát jelent.

Úgyhogy én azt vélem, hogy a szakma számára teljesen elfogadható volt ez a 10 százalék és nulla százalék a korábbi stabil 5 százalék helyett, arról nem is beszélve, hogy a gazdálkodók egyéb mással, például a vadkárallappal kellőképpen kompenzálva vannak ezért a - hogy vélt vagy valós lesz-e, meglátjuk - valamilyen szintű probléma kezeléséért. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Arra kérem képviselőtársaimat, hogy nyugodtan normál szót kérjenek, mert itt nincs kétperces egyébként a bizottsági jelentések vitájában, úgyhogy az előbb rosszul jeleztem, csak kétpercest nyomott. Legény Zsolt úr is kétpercest nyomott, de én normál szót adok neki.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Nem fogok vitakozni Gyórfy képviselőtársammal, tekintettel arra, hogy még van öt-hat törvényjavaslat a tisztelt Ház előtt a mai napra, ami át fog nyúlni már holnapra. *(Tállai András: Ez a jó beszéd!)*

Értem Gyórfy képviselő úr észrevételeit vagy az érvelését. Mi összességében azt gondoljuk azonban - jóllehet, ahogy ön említette, lesz olyan módja vagy lehetőség, amikor is nulla százalékra mérséklődik a vadkár -, hogy ez inkább kisebb százalékban lesz jellemző. Azt gondoljuk, azzal, hogy 5 százalékról 10 százalékra emelkedik a vadkár mértéke, nagymértékben inkább valójában a dupláját fogja jelenteni annak a vadkártűrési kötelezettségnek, ahogyan az előbbi felszólalásomban említettem, ami majd a gazdákat terheli. Ezért nyújtottam be ezzel kapcsolatosan egy módosító indítványt, amely meghagyná az eredeti 5 százalékos küszöböt, ami eddig is érvényben volt. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt. A vitát lezárom.

Megkérdezem Bitay Márton Örsöt, kíván-e hozzászólni előterjesztőként.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Nem, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik **a halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. A Szűcs Lajos képviselő úr által benyújtott T/6989. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Galambos Dénesnek, a bizottság előadójának.

DR. GALAMBOS DÉNES, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. november 13-án megtárgyalta a T/6989. számon benyújtott, a halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ezzel összefüggésben a házszabály 46. §-a alapján 34 igen szavazattal, egyhangú döntéssel összegző módosító javaslatot és összegző jelentést fogadott el.

Az elfogadott összegző módosító javaslat tartalmazza a Mezőgazdasági bizottság hárompontos módosító javaslatát, továbbá a Törvényalkotási bizottság 1. hivatkozási számú kétpontos módosító javaslatát.

Az idő előrehaladott voltára tekintettel a törvénymódosítás további részéről nem kívánok szólni, Szűcs Lajos képviselő úr hozzászólásában ki fog térni a vitában elhangzottakra. Kérem, támogassák a szóban forgó javaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e most hozzászólni.

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz): Nem, köszönöm.

ELNÖK: Jelen pillanatban nem kíván hozzászólni. Megkérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e hozzászólni, államtitkár úr.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Nem.

ELNÖK: Nem. Megadom a szót Farkas Sándornak, a kijelölt Mezőgazdasági bizottság előadójának.

FARKAS SÁNDOR, a Mezőgazdasági bizottság előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisz-

telt Képviselőtársaim! A Mezőgazdasági bizottság november 10-én folytatta le a halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló törvény módosítására irányuló javaslat részletes vitáját. A vita során meggyőződünk arról, hogy a törvényjavaslat megfelel az alkotmányossági, a honi és a belföldi jogi környezetbe illeszkedés feltételeinek is.

A javaslatához benyújtott és a bizottság által megtárgyalt módosító javaslatok többségén látszott, hogy a legtöbb frakcióban jórészt egyetértés mutatkozik annak tekintetében, hogy a javaslat szerinti intézkedések a magyar halgazdálkodás feltételeinek és hátterének javítását szolgálják.

A legtöbb képviselői módosító indítvány inkább kiegészítésre, mint konkrét szövegmódosításra törekedett, és a bizottsági viták tanulságai alapján úgy tűnik, néhány ellenzéki javaslat mentén is szükség lesz további munkákra, egyéb megoldások keresésére; itt gondolok a kormorángyérítésre vagy az ökológiai halászatra.

A bizottság által benyújtott, részletes vitát lezáró módosító javaslat több pontosítással egészítette ki a javaslatot. A horgászok és a horgászegyesületek országos érdekképviseletét ellátó szervezet pontosított definícióját vezette be, megteremtette a lehetőséget az alhaszonbérbe adás feltételrendszerének kialakítására, és gondoskodott a 2015. december 31-ig megszűnő haszonbérleti szerződések egy évvel történő meghosszabbításával kapcsolatos átmeneti rendelkezések megállapításáról is.

A bizottsági vitáról összességében elmondható, hogy a frakciók közös célja, hogy a hazai vizeken a horgászaton alapuló halgazdálkodás erősödjön meg, ami alapját képezheti a horgászturizmusnak és az arra épülő szolgáltatóipari fejlesztéseknek is.

Kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a holnap elfogadásra készülő javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Magyar Zoltának, aki a Mezőgazdasági bizottságban megfogalmazódott kisebbségi véleményét ismerteti.

MAGYAR ZOLTÁN, a Mezőgazdasági bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Jobbik-frakció egyébként fogja tudni támogatni ezt a javaslatot. Azért fogalmazódott meg kisebbségi vélemény, mert jó néhány olyan módosító indítványt nyújtottam be, amelynek egyébként szándékával, irányával maga a jogszabály-előterjesztő is egyetértett, de úgy nyilatkozott, hogy nem ebben a törvényben kell ezeket kezelni.

(23.30)

Ezekkel egyébként részben egyet is értek, hiszen ami kritikám megfogalmazódott ezzel a jogszabállyal, az legfőképpen nem az, ami benne van, hanem az, ami hiányzik belőle, és ilyenformán nagyon rövi-

den szeretnék ezek mellett érvelni. Természetesen tisztában vagyok azzal, hogy a Fertő tó privatizációjának a problémája nem arra való, hogy ebben a jogszabályban feltétlenül kezeljük, de már kínomban nem tudok mást mondani, nem tudtam mást tenni, hiszen 2010 óta minden létező fórumon felvettem, és az összes kormányzati szerv, minden minisztérium és minden kormányhivatal, aki érintett ebben, polgármesterek és nem sorolom, mindenki egyetértett azzal, hogy egyébként ez egy szörnyű eset volt, amit az MSZP-SZDSZ-kormányok idején tettek, hogy a Fertő tó komplett nádasát egyébként elprivatizálták, nevetséges bérleti szerződést kötöttek erre örökös ingyenes nádatadási joggal s a többi. Az összes államtitkárt, akit egyébként szóban-írásban ezzel megkerestem, szintén nekünk, nekem, az embereknek, a Fertő tó környékén élőknek adtak igazat, mégsem történt semmi, ezért tettem erre csak itt utalást.

Az élő busával kapcsolatos problémákat úgy hiszem, hogy elég hanyagul kezelik, és a Balatonnál még komoly gondokat fog ez okozni. Sajnálom, hogy ezen jogszabály erre sem terjed ki. Ígéretet kaptam arra, hogy ha meglátjuk azt, hogy a gyakorlatban beigazolódnak ezek a félelmek, akkor majd lépnek e tekintetben. Ezt örömmel vettem.

Szintén kísérletet tettem arra, hogy a halgazdálkodási operatív programból a horgászszervezetek is tudjanak részesülni, és jogosultak legyenek ezen források elérésére. Itt is örömmel hallottam, hogy vannak, lesznek előrelépések.

A hazai források tekintetében nem ismétlem meg, szintén vannak aggályok, hiszen nagyon kevesen értek eddig hozzá ehhez a mintegy 600 millió forinthez. Itt is kaptam ígéreteket, hogy ez is fog változni a gyakorlatban.

A kormorányérítéssel kapcsolatos ellentmondásokat is már érintettük, nem akarok újra kitérni rá. Tisztában vagyok azzal, hogy itt európai uniós kötétségek is vannak, de sokszor tényleg a gyakorlat összehangolása az, ami igazán hiányzik. Ebben is biztató jeleket, ígéreteket kaptam.

Szintén érintettük az ökológiai halászattal, a bemutató halászattal kapcsolatos problémákat, és úgy gondolja a Jobbik, hogy egyébként szigorú ellenőrzés és felügyelet mellett az itt kifogott halaknak akár az értékesítése, akár bizonyos gasztronómiai fesztiválokra való bemutatása mindenképpen üdvöztető lenne, és nem kellene kiutálni ezeket a tevékenységeket, illetve az itt kifogott halat nem kellene feleslegesen elpazarolnunk, hogy így fogalmazzak.

Köszönöm, elnök úr, röviden ezeket kívántam elmondani, és ahogy mondtam, a Jobbik támogatja a jogszabályt, és reméljük, hogy az egyébként módosítottan feltárt problémákat valóban kezelni fogják a közeljövőben. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Varga Gábornak, a vitához kapcsolódó Fenntartható fejlődés bizottsága előadójának.

VARGA GÁBOR, a Fenntartható fejlődés bizottságának előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisz-

telt Ház! A Fenntartható fejlődés bizottsága a halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény módosításáról szóló T/6989. számú törvényjavaslat részletes vitáját november 11-i ülésén sikeresen lefolytatta, 4 igen, 1 nem szavazattal és 2 tartózkodással a vitát lezárta. A bizottság megállapította, hogy a törvényjavaslat megfelel a házszabály 44. § (1) bekezdés szerinti jogi és szakmai követelményeknek.

A törvénymódosítás aktualizálja és kiegészíti az államot megillető halgazdálkodási jog hasznosításának szabályait. A módosítások azért szükségesek, mert a nyilvántartott halgazdálkodási vízterületeken az államot megillető halgazdálkodási jogok hasznosítására kötött szerződések nagy része hamarosan lejár. A vízterületeken folyamatos és zavartalan halgazdálkodási tevékenység akkor folyhat, ha a jogszabályi háttér lehetővé teszi, hogy a sok, egy időben megszűnő hasznosítási szerződést zökkenőmentesen új szerződésekkel lehessen kiváltani.

Kérem a tisztelt Házat, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjen. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak.

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Sajnálom, hogy több hozzászóló nincs ehhez a törvényhez. A halgazdálkodásról beszélünk, ugye, amit már több képviselőtársam elmondott, hogy igazából tudjuk, hogy azért kellett, hogy egyéni képviselő oldja meg ezt a problémát, merthogy már nem lett volna idő időben befejezni a törvényt, ha normál ügyrendben mentünk volna végig, és akkor valószínűleg rengeteg terület gazdátlaná vált volna, hiszen a hasznosítási szerződések lejártak. Ez némiképp felelőtlenység azért, bárhogy nézzük, a Fidesz-KDNP részéről, de most itt van ez a törvényjavaslat, ez megoldhatja ezt a problémát.

Mi egyre kértük a Fidesz-KDNP tagjait és egyébként a betérjesztőt is, hogy becsületesen és tisztességesen hajtsa végre ezt a feladatot, amit kiszabnak saját magukra. Alapvetően úgy állunk hozzá ehhez a kérdéshez, hogy amennyiben nem becsületesen és tisztességesen hajtják végre, akkor a 320 ezer tagjuk úgyis meg fogja tenni azokat a lépéseket, amiket meg kell tenni ezen a területen. Úgyhogy azt gondolom, hogy úgy kell hozzáállniuk, amit ide leírtak, becsületesen és tisztességesen, és akkor ez a törvény támogatható a mi frakciónk részéről. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Nagyon röviden: azt az új irányt, amit 2010 óta látunk, kezdetben csak kommunikációban, később jogszabályban is, hogy természetes vizeinket inkább a horgászat szempontjából hasznosítjuk, ezt a Jobbik végül is mindig is támogatta, és mindig konstruktí-

van álltunk ezen jogszabályokhoz, ahogy egyébként a horgászati és halászati törvényt is, ami tavaly volt a Ház előtt, megszavaztuk, ahogy említettem, ezt is meg fogjuk. Két módosító indítványomat még mindenképp szeretném itt gyorsan elmondani. Az egyik az „Egyél halat” program kidolgozására való biztatás volt a kormány felé, ugye az „Igyál tejet” programhoz hasonlóan a hazai halak fogyasztását is érdemes lenne népszerűsíteni főleg a diákok tekintetében, és erre biztatom a kormányt, hogy dolgozzon ki valami programot, hiszen egyébként a magyar halban, a magyar haltermelésben sokkal nagyobb lehetőségek vannak, mint amit eddig kihasználtak a kormányaink. Az idegenhonos és inváziós fajoknak a visszaszorításával kapcsolatban is komolyabb előrelépésekre lenne szükség. Óriási problémákat, tényleg ökológiai katasztrófát okoznak egyes halfajok bizonyos közegekben, így ezek visszaszorítása is mindenképpen kormányzati feladat, de legalábbis ennek az eszközrendszerének a megteremtése mindenképpen.

Biztatnám a kormányt arra is, hogy egyfajta nemzetközi tárgyalásokat kezdeményezzen annak érdekében, hogy a Vaskapu környékén kialakult, nem most, évtizedekkel korábban kialakult problémát is igyekezzenek tárgyalni. Ide ugye, minimum még két szomszédos országnak a bevonása szükséges lenne, hiszen azok a tokfélék, amelyek jelenleg nem tudnak felúszni sem a Szigetközbe, sem a Felső-Tiszára ívni, ezek komolyan gyérítik, szegényítik egyébként a magyar halfaunát, és egyáltalán a magyar halászati kultúrának szerves részét alkották évszázadokon keresztül ezek a halfajok, és rengeteg szép történetet lehetett arról hallani, hogy egy-egy ilyen ívni készülő anyahalnak a kifogása egy Duna vagy Tisza menti településnek akár az éves adóbevételel is fedezte, ha mondjuk, az ikrát sikerült eljuttatni valamelyik nyugat-európai piacra jégágyon.

Tehát jó lenne, ha egy ilyen nemzetközi beszélgetés legalább elindulna ebben a témában. Vannak olyan hallépcsők, amelyek ilyen mértékben és ilyen felületen is működnek a világban, és képesek lehetnének biztosítani azt, hogy ezek az értékes halak újra megtalálják az életfeltételeiket idehaza, és ez is csak olyan apró jelzés a kormány felé, hogy szeretnénk, ha ebbe az irányba is gondolkodnának, hiszen akkor lesz tényleg ez az ország egy horgászparadicsom, akkor fogunk felkerülni a világ horgásztérképére, és ez egyébként nemcsak a horgászoknak és a turizmusban érdekeltnek jó, hanem úgy gondolom, hogy mind a tízmillió magyar állampolgárnak. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Megkérdezem Szűcs Lajos urat mint előterjesztőt, kíván-e hozzászólni az elhangzottakhoz. *(Jelzésre:)* Jaj, bocsanat, elnézést, elnéztem, Gúr Nándor képviselő úr még jelentkezett. Akkor még neki adom meg a szót. Jegyző úr, öné a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Már kezdtem tudomásul venni, hogy lezárta a vitát, de semmi gond, azt is elfogadtam volna. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Nem olyan egysze-*

rű!) Így viszont, így, hogy az elnök szót adott, így azt az egy összetett mondatot elmondom, ami megerősíti a Heringes Anita által elmondottakat.

(23.40)

Az pedig arról szól, hogy lehet végre találni olyan törvényi előterjesztést is, amely tekintetében támogatólag is fel lehet lépni. Én általában sokszor kritizálom a kormányzati előterjesztéseket, most azt a mondatot szeretném elmondani, ami arról szól, hogy nyilván akkor, amikor, ha jól emlékszem, nem több mint 30, azt hiszem, 26 tagszövetkezet, több mint 1000 egyesület dolgát érintően a halgazdálkodásban való közvetlen részvételi lehetőség úgymond megjelenik mintegy 320 ezer halász-, horgászember számára, akkor csak azzal a felelősséggel szeretném újtára indítani az előterjesztőket, hogy mindaz, ami az előterjesztésben szerepel, akképpen is valósuljon meg, hogy csalódás ne érje azokat az embereket, akik e tekintetben érintettjei a történetnek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Ha más nem kíván hozzászólni, akkor a vitát most zárom le, és megadom a szót Szűcs Lajos jegyző úrnak, hogy reagálhasson.

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, hogy a késői óra dacára nagyon sokan vannak olyanok, akik már régóta várják ennek a törvénynek a megszületését, és én mindenkinek köszönöm, aki segítőleg részt vett a törvényjavaslat vitájában.

Talán a legfontosabb mondat az, hogy amikor a halgazdálkodásról szóló törvény megszületett, akkor már megvolt a csírája abban a törvényjavaslatban, hogy a természetes vizek halászatát meg fogjuk szüntetni, természetesen nem abból a célból, hogy soha ne legyen halászat a természetes vizeken - a kereskedelmi célú halászatot szüntettük meg. Úgyhogy minden olyan félelmet, amely arról szól, hogy nem lesz Magyarországon a halászoknak mint szakmának utánpótlása, el tudjuk oszlatni, azoknak az embereknek, akik eddig ezzel a nemes mesterséggel foglalkoztak, meg fogjuk tudni találni azt, hogy mivel foglalkozzanak a következőkben.

Talán a legfontosabb, hogy az egész horgásztársadalom nagyon régóta vár arra, hogy a saját kezébe tudja venni a sorsa irányítását. A horgászok szerették volna régen saját kezükbe venni a vizeik fenntartását. Ez természetesen borzasztó nagy felelősség is a számukra, hiszen innentől kezdve nem mutogathatnak senkire, hogy azért nincs hal a vizekben, mert a halászok kifogják. Mostantól teljesen új időszámítás kezdődhet, legalábbis a nagy természetes vizeken. Ezt a felelősséget szeretnénk megszolgálni, és minden olyan kérdést, amit akár Heringes Anita, akár Gúr Nándor vagy Magyar Zoltán is felénk megfogalmazott, szeretnénk ezt a felelősséget megszolgálni majd. Természetesen úgy, ahogy ezt mindenki mondta, ennek

a 350 ezer körüli létszámú horgásztársadalomnak nagy lehetőséget ad ez a törvényjavaslat a kezébe. Azt hiszem, hogy néhány éven belül mindenki öröme meg fogjuk tudni mutatni, hogy mit lehet Magyarország természetes vizeiből tenni, és valóban egy olyan horgászparadicsom lehet ez az ország, amivel meg tudjuk mutatni Európának és a világnak, hogy Magyarország csodálatos tájain lehet a természetes vizekben jól horgászni.

Köszönöm tehát ezt a lehetőséget önöknek, és kérem önöket, hogy a holnapi napon támogassák a benyújtott törvénymódosítást. Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik **az arcképelemzési nyilvántartásról és az arcképelemző rendszerről szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** A kormány-előterjesztés T/6623. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, maximum 15 perces időkeretben. Megadom a szót Kucsák Lászlónak, a bizottság előadójának.

KUCSÁK LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2015. november 5-én megtárgyalta a T/6623. számon benyújtott, az arcképelemzési nyilvántartásról és az arcképelemző rendszerről szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 28 igen szavazattal, 5 nem ellenében, tartózkodás nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést fogadott el.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza az Igazságügyi bizottság módosító javaslatát, illetve a Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslatát is.

Az előterjesztés törvényi szinten szabályozná a bűnmegelőzéshez és a bűnelkövetők személyének azonosításához szükséges módszerek, eljárások és nyilvántartások bővítését az arcképelemző rendszer és az arcképelemzési nyilvántartások segítségével. A jelenlegi személyazonosítási módszerek és eljárások kiegészítésével lehetővé válna az olyan fokozott bizonyosságú azonosítást lehetővé tevő, egyedi adatokban rejlő lehetőség kihasználása, amelynek segítségével nagy pontossággal állapítható meg egy adott személy személyazonossága. Az új bűnelkövetési alakzatok és a határon átnyúló bűncselekmények okán szükségessé vált a korszerű technológiák által biztosított, gyors és megbízható azonosítási lehetőségek és az ezt lehetővé tevő biztonságtechnikai rendszerek rendvédelmi és közigazgatási célú felhasználása jogi alapjának megteremtése.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezekre tekintettel kérem, hogy a törvényjavaslatot támogassuk. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni, államtitkár úr. *(Nincs jelzés.)* Nem. A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek. Ennek keretében elsőként Ágh Péter képviselő úrnak adom meg a szót.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A késői órára való tekintettel csak nagyon röviden, de mégiscsak fontos kiemelni azt, főleg az elmúlt napok eseményei alapján, hogy sajnos elmondható napjainkban, hogy rengeteg összetett bűncselekmény valósul meg a világban, sokszor ezek a határokon is átnyúlnak. Az okmánybiztonság adminisztratív védelméhez, a bűnmegelőzéshez, továbbá az ismeretlen bűnelkövetők korszerű technológián alapuló, minél rövidebb időn belül történő azonosításához fűződő társadalmi érdek teszi szükségessé a jelenlegi személyazonosítási módszerek és eljárások fejlesztését. Különösen fontos az olyan fokozott bizonyosságú azonosítást lehetővé tevő, egyedi jellemzőkön alapuló adatokban rejlő lehetőségek kihasználása, amelyek segítségével nagy pontossággal állapítható meg az adott személy személyazonossága. Sajnos a párizsi terroresemények is azt erősítik meg bennünk, hogy az ilyen jellegű fejlesztésekre szükség van a hatékony bűnmegelőzés és bűnüldözés területén.

Az ellenzék által a bizottsági üléseken kifogásolt problémák, miszerint adatvédelmi alapjogokat sért a törvény, tisztázásra kerültek, mert a központi adatkezelőhöz a többi közt a bíróság, a rendőrség, az ügyészség, a büntetés-végrehajtás vagy nyomozást, körözést végrehajtó szerv fordulhat. A rendszer által lehetővé válik ismeretlen elkövetők gyors beazonosítása vagy a személyazonosság pontos meghatározása.

Mindezek alapján tehát kijelenthetjük, hogy a törvényjavaslat Magyarország biztonságának erősítéséhez járul hozzá, és ezért kérjük ennek támogatását. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Nagyon röviden, elnök úr. Apáti István képviselőtársam volt a javaslat témafelelőse a Jobbik részéről, megígértem neki, hogy néhány mondatban a véleményét tolmácsolom.

A mi problémánk az, hogy a profilozásra alkalmas tárolásnál szkeptikusok vagyunk, hogy nem hatol-e be túlságosan abba a körbe, amit az embereknek a saját adataikhoz való jog szempontjából meg kellene hagyni. Tehát vannak olyan félelmeink, hogy itt a hatékony bűnüldözésbe vetett hit túllép azon a fokon, ami megengedhető lenne még az állampolgári jogok védelme esetében.

Itt kiemelném, hogy nem is a bevándorlók vagy terroristagyanús emberek beazonosításáról beszélünk legfőképpen, hiszen magyar állampolgárokról beszélünk. Az egy másik rendszer - és ott nyilván

beszélhetünk különféle megoldásokról -, hogyha terroristagyanús emberek kiszűréséről beszélünk. Itt azért alapvetően nem erről van szó, és még arról sem, hogy bizonyos körökben ezt kötelezővé tegyünk. Tehát ezen aggályok miatt mi nem tudjuk támogatni a javaslatot.

(23.50)

És úgy gondoljuk, ahogy a hatékony bűnüldözést, ugyanúgy, ahogy a stadionokba a belépésnél sem az fogja garantálni, hogy a meccsen ne kövessenek el különböző bűncselekményeket, hogy a véna-szkennernek mindenkinek alá kell vetnie magát vagy különféle ujjlenyomatvételnek és sorolhatnánk, hanem hogy kiszűrnék azokat az embereket, akik elkövetik ezeket, és a jövőben meggátolnánk, hogy ugyanezt megismételhessék. Itt is valami hasonló hozzáállást szeretnénk a jövőben. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Most Bárándy Gergely képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy az általános vitában is elmondtam, mi nem fogjuk támogatni ezt a törvényjavaslatot. És itt is általánosságban el tudom azt mondani, mint az egyik korábbi felszólalásomnál, hogy bizonyos új technikai megoldások bevezetése szükséges és indokolt lehet, a korralladni kell, és valóban, ha az ember az elmúlt időszak eseményeit, főleg a mostani párizsi vérengzést látja, akkor emocionálisan és - még azt tudom mondani - szakmai szempontból is fölmerülnek benne azok az indulatok és érvek, amelyek az új bűnüldözési technikákat szükségessé teszik, illetve természetesen az ember az ilyet tudja pártolni. Tudja pártolni akkor, hogyha azok megfelelő eljárási garanciákkal vannak biztosítva, hogyha a felhasználási kört valóban úgy határozom meg, ahogy az indokolt és egyébként a többi alkotmányos szabállyal harmonizál. Ennek a törvényjavaslatnak azonban több hibája is van, több sebből vérzik. Azért fogalmazok meg ilyen általános érveket most a részletes vitában is, mert a módosító javaslataink nagy része pontosan garanciális szabályokat kíván bevezetni.

Szóval, tisztelt képviselőtársaim, akkor, amikor könnyebb körülírni annak a körét, aki nem juthat hozzá az ilyen biometrikus adatokhoz, főleg az arcképfelismerő rendszerrel kapcsolatban, mint azt körülírni, hogy ki az, aki hozzájuthat; hogyha nem látok olyan kontrollmechanizmust fölötte, legyen az, mondjuk, mint a titkos információgyűjtés esetén egy bírói kontroll vagy legalább egy bv-bírói kontroll, ebben az esetben az ember azt mondja, hogy nem jó a törvény és nem támogatható. Amikor a NAIH nem látja el megfelelően a feladatát; amikor az ügyészség nem fordít kellő figyelmet a személyes adatokkal való visszaélésre; amikor gyakorlatilag ennek a tör-

vényjavaslatnak a kapcsán szinte a teljes népességre, valamint a hazánkban lévő összes külföldre kiterjesztenék a biometrikus személyazonosítást, akkor én azt gondolom - egyszerűen és nem szakmai módon megfogalmazva -, a javaslat túllő a célon.

És, tudják, képviselőtársaim, ha meg lenne a bizalom a kormányban az ellenzék részéről is, akkor talán egy picit könnyebben tudnánk elfogadni ezeket a javaslatokat. De amikor tudjuk azt, hogy önök hogy szoktak elbánni a civilekkel, hogy önök hogy szoktak elbánni azokkal az emberekkel, akik bizonyos tüntetéseken részt vesznek, és ezt összevetjük azzal, hogy milyen lehetőségeket kínál ez a törvényjavaslat, nevezetesen, hogy egész tömegeket lehet egyszerre fölvenni és később egyedileg beazonosítani, hogy ki szerepel rajtuk, akkor bizony, én rendkívül bizalmatlan vagyok.

Rendkívül bizalmatlan vagyok, mert rengeteg visszaélést tapasztaltunk már meg eddig is és valószínűleg fogunk a jövőben is. Hogyha önök - mivel ezt egy állami szerv fogja természetesen kezelni - lehetőséget kapnak arra, technikai lehetőséget, nem jogit, hogy be tudják azonosítani, mondjuk, a tüntetéseken részt vevő személyeket, akkor én azt gondolom, hogy itt bizony a demokrácia van veszélyben, még ha ez most nagy szavaknak vagy fölöslegesen elnagyolt szavaknak is tűnik. Ugyanis az, hogy önök különböző eszközökkel félemlítették meg eddig is az embereket, és próbálják megakadályozni azt, hogy éljenek állampolgári jogaikkal, akár egy tüntetésen való részvételre gondolok itt, mert most ez tartozik ide, de akár egy népszavazási indítványnak az ellehetetlenítésére, bizony, csak bizalmatlanságra ad okot. Ez a törvény pedig ebben a hibában, én azt gondolom, mindenképpen szenved.

Egyébként a NAIH - és ezt szeretném most is idézni, hiszen önök nem támogatják a mi módosító javaslatainkat, amelyeket a Törvényalkotási bizottsághoz nyújtottunk be - elvi élel leszögezte, hogy a teljes népességre vonatkozó központi biometrikus referencia-nyilvántartás felhasználását a lehető legszűkebb körre kell korlátozni. Államtitkár úr, látta ön ezt a kört, amire önök korlátozni akarják? Az biztos, hogy mindennek minősíthető, de szűknek nem. Ilyen tág körben ez nem engedhető meg. Magyarán, hogyha hoznak egy olyan javaslatot, amelyik kellő eljárási garanciákkal védi az állampolgárok jogait, és amelyik akkor engedi és azoknak a szervezeteknek felhasználni ezeket az adatokat, amelyek valóban nemzetbiztonsági munkát végeznek, rendészeti munkát végeznek, akkor rendben van. Azért veszélyes egyébként az arcképfelismerés, mert a többi személyazonosítási módnál valamiféle közreműködésére van szüksége az eljárás alá vontnak, hogy ez megtörténhessen, ebben az esetben pedig semmire.

Fogalma sem lehet egy állampolgárnak, hogy hol, milyen körülmények között, kinek a társaságában rögzítették az ő arcképmását, és ki, mire, milyen módon akarja felhasználni. Márpedig a privát szférához való jog, azt gondolom, hogy egy régi és talán szem előtt tartandó emberi jog.

Én megértem, sőt egyetértek - és ezért kezdtem ezzel a felszólalásomat -, hogy a bűnözés elleni fellépés, a terrorizmus elleni fellépés megkívánja új technikai eszközök bevezetését, de tisztelt képviselőtársaim, ahogy szoktak, önök most is túllóttek a célon. Én azt kérem, hogy gondolják meg még egyszer. Én kikértem külön szavazásra azokat a módosító javaslatokat, amelyeket mi nyújtottunk be, és a garanciális szabályokat erősítik, tegyék meg, hogy azokat támogatják, akkor legalább egy kicsit kevésbé lesz rossz a törvény. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki hozzászólni. *(Nem érkezik jelzés.)* Nem látok jelentkezőt. A vitát lezárom.

Megkérdézem az előterjesztőt, kíván-e hozzászólni. *(Pogácsás Tibor feláll.)* Pogácsás Tibor államtitkár úré a szó.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat általános vitája, illetve a bizottsági vitája is azt legalább bizonyította, hogy legalább abban van egyetértés, hogy a korszerű technikák, technológiák alkalmazása a bűnüldözésben szükséges és szükségszerű.

Maga a törvény olyan megoldást tartalmaz, hogy az arcképelemzés során egy biometrikus azonosító jön létre, amely azonosító a törvényjavaslatban nevesített garanciák mellett alkalmas arra, hogy a tárolt arcképprofilok megfelelő biztonsággal tárolhatók legyenek; alkalmas arra, hogy csak az arra jogosultak és csak jogszerűen használhatják fel; és ami a lényeg: alkalmas arra, hogy a nemzetbiztonsági, személyvédelmi és a létesítményvédelmi célokból ez az arcképprofil felhasználható legyen.

A törvényjavaslat pontosan, taxatív határozza meg azt, hogy mely szervek jogosultak a tevékenység igénybevételére, és a törvényjavaslat egy állami szerv kizárólagos feladatkörébe utalja a nyilvántartás vezetését és a személyazonosítási, valamint a személyazonosság ellenőrzési szolgáltatások nyújtását.

A kormány által támogatott módosító javaslat egy olyan kiegészítést tartalmaz, amely a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény szerinti tartózkodási engedélyre vonatkozó és a letelepedési engedélyre vonatkozó résznyilvántartás mellett további két résznyilvántartással egészíti ki az adatátadással érintett résznyilvántartások körét. Ezzel a két nyilvántartással a vízum iránti kérelem és a kiadott vízum, illetve a vízumot helyettesítő engedélyre jogosító igazolásokra vonatkozó résznyilvántartás kapcsolódik a rendszerhez.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Az előbb megfogalmazott bizalmatlanságról önmagában, azt gondolom, érdekes egy olyan képviselőtől hallani, aki a tüntetésen résztvevők biztonságáért aggódik,

amikor a kormányuk annak idején azonosító nélküli rendőrökkel lövetett a békés tüntetőkre.

(0.00)

Azt gondolom, ez jól mutatja, hogy a törvény tényleges, valós tartalmával nem foglalkozva, abszolút a pillanatnyi pártpolitikai érdekük alapján ítélték meg a törvényt, ezért kérem a józan többséget, hogy támogassa a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Jó estét kívánok! Folytatjuk munkánkat. Tájékoztatom önöket, megköszönve államtitkár úrnak a zárszót, hogy a határozathozatalokra a holnap ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény, valamint ezzel összefüggésben egyes további törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. A kormány-előterjesztés T/6625. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Kucsák László képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Tessék!

KUCSÁK LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2015. november 5-én megtárgyalta a T/6625. számon benyújtott, a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény, valamint ezzel összefüggésben egyes további törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság a házsabály 46. §-a alapján 30 igen szavazattal, 4 tartózkodás mellett, ellenszavazat nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést fogadott el. Az összegző módosító javaslat tartalmazza a Honvédelmi és rendészeti bizottság módosító javaslatát, illetve a Törvényalkotási bizottság módosító javaslatát is.

Az egységes jogalkalmazás megteremtése érdekében vált szükségessé a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló törvény, valamint az ezzel összefüggő, a szabálysértési jogsegélyről szóló törvény módosítása. A jogalkalmazó szervezetek az új kódex hatálybalépése óta eltelt időszakban szerzett gyakorlati tapasztalatai, valamint az uniós jogi kötelezettségek teljesítése indokolják a módosítást. A törvényjavaslat tartalmazza a fiatalkorúak tekintetében a szabálysértési elzárás végrehajtása felfüggesztésének új

jogintézményét, amely tovább szélesíti a bíróságok jogalkalmazói mozgásterét a fiatalok esetén. Ezenfelül a Btk., a büntető törvénykönyv szabályozásával párhuzamosan indokolt új törvényi tényállás bevezetésével meghatározni a közérdekű üzem működésének megzavarásával elkövetett szabálysértések körét is.

A javaslat az átlátható szabályozás megteremtése érdekében az egységes joggyakorlat elősegítése céljából pontosítja, rendszerezi a közérdekű munkára vonatkozó rendelkezéseket, így kiterjed a közérdekű munka végrehajthatóságának elévülésére, valamint a végrehajtással kapcsolatban a munkakötelezettség teljesítése érdekében az állami foglalkoztatási szerv előtti megjelenési és ismételt megjelenési kötelezettségre.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy az elhangzottakra való tekintettel a törvényjavaslatot támogassák. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem az előterjesztőt, hogy kíván-e felszólalni. *(Pogácsás Tibor: Köszönöm, nem.)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem.

Ebben az esetben megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a kijelölt Honvédelmi és rendészeti bizottság előadójának. Parancsoljon!

DR. VAS IMRE, a Honvédelmi és rendészeti bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! A Honvédelmi és rendészeti bizottság kijelölt bizottságként 2015. október 27-ei ülésén lefolytatta a T/6625. számú, a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény, valamint ezzel összefüggésben egyes további törvények módosításáról szóló törvényjavaslat részletes vitáját. A bizottság a törvényjavaslatot megvizsgálva megállapította, hogy az megfelel a határozati házsabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek.

A bizottság a részletes vita során a második szakaszban a határozati házsabály 45. § (1) bekezdése alapján megtárgyalta a jelentés mellékletében szereplő módosító javaslatokat, megvizsgálva egyben azt is, hogy azok megfelelnek a határozati házsabály 42. §-ában foglalt követelményeknek. A bizottság a támogatott képviselői módosító javaslatokat és az általa megfogalmazott módosítási szándékot magába foglaló, a részletes vitát lezáró módosító javaslatot nyújtott be. A bizottság a törvényjavaslat részletes vitáját 2015. október 27-én lezárta. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Ritter Imrének, a vitához kapcsolódó Magyarországi nemzetiségek bizottsága előadójának. Tessék!

RITTER IMRE, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Sehr geehrter Herr Vorsitzen-

der, seh geehrtes Parlament! Erlauben Sie mir bitte, dass ich im Namen und im Auftrag vom Ausschuss der in Ungarn lebenden Nationalitäten unseren Standpunkt, bezüglich des Gesetzesänderung des Gesetzes Nr. 2, Jahr 2012 über die Regelverstöße und die Verfahren zur Erfassung von Ordnungswidrigkeiten und Regelverstößen erörtere.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében kifejtsem álláspontunkat a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvényt módosító T/6625. számú törvényjavaslattal kapcsolatban.

Minden ember személyiségének része és formálója az a nyelv, amelyet születésétől kezdve hall és használ, amelyen gondolkodik és amelyen véleményt nyilvánít. Minden ember élete első szavait anyanyelven ejti ki. Azonban nemcsak ilyen, látszólag szentimentális okok miatt fontos az anyanyelv használata, hanem azért is, mert a Magyarországon élő nemzetiségek tagjai közül egyesek nem is beszélnek más nyelvet, ezért számukra a mindennapi, akár magánjellegű, akár hivatali ügyintézés során felmerülő kapcsolattartás is gyakran csak - a magyar hatóságok szempontjából nézve - nemzetiségi nyelven lehetséges.

A 2012. évi II. törvényt módosító T/6625. számú törvényjavaslatnak a Magyarországon élő nemzetiségeket nevesítetten, közvetlenül érintő két módosítása a törvény 36., valamint 82/K. §-át érinti, és technikai jellegűnek nevezhető.

A 36. § (1) bekezdése kimondja, hogy a szabálysértési eljárás nyelve a magyar. A magyar nyelv ismeretének hiánya miatt senkit nem érhet hátrány. A (2) bekezdés szerint pedig a szabálysértési eljárásban mind szóban, mind írásban mindenki anyanyelvét, törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződés alapján, az abban meghatározott körben, regionális vagy kisebbségi nyelvét, vagy ha a magyar nyelvet nem ismeri, az általa ismertként megjelölt más nyelvet használhatja.

Itt nagyon fontos és szeretném kiemelni, hogy a törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződés alapján, az abban meghatározott körben, regionális vagy kisebbségi nyelvét, esetünkben a nemzetiségi nyelvet használhatja egy nemzetiségi állampolgár akkor is, ha az érintett egyébként ismeri a magyar nyelvet. Tehát nemzetiségiként szabad nyelvválasztási joga van.

A 82/K. § (2) bekezdése szerint az állam viseli azt a költséget, amely annak kapcsán merült fel, hogy az eljárás alá vont személy vagy a sértett hallásérült, beszéd fogyatékos, vak, a magyar nyelvet nem ismeri, vagy az eljárás során regionális vagy kisebbségi nyelvét használta.

A mostani törvényt módosítás a „körben regionális vagy kisebbségi nyelvét” szövegrész helyébe a „körben nemzetiségi nyelvét” szöveget, illetve a „során regionális vagy kisebbségi nyelvét” szövegrész helyébe a „során nemzetiségi nyelvét” szöveget teszi be. Ezen módosításokkal a korábbi regionális, illetve kisebbségi meghatározások helyett a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény szerinti új „nemzetiségi nyelv” fogalmat használja az egységes

fogalomhasználat érdekében, amellyel a Magyarországi nemzetiségek bizottsága részéről teljes mértékben egyetértünk.

A nemzetiségi nyelv, az anyanyelv használatának fontosságát mutatja az is, hogy az Európa Tanács megalkotta és 1992. november 5-én Strasbourghban elfogadta a regionális vagy kisebbségi nyelvek európai chartáját, amellyel a csatlakozó államok elismerik, hogy az adott állam hivatalos nyelve mellett az adott országban élő nemzetiségek anyanyelvhasználatát nemcsak megtűrni, de mind a magánéletben és a közéletben szóban és írásban való használatát megkönnyíteni és bátorítani kell.

(0.10)

Magyarország a regionális vagy kisebbségi nyelvek európai chartáját 1995. április 26-án ratifikálta, 1998. március 1-jével léptette hatályba, elismert nyelveként kiterjesztve a német, horvát, román, szerb, szlovén és szlovák nyelvekre. Ennek megfelelően folyik például a nemzetiségi köznevelési intézményekben a nemzetiségi nyelvek oktatása. A nemzetiségek nyelvhasználatára tekintetében az egyik lényeges pont a közigazgatási eljárások során, valamint az igazságszolgáltatásban a nemzetiségi nyelv használatának biztosítása.

A magyar állam ezen törvényi szabályozással biztosítja a regionális vagy kisebbségi nyelvek európai chartájában meghatározott követelményeknek történő jogszabályi megfelelést, amelyet a Magyarországon élő nemzetiségek részéről örömmel nyugtáznak. Mindezek figyelembevételével és mindezek alapján a Magyarországi nemzetiségek bizottsága a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvényt módosító, T/6625. számú törvényjavaslattal egyetért, és annak elfogadását támogatja. Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeit! (*Taps.*)

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőknél adom meg a szót. Elsőként Ágh Péter képviselő úr, Fidesz.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! A benyújtott törvényjavaslat a korábbi szabályozáshoz képest koncepcionális módosításokat nem tartalmaz, azonban a jogalkalmazó szervezetek az új kódex hatálybalépése óta eltelt időszakban szerzett tapasztalatai, valamint az uniós jogi kötelezettségek teljesítése indokolják a jelenlegi módosítást. A szabálysértési jog felőleli egyrészt a társadalomra kisebb mértékben veszélyes cselekményeket, másrészt a közigazgatás rendjét sértő magatartásformákat. Az új kódex több ponton is szakított a korábbi szabályozással, például megváltozott a szabálysértés fogalma,

változtak az anyagi jogi szabályok, és még lehetne sorolni.

A törvénymódosítás ezeket a problémákat, hiányosságokat hivatott kijavítani és az uniós jogharmonizációnak eleget tenni. A törvényjavaslat a Btk. szabályozási elveinek, valamint a közösségi normákban megjelenő eljárási szabályoknak megfelelő alapjogi garanciákat biztosító kereteket alkot. Mindezek biztosítása érdekében kérem a Házat, hogy támogassa a törvényjavaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Demeter Márta képviselő asszony, MSZP.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezen a késői órán szeretném a pozitívumokkal kezdeni a törvényjavaslattal kapcsolatban. A javaslat többségének a szabálysértési törvény koherenciáját javító rendelkezései kifejezetten előremutatóak, szintén üdvözlendő a képviselői jogra vonatkozó új rendelkezés, és egyébként említ olyan új szabálysértési tényállásokat a javaslat, amik szintén arányos jogalkotói reagálásnak minősíthetők.

A fiatalok esetében kiszabott szabálysértési elzárás felfüggesztésének lehetővé tétele helyes irányba tett lépés. De itt is szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy 2011 decemberében, a szabálysértési törvény vitájában már felhívtuk a figyelmet, hogy elvi alapon is ellenezzük a szabálysértési elzárás alkalmazását a fiatalokkal szemben. Hiszen mindannyian hallottunk az úgynevezett bűnözői karrierről, amit elindíthat egy ilyenfajta szabályozás. Biztos vagyok benne, hogy a jogalkotói szándék nem ez, de sajnos a szabálysértési törvényben mégis erre volt lehetőség. Itt most van egy némiképp pozitívnak mondható változtatás, de az eredeti problémát még mindig nem oldja meg a javaslat.

Nyújtottunk be módosító javaslatot, amit a Honvédelmi és rendészeti bizottság meg is tárgyalt, hiszen a törvényjavaslat parttalan adattovábbítási kötelezettséget kívánt róni a szabálysértési eljárásokban az állami és az önkormányzati szervek mellett a köztisztviselőkre, a gazdálkodó szervezetekre és a civil szervezetekre is, miközben a közlekedésbiztonsága védendő közérdek, nem lehet bírsággal való fenyegetettség mellett gazdálkodó szervezeteket, civil szervezeteket arra kötelezni, hogy a szabálysértési hatóság céljának megfelelő adatokat szolgáltatassanak.

Véleményünk szerint csak olyan adatszolgáltatási kötelezettségről rendelkezhet a szabálysértési törvény, amely adatokat a megkeresett szervezetek kötelezettsége vagy joga van kezelni. A megkeresésben a törvényjavaslat szövegével szemben pontosabban volt szükséges megjelölni az adatkezelés célját, a kérhető adatkör tekintetében pedig garanciákat kellett megfogalmazni, erre nyújtottunk be módosító javaslatot. Ezt a bizottság és az előterjesztő is örömmel támogatta. Ám a javaslat egy másik eleme, amire szintén nyújtottunk be javaslatot, ezt sajnos nem támogatta a bizottság, a jogosulatlan közterületi értékesítés javaslatban szereplő módosított tényállá-

sa elnagyoltnak tűnt, és a közterületek esetében kevéssé a tulajdonosi, mint inkább a hatósági hozzájárulás, illetve az értékesítésre vonatkozó szabályok megtartása lenne a lényeges szempont.

Tehát összefoglalva, 2011 decemberében, már az új szabálysértési törvény vitájában éles kritikát fogalmaztunk meg, és kifejtettük, hogy az új kódex kiforgatja a szabálysértési jog logikáját. A szankciók tekintetében a büntetőjogra jellemző szigort vezetett be, miközben nemhogy megtartja az egyszerűbb, kevesebb garanciát biztosító eljárást, hanem lényegesen ki is bővíti az eljáró hatóságok mozgásterét. Így lényegében a kormány visszaél a szabálysértési jogban rejlő lehetőségekkel és a büntetőeljárás garanciáinak mellőzésével lehetővé teszi az állam hatóságai számára, hogy akár kényük-kedvük szerint a legkeményebb eszközökkel lépjenek föl akár a legkisebb jogsértésekkel szemben is.

Es kifogásoltuk a törvény szakmai kidolgozatlanosságát is. Azóta nagyon sok módosításon esett át a szabálysértési törvény, mindig salátatörvények formájában, és egyébként a most benyújtott törvényjavaslat is visszaigazolja az akkori kritikáinkat. Ugyancsak számos ponton módosítja a törvényt. A javasolt módosítások többsége kétségtelenül előremutató, ugyanakkor nem orvosolják a szabálysértési kódex alapvető és koncepcionális hibáit.

Tehát továbbra is az az álláspontunk, hogy a jelenlegi alapvetően rossz törvény felváltására van szükség, a szabálysértési jog, a büntetőjog és a szabálysértési jog viszonyának tisztázásával és rendszerszintű újraszabályozásával. Ezért a hatályos kódexnek ezt a fajta toldozgatását igen szavazattal nem fogjuk tudni támogatni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeret terhére kíván-e még valaki a felszólalás lehetőségével élni. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt. Pogácsás Tibor államtitkár úr, parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! 2012-ben lépett hatályba az új szabálysértési törvény, amely a szabálysértési eljárás fokozatossága, a hatékony és gyors eljárás elvére épülő rendszert teremtette meg.

A jelenlegi módosítást az azóta felmerült gyakorlati tapasztalatok indokolják. Így különösen az eltérő jogértelmezési kérdések rendezése, pontosítása, az egységes és következetes jogalkalmazási gyakorlat megteremtése, emellett a törvényjavaslat az eljárásjog hatékonyságát növelő új jogintézményeket és új tényállásokat vezet be, valamint a meglévő egyes tényállások szövegének módosítására tesz javaslatot.

A kormány által támogatott ellenzéki módosító javaslatok a törvényjavaslat szövegét pontosítják az újonnan bevezetett megkeresés jogintézménye és a törvényjavaslattal módosított jogosulatlan közterüle-

ti értékesítés szabálysértés vonatkozásában. A törvényjavaslat tárgyalására kijelölt Honvédelmi és rendészeti bizottság a támogatott képviselői módosító javaslatok mellett a törvényjavaslatot jogtechnikai és nyelvhelyességi szempontból is pontosító javaslattal élt. A Törvényalkotási bizottság módosító javaslattal élt, amely annak alapját teremti meg, hogy a közterület-felügyelet által kiszabott helyszíni bírság befizetéséből származó bevétel a települési önkormányzatot illesse meg.

A törvényjavaslat a módosított tényállásokkal a kialakult gyakorlat gördülékenyebbé tételét, az új jogintézmények bevezetésével pedig az eredményes felderítés biztosítását szolgálja. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a benyújtott törvényjavaslatot támogassa és fogadja el. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra következő ülésünkön kerül sor.

Tisztelt Parlament! Soron következik **az egyes rendészeti tárgyú törvényeknek az európai uniós kötelezettségek teljesítése érdekében szükséges és más célból történő módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. A kormány-előterjesztés T/6634. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben, amelyet nem szükséges kimeríteni. *(Derültség.)*

(0.20)

Megadom a szót Salacz Lászlónak, a bizottság előadójának, parancsoljon!

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. november 5. napján megtárgyalta a T/6634. számon benyújtott, egyes rendészeti tárgyú törvényeknek az európai uniós kötelezettségek teljesítése érdekében szükséges és más célból történő módosításáról szóló törvényjavaslatot és ezzel összefüggésben a házszabály 46. §-a alapján 28 igen szavazattal, 4 nem ellenében, tartózkodás nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést fogadott el.

Az elfogadott összegző módosító javaslat tartalmazza a Honvédelmi és rendészeti bizottság 15 pontból álló módosító javaslatát, amely a normaszöveg koherenciájának megteremtése, illetve fenntartása érdekében szükséges nyelvhelyességi, illetve jogtechnikai jellegű korrekciókra tesz ajánlást. Így a következő jogszabályokat a törvénymódosító javaslathoz képest még inkább konkretizálja.

A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény, a

külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény, a fegyveres biztonsági őrzésről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény, az Európai Unió bűnüldözési információs rendszere és a nemzetközi bűnügyi rendőrség szervezete keretében megvalósuló együttműködésről és információcseréről szóló 1990. évi LXIV. törvény, a körözési nyilvántartási rendszerről és a személyek, dolgok felkutatásáról és azonosításáról szóló 2013. évi LXXXVIII. törvény.

Kérem szíves támogatásukat. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e most szólni. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem. Ebben az esetben megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a kijelölt Honvédelmi és Rendészeti Bizottság előadójának, tessék!

DR. VAS IMRE, a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés Honvédelmi és Rendészeti Bizottsága a határozati hárszabály 32. § (1) bekezdése alapján kijelölt bizottságként 2015. október 27-ei ülésén lefolytatta a T/6634. számú, egyes rendészeti tárgyú törvényeknek az európai uniós kötelezettség teljesítése érdekében szükséges és más célból történő módosításáról szóló törvényjavaslat részletes vitáját. A bizottság a törvényjavaslatot megvizsgálva megállapította, hogy az megfelel a határozati hárszabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek.

A bizottság a részletes vita során a második szakaszában a határozati hárszabály 45. § (1) bekezdése alapján megtárgyalta a beérkezett módosítási javaslatokat, majd megvizsgálva egyben azt is, hogy azok megfelelnek a határozati hárszabály 42. §-ában foglalt követelményeknek.

A bizottság a határozati hárszabály 45. § (5) bekezdése alapján a támogatott képviselői módosító javaslatot és saját módosítási szándékot magában foglaló, részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot nyújtott be. A bizottság a törvényjavaslat részletes vitáját október 27-én lezárta. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Képviselői felszólalások jönnek, kétperceznél nem lehet. Először az írásban jelentkezett képviselő asszony következik, Demeter Márta, MSZP, parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Röviden az észrevételeink a törvényjavaslathoz. Az Interpollal történő együttműködést biztosító és a schengeni rendszer alkalmazását biztosító rendelkezések kifejezetten üdvözölhetőek, a kérdés az, hogy például a fegyveres biztonsági őrök szakképzése és a most bevezetendő továbbképzési rendszer kinek a biznisze lesz. Ezt a kérdést már feltettük az általános vitában is. Az érintett vállalkozások számára akár jelentős kihatása is lehet a tűz elleni védekezésről szóló tör-

vény javaslatban szereplő módosításának. A bevizsgálások akkreditált szervezetekkel történő elvégzésének előírása, valamint a tűzoltó, tűzjelző berendezések beépítésének engedélyhez kötése logikus szabályozásnak tűnhet. Azonban a tűzvédelmi szabályzatra, a tűzvédelmi szakemberek foglalkoztatására és az építési termékekre vonatkozó szabályok módosításának a gazdasági életre gyakorolt hatása a megfogalmazás alapján teljesen kiszámíthatatlan.

Kérdéses az is, hogy az információs önrendelkezési jog szempontjából mennyire elfogadható a körözési nyilvántartási rendszerről szóló törvény új, a tájékoztatás megtagadásáról szóló rendelkezése.

Az eltűnt személyek körözésének tényleges működővé tétele mindenképpen üdvözlendő. Kérdéses azonban, hogy a büntetőeljáráshoz hasonlóan indokolt-e a tanúk poligráfós vizsgálatának lehetővé tétele. Tehát összességében üdvözöljük az Interpollal történő együttműködés fejlesztését. Ugyanakkor elutasítjuk azt, hogy megint egy salátatörvényt nyújtott be a kormány a parlamentnek, hiszen annyi köti őket össze, hogy mindegyik a Belügyminisztérium hatáskörébe tartozik.

Az alapvetően bűnügyi együttműködésről szóló törvénybe a tűzvédelmi törvény több elemből álló módosítását, de még a fegyveres biztonsági őrök szakképzést megalapozó törvény módosítást és a fegyveres biztonsági őrök kötelező továbbképzését is sikerült belezúfolnia az előterjesztőnek. Ez utóbbi módosítások esetében az sem egyértelmű, hogy vajon kiknek szolgálja majd ez az üzleti érdekét a jövőben.

Tehát mivel mi nem támogatjuk a salátatörvények benyújtásának gyakorlatát, ezért tény, hogy vannak üdvözlendő elemek a törvényjavaslatban, mégsem fogjuk támogatni a törvényjavaslat egészét. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki szólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. A vitát lezárom. Előterjesztőként államtitkár úr, parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! A törvényjavaslat célja, hogy hatékonyabbá tegye a rendvédelmi, illetve a rendészeti feladatokat ellátó szervek tevékenységét, valamint összhangot teremtsen az európai uniós szabályozás terén az utóbbi időben bekövetkezett változásokkal és megteremtse a jogszabályi feltételeket ahhoz, hogy a magyarországi bűnüldöző hatóságok hozzáférhessenek a nemzetközi bűnügyi rendőrség szervezete, ismertebb elnevezésével az Interpol körözési rendszerében tárolt adatokhoz.

A módosítások összhangban vannak az európai uniós szabályozással, valamint jelentősen elősegítik a rendvédelmi, illetve a rendészeti feladatokat ellátó szervek hatékony és eredményes tevékenységét. Nagymértékben hozzájárulnak Magyarország törvényes rendjének és közbiztonságának fenntartásához. A törvényjavaslathoz benyújtott módosító javaslat,

amelyet a kormány támogat, a jogtechnikai pontosításokat tartalmazza.

Az önök előtt fekvő törvényjavaslat elősegíti a rendvédelmi, illetve rendészeti feladatokat ellátó szervek hatékony és eredményes működését, hozzájárul Magyarország törvényes rendjének, közbiztonságának fenntartásához. Kérem, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmet, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **közigazgatási bürokráciacsökkentéssel összefüggő törvénymódosításokról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. A kormány-előterjesztés T/6410. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, Vas Imre képviselő úr, parancsoljon!

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. november 5-én megtárgyalta a T/6410. számon benyújtott, a közigazgatási bürokráciacsökkentéssel összefüggő törvénymódosításokról szóló törvényjavaslatot és ezzel összefüggésben a határozati házsabály 46. §-a alapján 29 igen szavazattal, 5 tartózkodás mellett, ellenszavazat nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést fogadott el.

Az elfogadott összegző jelentés tartalmazza az Igazságügyi bizottság 28 pontos terjedelmű módosító indítványát, illetve a Törvényalkotási bizottság saját módosító indítványát.

Úgy vélem, hogy a T/6410. számon benyújtott, a közigazgatási bürokráciacsökkentéssel összefüggő törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat elfogadásával alkotmányos kötelezettségünknek teszünk eleget, ezért kérem, szavazatukkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak.

(0.30)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Az előterjesztő jelezte, hogy nem kíván hozzászólni.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót. Megadom a szót Alexov Lyubomir szerb nemzetiségi szószóló úrnak, a vitához kapcsolódó Magyarországi nemzetiségek bizottsága előadójának. Hat perce van. Parancsoljon!

ALEXOV LYUBOMIR, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Köszönöm szépen a

szót, elnök úr. Poštovani Predsedniče, poštovana Skupštino! U vezi zakona o smanjenju birokratije u javnom sektoru u ime Narodnosnog odbora Mađar-sog Parlamenta iznosim stav o predlogu zakona.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A közigazgatási bürokráciacsökkentéssel összefüggő törvénymódosításokról szóló T/6410. számú törvényjavaslat kapcsán, mint a Magyarországi nemzetiségek bizottságának szószólója, a Magyarországon élő nemzetiségeket is érintő törvényjavaslatban foglalt rendelkezésekhez a részletes vitában az alábbiakat kívánom előadni:

A napirend tárgyát képező törvényjavaslatához 16 képviselői módosító javaslat került benyújtásra. A benyújtott képviselői módosító javaslatokról bizottságunk nem foglalt állást. A bizottság tagjai részéről a törvényjavaslatához nem érkezett saját módosító javaslat. Erre tekintettel a bizottság nem nyújtott be részletes vitát lezáró módosító javaslatot.

A magyarországi nemzetiségek bizottsága a törvényjavaslat 85. §-a, valamint 164. §-a vonatkozásában jelentkezett be a vitaszakaszba. Ennek ellenére fontosnak tartom megjegyezni, hogy a Magyarországon élő tizenhárom nemzetiség általánosan érintett a törvényjavaslat egészében, hiszen a nemzetiségi hovatartozású polgárok is eljárási alanyai a közigazgatási hatósági eljárásoknak, hogy csak a legaltalanosabb és legszélesebb spektrumot érintő jogterületet említsem. Ezen felül az egyes ágazati jogszabályokban is legalább akkora érintettséggel bírnak a magukat nemzetiséghez tartozónak valló személyek, mint akik nemzetiségi hovatartozással nem rendelkeznek.

A hazai jogalkotás számos jogterületen figyelemmel van az Alaptörvény rendelkezéseire, és túlnyomó többségben megteremtí a törvényi háttérrel a nemzetiségi joggyakorláshoz.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága a napirend tárgyát képező törvényjavaslat 47. alcím 85. §-ában található az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény, valamint a 84. alcím 164. §-ában található anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény módosításával kapcsolatban fogalmazott meg véleményét.

Az Országgyűlésnek az általános vitát követően, az országgyűlési képviselők által benyújtott 16 módosító javaslat egyike sem irányult a nemzetiségi bizottság által tárgyalt szakaszokra. Ez arra enged következtetni, hogy a Magyar Országgyűlés a nemzetiségi joggyakorlás érvényesítési törekvéseit elismeri.

Az adózás rendjéről szóló törvényt érintően a törvényjavaslatban foglaltak arra irányulnak, hogy többek között a nemzetiségi önkormányzatok is közvetlenül megkereshessék az adóhatóságot, és tőle tájékoztatást kérjenek a képviselőikre vonatkozó esetleges köztartozásokról. Ezen jogosultság megteremtése nélkülözhetetlen annak érdekében, hogy köztartozás fennállása esetén a nemzetiségi önkormányzat jogszerűen járhasson el a köztartozásmentes adatbázisban nem szereplő nemzetiségi képviselője ellen.

A nemzetiségi bizottság a napirendi pont tárgyát képező törvényjavaslat anyakönyvi eljárásról szóló

törvény módosítására irányuló javaslat kapcsán nyilvánította ki érintettségét, amely szerint a törvény 81/D. §-a (4) bekezdéssel egészülne ki, az alábbiak szerint: „A személyazonosító igazolványt kiállító hatóság a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény 16. § (3) bekezdése alapján kérelmezett személyazonosító igazolvány kiadása céljából, az elektronikus anyakönyvből közvetlen hozzáféréssel jogosult átvenni a nemzetiséghez tartozó személy nevét nemzetiségi nyelven.”

Jelen jogszabályi javaslat a nemzetiségi hovatartozású polgárok esetében kiemelkedően jelentős rendelkezés. A nemzetiségi név személyi okmányban történő megjelenése a nemzetiségi identitásukat féltőn óvó személyek számára fontos. A Magyarországi nemzetiségek bizottságában részt vevő szószólók ezen törvényjavaslat elfogadását első lépésnek tekintik a teljes kétnyelvű személyi okmányok bevezetéséhez.

A jövőre nézve a Magyarországon élő nemzetiségeknek a személyazonosító okmányok teljes kétnyelvűsége jelenti e területen az elérni kívánt célt. Bizottságunk a törvényjavaslatot támogatja. Köszönöm figyelmüket. Hvala na pažnji! *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások jönnek. Kétperces hozzászólásra nincs mód. Először az írásban bejelentkezett képviselőt szólítom meg. Simon Róbert képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Rövidebb ügyintézési határidőket és jóval kevesebb díjtételt eredményez, ha mi az Országgyűlésben elfogadjuk a T/6410. számon benyújtott bürokrácia-csökkentési törvényjavaslatot. A bevételkiesés pedig nem rendíti meg az államot, mert a költségvetés főösszegéhez képest nem jelentős az az összeg, ami itt a díjtételek eltörlése miatt az állami költségvetésből kiesik. Mintegy 10 milliárd forintról van. A cél tehát a gyorsabb és egyszerűbb, valamint az ügyfél szempontjából olcsóbb ügyintézés.

A törvénytervezet több helyen tartalmaz a jelenlegi 60 helyett 45, vagy 30 helyett 21 napos határidőt, és általános szabályként rögzíti, hogy az állami hatóságoknak 60 nap alatt el kell intézni az ügyeket. Megjegyzem, hogy tavaly 1,3 millió esetben született döntés 60 napon túl. Nem lesz tehát lehetőség az indokolatlan határidő-hosszabbításra, hamarabb szülehet döntés például az építési engedélyeknél, a piacfelügyeleti eljárásoknál vagy a munkaügyi ellenőrzéseknél is. Rövidül egy sor további ügyintézés, így a környezetvédelmi engedélyezés, a rendőrségi panaszkezelés, a működési engedélyek kiadása vagy a külföldi bizonyítványok elismerése is. Ugyancsak az egyszerűsítés irányába hat, hogy a mostaninál jóval kevesebb helyre kell majd erkölcsi bizonyítvány. Ha például egy engedélyezési folyamatban a hatóság tudni szeretné, hogy az ügyfél büntetlen előéletű-e, egyszerűen lekéri az adatot a nyilvántartásból.

A törvénytervezetben szerepel több olyan könnyítés is, aminek az a lényege, hogy a tevékenység 2016-tól már nem lesz engedély- vagy bejelentésköteles. Külön kiemelem, mert a gyorsítást szolgálja, hogy a jelenleginél lényegesen több ügyet lehet majd elektronikusan elintézni. A törvénytervezet elfogadása után 2016. január 1-jétől több közigazgatási eljárás esetében eltörlésre kerülnek a hatósági díjak és rövidesen az illetéktörvény módosítása után az illetékek is. Csak a legfontosabbakat említem ezek közül először a magánszemélyek esetében: erkölcsi bizonyítvány igénylése, személyi igazolvány és laccím-kártya kiállítása, ellopott okmányok pótlása, adókártya, ha lopás miatt kell pótolni, jogosítvány kiadása az első alkalommal, névváltoztatás családi állapot változása miatt, diákigazolvány és pedagógusigazolvány kiállítása, mozgáskorlátozott parkolási igazolványának pótlása. A vállalkozások számára pedig a következők lehetnek a legfontosabbak: cégkivonat és cégmásolat, ha a cég tagja vagy vezetője kéri, vállalkozói igazolvány ügyintézése, üzletek működési engedélyével kapcsolatos eljárás, elektronikus cégirat megküldése, 160 négyzetméternél kisebb ház bontási, építési és használatbavételi engedélye. Egy magyar állampolgár éves szinten így akár százezer forintot is megspórolhat.

Tisztelt Képviselőtársaim! A bürokráciacsökkentés és a versenyképesség növelése azért is kiemelten fontos kérdés, mert régiós versenytársaink sem tétlenkednek, fáradhatatlanul küzdenek ugyanezekért a célokért. Ahhoz, hogy sikeresek legyünk a régióban és a nemzetközi mezőnyben is érvényesülni tudjunk, hatékony intézkedésekre van szükség, és ebbe beletartozik az állami bürokrácia csökkentése is. Úgy vélem, hogy a T/6410. számon benyújtott, a közigazgatási bürokráciacsökkentéssel összefüggő törvény-módosításról szóló törvényjavaslat elfogadásával alkotmányos kötelezettségünknek is eleget teszünk. A Fidesz-frakció támogatja a törvénytervezetet. Arra kérem a parlament többi frakciójának tagjait, hogy tegyenek önök is így. Köszönöm megtesteltő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most normál szót kérőként Bárándy Gergely képviselő úr, MSZP.

(0.40)

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt sok esetben elmondtuk ennél a törvényről is, hogy természetesen a bürokráciacsökkentéssel egyetértünk, ahogy az eddigi parlamenti pártok mindegyike egyetértett 1990 óta, és több-kevesebb sikerrel meg is valósította. Egy van, amit viszont ebben a vonatkozásban, a törvény vonatkozásában szeretnék kiemelni, hogy abban az esetben tudunk támogatni bármilyen javaslatot, ha az úgy kíván gyorsítani, vagy úgy kíván bürokráciát csökkenteni, hogy az nem jár az ügyféli jogok sérelmével.

Márpedig van ebben a csomagban olyan szabály, és erre módosító javaslatot is nyújtottunk be, ami például a jogorvoslathoz való jog szűkítését eredményezheti, vagy más ügyféli jogokat csorbít. Éppen ezért abban az esetben meg tudjuk fontolni a javaslat támogatását, ha ezeket a módosító javaslatokat önök támogatják és figyelembe veszik. Természetesen az is egy feltétele ennek, ha a később önök által benyújtott módosító javaslat, amely gyakorlatilag nem más, mint az önöktől szokásos személyre szabott jogalkotás, kikerül a törvényből, azaz azt a módosítót nem szavazzák meg.

Gondok itt - nyilván államtitkár úr pontosan tudja - a fogyasztóvédelmi referens alkalmazásának a lehetőségére, ugyanis a módosító javaslat, amelyet benyújtottak, az Igazságügyi bizottság módosító javaslata volt, tehát a TAB-háttéranyag, ez átírta az eredeti módosítás logikáját. Ugyanis a jövőben nem államilag elismert fogyasztóvédelmi szakképesítéssel kell rendelkeznie majd a referensnek, hanem iskola-rendszeren kívüli hatósági jellegű képzésben szerzett képesítési bizonyítvánnyal. Ezt szó szerint idéztem. Egyszerűbben fogalmazva, egy magáncég fogja majd bonyolítani a referensképzést, nyilvánvalóan az a magáncég, amely valamelyikükhöz, ha a mi információink nem csalnak nagyon, akkor Németh Szilárd egyik érdekeltiségéhez fog közel állni. Márpedig ezt támogatni nem lehet. Azaz, tisztelt államtitkár úr, abban az esetben jöhet szóba egyáltalán a támogatás, ha ez a javaslat kikerül innen, ezt leszavazza az Országgyűlés, illetve akkor, ha a mi módosító javaslatainkat tudják támogatni.

Még egyszer mondom, a bürokráciacsökkentéssel elvi alapon egyetértünk, a javaslatban vannak előremutató és jó rendelkezések. Kérem a módosító javaslatok megfontolását, ahogy kértük a Törvényalkotási bizottság ülésén is. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gúr Nándor képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője, parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Egy salátatörvényről van szó, amely 110 törvény módosítását érintette. Nem is ezzel van baj, vagy ezzel nincs is baj, sőt van, ami jó is, az pedig az, hogy a hatósági eljárások egyszerűsítéséről és a gyorsításáról nyugodt lelkülettel lehet beszélni. Erről itt már szó esett tételesen, határidő-csökkenésekről, tehát nem bocsátkoznék ismétlésekbe.

Egyetlenegy kiegészítő gondolatot szeretnék tenni a Bárándy képviselőtársam által elmondott dolgokhoz illetően, az alapvetően a tárgyi és a személyi feltételek kérdéskörét érinti, valójában azt, hogy a köztisztviselők, a kormánytisztviselők vonatkozásában most két Orbán-kormány, mármint a második és a harmadik Orbán-kormány időszakáról beszélünk, hat év távlatára visszatekintve a köztisztviselői illetményalap 38 650 forintot befagyott. Nem volt még olyan kormányzati ciklus - a rendszerváltás pillanatához visszatekintve -, nem volt még olyan ciklus, amikor a négyéves időintervallumon belül a

köztisztviselői illetményalap ne nőtt volna. Most ez két egymást követő Orbán-kormány időszakában igaz, mármint hogy nem nőtt, a 38 650 forintot befagyasztásra került. Arra szeretném felhívni a figyelmet ennek a törvénytervezetnek az elfogadása kapcsán is, hogy a személyi és a tárgyi feltételek fennállása, annak a szükséges megléte elengedhetetlen kellék. Úgyhogy érdemes lenne talán ezt a kérdést is a fókuszba helyezni, és gyakorlatilag a következő időszakban a közvetlen bérfejlesztések és nem az ilyen-olyan-amolyan módon juttatott vagy juttatható források megjelenítését megtenni, hanem azokat a pénzeket, amelyek direktben az illetményben megjelennek, az illetményalap emelésén keresztül ezeket biztosítani.

Arra kérem államtitkár urat, hogy gondolja végig, vegye számításba, vegye figyelembe, és lehetősége szerint támogassa is ennek a gondolkodásnak a megerősödését, magyarrá fordítva még egyszer, régi szónyelvet használva, a köztisztviselői illetményalap növelését kezdeményezze a kormányon belül is. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Kíván-e még valaki szólni? *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem. A vitát lezárom.

Előterjesztőként államtitkár úré a szó, Kovács Zoltán államtitkár úr következik. Tessék!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Itt a TAB-döntésekről kell vitatkoznunk, és nem általános kérdésekről, hiszen azokat megvitattuk az általános vita idején, ezért csak néhány rövid reflexió az itt elhangzottakhoz.

Képviselőtársam, Bárándy képviselő úr le van maradva egy brosúrával, mondhatnám azt is, hogy egy TAB-üléssel. Az Igazságügyi bizottság módosító indítványáról beszél. Megemlítette Németh Szilárd nevét is. Ez teljes mértékben kikerült a javaslatból. Ma megfelel minden feltételnek, az állami képzésnek, és egy megfelelő TAB módosító javaslat kerülhet elfogadásra. Úgyhogy ha ő azt mondja, hogy ez így számukra is elfogadható, akkor kérem, hogy holnap támogassák.

Az ügyféli jogokat illetően nem szűkítésről beszélünk, hanem jelentős kedvezményekről vagy bővítésekről, hiszen pont a bürokráciacsökkentés lényege az, hogy az az osztársadalmi igény, amely a bürokratikus terhek csökkentésére irányul, megvalósuljon. Száztíz törvényt módosítunk ebben a javaslatban. Külön köszönöm azoknak a képviselőtársaknak, akik módosító javaslatot nyújtottak be. Köszönöm szépen a szószóló úrnak is a javaslatait, illetve a törvénytervezet kapcsán történő elismerést. Ebben a javaslatban az ügyféli jogokat illetően részben az általános eljárási szabályokat, az ügyintézési határidőket, amelyek segítik a bruttó ügyintézési határidő csökkentését, az engedélyezési eljárások bejelentéssé alakulnak át, és anyagi jogszabályokat is csökkentettünk. Gyakorlatilag negyven javaslatról beszélünk, 16 képviselői módosító javaslatról, az Igazságügyi bizottság

két javaslatot tartott támogathatónak, és összesen azt lehet mondani, hogy a 18 törvénnyel összefüggésben érkezett módosító javaslat mindösszesen 15 százaléka az összeshez viszonyítva.

Átfogóbb jellegű módosítást három törvényhez kapcsolódóan tartalmaz az összegző módosító javaslat. Kiemelném ezek közül az anyakönyvi eljárásról szóló törvényhez benyújtott módosító javaslatokat, amelyek tovább egyszerűsítik és gyorsítják az anyakönyvi eljárás menetét. Az összegző módosító javaslatot arra vonatkozóan, hogy a törvény módosítására irányuló kezdeményezés elhagyásra kerüljön, a többi mind jogtechnikai, nyelvhelyességi pontosításokat tartalmaz, illetve jogértelmezési problémák, jogalkalmazási nehézségek kiküszöbölésére szolgál, amelyet ezúton is köszönünk.

Úgy gondolom, tisztelt képviselőtársak, hogy az egyik sarkalatos kérdés, hogy mennyi időn belül lehet az ügyet elintézni. Ezt mind törvény, mind kormányrendelet szabályozza. A jogalkotó több esetben ezeket az általános szabályokat felülírta. Itt 120 ügytípusban 200 határidő csökkentésére teszünk javaslatot, amely átlagosan 25 százalékkal csökkenti a határidőt. Úgy gondoljuk, hogy a jövőbeli kiterjesztését korlátozni szükséges, hiszen csak törvényben lesz lehetőség az ügyintézési határidő kiszélesítésére, annak meghosszabbítására. Nemcsak a tételesen meghatározott ügyintézési határidőt befolyásolja az ügyek hosszúsága, hanem sok esetben az ügyintézési határidő meghosszabbításra kerül. Ennek a lehetősége megszűnik. 2014-ben 115 ezer ügyben éltek a felfüggesztés lehetőségével, ezek a felfüggesztési időtartamok átlagosan meghaladták a 3 hónapot. Ez a lehetőség a jövőben jelentősen szűkül.

(0.50)

Az egyik új jogintézmény a függő hatályos döntés, ennek a lényege, ahogy elhangzott az általános vitában is, hogy 60 napon belül be kell fejezni az eljárást, és amennyiben ez nem történik meg, az ügyféli jogok bővülnek, hiszen visszatérítésre kerül az eljárási költség és mentesül az illeték alól is.

Tisztelt Képviselőtársak! A másodfokú eljárásoknál is az ügyféli jogokat bővítjük a tekintetben, hogy nem lehet hatályon kívül helyezni ezeket az eljárásokat, hanem köteles lesz érdemben eljárni a másodfokú hatóság.

Az elején már szóltam arról, hogy az engedélyhez kötött tevékenységek esetében mintegy 25 eljárásban elegendő a bejelentési kötelezettség, a garanciális szabályok megmaradnak. Átfogó, több ügytípust érintő módosításként 20-nál több ügyben került kodifikálásra, hogy az ügyfélnek nem kell benyújtania - ezt említette Simon képviselő úr - hatósági erkölcsi bizonyítványt, az ügyben le lehet kérdezni a nyilvántartásból, a másik törvényben pedig rendelkezünk arról, hogy a költségeket is csökkenteni lehet.

Tisztelt Képviselőtársak! Végezetül szeretném elmondani, hogy ma egy olyan javaslat van önök

előtt, amely a jogállami garanciákat szem előtt tartva előkészíti azt az utat, amelyen a jövőben is járunk, hiszen ez az első csomag, ha szabad ezt a kifejezést használni, tartva az irányt, elkerülve a homályos sötétbe és ismét az ingoványba vezető mellékutcákat. A gondolat, a cél a bürokratikus terhek valódi csökkentése, amely már régóta megfogalmazódott bennünk, cselekvés hiányában azonban elporladt mostanáig, mert most a kölcsönös - az állampolgár és az állam közötti - bizalom jegyében szeretnénk azt elérni, hogy ez a bürokráciacsökkentés nem egymás mellett futó két maratonista, amire hónapokon keresztül készülnek és gyakorolnak, hanem az ügyfél egy könnyed váltófutó, amellyel az állam és az ügyfél a közös bizalmon, egymást segítve, egymást támogatva a közös célért, a mindenki számára egyszerűbb és könnyebb eljárások lebonyolításáért küzd, beteljesítve ezáltal elsődlegesnek tekinthető funkcióját, azaz a bürokráciacsökkentést. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük, különösen képpen nulla óra 51-kor a remek hasonlatokat. A határozathozatalokra, tisztelt Országgyűlés, a holnap ülésszakon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény és egyes adótörvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. A kormány-előterjesztés T/6636. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjára, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Elsőként Vas Imre képviselő urat illeti a szó, parancsoljon!

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2015. november 13-ai ülésén megtárgyalta az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény és egyes adótörvények módosításáról szóló T/6636. számú törvényjavaslatot. Szeretném hangsúlyozni a szóban forgó törvényjavaslat jelentőségét. Az adózás rendje az adózó és az adóhatóság kapcsolatrendszerét szabályozza, s azt mondhatjuk, hogy ugyan az utóbbi években folyamatos fejlődést figyelhetünk meg, s noha tavasszal a költségvetési és adótörvények elfogadására egyaránt sor került, a további intézkedésekre azonban még mindig szükség van.

A módosító javaslatok egyike azt a célt szolgálja, hogy a munkavállalóknak a munkáltató eredményességének javításában való közvetlenebb érdekeltsége feltételeinek megteremtése érdekében megteremtse egy új típusú munkavállaló részvénytulajdonosi program szervezett megalkotásának feltételeit, valamint ahhoz kapcsolódó speciális adózási szabályokat. Továbbá egy másik lényeges módosítást kiemelve, a javaslat megteremti az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról,

valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló törvény, valamint a társasági adóról és osztalékadóról szóló törvény közötti tartalmi és fogalmi összhangot.

A bizottság az összegző jelentést 23 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 8 tartózkodás mellett fogadta el. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Szilágyi György képviselő úr a kisebbségi véleményt mondja.

SZILÁGYI GYÖRGY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Mivel itt most végül is a részletes vitáról, vagyis a bizottsági módosítókról kell beszélni, én nem kívánom az általános vitát megnyitni, hanem csak arról szeretnék beszélni, ami furcsa volt a TAB-ülésem, és ami előrevetíti ennek a törvénynek az utóéletét, hogy majd hogy fog bekerülni hozzánk.

Nevezetesen arról van szó, hogy a Gazdasági bizottságtól átjött egy módosító javaslat, amelyet végül a Törvényalkotási bizottság előtt már nem támogattott sem a kormány, sem az előterjesztő. Ez arról szólt volna, hogy jövő év júliusától élne egy olyan rendszer, hogy az automatákba is egy automata felügyeleti egységet szerelnének be, és ez biztosítaná, hogy a NAV szervere és az automaták között legyen egy kommunikáció, tehát valóban lássa a NAV azonnal, hogyha egy automatából valaki vásárol valamit. Ezzel önök elsődlegesen küzdeni kívánnak, gondolom ismételtlen, azzal szemben, hogy az automaták bevételeiből és forgalmából el lehessen titkolni bármit is a NAV előtt.

Ezzel egyébként nagyjából nem lenne probléma, hiszen ha önök azt mondják, hogy ki szeretnék fehériteni a gazdaságot s erre irányuló törekvéseik vannak, azt a Jobbik Magyarországért Mozgalom még támogatni is tudja. Csak az a furcsa, tudják, hogy most már az utolsó sarki fűszeresben is online pénztárgépeknek kell lennie. Ezzel sem volt problémánk azonkívül egyébként, hogy ezt nem kellett volna nagymértékben a hazai kis- és közepes vállalkozásokra terhelni, hanem az állam fizethette volna, mondjuk, ezeknek az online pénztárgépeknek a kiépítését és beszerzését, és akkor már mindjárt rendben lett volna minden.

De nem ez a problémánk, az a problémánk, hogy amíg mondjuk, az utolsó sarki fűszeresben most már majd egy automatában is - mert önök be fogják hozni - azonnal a NAV-hoz be vannak kötve, addig egy nagyon lényeges ágazatban ez már nem annyira fontos önöknek és nem ennyire szigorúak. Nevezetesen a kaszinókban, ahol gondolom, sokkal kisebb forgalom és bevétel van, mint mondjuk, egy automatában, ott már nem érzik fontosnak, hogy bekössék, és a NAV pontosan lássa azt, hogy milyen forgalmat bonyolít le egy kaszinó.

Jó, tudom, ma Magyarországon két olyan úriember lehet, aki kaszinót üzemeltethet, mind a kettő önökhöz szorosan köthető most még, ha majd összevesznek velük, akkor már nem, de most jelen pillá-

natban még az önök embereinek és oligarcháinak számítanak, az egyik Andy Vajna.

Amikor fölmerült ez a kérdés, akkor pont Tállai államtitkár úr, aki a NAV átalakításával megbízott kormánybiztos, hogy nincs itt semmi probléma, a bizonylatolási előírások és a kaszinók kamerás megfigyelése elegendő ebből a célból, tehát nem kell itt semmiféle online pénztárgépeket vagy bármilyen NAV-hoz való bekötést alkalmazni. Aztán utána utánanézett az ember, hogy nagyjából mi is történhet itt, hogy is működhet ez a kamerás rendszer, és arra lehetett jutni, hogy a 8 magyarországi játékkaszinóban jelenleg 1056 darab kamera működik és ez államtitkár urat támasztja alá, csak itt jön a csavar az egész dologban, hogy ezekben a kameraszobákban vajon kik ülnek, a játékszervezők, a kaszinószervező emberei.

Tehát úgy néz ki az egész dolog, hogy Andy Vajna saját magát ellenőrzi, hogy minden legálisan folyik-e a kaszinójában, saját magát ellenőrzi, hogy vajon ő bevallja-e a teljes bevételét, a teljes forgalmát, és még azt is ő ellenőrzi minden valószínűség szerint, hogy ezután normálisan adózik-e. Azért ez elég furcsa helyzet az én véleményem szerint ma, jelen pillanatban Magyarországon. Tehát én azt szeretném kérni önöktől, hogy amennyiben be fogják majd hozni ezt a törvényt újra a Ház elé, és ebben a törvényben amikor benne lesz az, hogy az automatáknál lehessen látni azonnal a forgalmat, akkor legyenek már oly kedvesek, rakják bele ebbe a törvénybe azt is, hogy Andy Vajná, Szima Gábort meg mindenkit, aki adott esetben kaszinóval foglalkozhat - most ez a két ember foglalkozhat -, hogy lehessen látni az ő bevételeiket is, hogy lehessen látni azt, hogy valóban milyen forgalmat bonyolítanak le, ez után a forgalom után megfelelően adóznak-e, és védjék meg, nehogy véletlenül becsapják Andy Vajná, erre is jó lenne, és a NAV ellenőrizze őket nagyon komolyan.

(1.00)

Erre szeretném kérni, államtitkár úr, hogy amikor legközelebb behozzák ezt a törvényt, akkor legyenek benne a kaszinók is, hogy a kaszinókat is azonnal, rögtön és valós bevételekkel tudja ellenőrizni a NAV. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem az államtitkár urat, kíván-e most reagálni.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Később.

ELNÖK: Később. Ebben az esetben, tisztelt Országgyűlés, minthogy a kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót, képviselői felszólalások következnek, kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Elsőként az írásban előre jelentkezett képviselő úrnak adom meg a szót. Kucsák László képviselő úr, Fidesz, parancsoljon!

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az adózás rendjéről szóló és egyes adótörvények módosításához benyújtott öszszegző módosító javaslat fekszik előttünk, amely a kodifikációs és pontosító rendelkezéseken túlmenően számos érdemi változtatást tartalmaz, amelyek közül a legfontosabbakat emelném csak ki.

A javaslat egyértelműen meghatározza a megbízható és a kockázatos adózó fogalmát, illetve rendelkezik az adózó minősítéséről, amennyiben cégek között összeolvadás vagy beolvadás történik; az alapvető kamatkülönbözet fogalmát annak következetes alkalmazhatósága érdekében. Az értékpapírforgalmazói vizsga követelményének törlése azért szükséges, mert a tőkepiaci követelményrendszer sem támaszt ilyen feltételt.

Bővül az illetékmentességi rendelkezés is, amely szerint a munkavállalói résztulajdonosi program keretében történő értékpapír-, üzletrész-, tagi részesedés ingyenes megszerzése mentes az ajándékozási illeték alól.

A vállalkozások számára fontos, hogy mind a külföldön megfizetett útdíj, mind a belföldön megfizetett úthasználati díj 7,5 százaléka vonható le az iparüzési adóból.

A módosító indítvány azt is rögzíti, hogy az önkormányzatok adóelőnynyújtási lehetősége bővül, vagyis valamennyi vállalkozó számára adókedvezményt állapíthatnak meg az adórendeletben. Az adócsökkentés az alapkutatás, alkalmazott kutatás vagy kísérleti fejlesztés adóévből elszámolt közvetlen költsége 10 százalékának megfelelő összeg lehet. Az önkormányzat csak és kizárólag arról dönthet, hogy rendeletbe iktatja-e az adókedvezményt vagy sem, egyéb szabályt nem hozhat, így nem szabályozhatja az adóelőny mértékét, tartalmát, alanyi körét. Továbbá pontosításra kerül a növekedési adóhitekre vonatkozó rendelkezések köre, kimondva, hogy a növekedési adóhitelek kapcsán előírt feltételeknek megfelelő adózóknak az adóévi társasági adóbevallásban a növekedési adóhitelek összegére jutó fizetendő adót, de legfeljebb az adóévre fizetendő adót, a már megfizetett adóelőlegre tekintettel megállapított összeget kell a törvény által előírt ütemezésben megfizetnie.

A törvényjavaslat és az azt kiegészítő, pontosító módosítások csökkentik a vállalkozások és az ügyintéző állampolgárok terheit, ezért kérem, támogassák azokat. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Normál szót kérő képviselőként Mesterházy Attila következik, MSZP.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban, az adózás rendjéről szóló törvény módosítása - ahogy előttem fideszes képviselőtársam is mondta - számos előremutató módosítást tartalmaz. Én is szeretnék

egypárat kiemelni, ami egészen biztosan támogatásra méltó.

Az első, szerintem a legfontosabb az, hogy a megbízható és a kockázatos adózói besorolás - ahogy ezt a fideszes képviselőtársam is mondta - megjelenik tulajdonképpen a törvény elfogadása után. Ezt azért tartom nagyon fontosnak, mert ezáltal lehet valamilyen formában elismerni azokat a vállalkozókat, akik a tisztességes piaci magatartás alapján járnak el, vagy akik folyamatosan tisztességesen betartják a különböző rendű-rangú szabályokat és kötelezettségeket.

Ez nagyon régóta a vállalkozóknak is egy komoly kérése volt, hogy már az hatalmas támogatás lenne a kormányzat, a mindenkori kormány részéről, ha a feketegazdasággal szemben a tisztességes piaci magatartásra, a versenyszabályok betartására tudná kényszeríteni az állam a magyar vállalkozókat.

Többször előfordult az adózás során a cégeknél az a helyzet, hogy mondjuk, egy megyében egy nagyadózó folyamatos adóellenőrzést kapott, akár hónapokon vagy akár egy éven keresztül is folyt az ellenőrzése az adott vállalkozónak - még egyszer mondom, aki az adott megyének a legnagyobb adózói közé tartozik -, majd a féléves vagy egyéves végzálás után kiderült, hogy semmilyen szabálysértést nem tudtak nála megállapítani. Ez volt az egyik szála az APEH tevékenységének, a másik szála pedig az, hogy a megye legnagyobb adózói közül a legnagyobb adótartóval viszont arról egyezkedett az APEH, hogy milyen részletekben, hogyan, mekkora részét akarja esetleg az adótartozásának törleszteni. Tehát azt gondolom, mindenféleképpen fontos az, hogy ilyen esetben legyen különbség, és legyen valami pozitív elbírálás.

Szerintem az is egy fontos és jó irány, hogy azt írja a törvényalkotó, hogy ha a megbízható adózó bejelentési és bevallási vagy éppen adatszolgáltatási kötelezettségét elmulasztja vagy hibásan teljesíti, ez esetén a megbízható adózót mulasztási bírság kiszabása nélkül, határidő kifizésével hívják fel a kötelezettség teljesítésére vagy éppen a hiba javítására.

Szerintem általánosságban érdemes lenne a kormányzatnak azon elgondolkodnia, hasonlóan előremutatóan, hogy hol lehet egyéb más hatóságoknál is, akár a fogyasztóvédelmi hatóságnál vagy a munkaügyi hatóságnál vagy egyéb más hatóságoknál ugyanezt a szemléletmódot alkalmazni.

Tehát azoknak, akiknél látható módon nem szándékosan vagy rendszeresen történik valamilyenfajta szabálysértés, ne rögtön a bírságolási szándék legyen az első, ami a hatóság részéről felmerül, hanem sokkal inkább a szabálykövetésre való rábírás, és adott esetben ebben legyen egyfajta tolerancia. Ezt sokan úgy szokták megfogalmazni talán, ha jól emlékszem, hogy egy ilyen sárga lapos rendszer legyen, hogy ne rögtön bírság kiszabására kerüljön sor, hanem legyen a figyelmeztetésre is egy lehetőség.

Szerintünk az is jó, hogy a NAV a visszajáró áfát 45 napon belül visszautalja ezeknek az adózóknak, sőt, ha jól értettem meg a törvénytervezetet, akkor 2018. január 1-jétől 30 napra csökkenne ez a vissza-

fizetési kötelezettség. Erre mondhatnám azt, hogy már-már álomszerű, hogy az APEH 30 napon belül visszautalja a szükséges áfát, hiszen korábban - ennek vannak logikus okai - az utolsó napokat is kihasználta az APEH értelemszerűen a visszautalásnál, hiszen ezzel az államháztartási hiány is befolyásolható. Ettől függetlenül szerintünk ez egy pozitív dolog, bízunk benne, hogy eztán ez valóban meg is fog valósulni a gyakorlatban is.

A második ilyen fontos pont, hogy szigorítaná a javaslat több ponton az adóregisztrációs eljáráshoz kapcsolódó rendelkezéseket. Szerintem ez régóta komoly probléma, és így most a cégvezetők is bekerülnének az adóregisztrációs eljárás során vizsgált személyi körbe. Ez fontos, hiszen eddig sok esetben úgy oldották meg a cégvezetők egy-egy problémának a megoldását, a tartozás lerendezését, hogy csődbe vitték a céget, aztán alapítottak egy másikat. Ezt valahol érdemes kiszűrni, erre ez az adóregisztrációs eljárás mindenféleképpen alkalmas tud lenni, és vizsgálni is tudja a magánszemélyeket is ilyen szempontból.

A harmadik, szerintem fontos ilyen változtatás az adóbevallásokkal kapcsolatos. 2016-tól a munkáltató tudja elkészíteni a bevallását az adott munkavállalónak, és a munkáltató is a felelős, ha valamilyen hiba következett be, tehát ezek a következmények a munkáltatót terhelik abban az esetben, ha csak a munkáltatótól kap jövedelmet az adózó.

2017-től a magánszemélyek adóbevallását is vállalná az állam, amit megküld az adózónak, és ha ő jóváhagyja, akkor onnantól kezdve az érvénybe lép; szerintünk ez is egy előremutató lépés. A kérdés az persze, hogy ez majd a technikalitások és a napi gyakorlat során hogyan fog megvalósulni, hiszen az ördög mindig a részletekben rejlik, de ettől függetlenül a szándék, a cél mindenféleképpen támogatandó.

A negyedik ilyen pont a környezetkímélő gépkocsikra nyújtott adókedvezmények kérdése. Itt nagyjából inkább azt a hiányt fogalmazzuk meg, amit, ha jól vettem ki a különböző vitákból, fideszes képviselők is sérelmeztek: ez inkább a cégeknek jelent egyfajta előrelépést vagy anyagi kedvezményt, és ha a magánszemélyek hasonlóan olyan gépkocsit szeretnének vásárolni, ami elektronikus hajtású, akkor az ő számukra ez nem jelent komoly lehetőséget vagy kedvezményt, hiszen magánszemélyek esetében a 27 százalékos áfához nem nyúl hozzá a kormányzat, aminek biztos sok költségvetési oka is van.

(1.10)

Ettől függetlenül ebben bátorítanánk a kormányt itt a környezetvédelmi problémák miatt, hogy ebbe az irányba is tegyen lépéseket. Az is pozitív, hogy a fuvarozó vállalatok számára is az önkormányzathoz fizetendő adó összegéből le lehet vonni a különböző utak használatáért fizetett díj bizonyos százalékát, és az iparúzési adóval kapcsolatos kedvezmények vagy kedvező adminisztrációs eljárások is segíteni fogják a vállalkozókat.

Amit még fontosnak tartanánk, és ez is egy jó kezdeményezés, hogy ha valaki rossz helyre fizeti be a szükséges díjat az APEH-nál vagy téves államháztartási számlára utal, akkor ezt a NAV házon belül megoldja. Ez mind a vállalkozóknak, mind a magánszemélyeknek egy régóta jogosan megfogalmazott kérése, hogy amit az állam a saját rendszerén belül meg tud oldani, azt próbálja meg megoldani, és ne az állampolgárt vagy a vállalkozót egzeciroztassák azzal, hogy újra és újra bekérik tőlük az adatokat vagy a korrekciót, miközben ezt az állam maga is meg tudná tenni.

Egy olyan pont van, ahol Tállai államtitkár úrral vitatkoznék. Ő úgy fogalmazott, hogy a pálinkafőzés-sel kapcsolatos szabadságharcot megnyerte a kormány. Én inkább úgy látom, hogy elvesztette, de ez várható volt, hiszen korábban is meg lehetett azt állapítani, hogy az Európai Unió nem fogja engedélyezni azt, amit a kormány bevezetett. Tehát így egy adójegy formájában mégiscsak kell 700 forintot fizetni egy liter pálinka után, ami, azt gondolom, hogy nem ingyenes termelést tesz lehetővé magánszemélyek részéről.

Ettől függetlenül mi azt gondoljuk, hogy ebben a mostani törvénymódosításban számos olyan rendelkezés van, ami egészen biztosan támogatásra méltó. Sokkal inkább azok a kérdőjelek vannak bennünk, hogy ez a napi gyakorlatban ilyen határidőkkel - mind az áfa-visszatérítésnél 30 napos határidő, mind az adóbevallások elkészítése - mennyire tud majd felkészülni ilyen rövid határidőn belül az állami apparátus, technikai háttér, adminisztráció arra, hogy ezeket zökkenőmentesen bonyolítsa, hiszen minden jó szándék a rossz napi megvalósításon könnyen bukhat el. Úgyhogy a magam részéről azt gondolom, hogy érdemes megfontolni a frakciónak is, hogy támogatja-e ezt a mostani jogszabálytervezetet. Köszönöm szépen. *(Gúr Nándor tapsol.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem folytatván az általános vitát, de fontosnak tartom kiemelni, hogy ha ebben a formában marad ez a tervezet, akkor az adóhatósági adómegeállapítás, a bevallási nyilatkozat e tekintetben még mindig csak akkor járna alanyi jogon magyar állampolgárnak, hogyha nem venne igénybe adóalap-kedvezményt, nem érvényesítene adóalap-kedvezményt. Egész egyszerűen magyarul, ez annyit jelent, hogy a gyermekkel bírók, a friss házások gyakorlatilag elbukhatják feltételes módban ezt a lehetőséget, tehát nem egészen biztos, hogy szavatol számukra.

Újra felszólítjuk tehát a kormányzatot arra, hogy tisztázza a saját paragrafusait, hiszen nagyon egyszerű lenne a helyzet, a munkáltató már amúgy is az adózó bejelentése alapján tud az esetleges gyermekekről, tud a magzatról, az áldott állapotról is, és arról is tud nyilvánvaló módon, ha valaki friss házaspár, hiszen az szja-előleg megállapítása során ezt jobbra

érvényesíti az ember. Tehát minden eszköz rendelkezésre áll annak érdekében, hogy minden, az érintetti körbe tartozó magyar állampolgár számára biztosítsa a jogalkotó azt a lehetőséget, hogy adott esetben az adóhatósági adómegállapítás révén a bevallási nyilatkozat tekintetében le tudja venni a saját válláról azt a felelősséget, ami eddig is azért részben indokolatlanul nyomasztotta. Ha már egy ilyen kedvezményes lehetőség szóba kerül, akkor az a javaslatunk és az az egyértelmű felvetésünk, hogy ezt a lehető leg szélesebb körben érvényesítsék.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padso-
raiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megkérde-
zem, hogy kíván-e még valaki szólni. *(Nincs jelzés.)*
Megállapítom, hogy nem. A vitát lezárom.

Államtitkár úré a szó, parancsoljon, Tállai And-
rás államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-
umi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr.
Tisztelt Országgyűlés! Tartozom két köszönettel. Az
egyik köszönet a képviselőké, illetve a Gazdasági
bizottság és a Törvényalkotási bizottság tagjainak
szól, akik megvitatták a módosító javaslatokat, illet-
ve új módosító javaslatokat adtak be. Ez egyébként
jelentős számú, hiszen maga a törvényjavaslat kis
terjedelemben indult, de a módosító javaslatokkal,
mire elfogadásra kerül, azt gondolom, egy viszonylag
nagy terjedelmű törvényjavaslat lesz.

Az az érdekessége ennek a törvényjavaslatnak,
hogy alapvetően nem tehernövekedéseket és büro-
kráciánövelést szolgál, hanem épp ellenkezőleg, in-
kább bürokráciacsökkentést, adminisztrációcsökken-
tést, az állampolgároknak könnyebbséget, a vállalko-
zóknak könnyebbséget jelent. Kevés olyan szabályo-
zás van, ami valójában többletteleher.

Ezt is szeretném megköszönni a három képv-
selőnek, aki itt felszólalt, Vas Imrének, Kucsák Lász-
lónak és Mesterházy Attilának is, hiszen a 9 perces
felszólalásában lényegében csak dicsérte a törvény-
javaslatot. Ezért most nekem nem igazán kell el-
mondanom azt, hogy az eredetileg benyújtott tör-
vényjavaslatához képest a Gazdasági bizottság egyéni
képviselei indítványra, illetve a Törvényalkotási bi-
zottság milyen módosító javaslatokat nyújtott be.

Ezek közül azért még kiemelnék néhányat, ami
nem hangzott el. Például a helyiadó-törvény módosi-
tása, ahol a kutatás-fejlesztés költségeinek 10 száza-
lékával csökkenthetik a fizetendő adójukat az adott
adózők abban az esetben, ha ezt az önkormányzat
rendeletbe foglalja. Vagy a Gazdasági bizottság mó-
dosító javaslata, hogy a külföldi gépjárműadóra vo-
natkozzon a jövőben, átutalással is lehet teljesíteni a
gépjárműadót és nem illetékbélyeggel; vagy szeret-
ném kiemelni azt a módosító javaslatot, amely a
pénzkölcsön nyújtásából elengedett követeléshez
hasonlóan most már a pénzügyi lízingszerződésből
elengedett követelés is adómentes lesz; a civiltörvény
módosítását, pontosítását, ahol a befektetések adó-
zása a jövőben szintén adómentes lesz.

Láthatjuk, hogy összességében egy kedvező tör-
vénymódosítás történik, és a módosító javaslatok ezt
még jobbá teszik, vállalkozóbaráttá, állampolgárba-
ráttá teszik a holnap elfogadandó törvényjavaslatot.

Viszont nem tudom megállni, hogy ne reagáljak
Szilágyi György képviselő úr felvetésére a bizonyos
kaszinóügyben, mert hát mindennap elmondják, és o-
ra 57 perckor fontosnak tartotta a bizottsági véle-
ményként elmondani, úgyszólván engedjék meg ne-
kem, hogy azért reagáljak erre.

Azt gondolom, hogy tévedésben van a Jobbik is
és az MSZP is, amikor azt gondolja, hogy a kaszinók-
nál egy gyengébb ellenőrzési rendszer van, mint
mondjuk, az online pénztárgép. Azért ilyen állítani,
mikor saját maga elmondja, hogy a nyolc kaszinóban
1056 kamera van, és az azt jelenti, hogy legalább 120
kamera van egy kaszinóban, azért az online pénztár-
gép esetében nem a kamerák előtt számolják meg a
bevételt, a kamera nem veszi, mondjuk, azt a pillana-
tot, amikor elfelejtik beütni a pénztárgépbe a bevé-
telt. Viszont a kaszinókban a 120 kamera, ha hiszi,
képviseelő úr, ha nem, jobb lesz majd egy kicsit job-
ban utánanézni ennek, minden egyes mozzanatot
vesz. Ezt a rendszert előbb találták ki, mint az online
pénztárgépet *(Szilágyi György közbeszól.)*, és éppen
ezért sokkal, de sokkal szigorúbbra sikeredett.

A kaszinók 0-24 óráig vannak nyitva. Nem gon-
dolja komolyan, képviselő úr, hogy majd az adóható-
ság 0-24 óráig odaküld embereket, hogy állandóan
ott üljenek a kamerateremben, és azt nézzék, hogy
mi történik a kaszinóban? *(Szilágyi György: Mennyi
idő után törlik a felvételeket?)* Ez igenis a vállalkozó
költségére történik. *(Szilágyi György közbeszól.)* A
felvételeket rögzítik, a felvételeket minden esetben a
Szerencsejáték Felügyelet ellenőrzi. Egy kaszinóban
egy héten három-négy-öt ellenőrzést végez jegyző-
könyvvel a Szerencsejáték Felügyelet. Tehát előbb
nézzen utána annak, hogy miket beszél, és utána
álljon föl a parlamentben, és utána mondja el! *(Szil-
ágyi György: Mikor törlik a felvételeket?)*

ELNÖK: Most az államtitkár úrnál van a szó,
kérem szépen, hogy egy kicsit mérsékeljék magu-
kat, az államtitkár úr pedig beszéljen a tárgyról.
Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-
umi államtitkár: Még egy kis időm van, tehát el-
mondanám. Tehát azt állítani, hogy a kaszinóban
egy forintot is el lehet úgy venni, hogy ezt a kamera
ne rögzítse, azért ahhoz legalább öt embernek kell
tudni róla, hogy a kaszinóból egy forint bevételt is
vagy 100 forint bevételt is el lehessen venni adózat-
lanul. *(Szilágyi György: Nem, csak Andy Vajának
kell!)*

(1.20)

Azt gondolom, tévedésben van Szilágyi képv-
selő úr, mikor bírálja a kormányt, egyébként pedig jó
lenne, ha elmondaná, hogy mondjuk, az élő szeren-

csejátékok esetében hogy működne ez az online kaszinó. Magyarozza már el, hogy mikor valaki az asztalnál ül, és pénzt vált, zsetont vásárol, hogy hogy működik az online pénztárgép rendszere. Ezért van kitalálva a kamera, hogy mindent rögzítsen. Egyébként pedig a kameraszobában ülő emberek, hárman vannak, külön bejáraton mennek be az épületbe, és nem találkoznak a kaszinóteremben lévő emberekkel. Szándékosan le van választva külön öltözőben is.

Azt gondolom, hogy aki ismeri ezt a rendszert, és tudja, hogy hogy működik, vagy legalábbis részlőlyanál, akkor elmondják neki, hogy ez a mostani rendszer lényegesen szigorúbb rendszer bármelyik meglévő egyéb rendszereknél.

Egyszerűen képtelenség adózatlanul ebből a rendszerből kivenni a pénzt. De a következő alkalomra be fogom önnek mutatni, hogy a Szerencsejáték Felügyelet ebben a nyolc kaszinóban összesen hány ellenőrzést végzett, hány jegyzőkönyvet készített, és mi azoknak a tartalma. Egyszer s mindenkorra ezeknek a kaszinótulajdonosoknak a vádolását, hogy ők tolvajok, be kell fejezni, mert ez egyszerűen nem igaz. *(Szilágyi György: Ellenőrzés kell!)* Az ellenőrzés megtörténik, hiába ordibál, merthogy megtörténik, jegyzőkönyvvel bizonyítja a Szerencsejáték Felügyelet. Tehát én azt gondolom, hogy jó lesz ebből egy kicsit visszább venni, és olyan embereket *(Szilágyi György közbeszól, az elnök csenget.)* nem kellene, különösen a kormányzatot vádolni, amelyek teljesen alaptalanok. Egyébként pedig köszönöm szépen a törvényjavaslat támogatását. *(Szilágyi György hosszan tapsol.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok egyedi beszámolási célokra történő hazai alkalmazásának bevezetéséhez kapcsolódó, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** A kormány-előterjesztés T/6638. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. A Törvényalkotási bizottság álláspontja következik. Kucsák László képviselő úr, parancsoljon!

KUCSÁK LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2015. november 12-én megtárgyalta a T/6638. számon benyújtott, a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok egyedi beszámolási célokra történő hazai alkalmazásának bevezetéséhez kapcsolódó, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 23 igen szavazattal, 10 tartózkodás mellett, ellenszavazat nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést fogadott el. Az összegző módosító javaslat tartalmazza a Gazdasági bizottság által benyújtott irományok érdemi változtatásra irányuló

részeit, illetve a Törvényalkotási bizottság kodifikációs pontosításait is.

Jelen törvényjavaslat egyaránt módosítja a számvitelről szóló törvényt, a helyi adókról szóló törvényt, illetve a társasági adóról és osztalékadóról szóló törvényt, és egyéb ágazati jogszabályok is módosításra kerülnek.

A törvényjavaslat célja az IFRS nevű nemzetközi számviteli standard átültetése a magyar jogba. Az IFRS-ek rendszere a világon széles körben alkalmazott számviteli szabályozási rendszer. A standardok eltérése a domesztikus számviteli szabályozástól jellemzően abban található, hogy inkább elvi megközelítést alkalmaznak, semmint konkrét, speciális vagy taxatíván megfogalmazott szabályokat.

Ezen szabályozási rendszer legfőbb jellemzői a pénzügyi szemléletmód és a befektető-központú információszolgáltatás, amelynek alapján a standardalkotók meghatározták a megjelenítendő eszközök és kötelezettségek körét és az értékelési szabályokat.

Így a számviteli törvényben az IFRS egyedi beszámolási célú alkalmazása miatt csak azokra a területekre kell kitérni, amelyekre az IFRS-ek nem térnek ki, vagy amelyek a helyi szabályozás és az IFRS-ek eltéréseiből erednek.

A javaslat több lépcsőben is csak bizonyos vállalkozók számára vezetné be kötelezően az IFRS-ek rendszerét, ezáltal biztosítva a kellő felkészülési időt és a választás lehetőségét a gazdálkodók számára. Az elhangzottakra tekintettel a számviteli törvény mellett a helyi adókról szóló törvény, a taotörvény és egyéb ágazati törvények módosítása is az IFRS-rendszerre való áttéréssel összefüggésben válik szükségessé.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy a törvényjavaslatot támogassák. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e most szólni mint előterjesztő. *(Jelzésre:)* A végén kíván.

A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót, tájékoztatom erről önöket. Most képviselői felszólalások következnek, kétperces hozzászólásra nincs mód. Először az írásban jelentkezett képviselő úrnak, Manninger Jenő képviselő úrnak adom meg a szót, Fidesz. Tessék!

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mint az előbb elhangzott, az előtünk fekvő törvényjavaslattal egy uniós jogharmonizációs köteletséget teljesítünk, és engedjék meg, hogy ilyen késői órában a módosító javaslatokat részletesen ne ismertessem, hiszen általában ez nem is váltott ki vitát, hiszen szakmai jellegű javaslatokról van szó, az uniós jogharmonizáció átvezetéséről.

A módosító javaslatok érintették a koncessziós tevékenységre jogosult vállalkozásokat többek között. Ezen kívül például a 11. és 12. pontokban a magyar számvitel és az IFRS-ek alapján adózó vállalko-

zások számára egyaránt lehetővé tették, hogy a népegészségügyi termékadó alanya és az őt terhelő alkoholos italok után népegészségügyi termékadó összegét levonhassák a nettó árbevételből. Ezenkívül a törvényjavaslat számos számviteli törvényt érintő módosítást tesz. A könyvvizsgálók és a könyvvizsgáló cégek kötelező rotációjával kapcsolatos rendelkezéseket is pontosítja.

Úgy gondolom, hogy a törvényjavaslat és az azt kiegészítő módosító javaslatok fejlesztik a hazai számviteli szabályozást, és mivel az európai standardokhoz csatlakozunk, növelik Magyarország versenyképességét. Ezért kérem, támogassák az összegző módosító javaslatokat és a bizottsági jelentést. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Így egy óra után, kettő óra előtt tényleg ideje lenne azt is elmondanunk, hogy aki valaha ezeket a jegyzőkönyveket elolvassa, azoknak fizessünk egy sört, kivéve, akik jelen vannak, mert ők hallották. Teljesen értelmetlen egy és két óra között bármilyen vitát is szervezni. Ettől függetlenül azért tényleg beszéljünk erről a rendkívül fontos, a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok egyedi beszámolási célokra történő hazai alkalmazásának bevezetéséhez kapcsolódó, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról.

Csak jót tudnánk mondani erről a törvénytervezetről, megint csak, hogy Tállai úrnak is néhány kellemes pillanatot okozunk, valóban helyes és jó, hogy egy EU-s pénzügyi irányelv átültetéséről van szó. Szerintünk ez mindenféleképpen hasznos és dicséretes, éppen ezért támogatható irány, hiszen az azonos elvek alapján, azonos szerkezetben, azonos tartalommal elkészített beszámolók megkönnyítik a gazdasági szereplők számára, hogy értékeljék a partnerek pénzügyi és vagyoni helyzetét. Ugye, az viszont látszik, hogy ez inkább a nagyobb vállalkozások, a tőkeerősebb vállalkozások számára kedvezőbb, míg a kis- és közepes vállalkozások számára nehezebb és költségesebb, még akkor is, hogyha adott esetben ők választhatják csak ezt a lehetőséget. Éppen ezért, ha bármilyen kétségünk van ennek az irányelvnek az átültetésével kapcsolatban, az az, hogy a kis- és középvállalkozók, valamint a könyvelői, könyvvizsgálói szakma számára az átállás költség- és időigényes lehet, így rövid távon számukra negatív következményekkel is járhat.

És egy kérdésünk lenne, amire talán nemcsak itt a mai vita során, hanem a korábbi előterjesztés során nem tért ki az előterjesztő, hogy a Könyvvizsgálói Kamaráról szóló törvény módosítása során lefolytaták-e az egyeztetéseket a kamarával vagy sem, és hogy a véleményüket bevette-e az előterjesztő ebbe a javaslatba. Ha államtitkár úr tud erre valamilyen megnyugtató választ adni, akkor azt megköszöném. Előre a béke útján! Hajrá, köszönöm! *(Taps az MSZP soraiból.)*

(1.30)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Kíván-e még valaki szólani? *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem. A vitát lezárom. Előterjesztőként Tállai András államtitkár úr a szó. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Először Mesterházy képviselő úrnak szeretnék válaszolni. Természetesen lefolytatta a kormány, és nemcsak a könyvvizsgálókkal, hanem minden szakmai szervezettel, hiszen kétéves előkészítés után került az Országgyűlés elé teljes szakmai konszenzussal, és ez érződik is a vitában, hiszen ellenvéleményt lényegében egyetlen frakció sem fogalmazott meg.

Én sem húzom az időt azzal, hogy néhány technikai módosító javaslat tartalmát felsoroljam, inkább megköszönöm a vitában való részvételt, és arra kérek minden frakciót, hogy a holnapi szavazás során támogassák a törvényjavaslatot.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek, elsőként Bóna Zoltán képviselő úr. Parancsoljon!

BÓNA ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! „A Dunának, mely múlt, jelen s jövő, egymást ölelik lágy hullámai” - emlékeztet minket József Attila Dunánál című versében, amely költemény ihlette a Kossuth tér rakparthoz közel eső részén lévő szobrot is.

Ha számba vesszük a közelmúlt eseményeit és tendenciáit, megállapíthatjuk, hogy a jelenünket és jövőnket érintő legkomolyabb globális kihívások és veszélyek környezetünk rombolásából és a természeti kincseinkkel való helytelen sáfarkodásból erednek. Magyarország és a magyarság számára az egyik legfontosabb természeti kincs mindig is a Duna volt. Nem vitás, hogy a Duna gazdasági és társadalmi szerepe az elmúlt évszázadokban megváltozott, azonban e változás nem jelenti és nem jelentheti azt, hogy kevésbé értékes és kevésbé fontos lenne. A folyamatosan fejlődő és átalakuló világunkban a mi feladatunk, hogy megtaláljuk a módját annak, hogy a fejlődés és változás közös természeti, társadalmi és kulturális értékeinket ne üressé ki vagy írja felül, hanem azokat megfelelően adaptálja egy pozitív fejlődés érdekében, annak szerves részeként.

A közel 3 ezer kilométer hosszú folyónak szinte minden egyes métere gyönyörű és egyedi, azonban van egy rövidke szakasza, amely mégis más, mint a többi, és amely óriási lehetőségeket rejt magában. Ez a szakasz nem más, mint a Ráckevei-Soroksári Duna-ág, amelyet a környékén élők, köztük én is, egész egyszerűen Kis-Dunának hívunk. Akiknek volt már alkalmuk e folyószakaszt hajóval vagy csónakkal végigjárni vagy partjainál elidőzni, azok kétségtelenül

nül megerősíthetik, hogy a „kis” jelző ebben az esetben nemcsak a méretre utal, hanem arra a bensőséges kötődésre is, amit e nyugalmat és festői szépséget árasztó víz már az első találkozáskor kialakít az emberrel. Olyan értékünk helyezkedik el tőlünk szinte kartávolságban, amelyre nemcsak büszkének kell lennünk és megbecsülnünk, hanem minden erőnkkel azon kell fáradoznunk, hogy a benne rejlő lehetőségek kiteljesedhessenek, és az ott élők, valamint a hazai és nemzetközi látogatók épülésére és örömeire szolgáljon.

A Kis-Duna nem más, mint a Csepel-sziget keleti oldalán húzódó keskenyebb ág, amelyet északi és déli részén egy-egy zsilippel ellátott gát választ el a főfolyamtól. A zsilipeknek köszönhetően a víz sodrása alig érezhető, amely mintegy hatvan kilométer hosszan elnyúló, nádasokkal körülvett, már-már holtágra emlékeztető folyócskát eredményez, körülvéve üdülőövezetekkel, fürdőzőhelyekkel, sportlétesítményekkel és horgásztelepekkel.

Elmondható, hogy a rendszerváltozás óta a kormányok többsége kisebb-nagyobb sikerrel próbált ennek a sokrétű és sokszínű régiónak a fejlesztése, illetve rekonstrukciója ügyében lépéseket tenni. Hálára ad okot, hogy sikerült komoly eredményeket elérni, amelyek közül kiemelendő az RSD szennyvízprojekt, amely sikeres lezárása az elkövetkezendő hetekben várható. Ez a nagyszabású beruházás a Kis-Duna vízminőségének jelentős javulását eredményezi, továbbá hozzájárul a jövőbeni infrastruktúra-fejlesztések megvalósíthatóságához. Mindazonáltal egy átfogó és minden területet magába foglaló koncepció kidolgozása és végrehajtása még mindig a feladataink közé tartozik. Annak érdekében, hogy a Kis-Duna és környéke azzá az európai színvonalat elérő rekreációs, turisztikai és sportközponttá fejlődjön, amelyre minden adottsága megvan, még nagyon sokat kell fáradoznunk. Hosszadalmas, rengeteg időt, energiát és anyagi forrást igénylő projektum ez, azonban meggyőződésem, hogy megéri az erőfeszítést.

A komplex program egyik legfontosabb eleme a vízminőség további javítása. Ehhez elengedhetetlen, hogy a Dél-pesti Szennyvíztisztító Telep tisztított szennyvíze a kis vízhozamú, lassan mozgó Kis-Duna helyett a Csepel-sziget másik oldalán folyó főágba kerüljön kivezetésre. Szintén a megoldandó feladatok közé tartozik az évtizedek alatt felgyülemlt iszaptömeg eltávolítása a vízmederből.

A sikerhez természetesen nemcsak központi, kormányzati lépésekre van szükség. Már a stratégia kidolgozásában, illetve újragondolásában minél szélesebb és szorosabb együttműködésre van szükség a helyi önkormányzatokkal, civil szervezetekkel és a környéken már működő vagy potenciális gazdasági szereplőkkel. Szigetszentmiklós és a Kis-Duna partjain elhelyezkedő több település képviselőjeként egyik legfontosabb lokális célkitűzésemnek ezt a programot tartom. Egy összehangolt akcióterv kidolgozása és megvalósítása óriási lehetőséget és előre lépést jelentene Szigetszentmiklós és a környékén található agglomerációs régió számára.

Mindemellett határozott meggyőződésem, hogy a Ráckevei–Soroksári Duna-ág fejlesztésével nemcsak a környéken élő lakosság, hanem minden magyar hosszú távú javát szolgáljuk. „Ez a mi munkánk; és nem is kevés” - ezzel a már idézett versből vett sorral köszönök meg minden eddigi lépést, és kérem a jövőben is mindannyiuk együttműködését. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ander Balázs képviselő úr a következő, Jobbik. Tessék!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor az önsorsrontó és öngyilkosan ostoba Willkommenskultur jegyében Európa megháborodott vezetői idecsalogatják leendő hóhérait, vagy éppen nem hajlandóak semmit tenni a katasztrófával fenyegető beözönlés ellen, akkor fokozott figyelem illeti meg azokat a szervezeteket, amelyek a magyar emberek biztonságát, életét és testi épségét óvják, védik. Hiszen ahogyan a tragikus, ámde előre megjósolható párizsi vérfürdő megmutatta, a terror mindennapi fenyegetéssé vált Európában. Tegnapelőtt Madrid, tegnap Párizs, holnap Berlin, holnapután pedig talán Budapest.

Ebben a helyzetben bizonyára nem felesleges, ha áldozunk néhány szót az amúgy nem túlzottan reflektorfényben álló vasútori tevékenységre, hiszen ha már hazánk biztonságáról van szó, akkor kézenfekvő, hogy az egyik legsebezhetőbb és legkönnyebben elérhető infrastruktúra-hálózatról, a vasútiról, illetve annak biztonságáról is beszéljünk egy keveset. Noha a VDSZSZ honlapján olvasható legfrissebb hír szerint talán mégis felvillant a fény az alagút végén, mert ugyan a vasútörök kiszervezésével kapcsolatos közbeszerzést már kiírták, de lehet, hogy a vasútörök most mégis a MÁV Zrt.-be lesznek integrálva.

Miért is olyan fontos, kedves kormánypárti képviselőtársaim, mindez? Miért lenne jó, ha nem csupán a pénzéhes cápaként újabb zsíros falatokra ácsingózó, befolyásos tartótisztjeik kiszervezést követelő parancsát, hanem a figyelmeztető hangokat is méltóztatnának meghallgatni?

Vasúti pályahálózatunk hossza körülbelül 7300 kilométer, sok száz potenciális célpontként tételeződő állomással. A MÁV évente csaknem 150 millió utast szállít, és a vasúti teherfuvarozás évente 10 milliárd árutonna-kilométer volumenben bonyolít áruszállítást. Sokszor igen veszélyes, baleset elszennvedése vagy terrorcselekmény elkövetése során tömegkatasztrófát előidézni képes anyagokat. Márpedig ekkora vasúti infrastruktúra és ennyi utas védelme emberpróbáló feladat, még az olyan több évtizedes szakmai tapasztalattal rendelkező állomány számára is, mint a Vasútör Kft. tényleges vasútörői. Aki egy ilyen terrorveszélyes helyzetben ennek a szervezetnek a gyengítése mellett dönt, az pont úgy cselekszik, mint 1918-ban, a világháború végén, a legvérszterhesebb időkben Károlyi miniszterelnök hazaáruló hadügyminisztere, az alkoholista Linder Béla, aki még a frontokról teljes rendben és hadfelszereléssel hazaérkező katonáinkat is szétkergette.

Tagadhatják a nyilvánvaló tényeket, mentegethetik a hitvány bizonyítványt, de a szakmai érvekkel nem tudnak mit kezdeni. Ha a kormány hajlandó lenne komolyan egyeztetni a szakszervezettel, akkor nekik is elmondanák, hogy a Vasútór Kft. vasútőrei hivatásos, döntő részben több évtizedes vasúti szakmai múlttal rendelkező vasútbiztonsági szakemberek, akik tudják, hogy vészhelyzet esetén kit kell értesíteni és milyen sorrendben, ismerik a MÁV belső utasításait, a vasútüzem működését, az alá-fölé rendeltségi viszonyokat, ami egy olyan katonai hierarchián alapuló szervezetnél, mint a vasút, nagyon fontos előny.

A vasutasok által károsnak ítélt kiszervezés viszont a vasútori állomány elvándorlásához fog vezetni, ezzel pedig értékes szakmai tudás fog elveszni a vasút számára. Azok a kizsákmányolt biztonságiőr-rabszolgák, akiket ezután fognak alkalmazni, a vasutat soha nem fogják megtanulni, mivel köreikben éves viszonylatban közel 80 százalékos a fluktuáció, tehát ha akarják, sem lesz idejük megtanulni vasutasul.

(1.40)

Ergo, könnyebb helyzetben lesz az, aki bármi gázságot tervez az utazóközönséggel szemben. Amennyiben a kormány szándékainak megfelelően a vasútori tevékenység mégis kiszervezésre kerül a civil vagyonvédelmi szektorba, úgy a piac farkastörvényei fognak érvényesülni. A feketén való foglalkoztatás minden átkos mellékhatásával egyetemben. Hullafáradt, alulfizetett, motiválatlan dolgozók kellene hogy vigyázzanak a napi 400-500 ezer utasra. És mindez miért történhet meg? Azért, mert bizonyos jó politikai kapcsolatokkal rendelkező gazdasági körök megszokták, hogy következmények nélkül csalhatnak el sok milliárd forint adót és járulékot, mivel az állam nem tud és nem is akar rendet rakni a vagyonvédelmi ágazatban.

Ezen felbátorodva pedig úgy gondolták, itt az ideje, hogy újabb zsákmány felé terjesszék ki csápjait. A közbeszerzés győztesének a MÁV óránként majd' közel 2 ezer forintot fizet, a tendergyőztes viszont majd a jól kialakult gyakorlat szerint 800 forintért lepasszolja az egészet, mondjuk, egy ukrán munkaerő-kölcsönző vállalatnak, ami végül 400 forintos órabért fog fizetni a magyar munkavállalóknak. Éppen ezért követeli a Jobbik, hogy tényleg sürgősen állítsák le a kiszervezést. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A mai napon egyébként és a múlt héten is többször volt alkalmam és a jobbikos képviselőknél alkalmuk arra, hogy kinyilvánítsuk azt, miért nem értünk egyet az állami földek privatizációjával. Én most ezeket az érveket nem is ismételném meg, éppen ezért sajná-

lattal vettük tudomásul ma reggel 8 órától, hogy nem győztük meg a kormányt ezen érvekkel, és sajnos elindították az utolsó nemzeti vagyon kiárusítását.

Én most inkább arra teszek kísérletet, hogy bebizonyítsam azt, hogy a Jobbik még ilyen körülmények között is megpróbált minden eszközt előhozni arra, hogy legalább ezen szándékuk közepette is azokat a veszélyforrásokat megpróbáljuk kizárni, amelyek ma leselkednek erre az állami földre. Tehát leszögezném itt az elején, hogy természetesen továbbra sem értünk egyet a privatizációval, ezt elítéljük, és minden eszközzel megpróbáltuk megakadályozni, de ha már erre vetemedtek, akkor nézzük meg azokat a veszélyforrásokat, amelyeket ezen körülmények között ki kell zárunk.

Itt elsőként a politikai szereplők lehetőségeit szerette volna a Jobbik korlátozni, azaz elkerülni azt, hogy önök mint döntéshozók, akár a kormány tagjaként, akár országgyűlési képviselőként esetleg érdekeltek legyenek ezen nemzeti vagyon kijátszásában. Épp ezért a mai napon minden országgyűlési képviselő és minden kormánytag asztalára egy nyilatkozatot helyeztünk el, amiben azt vártuk volna el, hogy önök nyilatkozzanak arról, kívánnak-e személyesen, hozzátartozók vagy éppen megbízottak révén részt venni a ma induló liciteken. Sajnálattal vettük tudomásul, hogy kormányoldalról egyetlen ilyen kitöltött nyilatkozatot nem kaptunk vissza, tehát egész egyszerűen nem voltak hajlandóak még arról sem nyíltan és őszintén beszélni, hogy önök a földbérleti rendszer átalakítását, amit most földeladássá alakítottak át, ezen önök haszonélvezőként részt kívánnak-e venni, hogy egyáltalán a saját maguk számára alakították-e ki ezt a rendszert.

A másik ilyen nagy veszélyforrás a spekuláns vagy nagytőke térnyerése. Ezzel kapcsolatban a Jobbik több védekező mechanizmust igyekezett beépíteni. Egyetlen közös van ezen javaslatainkban, hogy mindet lesöpörték érdemi vita nélkül, és nem először történt ez meg. Nagyon sajnáljuk, hogy a bandaháború szintjére züllesztették az állami földeket, de azért jó lett volna ilyen körülmények között is megfogadni például azt az üzemszabályozási törvényt, amit egy évvel ezelőtt nyújtottunk be a Ház elé, és ami egyébként független szakértők, sőt más ellenzéki politikusok részéről is komoly dicséretet érdemelt. Ráadásul még az európai uniós kereteket is betartja, amelyekre önök oly gyakran hivatkoznak. És mégis, elfogadása esetén lehetőség lett volna a nagyüzem korlátozására.

Szintén benyújtottuk ezen a héten Ángyán Józsefnek a korábbi módosító indítványait, amelyeket a földforgalmi törvény vitájában fogalmazott meg. Ezek lehetőséget teremtettek volna arra, hogy hazánkban az összesámíthatóság megtörténjen, hogy tisztességes birtokméretet tudjon csak összeszedni magának egy-egy gazdálkodó család. Illetve lehetőséget teremtettek volna arra is, hogy egy település határában lévő földterületeknek maximum negyedét szerezhesse meg egy érdekkör, függetlenül annak méretétől. És ami talán a legfontosabb ezek közül, az a családi összesámíthatóság mértéke. Ugyanis a

gyakorlatban jól látható, hogy egy-egy érdekkör ezt a ma fennálló birtokméreti maximumot úgy játssza ki, hogy gyakorlatilag a közeli hozzátartozók nevére vannak szétírva komoly területek.

Illetve a licit megléte önmagában, úgy gondoljuk, a nagytőke térnyerésének ad lehetőséget. Hiszen itt mindenképpen egy tőkeerős vállalkozás komoly előnyben van a helyben élő családi gazdálkodókkal szemben. Hiszen a liciten a legnagyobb ajánlatot tevő fogja elvinni az állami földeket.

Még a külföldiekre kell kitérnem, ami a kormány legújabb húzása miatt került be mint veszélyforrás. Itt van előttem a Magyar Közlöny, amelyben Semjén Zsolt aláírásával szerepel az a rendeletmódosítás, ami lehetővé teszi azt, hogy az állami földliciteken ma, illetve most már tegnap reggel 8 órától elindulhassanak a külföldiek is, és ez így lesz végig a licitek folyamán. Ezzel kapcsolatban a Jobbik egyébként alaptörvény-módosítást kezdeményezett, a nemzeti vagyronról szóló törvény, a földforgalmi törvény és a Nemzeti Földalapról szóló törvény módosítását kezdeményezte. Mind-mind amiatt tettük meg ezeket a módosításokat, hogy lehetetlenné váljon az, hogy külföldiek állami vagy akármilyen termőföldet Magyarországon tudjanak tulajdonolni, illetve most megvásárolni.

Ismerjük ennek a veszélyeit, jól tudjuk, hogy Brüsszellel szemben ezt le kell boksolni, illetve hogy a csatlakozási szerződések újratárgyalása lenne talán a legcélravezetőbb és a legfenntarthatóbb. Sajnos mindezeket elmulasztotta a kormány, és olyan látsszabszabadságharcokat indított, amelyek a magyar nemzet túlélése szempontjából gyakorlatilag érdektelenek, míg a legfontosabb kérdésekben sunnyog és mellébeszél. Remélem, hogy ezekre majd egyszer érdemi választ kapunk. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Novák Előd képviselő úr, Jobbik. Tessék!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Horthy Miklós Budapestre való bevonulásával 96 éve történelmünk dicsőséges évtizedeit hozta el. Tisztelt Országgyűlés! Ez napirend utáni felszólalásom címe. És hozzá is teszem gyorsan, hogy a Magyarország módszeres kifosztásával járó román megszállásunk után került erre sor. Kissé sajnálom, hogy Kövér László házelnök nem tartotta szükségesnek, hogy napirend előtt megemlékezzen erről. De akkor legalább most, napirend után hadd fogalmazzak meg néhány gondolatot ezzel kapcsolatban a jelen lévő, sajnos, most már csak jobbikos képviselőtársaimnak.

Bár éjjel 2 környékén már átcsúsztuk az évforduló másnapjára, mégis néhány gondolatot talán szükséges elmondani. Hiszen ha összehasonlítanám a Horthy-korszak és az Orbán-kormány vagy legalábbis a második és a harmadik miniszterelnökségének kultúrpolitikáját, botrányosan jó ellentétpárok kínálnák magukat. Mielőtt azonban elmélyülnék, mondjuk, Herczeg Ferenc és Imre Kertész munkásságának számunkra gyümölcsöző összehasonlításá-

ban, máris veszélyesebb vizekre eveznék vagy stílszerűen hajóznék. Ugyanis gróf Klebelsberg Kunó, a Horthy-korszak talán legkiválóbb miniszterének munkásságát szinte mindenki elismeri. Így olcsó és talán bátortalan megoldás is volna pusztán a néhai kultuszminiszter tevékenysége alapján méltatnom a Horthy-korszakot.

Persze nem mindegy, hogy szívből vagy csak színleg fogadják el a klebelsbergi kultúrpolitikát, hiszen például a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ neve miatt is tiltakozott az egykori miniszter unokahúga, gróf Klebelsberg Éva, joggal, és hát javasolta, hogy ha már így működik ez az intézet, akkor méltóbb volna sajnos Aczél György nevének használatára. Mondta ezt, ugye, Klebelsberg Éva. De ha már kulturális örökség, fölmerülhet, hogy a Szabadság téri, 1920-ban emelt Trianon-emlékmű-csoport visszaállítását vajon a jelenlegi kormányzat a közeljövőben vállalni fogja-e. A kérdés persze költői, a válasz viszont prózai. Nemhogy vissza nem állítják ezt az emlékműcsoportot, még a Szabadság téri szovjet önkényuralmi emlékmű is sajnos ott maradhat.

Azt gondolom, hogy joggal lehet kritizálni balról és jobbról egyaránt a Horthy-korszakot, azonban azért mondjuk ki, hogy annak ellenére, hogy akár a Horthy-korszak is a velejéig korrupt volt, e tekintetben nem is példa számunkra, mégis, volt egy nemzeti minimum, Magyarországon még a liberálisok is nemzeti érzésűek voltak, a nem revizionistákat kiközösítették maguk közül, evidencia volt a magyar nyelv, kultúra, iskola, egyház támogatása. És mindez szívből is jött. Ezek ma ócska politikai számítások, választási esélylatolgatások játékszerévé silányultak.

(1.50)

Érdemes, ha már a revízióról szót ejtettem, azt is felidézni, hogy nemcsak hogy sikeres volt a Horthy-korszak revíziós politikája, de sikeres lehetne és példa lehetne ma is. Az elmúlt 25 évben is - Raffay Ernő volt honvédelmi államtitkár tanulmányából kiderül - feltucatnyi revíziós lehetőséget szalasztott el a politika. Kezdve 1991. december 1-jével, amikor a kárpátaljai népszavazáson 80 százaléka szavazott az ott élőknek az autonómiára, és öt napra rá aláírták, megkötötték a gyalázatos, mindenről lemondó ukrán-magyar alapszerződést, 2005. szeptember 26-ával bezárólag, amikor a feltétel nélküli román EU-csatlakozást megszavazta itt korábbi ígéretével szemben akár Orbán Viktor is.

Féltucatnyi lehetőségről mondtak le. Pedig, ha már itt Trianont akarja ünnepelni, és ünnepli is évről évre a jelenlegi kormányzat, ajánljuk figyelmébe, hogy lenne mit ünnepelni, akár a Horthy-korszak alapján az első és második bécsi döntést. Bizony, egy tűzijátékot is megérdemelne évről évre.

Pedig a Horthy-korszakban sem volt könnyű. Mi az, hogy nem volt könnyű, nemcsak az első világháborút, vörös terrort és főként Trianont kellett elszenvedje Magyarország, hanem a spanyolnáthát is, amelynek neve talán nem tűnik olyan ijesztőnek, de

azért az emberi történelem eddigi legtöbb áldozatot szedett járványa lett. Aztán a Horthy-korszakot sújtotta a nagy gazdasági világválság is, melynek hatására mindaz, amit Bethlen István vezetésével majdnem tíz évig építettek, összeomlott egyik napról a másikra. Mégis, Horthy kormányzása alatt hazánk lakosságának száma több mint egymillió fővel növekedett, ami szerintem a legfőbb mutatója kellene hogy legyen a mindenkori kormányzat eredményességének.

Érdemes talán megemlíteni azt is, hogy amikor lemondatták Horthy Miklóst, a család birtoka ugyanakkora volt, mint amikor kormányzóvá választották.

Mindezek ellenére 1993-as újratemetésén sem állami, sem katonai tiszteletadás szégyenszemre nem volt, sőt, fontos közterület a mai napig nincs róla sehol elnevezve.

Lovagiassága, karakánsága, bölcsessége, műveltsége mellett talán harcos és kérlelhetetlen anti-kommunizmusát emelném ki hosszabban, ha volna rá idő, és ezt ajánlom a jövőben a házvezetésnek is, hogy erről a dicső évfordulóról a jövőben hivatalból emlékezzen meg. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Jó éjszakát kívánok mindenkinek!

Holnap az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja az ülését. **Az ülésnapot bezárom.**

(Az ülésnap 1 óra 52 perckor ért véget.)

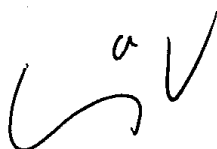
Gúr Nándor s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: EUROTRONIK Zrt.

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)